

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
எழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரழுந்தூர் ஆண்டவன்)
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
நூறுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
இது வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதின்மூன்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த

தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய

நூறுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஷை நூறுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கமிட்டியாருக்கு

சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons

நிறுவனத்தாரால்

செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்

அகில தம: கர்சந ஸ்ரீ தேசிக தர்சந ஸபையாரால்

இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த

பொன்னயிந்தை நகர்

பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னாள்

2—6—72] [விலை. ரூ 7-00

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
சீராமாநுஜபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இந்த மஹோத்ஸவம் ஸ்வாமி தேசிகன் முன்னருள் புண ராத பரமதபபோர் பூரிதத பொன்னயிந்தை மாநகரில் 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத திருநன்னளில இந்த கிரந்தம அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய திரவ்ய ஸஹாயத்தை பெறுவதற்கு பரதானராய இருந்தருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம ஸ்ரீமதாண்டவன (திருக்குடந்தை ஆண் டவன) ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன திருமுனபே நடத்தப்பட்டது

காலை 8 மணிக்கு ஸ்ரீ கோச ஊாவலம அன்று வெளியிடப் படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபங்க ஸ்ரீ கோசங்களை ஒரு தோளுக்கினி யானில எழுந்தருளப்பண்ணி முன்னல மேளதாளத்துடனும பின்னல ஸ்ரீதேசிகன அருளிச செய்த ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத முத லிய ஸதோதரங்களின அனுஸந்தானத்துடனும் ஊாவலம வந்து அடியவற்கு மெய்யனசந்நிதியில சதயவாதியாய சோபித துக கொண்டிருக்கும ஆசாாயஸாாவபௌமனிடம ஸமாப்பிக கப்பட்டது

இந்த ஸ்ரீஸூக்தியில முதலில

“நித்யம உதிதோயம் அஹஸகர.” என்று

அருளிசசெய்து இருக்கிறபடியே சூாயனபோல பரகாசித்துக கொண்டிருக்கும ஸ்ரீதேவநாதன ஸந்நிதியிலிருந்து அவரைப போன்ற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும ஒருசூாய பரபையில திருவீதி அலங்கரித்து அவருடைய திருமாளிகையென்று இன் றும ரக்ஷிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டு வரும மண்டபத்தில் இறங்கி அருளினா அங்கு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இன்று, நீ நீராட வாராய” என்கிறபடியே ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு திருமஞ்சனம நடைபெற்றது. திருப்பாவை ஸேவை சாத்துமுறை கோஷ்டி விநியோகத்துடன நீராடல முடிவு பெற்றது.

ஸவாமியின ஜீவியதசையில பரமதஸதாகள ஒனறு கூடி ஸவாமியுடன வாதம செயய வநது தோறறு நினருாகள அத தால பரீதனை அடியவாகது மெயயன ஸவாமிககு கவிதாாக கிக ஸிமஹம எனகிற பிருதை ஆாசசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இநதகரநததில நாலாவது அதிகாரததின இறுதியில,

"தாரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உததிதம வேஙகடேசாத" எனறு ஸூசிபபிதது இருககிறா இதனைப பினபறறி மாலை திருவீதி அலஙகாரததிறகு ஸிமஹவாஹனததில சாததுபபடி ஆகிககொணடிருநதபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம S S அயயஙகாராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீநதிரபுரததி லேயே அருளிச செயயபபடடது எனறும இதறகு மாருக இககா லததில சிலா சொலலுகிற ஆாததம நிபுணநிருபணததைப பொறுககாது எனறும திருவஹீநதிரபுரததிறகு இருககும பல ஏறறததைக கொணடும அததலததிலேயே இதைவெளியிடு வது மிகவும பொருததமாகும எனறும, ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவா ஸாசசாரியரால மறறுமசில ஏறறஙகளும உபனயஸிககபபட டன ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமா நுஜ மஹாதேசிகன கீழ உபனயாஸஙகளில கூறபபடட விஷயங களை அனுமோதிததுககொணடு ஸ்ரீ பரமத பஙகததில பலபாட டுககளில ஸ்ரீபாஷயததை காலக்ஷேபம செயது கஷடபபடடு அறியவேணடிய பலவிஷயஙகள சுலபமாக அறியுமபடி அருளிச செயயபபடடிருபபதை உதாஹரணஙகளுடன எடுததுக காடடி சரோதாககளை ஆனநதபரவச மாககினா திருபபாபபுலியூா அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும ஸ்ரீபரமதபஙகத தைப பறறிபபேசினா.

இரவு எடடுமணிககு ஸிமஹவாஹனததில திருவீதி அலஙகரிதது ஆஸதானம எழுநதருளினா இதில காலை உறச வம, திருமஞசனம முதலியவைகள ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரிய ரும, ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும செயதருளிய த்ரவய ஸஹாயததால நடததபபடடது

அபபடியே மாலை உதஸவம ஸ்ரீமதாணடவனுடைய திரு வடி ஸமபநதியான சென்னை அடவகேட ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸ னும, ஸபையின பதிபபாளாகளில ஒருவரான கோமடம S. S அயயஙகாரும செயத உதவியினுல நடததபபடடதாகும இநத உதஸவததை விசேஷமாக கூட இருநது நடததிவைதத தேவஸ தான அதிகாரிகளுககும, ஸநநிதி கைஙகாயபராகளுககும ஸதல வாஸிகளுககும நனறியை தெரிவிததுக கொளகிறேன.

ஸ்ரீ

ஆழவாா திருவடிகளே சரணம்

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இநதகரநதம இதுவரையில சுலபமாகப படிககுமபடி அசசிடப படவிலலை. ஸ்ரீ கோசஙகளும கிடைபபது அரிதாய விடடது லோக ததில எலலோருககும பயனபடுமபடி ஸவாமி அருளிச்செயத ஸ்ரீ ஸூகதிகளில ரஹஸயஙகள எனறு ஒரு வகுபபு இது 34 ரஹஸயங கள கொணடது இதில மூனறு லுபதஙகளாயவிடடன. இநத ரஹஸயஙகள அமருத ரஞசனீ ரஹஸயஙகள '17' எனறும, அமரு தாஸவாதினீ ரஹஸயஙகள '10' எனறும, ஸதேயாவிரோதம, ஸ்ரீ பரமபத ஸோபாநம,ஸ்ரீஹஸதிகிரி மாஹாதமயம,முனிவாஹனபோகம பரமதபஙகம, குருபரமபராஸாரம, ஸ்ரீமதரஹஸயதரயஸாரம எனதனி ரஹஸயஙகள '7' எனறும பிரிககபபடடிருககினறன. திவயபரபநதங களைபபோலே எலலோரும இவறறை அநுஸநதிகக வேணடும எனகிற பரமகிருபையினால ஸவாமி தேசிகன இநத ரஹஸயஙகளில ஒரிடததி லாவது சருதி வாககியஙகளை நேரில கூறவிலலை இதைப பினபறறி இப பரமதபஙகததிலும ஒரிடததிலும சருதி வாககியம உதாஹரிககப படவிலலை ரஹஸயதரய ஸாரததில அாததாநுசாஸனபாகம எனற '22' அதிகாரஙகளில நிரூபிககபபடடிருககும, அாததம இதில முதல நானகு அதிகாரஙகளில ஸஙகரஹிககபபடடிருககிறது. ஸதிரீ கரண பாகம எனகிற இரணடாவது பாகததில பரபக்ஷ நிரஸனம இலலாமல ஸமபரதாய அாததஙகளில காணபபடும அாதத பேதங களுககு ஸமாதானம கூறபபடடிருககிறது இஙகு பரதானமாய பரமத நிரஸனம செயயபபடடு ஸமபரதாய அாதத பேதஙகளுககுச சுருககமாக ஸமாதானம கூறபபடடிருககிறது ஆகையினால இதன விவரணமே ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸாரம எனனலாம

இக கிரநததததை படிபபவாகளின சௌகரியததிறகாக விஷயங களைபபிரிதது எடுததுககாடடி முதனமுதலில பிரசுரிதத பெருமை ஸ்ரீ உப வே ஸ்ரீமஹாமஹோபாததியாய சேடடலூா ஸவாமியினுடைய தேயாகும முதல நானகு அதிகாரஙகள வியாகயானததுடன கரநத க்ஷரததில அசசிடபபடடிருககினறன. மேல அதிகாரஙகளுககும வியாகயானம எழுதபபடடிருககிறது. காஞசீபுரம ஸ்ரீ உப வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியாாஸவாமி இககிரந்தத்திறகு விஸதாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருககிறாா ஆனால அது வெளியிடபபடவிலலை

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தமிழ் காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால் இதுவரையில் மூன்று ஸம்புடங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. சில எதிர்பாராத ஸம்பவங்களினால் மேலே அச்சிட முடியாமல் நின்று போய்விட்டது என்ன செய்வது என்று மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில் நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூற்றுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ ஞாபகார்த்தமாக இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிடும் என்று பரக்ருதம ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் அடியேனை நியமித்தார். ஸ்ரீமதிதயாதி தேரழுந்தூர் ஆண்டவன் நூற்றுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கமிட்டியாரால் சென்னை T V S. நிறுவனத்தார் செய்த த்ரவ்ய ஸஹாயத்திலிருந்து இந்த க்ரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது இந்த பேருதவி செய்ததற்கு அடியேனும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தாரும் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜ்ஞானம், சக்த்யாதிகள் இல்லை என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தே கீழ்க்கூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் திருவடியின் ஸம்பந்த பலத்தினால் பெற்ற தைரியத்தினால் இதை ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட முன் வந்தோம்

இக்கிரந்தம் அச்சிடப்படுவதில் பலகஷ்டங்கள் உண்டாயிற்று பாட பேதங்களை ஆராய்வதற்கு வேறுகிரந்தமே இல்லை சில இடங்களில் சிலவாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஆனாலும் இக்கிரந்தம் வெளியிடப்படவேண்டும் என்கிற அவாவினால் உந்தப்பட்டு இதன் பிரசுரத்தில் இறங்கினோம்.

இதில் சில லௌகிக அசந்தர்ப்பங்களினால் சோதனத்தில் சில அச்சுப்பிழைகள் நேரிட்டுவிட்டன அவற்றைப் பொறுத்துக்கொண்டு இதை இன்னும் நன்றாக பரிஷ்கரித்து வெளியிடுவதற்குச் சில தேசிக பக்தாக்ளை உண்டாக்கும்படி பகவான் ஸங்கல்பிப்பான் என்கிற நம்பிக்கையினால் இது வெளியிடப்படுகிறது இதில் 13-ஆம் அதிகாரத்திற்குமேல் பிரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு மொழிப்புரை எழுதிக்கொடுத்து உதவிபுரிந்தருளியதற்காகவும் சோதித்துக் கொடுத்து உதவியதற்காகவும், மற்றும் சில அம்சங்களைக் கூறியதற்காகவும், மீமாம்ஸார்ணவ மீமாம்ஸாகேஸரி பூர்வோத்தர தந்த்ரப்ரதீப பண்டிதராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசார்யார் ஸ்வாமிக்கு அடியேனுடைய மனமார்ந்த க்ருதஜ்ஞதையை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்

அபபடியே 16வது அதிகாரததிலிருநது இருபதாவது அதிகாரம வரையில மாதருகா சோதருதிகள செயது அசசிடடு உதவி புரிநத ஸ்ரீ உப வே வஙகீபுரம நவநீதம விததுவான சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருககும அடியேனுடைய நனறியைத் தெரிவிததுக கொளளுகிறேன

சுமார நானகைநது மாதஙகளாக அடியேனுடைய நேததிரத திறகு ஏறபட்ட உபததிரவததினுல சோதிககிற கைஙகாயததில பூாண மானகவனம செலுததமுடியவிலலை அககாலததில, கூட இருநது படிதது உதவி புரிநத ஸ்ரீ உப வே சிரோமணி விததுவான கொளத தூா திருமலை சஙகபுரம கிருஷணமாசாரியாா ஸவாமிககும, சிரோ மணி கரளபபாககம ராமானுஜாசாரியாா ஸவாமிககும, மாதருகை சில பாகஙகளைப படிதது சோதிததுக கொடுதத ஸ்ரீ உப வலலீபுரம ரஙக சாமி அயயஙகாா ஸவாமிககும, இதை அசசிடுவதறகாக நாகரலிபி யில எழுதபபட்ட மாதருகையை அசசிடபபட்டிருநத கிரநத புஸதகத துடன ஒததுப பாாததுககொடுதத ஸரஸ கலா நிலையம ஸ்ரீ உப வே. ஸ்ரீனிவாஸ ராகவாசாரிய ஸவாமிககும கரநதலிபியில இருநது அசசிடுவதறகாக நாகரலிபியில மாதருகை எழுதிக கொடுதது உதவி புரிநத சென்னை மாமபலம ஸ்ரீ உப. வே. A S கிருஷணஸ வாமி அயயஙகாா ஸவாமிககும அடியேனுடைய நனறியைத் தெரிவித துக கொளளுகிறேன

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இபபுததகம கிடைககும்படி செயததும அசசிடும வகையில நலல காகிதததில நலலஎழுததில சாததியமானவரையில அசசுபபிழைகள இலலாமல அசசிடடிருபபதும, இககிரநததைதக கணடு பயநது ஓடா மல எலலோரும அதிக சுலபமாய இலலாவிடினும அதிக கஷடமிலலா மல இதை படிககுமபடி விஷயஙகளைப பிரிததுக காடடியிருப்பதும பிரமாணஙகளுககு ஆகரமும பொழிபபுரையும அதிகாரப பாடடுக களுககும ஸவாமியினுல அருளிச செயயபபட்ட சுலோகஙகளுககும பதவுரையும கூடியிருபபதாகும. இவை கீழபரஸதாபிககபபட்ட ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூா ஸவாமியின வயாகயானததைத தழுவி யும பரமதபங்கபபாடடுககளுககு ஸ்ரீ வகுளாபரணம ஸவாமி எழுதிய பராசீனவயாகயானததையும பினபறறி எழுதபபட்டவை யாகும இதில முதலநானகு அதிகாரஙகளில நமககு அவ சியம வேணடிய அாததஙகளெலலாம நிருபிககபபட்டிருககினறன அபபடியே இறுதியில சில பாடடுககளுககு விசேஷாாததஙகள நிருபிககப்பட்டிருககினறன. இவறறிறகு மட்டும கொஞசம விரி வான அாத்தம எடுததுக காட்டபபட்டிருககிறது இககிரநததை

படிக்க ஆசைப்படுமவர்களுக்கு உபயோகமாய் இருக்கும்படி இதில் உள்ள 24 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் ஸங்க்ரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகையினால் இவை மறுபடியும் அந்தந்த அதிகாரங்களில், அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வாமி திருக்கைகளாலே திருவரங்கத்து எம்பெருமான் நியமனத்தின் பேரில் சிலபிராஜனை ஐயிபபது எனகிற வியாஜத்தையிட்டு ஸ்ரீகோசஞான முத்திரையுடன் ஏறியருளப் பண்ணப்பட்ட ஸ்வாமி தேசிகனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ப்ரதிஷ்டிதமாய் சேவை சாதித்தருளும் இடமாயிருப்பதும், வேறொரு இடத்திலும் காணப்படாத எம்பெருமானுக்குப் போலத்துவஜாரோஹண-தீர்த்தவாரியுடன் கூடிய பிரம்மோத்ஸவமும் மற்ற உத்ஸவாதிகளும் நடைபெற்று வருகிறதுமான திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸ்வாமிதம்முடைய ஜீவியதசையில் பல ஆண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்த இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன் திருமுன்பே இதை வெளியிடும்படியான பாக்கியம் கிட்டினது அடியேனுக்கு ஒரு மஹத்தான பெரும்பேறு ஆகும்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திகளில் இன்னும் சில பாகங்கள் அச்சிட வேண்டியிருப்பதினால் அவற்றை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை செய்தருளும்படி ஸ்ரீமதாண்டவனையும் மற்றுமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பரமுகாகளையும் த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்யும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன். இப்படி செய்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ப்ரயத்னம் ஸபலமாய்விடும். இப்படி நடக்கும்படி அனுக்ரஹிக்குமாறு அத்தூப்புல் மாபுருடனை இரு கையும் கூப்பி ப்ரார்த்தித்துக் கொள்ளும்.

பரீதாபி ஞு வைகாசி சிரவணம்
2—6—1972

கோமடம் S. S. ஐயங்கார்

ஸ்ரீ

ஆழவாா திருவடிகளே சரணம

சீராா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீமந நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிசசெய்த

பதினெனகாவது ரஹஸயம

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம—இநத ஸ்ரீ ஸூகதி அருளிச்செய்யபபடட காலம—அருளிச செயயபபடட தலம்—கரநத விஷய ஸஙகரஹம—இபபதிபபின சில விசேஷ அமசஙகள—பரதிபாதிககபபடடிருககிற சில ஆதத விசேஷங கள—உதாஹரிககபபடடிருககிற பூாவாசார்யாகளும ஸ்ரீஸூகதி களும—ஸவாமியின ஸ்ரீ ஸூகதிகள்—இதிஹாஸ புராணுதிகள —நாம நிாதேசம செயயபபடடிருககும வயகதிகள].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷண்யம்.

அனறு இவவுலகினைடாககி, அருமபொருள நூல விரிதது, னறு தண நீள புகழ வேஙகடமாமலை மேவி நினறருளும எமபெருமான தானே பினனும வெனறிபுகழத திருவேஙகட நாதன எனனும குருவாய நினறு நிகழநது மண மேல நினற நோயகள தவிாபபதறகாக, அதாவது தாரணியில வாழவாாகள வானேறப போமளவும வாழவைப பெறுவதறகாக, பாா ஒனறச சொனன பழமொழிகள 116 என று கணககிடபபடடிருககினறன. அவறறை ஸதோததிரஙகள, ரஹஸயஙகள பரபநதஙகள, ஸ்ரீவிசிஷ்டாதவைதபரகரண கரநதஙகள, உபய வேதாநத கரநதஙகள. காவய நாடகாதிகள, அனுஷடான க்ரநதஙகள, இதரகரநதஙகளஎனஎடடு வகுபபுகளாகப பிரிபபாாகள பெரியோா.

இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய க்ரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது ஸ்வாமி யின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் நிர்மாண கால க்ரமத்தில் இது 58-வதாகவும், திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் அருளிச்செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அம்ருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அம்ருதாஸ்வாதினீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டி ருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பில் இது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவப்ரகாசிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் இது திருவஹீந்த்ரபுரத் தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் அருள் பெற்ற பிறகு, அடியவர்க்கு மெய் யனுடைய

'மூந்தை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முகுந்தன் அருள் தந்த பயன் பெற்றேன் யானே'

என்னப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினோராவது அதிகாரத்தில்

'வேதாந்த ஸூத்த்ரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங் கள் என்னும் இடமும் சத தூஷணீ ப்ரப்ருதிகளிலே சொன்னோம்'

என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத தூஷணிக்குப் பிறபட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவ்ருத்தி அஹீந்த்ரபுரத்தில் எழுந்தருளினபொழுது தம் ஆசார்ய ரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்த்ரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்து. அவ ரை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்க, அவர் உபதேசித்த ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தையும் அங்கேயே ஆவ்ருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால வேதப் பொருளை எல் லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாம்ருத பானத்தினால் ஸகல வித்யா மூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த வித்யை யை மட்டும் தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற வித்யைகளைத் தாம் நினைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் ப்ரார்த்தித்துவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தண்காவிற்குச் செல்ல உத்தே சித்தபொழுது, அடியவர்க்குமெய்யன் ஸ்வப்னத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய் ஸ்துதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவர்க்கு மெய்யன் விஷயமான ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில க்ரந்தங்களை

அருளிச செயதாா. பிறகு திருததணகா சென்று அங்கு சில காலம வாஸமபணணி, ஸதோததிராதிகளை அருளிச்செயது, ஸமபரதாய பர வசனம செயது, உததர திவய தேச யாததிரைபணணி, மீணடும திருமபி வநது, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளினல ஒரு குமாரா அவதரிகக, அவருககு வரதாசாரயா எனததிருநாமம சாறறி, அங்கு எழுநதருளியிருநதாா. அபபொழுது திருவரஙகததில பரதிவாதிகளால ஏறபடட கஷடததை நிவருததி செயவதறகாக அங்கு எழுநதருளுமபடி நியமனம பெறறு, அங்கு சென்று, எம்பெரு மானைத தொழுது, சில ஸதோததிரஙகளை அருளிச செய்து, பரதி வாதிகளை நிரஸனம செயது, எமபெருமானாலும பிராட்டியினாலும முறையே வேதாநதாசாரயா என்றும, ஸாவதநதர ஸவதநதரா என றும அநிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைபபெறறு,அஙகிருநது இரண டாவது ஆவருததிஎழுநதருளினா அயிநதைககு. அபபொழுதுதான இது அருளிச செயயபபட்டதாகும இதே ந்யாயததினலதான கருட தணடகம கருட பஞசாசத, ஸ்ரீ ஹயகரீவ ஸதோததிரம, அசயுத சத கம, ரகுவீரகதயம முதலியவைகளும இநத இரணடாவது ஆவருத தியில அருளிச செயயபபடடவைகளாகும· இதில நாலாவது அதி காரததில தமமை 'கவிகதகஹரே' என்று நிருபிததுககொணடிருப பதினல அநதபபிருது பெறற பிறகே இது அருளிச செயயப படடிருகக வேணடும.

இது ஸ்ரீ நயாயபரிசுததிககுபபிறபடடது எனபது அதில ஸவாமி சில ஸூததிரஙகளைச செயது காடடி, இவை ஸூததிரங்களாகாதா என்னென்று அருளிசசெயதிருபபதைஇதில பதினறும அதிகாரததில

'கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக் கொளளவுமாம
யாது மிகழநது ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்
வேதியா நனனயவிததரமெனபது மெயயுளதே'

என்றும,

'ஆன பினபு நயாயசாஸதரஙகளில குசகாசாவலம்பேந கமனீ கைய' தல, விருததாமசபரிதயாகமாதல, அநுகூல கரநதாநதரகரண மாதலடணணி சதுாதச விதயாஸதகான ஸமபததி கொளளவும'

என்றும ஸூசிபபிததிருககிறபடியினல இது அதறகுப பிறபடடதே யாகும

இபபடியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணதிகாரததிலும

'அவவதிகரணததில சபதாாத்தமும தாதபாயாாததமும ஸேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொனனேம'

என்று அருளிச செயதிருபபதினல இது அதறகுப் பிறபட்டது என்பது ஸித்திககிறது,

அருளிசசெய்யப்பட்ட தலம

இந்த கரநததகின ஆரம்பததில ஸவாமி தாமே

'அஹீநத்ரநகரே'

எனறும, இநத கரநததகின இறுதியில

'பொன அயிநதை நகரில முனனுள புணராத

பரமதபபோா பூரிதரோமே'

எனறும அநுஸநதிததிருககிறபடியினால இது திருவஹீநதிர புரததில அருளிச் செயயபபடடது எனபது ஸிததிககிறது இபபடியிருகக இறுதியில,

'வடகோஙகில வாளியாறறில வணணிகை நனனடஙகணடு' எனகிற இடததில கொஙகு எனபதை கொஙகு தேசம எனறும,வானி யாறறில எனறதை பவானியாறு எனறும, இநத கரநதம அயிநதையில ஆரமபிககபபடடாலும ஸதயமஙகலததில முடிககப பட்டது எனறு சிலா சொலல முன வநதிருககிறாாகள. 'வடகது' எனபது குறுகி வடகு எனறு நிறகிறது. 'வடகோஙகிலவானியாறறில' எனபதறகு பராசீன வயாகயானததில, வடககுத திககில பரவஹிக கிறகருட நதியில எனறு கூறபபட்டிருககும ஆததம இததால அபல பிக்கபபடடதாகும. இபபடி ஒரு கரநததகை இரணடு இடஙகளில ஸாதித்தாா எனறு வேறோா இடம ஏறபடவிலலை சென்னை யூநிவாஸிடி யாரால பரசுரம செயயபபடட தமிழஅகராதியில வானி-பவானி என பதறகுஒரு உதாஹரணம கொடுதது, இபபாடடையும மேல கோளாக எடுததுககாடடி இருககிறாாகள இஙகுமேல 'பொனனயிநதையில' எனறு ஸபஷடமாகக கூறபபடடிருபபதினால பவானி ஆறு எனன முடியாது இநத க்ஷேததிரததில பரவஹிககும கருட நதி அநத திவய தேசததிறகுககொஞசம தூரம வரையில கிழககு முகமாய ஓடி வநது, இஙகு திருமபிவடககு முகமாய பரவஹிதது திவய தேசததின எலலை தாணடினதும மறுபடியும கிழககு முகமாய பரவஹிககிறது. உததரவாஹினி நதிகளுககு ஒரு மஹிமை உணடாகையினால அநத விசேஷததைஇபபடிககூறியபடி யாயிருககும 'வடககுப பககம ஓஙகி பரவஹிககும ஆறறில' எனறே அாததம கூற வேணடும அல லது வான எனறால ஆகாசம. அதில ஸஞசரிபபவாகள வானி எனறு கூறபபடுபவாகள, அவாகளிலபரதானரானவா கருடன, ஆகையினால வானிஎனறதுகருட நதியையே கூறுமேயனறி பவானி ஆறறுககு இஙகுபரஸதாவமே இலலை அனறிககே வடககுப பககமாய பரவஹிக கிற அதாவது வாஹினி எனபது வானி எனறு சுருககிக கூறபபடடது எனறும கூறலாம. ஆக இது அருளிச செயயபபடட இடம, அயிநதையேயாகும

கரநத விஷய ஸஙகரஹம

இது 24 அதிகாரஙகள கொணடது

முதல நாலு அதிகாரஙகளில நம ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸிததாநதபபடித தததவநிருபணமும, ஒரு அதிகாரததிலமேலே தாம் நிராகரிககபபோகிற மதஙகளில உளள ஸமுதாய தோஷஙகளின நிரு பணமும, 15 அதிகாரஙகளில முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌததிராநதிக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌதத, ஜைந, பாஸகரீய, யாதவபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில, பரபாகர, காபில, ஹைரணயகாபப பாசுபத ரூபமான பரிதருசயமான பாஹய மதஙகளின யுகதிகளை முதலில அவாகள செரலலுமபடி பூாவபக்ஷததை நிருபிதது, மேலே அவை நிராகரணம செயயபபடடிருககிறன, பகவத சாஸதிரமாகிய பாஞச ராததிர விஷயமாகச சொலலபபடும சஙகைகளை முதலில நிருபிதது, மேல அதறகுப பரிஹாரம கூறபபட்டிருககிறது, மேலே இரணடு அதிகாரஙகளில பரமதஙகளில கூறபபட்டிருககும உபாயம, பலன இவறறின தூஷணமும, கடைசி அதிகாரததில நிகமனமும செய்யப படடிருககிறது

இதில நானகாவது அதிகாரமாகிய பரதததவாதிகாரததின இறுதி யில ஒரு பிரிவு எனறு குறிபபிடுவதறகாக ஒரு சுலோகம அருளிச செயயபபடடிருககிறது இபபடியே இருபததிநாலாவது அதிகாரத தினஇறுதியிலும கரநதததின பெருமையைக காடடும சில சலோ கஙகள அருளிசசெயயபபட்டிருசகினறன இதறகு முனபுளள அதிகார ஸஙகரஹப பாடடுககுப பினபு மூனறு பாடடுகளும, ஆரமபததில போலே இறுதியிலும ஸ்ரீஸ்வாதாசநாழவாா விஷயமாக ஒரு பாடடும் அருளிச் செயயபபடடிருககிறது

இபபதிபபின சில விசேஷ அமசஙகள்

இது தமிழிலும தெலுஙகிலும சில பதிபபுககளாக வெளியிடபபட்டி ருககிறது ஆனால அவைகள நனருகப பதிபபிககபபடவிலலை. படிபபவாகள மிகவும கஷடபபடடே படிகக வேணடும படிபபவா களின ஸௌகாயததிறகாக இதில விஷயஙகளைபபாரபபாராககளாகப பிரிதது அதில பரதிபாதிககபபடடிருககும அமசம தலைபபில எடுத துக காடடபபட்டிருககிறது,

பரமாண சலோகஙகளுககு அகராதி சோககபபட்டிருககிறது

இதில உதாஹரிககபபட்டிருககும பரமாண சுலோகஙகளுககு ஸாதயமானவரையில ஆகரம குறிபபிடபபட்டிருககிறது அநத சுலோகஙகளுககு பொழிபபுரையும எழுதபபட்டிருககிறது,

திருவயிநதிபுரம் சேட்லூா விதவான பகவத விஷயம பணடித பூஷணம தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உ.வே நரஸிமஹாசாரயா ஸவாமியினுல வயாகயானததுடன ஒரு பாகம கரநதாக்ஷரததில வெளியிடபபட்டிருககிறது மேல பாகத திறகு வயாக்யானம மாதருகையாக இருககிறது பெருமாள கோயில ஸ்ரீ உ.வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரயா விஸதாரமாக ஒரு வயாகயானம ஸாதிததிருககிறா. அது அசசிடபபடவிலலை, அநத மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உ.வே டி ராமஸவாமி ஐயஙகாரி டம இருநது பெறறு அததுடன மாதருகாசோதனுதிகள செயயபப ட்டு இது அசசிடபபடுகிறது அதிகாரம தோறும இருககும ஆதயந தபபாட்டுகளுககும, ஸவாமி அருளிச செயதிருககும சுலோகஙகளுக கும அாததம அசசிடபபட்டிருக்கிறது.

இதில பரதததவாதி நிருபணஙகள ஸஙகரஹமாய இருநதபோதி லும அாததம கமபீரய முளளதாயிருககும. ஸவாமி தமமுடைய அவ தாரததிறகுப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரம இதறகு விவரணமேயாயிருககும

ஒவவொரு அதிகாரததிலும பூாவபக்ஷி சொலலும பரகாரஙகளை எடுததுககாட்டி, அவறறையே மேல எடுததுச சுட்டிககாட்டி, இது உசிதமலல எனறு பரகக நிருபிககபபட்டிருககிறது, இது ஸஙகரஹ மாயிருபபதினுலும பரமதஸதாகள சொலலுமக்ஷிகள அனுவதிககபபடு கிறபடியினுலும இதின அாதத விசேஷஙகளை அறிவது கொளுசம சரமமாயிருககும ஆகையினுலதான மேலே இதில பரதிபாதி ககபபட்டிருககும அாதத விசேஷஙகள ஸஙகரஹமாக எடுததுக காட்டபபடுகினறன,

சில விசேஷாாததஙகள

(1) ஆசாாயன உபய விபூதியிலும உததேஶ்யன்

சருதிகளில பகவானைப போலவே ஆசாாயனை உபாஸிகக வேண டும எனபபட்ட அாதத விசேஷததை

''அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம மதீயம'
எனறு உபய விபூதியிலும (ஆழவாருடைய) ஆசாாயனுடைய திரு வடியே நமககு உததேசயம எனறுபெரியமுதலியாா உதகோஷிததாா.

அததையே ஸவாமியும ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில

'தேவவ ஸயாதுபாஸய '

எனறு ஸஙகரஹிததருளினா

அந்த ஆசாாய சபதததிறகு ஸவாமியின அவதாரததிறகு முனபு பரதான பரதிபாதயராய இருநதவா நமமாழவாா ஆகையினால அவ ரைக 'குலபதி' எனறுவயவஹரிததுக கொணடாடினா ஸ்ரீ ஸமபரதாய பரிசுததியில

'இநதக கலியுக ஆரமபததிலே பரஹமநநதயாதிகளுககுப பினபு நமமாழவாா பரவாததகராஞா' எனறும, ஸ்ரீ ஸதோததிர பாஷயததில

'ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாரம'

எனறும அருளிசசெயயபபடடிருபபதே இஙகு

'குருகையில வநது கொழுபபடககிய
குலபதி தநத குறிபபில வைததனா' எனறும்

' குலம தீகழும குருககள அடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாங்களை கூடி''

எனறும அருளிச செயயபபடடிருககிறது, இததையே ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில

'நாறுதுழாய முடிநாதனே நணணி அடிமையில நம
கூறுகவாநத குருககள குழாஙகள குரைகழற கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்நதெழும போககதது மனனுவமே'
எனறு ஸாதிததருளினா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம,

ஸாவேசவரன பககலிலே ஸாவாாதத கரஹணம பண்ணியவா எனகிற ஏறறம பெறற கலியனும

' நான மறைகள தேடிக காணமாடடாச் செலவன' எனறு அரு ளிச செயதாா இததை இதில

இருபததிநாலாவது நிகமநாதிகாரததில 53ம பாட்டில

'ஐவாககனறோதூதுவனாய ஒரு கோடி மறைகள எலலாம தொ டாநதோடத் தனியோடி'

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள் அவனுக்குப் பின்னுலை தேடிக் கொண்டிருக்கும் என்னும் ஆரத்தத்தை நிரூபித்தருளினா,

'நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம'

எனகிற ஸ்ரீ கோபால விமசதி சலோகம் இங்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாக்ஷத்தினுலேயே அவனை அனுபவிக்கப் பெற்ற ஆழவாரும்

'உயாவற உயா நலம' என்ருா அதாவது தன்னுடைய பலத்தினுல பகவானுடைய திருக்கலயாண குணஙகளை வாணிக்கிறேன என்று கமபீரமாய பரதிஜ்ஞை செய்துவிட்டு ஒரு குணத்தையே வாணிக்க முடியாமல திருமபினுன வேதபுருஷன. ஆழவாரோ உமமுடைய குண ஙகள வாணிக்க முடியாதவை என்று தததவாரத்ததைக் கூறினுா.

(3) திருவாழியாழவாருடைய இரணடு ரூபஙகள

ஸுதாசநாழவாா எட்டு ஆயுதஙகளைத தாஙகி ஸேவை ஸாதிக்கும பரகாரம முதல பாட்டிலும, பதினுறு ஆயுதங்களைத்தாஙகி ஸேவை ஸாதிககும பரகாரம இறுதி அதிகாரத்திலும அருளிச செய யபபட்டிருக்கிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபட்டவன

முக்தன ஈசவரனேடொன்ருகிருன என்றது மற்றவாகள சொலலு கிறபடி ஐக்கியமாகி விடுகிருன என்றதலல, நதிகள ஸமுத்திரத்தில கலக்கிறுபபோலே இருக்கும அதாவது,

'பூாவ ஜலத்துக்கும பரவிஷ்ட ஜலத்துக்கும, ஸவரூபைகயமிலலை' ஸமசலேஷவிசலேஷமே உள்ளது என்னுமிடம நீரக்ஷீராதி ஸமயோகத் திலே கணடு கொளவது இது பரிமாணுதிகயத்தாலும அறியலாம 'இருமபுணட நீரது போல' என்ற தருஷ்டாநதத்தாலும ஐகயம சஙகி கக வொணணுது இருமபில சுவரின நீா அதறகு ஆபயாயமாயக கொணடு ஸுக்ஷ்மமாயக்கிடக்குமளவே உள்ளது என்று நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஜீவாதமா என்பது ஈசுவரனைவிட வேறு பட்ட தததவம என்றபடி,

இபபடியே இதில பல விசேஷாாததஙகள நிரூபிககபபட்டிருக கினறன அவறறைத தனியாக நிரூபிபபதைவிட ஒவவோா அதிகார விஷயமான ஸஙகரஹததை நிரூபிததுவிட்டு, அதன கீழ இநத அமசஙகளை நிரூபிபபது உசிதமெனறு சிலா அபிபராயபபடுகிறபடி யினால அதை அனுசரிதது மேலே குறிபபிடபபடுகிறது

முதலாவது பரஸதாவனாதிகாரம

இதில இஷட தேவதா நமஸகாரமும (இது அருளிசசெயயப்பட்ட ஸதலமான திருவயிநதிர புரததில ஆாசசா ரூபததில ஸேவை ஸாதித தருளும எமபெருமான விஷயமான மஙகள ச்லோகமும), ஸவபக்ஷஸதா பனமும பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும சாஸதரீயம எனபதும. நலல ஜ்ஞானம ஆசாாயனுடைய உபதேசததால ஸமபாதிககபபடவேணடும, அதுவும ஸத ஸமபரதாய மூலமாய இருககவேணடும எனறும அருளிசசெயயப பட்டிருககிறது ஒரு பாட்டில எட்டு ஆயுதஙகளைத தரிததுக கொண டிருககும சககரததாழவான விஷயமான மஙகளமும ஒரு பாட்டில ஆசாாயாகள இவவாததஙகளை உபதேசித்தாாகள எனறும அவாகளில நமமாழவாா செயதருளிய உபகார விசேஷமும நிரூபிககபபட்டிருக கினறன

இதில அதிகாரம தோறும அதன ஸஙகரஹமாக முதலில ஒரு பாட்டும இறுதியில ஒரு பாட்டும அருளிச செயயபபட்டிருககிறது.

இதில-பரபக்ஷ நிரஸனம செயயபபடுவது உசிதமா? ஏன பரம தஙகளை நாம கணடனம செயயவேணடும? எனறு சிலருககு ஸநதே ஹம உணடாககககூடும நமமுடைய மதத்தை ஸதாபிதது அதன கொளகைகளை எலலோரும பினபறற வேணடும எனபதறகாக அவா கள (பரமதஸதாகள) சொலலுமது வேதம பரமாணம அனறு என றிவை முதலிய தோஷஙகளுடன கூடியபடியினால அவறறால கலஙகா மல இருபபதறகாக அவறறை நிரஸிககவேணடியது அவசியமாயிறறு.

இது ஸவாமிதேசிகன தாமாகப புதிதாக இதைசசெயயவிலலை. அநாதியான வேதம தொட்டு இபபடிபபட்ட நிரஸனம செயயபபட்டு வருகிறது முதலில வேதததில விரோசனனுககு உபதேசம செயயப பட்டதை "இது அஸுராகளின உபநிஷதது" எனறு கூறபபட் டிருககிறது

தாமிரபாணீ நதிககரையில அவதரிதத ஸ்ரீ சடகோபன பரதய கூரிகரிதது வெளியிடடருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷததில இநத நிரஸனம செயயபபடடிருககிறது அதில முதல பாடடிலேயே

"உயாவற உயாநலம உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம அருளினன யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என மனனே"

என்று அனுஸநதிததிருபபதிலை பரஹமம குணஙகள ஒனறுமிலலாதது ரூபமிலலாதது, பரஹமததை தவிர வேறு ஒனறுமிலலை, இதயாதியாகசசொலலும மதஸதாகளை பகவான எலலையிலலாதவாறு இனனும உயாநது கொண்டேயிருககும அநநத கலயாணகுணஙகளை உடையவனெனறும, அவன ஸமஸார கநதம ஒருநாளும இலலாத நிதய ஸூரிகளுககு யஜமானன எனறும இனறும ஸமஸாரததில இருககும ஜனஙகளுககு ஜஞானம முதலியவைகளைக கொடுதது அருள செயகிருனெனறும அவன திருவடிகளை ஆசரயிதது நாம உஜஜீவிகக வேணடும எனறும அருளிச செயதாா இஙகு 'திருவடி' எனறு சொனனபடியினலை பகவான திவய மஙகள விகரஹ விசிஷடனுய இருககிருன எனறு கூறபபடடதாயிறறு

இபபடியே மேலே பல பாடடுககளில பரதிவாதிகளை நிரஸிநதிருககிருா எனபது எமபெருமானருடைய காலக்ஷேப ஸஙகரஹமானதாயும அவருடைய ஜஞான புததிரரான திருககுருகைபபிரான பிளளானலை எழுதபபடடு எமபெருமானரால அஙகீகரிககபபடடதாயும இருககும திருவாருயிரபபடியில நனகு விளககபபடடிருககிறது

வேதஙகளை வகுதது அதன பராதததை ஸூததிரஙகளாக நிருபிதத வயாஸரும இரணடாவது (அபாதயதவம) எனகிற அதயாயததில வேதததுககு புறமபான பரமதஙகளைக கணடிததிருககிருா. இநத அமசம இக கரநதததில பல அதிகாரஙகளில இம மதம வயாஸரினலை இநத ஸூததிரததில கணடிககபபடடிருககிறது எனறு எலலோரும அறிநதுகொளளுமாறு எடுததுக காடடபபடடிருககிறது

இநத விசிஷடாதவைத ஸிததாநதததிறகு இநதக கலியுகாரமபத்தில பரவாததகரான நமமாழவாரால யோக தசையில தோனறி எலலா உபநிஷததுககளின ஸாராமசததையும எடுததுரைககபபெறற

ஸ்ரீமந நாதமுனிகள தமமுடைய நயாயததத்வ கரநததததில இந நிரஸ னததைச செயதிருககிறா அதனுடைய மஙகள சலோகததில

"யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயக்ஷேன ஸதா ஸவத"

என்று அருளிச செயதாா பரஹமம ஜஞானததை உடையது அது எலலா வஸதுககளையும ஒரே காலததில தானே எபபொழுதும கண கூடாசுக காணகிறது என்று சொனனபடியினால பரஹமம ஒன்றுமே ததத்வம எனறே பரஹமமே கிடையாது எனறே சொலலும இநூரமதங களை நிரஸிததருளினராகிறது

பெரிய முதலியாரும (ஸ்ரீ ஆளவநதாரும) திவயபரபநதானு ஸநதான பரீவாஹமாய வெளிவநத தமது ஸதோததிரததில சநதமிகு தமிழ மறையில செயயபபட்டிருககும பரமத கணடனததை ஆங காஙகே சலோகஙகளில எடுததுக காட்டியும ஸிததிதரயததில அவற்றை நிரஸிததும செயதிருககிறா ஸதோததிரததில

"நாராயண! த்வயி ந மருஷ்யதி வைதிக க"

என்று அருளிச செயதிருபபதனால வேதததை அங்கீகரிதத ஒருவரும நாராயணனுடைய பரத்வததை ஆக்ஷேபிபபதிலலை என்ற தனால அதை அங்கீகரிககாதவாகள நிரஸிககபபட்டாாகள என்ற தாயிற்று எமபெருமானா பரஹம ஸூததிர வயாககயானமாகத தாம அருளிசசெயத ஸ்ரீபாஷ்யததில ஸூததிரகாரரைப பினபற்றிப பரமதங களை நிரஸிததிருககிறா, இது இரணடாவது அதயாயததில விஸதார மாகச செயயபபட்டிருககிறது ஆகையால இவற்றை ஆதாரமாகக கொணடு ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ பரமத பஙகததில இறஙகினராயிற்று. அபபடி இறஙகினபொழுது பரதிவாதிகளின கொளகைகளை முதலில நிரூபிதது பரமாண உபபததிகளுடன அவற்றை விஸதாரமாக நிரா கரிததிருபபதும அறியததககது ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததில் குருவாக நிரூபிககபபட்டிருககும எமபெருமானாருடைய நியமனததை அஙகு சிஷ்யராக நிரூபிககபபட்டிருககும தாம பெற்று பரமதஙகளை நிரஸிககிறேம என்று அனுஸநதிததிருககிறா. அஙகு பரதிவாதிகள் எலலோரும ஒன்று சோநது விவாதிககபபுகுநதால, எனன விஷயம் சொலலபபட்டது எனபதை ஒருவருமஅறிய முடியாதாகையினால ஒவவொருவரும தனிததனியே வநது தஙகள மதததை நிரூபிகக வேணடும என்றும அதற்கு சிஷ்யன பதிலஅளிககவேணடும என்றும அதற்குமேல அவாகளால ஸமாதானம கூற முடியாமல

இருநதால அவாகள நிராகரிககப படடாாகள எனறு நிாணயிககப படவேணடும எனகிற நியமம ஏறபடுததபபடடது இநத கரமம ஸ்ரீ பரமத பஙகததில ஸவாமி தமமாலேயே வகுககபபடட தாகும ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும இரணடாவது அதயாய ஸஙகரகமான சுலோகஙகளில பரதிவாதி நிரஸனமும செயயப பட்டிருககிறது அவறறிறகெலலாம மூலம இநத ஸ்ரீ பரமத பஙகமே யாகும இதறகு நிதாசனமாக யோகபரதயுகதி அதிகரணததின ஸஙகரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில

"வேதாநு பூாவம விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ
விதயாநியுகதோ
வாகீஶஶைஷ தஸமாத ததுதித விஹதௌ
கமபநம வேத மூாதன: ||
மைவம, தஸயாபி வேதா பஹுருதிமுக விபத தாசனுதை
க்ஷேதரிபாவாத
பராநதயாதி ஸமபவேத இதி அகதிக விஷயே
பூாவவத் நிாவஹாம:|| "

எனறு அருளிச செயதிருபபது இதில

"தாவிப புவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிறபிரிவினறி நாமஙகை வாழினும, நானமறையில
பாவிததததனறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே "

எனறு அருளிச செயயபபட்டதே ஸமஸகருததததில அருளிச செயயப படடதாகும இபபடியே மேலும பல சலோகஙகளுககும மூலமாய நிறகும இப பரமத பஙகம இது தவிர ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸை, ஸ்ரீசத தூஷணி, வாதிதரய கணடனம முதலிய கரநதங களில பரமத நிரஸனம செயதிருககிறாா ஸ்ரீ பாஷயததிலும ஸ்ரீ பரமத பஙகததிலும ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததிலும, ஸ்ரீ அதிகரண ஸாரா வளியிலும ஸாதிததிருககும அாத்தஙகளை விசேஷிதது நிரூபிதது "ஸவாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை" எனகிற ஒரு தனிபபுத்தகமாக வெளியிடபபடுகிறது ஆக பரமதஸதாகளி னுடைய வாகயஙகளைக கேட்டு நாம பரமிககாமல இருபபதறகாக

பரமதத்திலுள்ள தோஷஙகளை அறிநது அவறறைப பரிதயஜிகக வேணடும எனபதறகாக இது மிகவும அவசியமாகும

இரணடாவது ஜீவ தததவாதிகாரம்

சருதியில, ஜீவனை போகதா, எனறு பிரிதது நிரூபிததிருப பதைப பினபறறி ஜீவாதமாவின ஸவரூபாதிகள முதலில நிரூபிககபபட்டிருககினறன ஏக ஜீவபக்ஷம, அதாவது ஒரே ஒரு ஆதமாதான உணடு எனகிற பக்ஷம நிராகரிககபபடடிருககிறது, அபபடியே நிதயஸமஸாரிகள எனறு சிலா இருககககூடுமா எனபதும விசாரிககபபடடிருககிறது இதிலும மேல இரணடு அதிகாரஙகளிலும நிரூபிககபபடடிருககும அாததஙகள எலலாம ஸ்ரீ தததவமுகதா கலாப ஸாவாாதத ஸிததியில நிரூபிககபபடட அாததஙகளின ஸஙகரஹமாயிருககும இததையே கொஞசம எளிதமான ரீதியில ஸ்ரீமத ரஹஸய ரயஸாரததில அருளிசசெயதிருககிறாா. அஙகு அாதத நிரூபணம மடடுமே இஙகு பரதிவாதி நிரஸனமும செயயபபட்டிருபபது விசேஷம

மூனறுவது அசிததததவாதிகாரம

இதில ஸாதததவிகாதி புராண விபாகமும, ஸாதாரணமான சிலப ஸாஸதிரததில கூட ஸததவரஜஸதமோ குணததுககு அனுகுணமாக விமானஙகள கட்டபபடுகினறன எனறும, அநதக குணததிறகுத தேவதை பகவான, பரஹமா, ருததிரன எனறும கூறபபடடிருபபது உதாஹரிககபபடடிருககிறது, மாயை எனறால பொய எனறு அாததமிலலை ஆசசாயமான சகதியையுடையது எனறே அாததம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது நீதி சாஸதிரததில கூறபபடட ஸாம, பேத, தான, தணட, ஸநதி, விகரஹ, தவைதீகரணஙகளாகிற ஏழுவித உபாயஙகளிலும மாயை இநதிரஜாலம எனகிற பதஙகள பரயோகிககபபடடிருபபதினால மாயை எனபதறகு பொய (இலலாதவை) எனகிற அாததம பொருநதாது எனனபபடடிருககிறது. பஞசபூதஙகளை நிருபிககும இடததில திருமழிசைப பிரானுடைய

'பூநிலாய ஐநதுமாய'

எனகிற பாடடு மேறகோளாகக காடடபபடடிருககிறது. த்ரிவருதகரணம சொனன இடம பஞசீகரணததிறகும உபலக்ஷணம எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது

காலததை நிருபிததருளும பரகரணததில ஸ்ரீ நயாய தததவத்தில 'ஒரு வஸதுவை ஆதாரமாகவுடைய வயாபாரஙகளின எணணிககை காலம எனனபபடுகிறது' எனறாததமுளள வாகயததிறகு காலம இலலை எனறு கூறுவதில தாதபாயம இலலை எனறும, அபபடியே பாஷயததில ஜைநாதிகரணததில (2-2-31) உபபாதிககப படடிருககும வாகயஙகளுககும காலாபலாபததில கருதது இலலை எனறும நிருபிககபபடடிருககிறது ஆதமஸிததிமஙகள சுலோகம பரமாணமாகக காடடபபடடிருககிறது இதின உபஸமஹாரப பாடடில நம பூாவாசாாயாகள ஸ்ரீ கருஷணனுடைய அருளைபபெறற வாகளானபடியினால அவாகளுடைய உபதேச பரமபரையினாலபெறற அாததஙகளே இஙகு தமமால அருளிச செயயபபடடவை எனறு நிருபிககும பரகரணததில

'ஓா தேரில ஆரணம் பாடிய நம தேவகி சீா மகனா'

எனறு அனுஸநதிததிருபபதினால் கீதை ஒரு உபநிஷததாக பரமாண பரமபரையில சோாநது நிறகும எனகிற அமசம நிருபிககபபட்டதாயிறறு இவவமசம இவா தமமாலேயே, 'சிலைவிசயன தேரனைய சிறு வேததே' எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

நாலாவது பரததவாதிகாரம

இதில முதல பாடடில

'மாலைபபெற வழி காடடிய தேசிகா வாசகமே
ஓலைபபுறததில எழுதுகினறோம உள எழுதுமினே'

எனறு அருளிச செயததையே தமமுடைய அவதாரததிறகுப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸய தரய ஸாரததின இறுதியில

'வெளளைப பரிமுகா தேசிகராய விரகால அடியோம
உளளத தெழுதியது ஓலையிலிடடனம'

எனறு அருளிச செயதிருககிறாா. நிாஹேதுக கருபையை நிருபிககும பரகரணததில ஒரு காரணமிலலாமல பகவான ஒருவனுடைய பாபஙகளை மனனிபபதிலலை, சிசுபாலாதிகள விஷயததிலும பூாவ ஜனம கருத ஸுகருத விசேஷமிருநதபடியினால அவன ரக்ஷிககபபடடான எனறு நிருபிககபபடடிருககிறது. அபபடியே ஆழவாா

'ஓர் எண தானுமினறியே' (1-10-5)

எனறு அருளிச செயதிருபபதறகும பகவான தனனுடைய நிதய நிரஙகுச ஸவாதநதரியததாலே மோக்ஷம கொடுததான எனறு கருத தனறு, அபபடிககொணடால ஸாவ முகதி பரஸஙகம வரும எனறு நாம எணணுமல இருகக பலம கிடடினதைப பாா எனறே கருதது எனறும அருளிச செயயபபடடிருககிறது

அபபடியே பஹிரவயாபதி எனபதும பாஹய பரதேசமுளள வஸதுககள விஷயம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது

நாராயணனதான திவய மஙகள விகரஹததுடன கூடிய பரபரஹமம எனறு நிருபிககும பரசரணததில பராதிகரண பாஷயத தையும லிஙக பூயஸதவாதிகரண பாஷயததையும மேறகோளாகக கூறியிருககிறார இபபடி பரஸதாவனுதிகாரததில கூறபபடட சாஸத ரீயமான ஸவபக்ஷ ஸதாபனததை மூனறு அதிகாரஙகளில நனருக நிருபிததருளியிருபபது அறியததககது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததில தததவதரய சிநதனுதிகாரததிலும, பரதேவதா பாரமாாத யாதிகாரததிலும இநத அாததஙகள நிருபிககபபடடிருககும சாரீரக சாஸதிரஙகளில நிருபிககபபடடிருககும அாததமான காரணதவம (இபபடி ஜகத ஸருஷடயாதிகளைப பணணுவது) முதலியது இஙகு நிரு பிககபபடடதாகும இதறகு மேல அபாதயதவம பரதிபாதிதமாகையி னுல அது, மேல பரமத நிரஸனமான அதிகாரஙகளில செயயப படடிருககிறது உபாயதவம உபேயதா எனகிற மறற அாததஙகள இறுதியில இரணடு அதிகாரஙகளில நிருபிககபபடடிருககினறன

பரதததவாதிகார இறுதியில

'தரயயநத தராணமேதத'

எனறுரமபிததது ஒரு சுலோகம அருளிச செயயபபடடிருககிறது இநத சுலோகததின அாததவிசேஷததை அதன பதவுரை சொலலும இடத தில நனகு எடுததுக காடடபபடடிருககிறது அதை அவசியம படிககவும

ஐநதாவது ஸமுதாயதோஷ (பஙக)ாதிகாரம

இதில மேலே நிராகரிககப படபபோகிற மதஙகளில இருககும பொதுவான தோஷஙகளை அனுவதிதது, அததோஷஙகள பரிஹாரம செயயபபடடிருககினறன. அதாவது வேதம எபபடி நிதயமாகும? ஸஙகேதமாய ஏறபடட பதஙகளே வேதஙகளலலவா? பாடபேதாதி

கள இருபபதிலை எபபடி ஒரேவிதம எனனமுடியும? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொணடு அவறறிறகு ஸமாதானம அருளிச செயயப படடிருககிறது

'நினமாடடாய மலாபுரையும திருவுருவம் மனம வைகக மாடடாத பல சமயம மதி கொடுததாய'

எனறும,

'கள்ளவேடததைக கொணடு போய புரம புககவாறும கலநதசுரரை உளளம பேதம செயதிடடு உயிருணட உபாயஙகளும'

எனறும,

'வெளளியார பிணடியார போதியார எனறிவா ஓதுகினற களள நூல'

எனறும அனுஸநதிததிருபபது, அவைகள பரமாணஙகள எனற படியனறு, பராணிகளுடைய துஷ்காமஙகளுககு ஈடாக அவற்றை பர வாததிபபிததான எனறும, காலாநதரததில பகவானதானே அவ தரிதது அவறறை நிவருததி செயவான எனறும அருளிச செயயபபட டிருககிறது

பராசீன பதிபபுககளில இநத அதிகாரததை ஸமுதாய தோஷாதி காரம எனறே கூறபபடடிருககிறது, இதில ஸமுதாய தோஷம மட டும நிரூபிககபபடடிருநதால அநதபபெயாஉசிதமாகும ஆனால இதில மறற மதஸதாகள எலலாருககும பொதுவாக இருககும தோஷஙகளை ஸஙகரஹமாக எடுததுககாடடி, அவைகள விஷயமாய பரதிவாதிகள சொலலககூடும ஆக்ஷேபஙகளைககூறி அவறறிறகுப பரிஹாரம அருளிச செயயபபடடிருககிறது எனவே முதலில நிரூபிககபபடட தோஷஙகள ஸதாபிககபபடடனவாகும இநத கரநதததிலேயே மேலே இரணடு மூனறு இடஙகளில ஸமுதாயாதிகாரம எனறே இவ வதிகாரம குறிபபிடபபடடிருககிறது ஆகையினால இநத அதிகாரத திறகு ஸவாமி திருவுளளமபறறிய திருநாமம எது எனறு நிசசயமாயக கூற முடியவிலலை இதில அசசிடபபடடிருககிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பஙக)ாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷய மாய எதிரிகள கூறும ஆக்ஷேபஙகள நிராகரிககபபடும அதிகாரம எனறு பொருள கொளளவும ஸமுதாய தோஷாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷயமாயக கூறபபடும ஆக்ஷேபம

நிராகரிககபபடடு அநதஸமுதாய தோஷஙகள ஸதாபிககபபடும அதிகாரமஎனறு ஆாததமாகும ஸமுதாயாதிகாரம எனறு பாடமானுல பரதிவாதிகள எலலோருககும பொதுவாயுளள தோஷஙகளைக கூறும அதிகாரம எனறு ஆாததமாகும

சபர பாஷயததில சபதாதி கரணததில வாண நிதயதவ ஸதாபனம உசிதமலல எனறு 'ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸையிலேயே விசதமாகச சொனனேம' எனறு கூறபபடடிருககிறது. நாராயண பரதவததை நாம மடடும அஙகீகரிககவிலலை மதபபறறு அதிகமிலலாத கவிகளும சொலலி இருககிருாகள எனபதை காடடுவதறகாக மஹாகவியின ச்லோகம ஒனறை மேறகோளாககககாடடி இருககிருா

ஆருவது லோகாயதிக பஙகாதிகாரம

இதிலும மேல பாமத பஙகாதிகாரஙகளிலும, அவாகள கொளகையை முதலில நிரூபிததுவிடடு மேலே அவறறை நிரஸிதது இருககிருா எனறு கீழே கூறபபட்டது இதில கொளகைகள அதிகமாயிருபபதிஞல அவைகளை (1), (2) இதயாகி எணணிகையைக குறிதது முதலில காடடி, மேலே அதே எணணிகயின கீழ அவை நிரஸிககபபடும பரகாரம கூறபபடடிருககிறது

இதில 'நீதிசாஸதிரமும அநாபததில தாம விருதத விஷயததை அபயனுஜஞை பணணுது 'எனறு அருளிச செயது, கலியன செயதருளிய ஸதேயம (களவு) சாஸதரீயமானது எனறு மேலே நிரூபிததருளி இருக்கிருா ஸவாமியின ஸஹஸர நாமததில

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக' எனறு அனுஸநதிசகபபடடிருககிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிரபுரத்தில அருளிசசெயத மறற கரநதஙகளுடன சோதது அனுஸநதிககபபடடிருபபதிஞல, ஸவாமி இவவிஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம எனகிற ஒரு ஸ்ரீ ஸூகதியை அருளிச செயதிருககிருா எனபது ஏறபடும எனறு மஹானகள கூறுவாாகள.

ஏழாவது மாதயமிக பஙகாதிகாரம

இமமததை ஸூததிரககாரா நிரஸிததிருககிருர் என்பதை இதன இறுதியில

'ஸாவதாநுபபததேஸச'

என்றும், ஆழ்வார்

'உளன் எனில் உளன்'

என்கிற பாட்டிலே நிராகரித்தார் 'என்றும அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டின் திருவாய்மொழிப்படியில 'இப்படி' வேதாவலம்பிகுத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பாமாணமுமில்லை, பரமேயமுமில்லை, ஸர்வமும் சூந்யமாகையாலே வேதமும் வேத வேதயஞன் ஈசுவரனும் அவனுடைய ஐசவர்யமான ஜகத்தும் இல்லை என்கிற சூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது' என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயமாகக்கடவது

எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம

இதிலும் மற்ற அதிகாரங்களில போலே மாத்யமிகள் சொல்லும் கொள்கைகளை அனுவதித்து அவைகளை நிரஸித்தருளுகிறார். ஸூத்திர காரரும இம்மதத்தை நிரஸித்திருக்கிறார் என்பதை நிரஸனம் செய்கிற ஸூத்திரத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம

இதிலும் இம்மதம ஸூத்திரகாரரால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது

பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம

இதுவும ஸூத்திரகாரரால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற ஆகாரம குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது

பதினொன்றாவது பரசசன்ன பௌத்த பங்காதிகாரம

இதில ஆத்ம ஸித்தியிலே இம்மதத்தை நிரஸித்திருக்கும் பரகாரத்தை 'இவ வாதத்தம ஆத்ம ஸித்தியிலே பரக்க உபபாதித்து'

"அத பரத்யக்ஷ ஸித்தத்வாத உக்த ந்யாயாகமானவயாத I
அவித்யா யோகதச்சாத்மா ஜ்ஞாதாஹமிதி பாஸதே II"

என்று நிகமிதமாயத்து என்று அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. 'இவர்களுக்கு ஸூத்ரங்கள் விரோதமாயிருக்கும் என்பதை வேதாந்த ஸூத்ரங்கள ஆமூலசூடம விருத்தங்கள என்னுமிடமும சத தூஷணீ பரப்ருதிகளிலே பரக்கச் சொன்னோம் என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பனனிரணடாவது ஜைன பஙகாதிகாரம

இதில ஜைஞதிகரண பாஷயததிறகு காலம எனகிற தத வததை இலலை எனறு சொலலுவதில தாதபாயமிலலை எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது இநத மதமும வேதாநத ஸூததிரகாரரிஞல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது

பதினமூனருவது பாஸகர பஙகாதிகாரம்

இதில சில மனுவசனததிறகும, கீதா ஸலோகததிறகும கருதது விளககபபட்டிருககிறது அபபடியே ஸ்ரீ விஷ்ணு தாம வசனததிறகும விஷணு புராண வசனததுககும 'ஸவரூப பேதம நிறக ஔபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருததி பரம எனனுமிடம பூாவாபரபராமாாசத தாலே அறியலாம' எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது அபபடியே தாமரபாணி நதிககரையில அவதரிதத ஆழவாா பரதயககூீகரிதது வெளியிடடருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில

" யானும் தானுய ஒழிநதான "

எனகிற பாட்டுககு இபபடி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம கணடு கொளவது, எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது வேதாாதத ஸஙகரஹததிலும இவவாததம நிரூபிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது ஸவரூபைககயம ஸவாபாவிகம எனகிற பககூம கடியாது எனபது ஸௌபரி காாதத வீாயாதி நயாயததாலே உபாதி பேதம போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே? என்று அருளிச செய யபபடடிருககிறது

பதிஞனகாவது வையாகரண பஙகாதிகாரம

இதில ஆலஙகாரிகாகள சொலலும ஸமாதானம எடுததுக காட டபபடடிருககிறது பதினெடடு புராணஙகளையும வயாஸா சொன ஞா எனபதிஞல எலலாப புராணஙகளும பரமாணமாகாது எனபதை தெரிவிபபதறகாக அபபுராணஙகள ஸாதவிகம, ராஜஸம, தாமஸம எனறு பிரிககபபடடிருபபதிஞல ஸாதவிக புராணஙகளே பரமாண மாகும எனறு கூறபபடடிருககிறது

பதினைநதாவது வைஶேஷிக பஙகாதிகாரம

இபபககூம சில புராணஙகளிலும ஸூத்ரகாரரிஞலும நிரஸிககப படடிருககிறது எனறும, ஆழவாரும 'சமணரும சாககியரும எனகிற நிலையிலே இபபடிக கொதததவர்களை "மலிநது வாது செயவீாகளும எனறு ஒரு கோாவையாக அருளிசசெயதாா. எனறு நிரூபிககப பட டிருககிறது

பதினாறாவது நயாய விஸதார விரோதநிஸதாராதிகாரம

இநத அதிகாரததில நயாயம எனகிற ஒரு சாஸதரம இருக்கிறது எனபதை தாம ஆக்ஷேபிககவிலலை 14விதயாஸ தானஙகளில அது ஒனறாக கணககிடப படடிருபபதனால அதை நிராகரிகக எணண மிலலை ஆனால கௌதமரால பரவாததிககபபடடு வநதிருககிற நயாய சாஸததிரததில பலவிதமான தவறுகள இருககிறபடியால அவறறை கழிதது நிரூபிகக பாரிககிறோம இவ ஆததம இவ அதி காரததின முதல பாடடில ஸபஷடமாக ஸஙகரஹிககப படடிருக கிறது அதாவது கௌதமரினால பரவாததிககபபடட நூலில தோஷ மிலலாமல நிரூபிபபதோ அலலது அதிலிருககும தோஷஙகளை தளளி மறற அமசஙகளில இருககும அஙகீகரிககததகக பாகஙகளை அபயுப கமம செயவதாதல அவை முறறுமே பரமாணமாகாது எனறு அதை தளளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸதிரம நாமே வகுததலாதல- இமமூனறில ஏதாவதொரு பரகாரம நயாய சாஸதிரம எனபது ஸிததிககும் எனறு அருளிச் செயயப்படடிருககிறது

இஙகு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள அருளிசசெயத இரண்டு கரநதங களில ஒனறு ஸ்ரீ நயாயததவம எனபது ஆகையால நயாய சாஸ திரம எனகிற பரமாணததை அவா அஙகீகரிததாராயிறறு அதையே பினபறறி ஸவாமி தேகிகனும ஸ்ரீ நயாயபரிசுததி எனனும ஒரு நயாயகரநதததை அருளிச செயதிருககிறா அதில ஸவாமி தாமே சில ஸூததிரஙகளை வகுததுககாடடி இவைஸூததிரஙகளலலவா எனறு அருளிசசெயதிருபபதை இபபாடடில அனுஸநதிததாராயிறறு

இமமதமும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாமஸக பஙகாதிகார:

இமமதமும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது.

பதினெடடாவது நிரீஸவரஸாஙகய பஙகாதிகாரம

இதுவும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககப்படடதாகும எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பததொனபதாவது யோக ஸிததாநத பஙகாதிகாரம

இதில இமமாதம பரும்மாவினால பரவசனம செயயபபடடது எனகிற ஏறறம் பயனறறது எனபதை முதல பாடடிலே நனறாக எடுததுக கடாடியிருககிறா.

தாவிப புவனஙகள தாளிணை சூடடிய * தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும *
நாவிற பிரிவினறி நாமஙகை வாழினும * நான மறையில
பாவிததத னறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே.

எனற இநத யோக சிததாநத பஙகாதிகாரப பாடடினபடியே பிருமமா பகவானுடைய திருவுநதிபபூவில பிறநதபோதிலும, ஸரஸ வதீ வலலபனுயினும, அணடததிறகுள ஸருஷ்டி முதலியவறறைப பணணுகிறவனுக இருநதபோதிலும வேதததிறகுப புறமபாகச சொலலுகிறபடியினுல அமமதம பிரமாணமாகாது எனறு நிரூபிககப படடிருககிறது ஸ்ரீ பாஷயததில யோக பரதயுகதி அதிகரணததில இமமதம நிரஸிககப படடிருககிறது இதன அதிகரண ஸாராவளி யில எமபெருமானுரால கூறபபடட அமசஙகளை ஸஙகிரஹிதது விடடு அஙகு கணடரவேண கூறபபடாத ஸரஸவதீ வலல பதவததைக கூறியிருபபதறகு இபபரமத பஙகததில கூறபபட டிருபபதே ஆதாரம எனறு அறியததககது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷகார அதிகாரம

இதில பாசுபதமதம ஸூததரகாரரினுல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனபது எடுததுக காடடபபடடிருககிறது இததுடன அபாதயதவம எனகிற இரணடாவது அதயாயததின ஆததம பரமதஙகளை நிரஸி தது ஸவபக்ஷ ஸதாபனம பணணியபடியால நிரூபிககபபடடதாயிறறு

இருபததோராவது பகவத சாஸதிர விரோத பஙகாதிகாரம

இதில பாஞராதர சாஸதிரததின ப்ராமாணயம நனருக ஸதா பிககபபடுகிறது ஸூததிரகாரரினுல இமமதததின பராமாணயம ஸதாபிககபபடடிருககிறது, எனகிற அமசமும கூறபபடடிருககிறது இதில வைகானஸ சாஸதிரமும நமககு உபாதேயம எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது.

இருபததிரணடாவது பரோகத உபாய பஙகாதிகாரம்

இது உபாயதவம எனகிற மூனருவது அதயாயத்தின ஸஙகரஹ மாய இருககும இதில கீழ நிரஸிககபபடட பரமதஸதாகள மோக்ஷோபாயததை நிரூபிகக சகதியறறவாகள என்பதை அவாகள

சொலலும கொளளைகக‌ளை ஸங்கிரஹித்து எடுததுககாட்டி இககார ணஙகளினுல இவாகள மோக்ஷததிறகு உபாயததைக கூற முன வர முடியாது எனறு நிருபிககபபட்டிருககிறது தமது ஸிததாநததகில கூறபபட்டிருககும பகதி பரபததிகளே மோக்ஷததிறகு உபாயமாகும எனபது சுட்டிககாட்டபபட்டு இதன விஸதரம தமமால பிரபநதாந தரஙகளால பரககச சொலலபபட்டது எனறு கூறபபட்டிருககிறது இவவதிகாரததினநோககம பராகளுககு மோக்ஷோபாயததைநிருபிகக வழியிலலை எனபதேயாகும இதில பரமதஸதாகளுககு மோக்ஷோ பாயததை நிருபிகக அதிகாரம இலலையெனறு நிருபிததுவிட்டு பர பததியை விதிககிற சரமசலோக விஷயமாய சிலா கூறும ஆக்ஷேபங களை உசிதமலல எனறும நிருபிககபபட்டிருககிறது இநத அமசமதான ஸ்ரீமத ரஹஸய தரய ஸாரததில ஸ்திரீகரண பாகததில நிருபிககப பட்டிருககிறது

இருபதது மூனருவது பரோகத பரயோஜன பஙகாதிகாரம

இதில மறற மதஸதாகளினுல சொலலபபடும் பிரயோசனம மோக்ஷ பலமாகாது அது நம விசிஷ்டாதவைத மதததில ஸமயக பிரதிபாதிககப பட்டிருககிறது அதாவது நாம வைகுணடத்திறகுச் சென்றும நம பூாவாசாாயாகளின திருவடிகளிலே கைஙகாயம செய வதே உததமமான பலன எனறு இவவதிகார ஸஙகரஹ பாட்டில,

குலநதிகழும குருககளடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாஙகள கூடி
வலநதிகழும திருமகளும, மறறிடததே
மனனிய மணமகளாரும நீளையாரும
நலநதிகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியெனன நணணினேமே.

எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது.

இருபதது நானகாவது நிகமநாதிகாரம

இதில கீழ பரமதஸதாகளை நிரஸிதத பரகாரஙகளை ஸஙகரஹ மாக ஒவவொரு மத விஷயமாக நிருபிததுககாட்டி இபபடி பரமதஸ

தாகள நிரஸிககபபடடாாகள எனறு படிபபவாகளின சௌகாயத்திற காக நிரூபிககப படடிருககிறது. இதே கரமமதான அதாவது கீழ அதிகாரஙகளில நிரூபிககபபட்ட ஆாததங்களே ஸஙகரஹிதது காட்டு வது ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில பினபறறபபடடிருககிறது இதில 53வது பாட்டில இககிரநதம அருளிச் செயயபபடட இடம திருவயிந திரபுரம எனறும இதில பூர்வாசார்யாகளினுல முனபு பிரத்வாத நிர ஸனம செயயபபட்டிருநத போதிலும அவாகளால கூறபபடாத யுகதி விசேஷஙகள உபபாதிககபபடடு அநத பிரதிவாதி நிரஸனம பூாண மாககப படடது எனறு இககிரநததிறகு பிரயோஜனம கூறபபட் டிருககிறது இபபாட்டில வடகொஙகில வானியாறறில எனகிற பதஙகளுககு பரகரணம பரமாணம முதலியவைகளுககு முரணபடும படி சில ஆாததஙகள சில வயாகயானஙகளில நிரூபிககபபடடிருபபதி ஞல அது உசிதமலல எனறு இப பாட்டின வயாகயானததில பரமாண உபபததிகளுடன விஸதாரமாகநிரூபிககபபடடிருககிறது அதை அவ சியம ஒவவொருவரும படிகக வேணடும எனறு பிராாததிககப படு கிறாாகள நிகமனபபாட்டில இக கிரநதததின முதற பாட்டிலபோல சுதாசனுழவாா விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸநதிககபபடடிருககிறது முதற பாட்டில எட்டு ஆயுதஙகளேத தரிததுக கொணடிருககும பர காரம நிரூபிககபபடடது இபபாட்டில பதினறு ஆயுதஙகளே தரிததுக கொணடிருககும பரகாரம நிரூபிககபபட்டிருககிறது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதிஞங்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ।

रामानुज दयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம் — ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனமும் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபமும் சாஸ்த்ரீயம் — ஆசார்யோபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜன்மம் — ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய ஜ்ஞானம் ஸம்பாதநீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)

अपास्यतु तमः पुंसामनपायक्रमान्वितः ।
अहीन्द्रनगरे नित्यमुदितोऽयमहस्करः ॥

1 அபாஸ்யது தம: பும்ஸாமநபாய பராபாநவித: |
அஹீந்த்ர நகரே நித்யமுதிதோயமஹஸ்கர: ||

2 ** எண்டளவமபுயததுள் இலஙகும அறுகோணமிசை
வெணபணிலம திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம
திண்கையில அஙகுசம சீாதிகழும கதை செஙகமலம
எணபடை ஏநதி நினறுன எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞசி விடத தொடககிய
விதியரடைநது தொழத தழைத தெழு
விழியருள தநது விலககடிககளை
விரகில இயமபி விலககி வைததனா

---

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமிலலாத, அதாவது நாசமும பிரி வும இலலாத, பரபா—காநதியுடன, அதாவது பெரிய பிராடடியா ருடன, அநவித —சோநதவராயும அஹீநதர நகரே—திருவஹீந திரபுரததில, நிதயம—எபபொழுதும, உதித —உதிததவராயும இருககிற, அயம—இநத, அஹஸகர.—ஸூாயன, பும்ஸாம—சேத னாகளுடைய, தம — இருடடை தமோகுணததை,இது அதினகாாய மான அஜஞானததிறகும உபலக்ஷணம, அபாஸயது— நிவருததி செயய வேணடும.

2 [ப—ரை] எழில—உஜஜவலமுய நிறகிற, ஆழி இறையவன— ஸுதாசநன எனகிற ஹேதி ராஜன, எண — எட்டு, தள— இதழகளையுடைய, அமபுயததுள—தாமரைபபுஷபததில, இலஙகும— பரகாசிககிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சககரததின மேல, வெண—வெளுதத நிறமுளள, வண எனறு பாடாநதரம, அப பொழுது ஸுநதரமான எனறாததம, பணிலம — சஙகம, திகிரி— சககரம, வளை வில-வளைநததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைநத வாயை,அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம-உலககை, அஙகு சம—மா வெடடி, சீா—சலாககியமாக, திகழும—பரகாசிககிற, கதை,செஙகமலம—செநதாமரைப புஷபம(பதமாயுதம)ஆகிய, எண படை—எட்டு ஆயுதஙகளை, திண—தருடமான, கையில-திருக் கையில, ஏநதி—தரிததுககொணடு, நினறுன—நினறுன 1

3 [ப—ரை] பர மதம—மறற மதம, அதாவது பாஹய குத ருஷ்டி மதஙகள, பழமறையநதி- அநாதியான வேதாநதததில பரதி பாதிக்கப்பட்ட, நடைககு—மாாககததிறகு, இடைச் சுவா-நடுவில

கொடுவினை எனபதனைத தினைததனை
　　கொணாதல இகழ்நத குணததன[னை]ததினா
　** குருகையில வநது கொழுப் படககிய
　　குலபதிதநத குறிபபில வைததனா
கடுநரகனபு கழறறி மற்ருெரு
　　கதிபெறு மனபில எமைபபொருத்தினா
கமலை யுகநத கடற கிடைககடல
　　கருணையுயாநத திடர்கொருககினா
படுமுதல (லி) னறி வளாதத நறகலை
　　பலபல ஒனற எமககுரைததனா

இருககும சுவா, அதாவது இடையூறு, எனறு—எனறு அறிநது, அது-அதை, இடிதத—பஙகம செயத, பததரே—பகதாகளான நம் பூாவாசாாயாகள, விடு நெறி—விட வேணடிய மாாககததிறகு, அஞ்சி—பயநது, விட—அதை விட வேணடியதறகு, தொடககிய—ஆரமபிதத,விதியா-பாகயததையுடையவாகள, அடைநது—தஙகளை அணுகி, தொழ-ஸேவிகக, தழைதது—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும வருததி அடைகிற, அருள விழி-கருபாகடாக்ஷததை, தநது-அவாகள பககலிலே செயது, விலககடிககளை-விலககபபடடமாாககங களை, அனறிககே நலல மாாககததிலிருநதுவிலகுவதறகுக காரணமான விரோதிகளை, இயமபி-உபதேசிதது, விரகில-உபாயததினுல, விலககி-அநத விடவேணடிய மாாககததிலிருநது அபபுறபபடுததி, வைததனா-வைததாாகள (நலலமாாககததிலசேருமபடிவைததாாகள),கொடுவினை- பாபம எனபதனை-எனறு சொலலபபடடதை, தினைததனை-தினையளவும,கொணாதல-கொணடுவருதலை இகழநத-விடடவாகளான குணததனததினா-குணமாகிற தனததையுடையவாகள,‘குணததனைததினா ’,எனறு பாடாநதரம, எலலாககுணஙகளையுமஉடையவாகள எனறாததம, குருகையில வநது-திருககுருகா புரியில திருவவதாரம செயது, கொழுபபடககிய - பர வாதிகளுடையகாவததைபபோககடிதத, குலபதி-ஸ்ரீவைஷணவ குலததிறகு நாதனுன நமமாழவாா, தநத -திருவாயமொழி எனனும கிரநத ரூபமாகக கொடுததருளின, குறிபபில-மாாககததில, வைததனா, அனறிககே லக்ஷயமாகிற எமபெருமானிடததில அடைககலமாக வைத்தாாகள, கடு-கரூரமான,நரகு-நரகத்தில, அனபு-பரீதியை, கழறறி-போக்கடிதது, மறறு-அதை விடவேருன,ஒரு-ஒபபறற, கதி-மோக்ஷததை, பெறும்- அடையககூடிய அனபில-விசவாஸததில, எமை-எமமை, பொருததினா- பொருநதுமபடி செயதாாகள, அதாவது பரமபுருஷாாததததில ஆசை மறவாமலிருக்குமபடி செயதாாகள,கமலையுகநத-லக்ஷ்மீ பரீதி பணணின,கடல்

பழமறையந்தி நடைக்கிடைச் சுவா
பரமதமென்று அது இடித்த பத்தரே 2

[ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபநமும் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபமும் சாஸ்த்ரீயம்]

1 आशामतङ्गजगणानविषह्यवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुन्धन् ।
कार्यः कथाहवकुतूहलिभिः परेषां कर्णे स एष कवितार्किकसिंहनादः ।

ஆஶாமதங்கஜகணாநவிஷஹ்யவேகாந்
பாதே யதிக்ஷிதிப்ருத: ப்ரஸபம் நிருந்தந் ।
கார்ய: கதாஹவ குதூஹலிபி: பரேஷாம்
கர்ணே ஸ ஏஷ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹநாத: ॥

सकललोकोज्जीवनार्थமாக प्रवृत्तங்களான अध्यात्मशास्त्रங்களிலே सिंहवलगति न्यायத்தாலே तर्कानुगृहीत प्रमाणங்களைக் கொண்டு स्वपक्षस्थापनமும் परपक्षप्रतिक्षेपமும்பண்ணக் காணுகின்றோம் இவை இரண்டும் கூட तत्त्वाध्यवसायத்துக்குக் காரணமாம்

-ஸமுத்திரத்தில், கிடை-சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற, கடல்-ஸமுத்திரம் போன்ற பகவானுடைய, கருணை-க்ருபையை, உயர்ந்த-உந்நதமான, திடாக்கு-மேட்டு நிலத்திற்கு ஒருக்கினார்-சேரும்படி செய்தார்கள், படுமுதலன்றி-தானே உண்டாகும் செடியைப் போலல்லாமல், அதாவது அமூலமாகவன்றிக்கே மூல பரமாணங்களுடன் கூடினவைகளாய்,வளர்த்த-அபிவ்ருத்தமாகும்படி செய்யப்பட்ட, பல பல-அனேகம் விதங்களான, நற்கலை-நல்ல சாஸ்த்ரங்கள், ஒன்ற-சேரும்படி அதாவது ஏக தாத்பர்யமுடையவைகளாக, எமக்கு, உரைத்தனர்-உபதேசித்தார்கள்

1 [ப-ரை] அவிஷஹ்ய வேகாந்-பொறுக்கமுடியாத வேகத்தையுடைய, ஆசா மதங்கஜ கணாந்-அந்தந்த சப்தாதி விஷயங்களில் உண்டான ஆசைகளாகிற யானைகளின் கூட்டங்களை, அன்றிக்கே திக்கஜங்களுடைய கூட்டங்களை, யதி க்ஷிதி ப்ருத-எம்பெருமானாருடைய, அன்றிக்கே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில், அன்றிக்கே தாழ்வரைகளில், ப்ரஸபம் பலாத்காரம் செய்து, நிருந்தந்-தடுக்கிற அன்றிக்கே அங்கேயே நிற்கும்படி வளைக்கக்கூடிய, ஸ ஏஷ-அந்த இந்த, கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ நாத கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமென்கிற குணக்ருதமான திருநாமத்தையுடைய இந்த ஆசார்யனுடைய சப்த ரூப

[ஆசார்யோபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜன்மம்]

बीजाङ्कुर ந்யாயத்தாலே अनादियாக ப்ரவ்ருத்தமான [illegible] ब्रान्तिसन्तानத்தாலே [illegible] பிறந்து, [illegible] बन्धकங்களான [illegible] பண்ணி, அவை அடியாக चतुर्विध शरीरங்களாகிற சிறைக் கூடங்களிலே கட்டுண்டு, [illegible] तापங்களாலே அடியுண்டு பேராதே (வீடு பெறாதே) போருகிற संसारिகளுக்கும்

1 ' शरीरमेतौ कुरुतः पिता माता च भारत।

आचार्यशिष्टा या जातिः सा सत्या साऽजराऽमरा ' ॥

என்கிறபடியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய் ஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்யம்]

2 'ब्रह्म यस्त्वननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात्।

स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ॥

इत्यादिகளிலே சொன்னபடிகளே வாராதபடி सत्त्वगुणभूयिष्ठ दशையிலே सत्सङ्ग [illegible] அபேக்ஷித ज्ञानं सुस्थितமாயிலே [illegible] முன்பு பண்ணின बन्धहेतु कर्मங்களில் [illegible] கழியாதவை तत्त्वज्ञानपूर्वकविद्யா

மான இந்த கர்மம், அனர்த்தகமே ஸிம்ஹத்தினுடைய [illegible] [illegible] வாகனிலே, [illegible] காணே-எதிரிகளின் காதில், காரிய செய்யத்தக்கது

1 தகப்பனும் தாயும் ஆகிய இவர்கள் இந்த தேஹத்தை உண்டாக்குகிறார்கள், பரத வம்சத்தில் பிறந்தவனே ! ஆசார்யனால் கொடுக்கப்பட்ட பிறப்பு எதுவோ, அது உண்மையானது, அது கிழத்தனம் மரணம், இவைகள் இல்லாதது.

2 எவன் அநுமதி செய்யப்படாமலே வேதமோதுகிற ப்ரஹ்மத்தை அத்யயனம் செய்பவனிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்வானோ அவன் வேதத்தைத் திருடின குற்றத்தையுடையவனாய் நரகத்தை அடைகிறான்.

विशेषங்களாலே கழியும். இப்படி अज्ञानத்தாலே संसारं, तत्त्व ज्ञानத்தாலே मोक्षமென்கிற सर्वतन्त्रोक्तिக்கும் विरोधமில்லை. ஆகையாலே संसारनिवृत्तिकामனுக்கு முற்பட तत्त्वज्ञानம் संपादनीयம்

1 போமுரைக்கும் பொருள் யாமறியோம் பொருளார் மறையில்
தாமுரைக்கின்றன தாமேயறியும் தரமுடையார்
ஆமுரைக்கென்றிவை ஆய்ந்தெடுத்து ஆரண நூல்வழியே
நாமுரைக்கும் வகை நல்லருளேந்தி நவின்றனரே. 3

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப-ரை] பொருள்-அர்த்தங்களிலும், அன்றிக்கே ப்ரயோஜனங்களிலும், ஆர்-நிறைந்திருக்கிற, மறையில்-வேதத்தில், 'போமுரைக்கும் பொருள்' என்கிற இடத்தில் 'பொருள்' சப்தத்தை 'போம் பொருள்' என்றும் 'உரைக்கும் பொருள்' என்றும் இரட்டித்து அந்வயித்துக்கொள்ளவும், போம் - நசிக்கக்கூடிய பொருள்-ப்ரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள், ஸ்திரமான ப்ரயோஜனம் என்று ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தகுந்த ப்ரயோஜனம், போம் பொருள்-ஆபாத ப்ரதீதி காலத்தில் தோன்றி நிர்ணய தசையில் நில்லாமல் நிற்காதே போகும் ப்ரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்-நிர்ணய காலத்திலும் நிலை நின்று அயலாருக்கும் உபதேசிக்கும்படியான ப்ரயோஜனம் என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள், யாம்—நாம், அறியோம்-அறியத்தக்கவர்களல்ல. பொருள் ஆம் மறையில் தாம்-தாங்கள், உரைக்கின்றன-உபதேசிக்கிற அர்த்தங்களை, தாமே-தாங்களே அறியும்-தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய தரமுடை யார்-மேன்மையுடைய நம் பூர்வாசார்யர்கள், இது மேலுள்ள 'நவின்றனரே' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, இவை-இந்த அர்த்தங்கள், உரைக்கு உபதேசிப்பதற்கு, ஆம்-யோக்யங்களாகும், என்று, ஆய்ந்து-ஸாராஸார விவேகம் பண்ணி, இவை எடுத்து-ஸாரமான பாகத்தைப் பிரித்து எடுத்து, ஆரண நூல்-வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட, வழியே- மார்க்கத்தையே, நாம்- அஜ்ஞர்களான நாமும், உரைக்கும் வகை-உபதேசிக்கும்படி, அல்லது உபதேசிக்கும் ப்ரகாரத்திலே, நல் அருள் ஏந்தி-நல்ல க்ருபையைத் தரித்து, க்ருபையுடன் கூடியவர்களாய் என்றபடி, நவின்றனர்-உபதேசித்தார்கள்.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தததவ நிருபண பரயோஜனம—தருதவலக்ஷணம—ததவதரய நிருபணம—ஜீவ தததவததை முதலில நிருபிதததறகுக காரணம—ஜீவ லக்ஷணம—ஆதேயதவம— விதேயதவம—சேஷதவம—சரீரதவம்—அணுதவம—அஹநதவம—பரதயசதவம—நிதயதவம— தரி வித ஜீவ பேதம—பதத நிருபணம—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம—நிதய ஸமஸாரி பக்ஷம—மோக்ஷ நிருபணம—முகத நிருபணம—நிதய நிருபணம—பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம]

சிததுமசிததும இறையுமெனத தெளிவுறறு நினற
தததுவ மூனறும தனிததனி காடடும தனி மறையால
முததிவழிககிது மூலமெனத துணிவாகளையும
கததிமயககும கதகரை நாம கடிகினறனமே 4

[தததவநிருபண பரயோஜனம,]

இபபடி अविद्या कर्मप्रवाहததிலே ஒழுகி अपारமான दुःख सागरததில அழுநதுகிற चेतनனுககுத தன विशेषणஙகளை विवेकியாமையாலே வருகிற प्रकृत्यात्म भ्रமமும,தன विशेष्यததை

ப-ரை] சிததும-அறிவுளன ஜீவாதமாவும, அசிததும - அறிவிலலாத வஸதுவும, இறையும - இவைகளுககு ஸவாமியான ஸாவேசவரனும, என-எனறு, தெளிவுறறு - நிசசயததை அடைநது, நினற - நிறகிற, தததுவம-தததுவஙகள, மூனறும-மூனறையும, தனிததனியே தனிததனியாகப பிரிதது, காடடும - காட்டுகிற தனி-அதவிதீயமான, மறையால வேதஙகளால, இது இபபடிப பிரிதது அறிவது, முததிவழிககு-மோக்ஷ மாாககததிறகு, மூலம காரணம அதாவது பரமபரையாக காரணம, என எனறு,துணிவாகளையும விசவஸிததிருபபவாகளையும,கததிமயககும பரமிககுமபடி செயகிற, கதகரை-வாதியரை, நாம-ஸதஸமபரதாய ஸிதத தததவ ஜஞானதயுடைய நாம, யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாகளான ஸததுக்களையும சோததுக கொணடுபனமையாக (பஹு வசனமாக) அருளிசசெயதபடி, கடிகினறனம - வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை 4

विवेकியாமையாலே வருகிற स्वतन्त्रासम्भ्रमம் கழிக்கைக்காக तत्त्व निरूपणं பண்ணவேணும்

[தத்த்வ லக்ஷணம்]

तत्त्वशब्दं प्रमाण सिद्ध सर्व वस्तु साधारणமாய், சில த்ரவ்யங்களிலே विवक्षा विशेषத்தாலே विशेषித்து प्रयुक्तமாம். இத்தத்த்வங்களுக்கு ஸாதாரணமான ரூபங்களைக் குறைத்து அஸாதாரணங்களைப் பொதுவாக்கியும், மற்றும் அஸாதாரணங்களைக் கழித்து अप्रामाणिकங்களைக் கூட்டியும் ப்ரவாதிகள் கலங்குவார்கள். तत्त्वங்கள் द्रव्याद्रव्यभेदवத்துக்களாயிருக்கும்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான ஆகாரங்கள் कारणत्ववेद्यत्व अभिधेयत्वादिகள். द्रव्यம் गुणाश्रयत्वादि लक्षणं இங்ஙனல்லாதது अद्रव्यம், गुणाश्रयமாய்த் தோற்றின வஸ்துவை இசைந்து குதர்க்கங்களாலே गुणங்களைக் கழிப்பார்க்கும் गुणभूतरूपादिகளை இசைந்து आश्रयமில்லை என்பார்க்கும் सर्वसाधारणமான इदमित्थम् என்கிற विशिष्ट प्रत्ययமும், दर्शन स्पर्शनங்களாலே एकार्थग्रहणமும், प्रत्यभिज्ञामात्रமும், विशदाविशद प्रत्यय विभागமும், विशेषाग्रहமடியாக வருகிற संशय विपर्ययங்களும் கூடாதே स्ववचन विरोधமும் வரும். இப்படி धर्म धर्मिகளுடைய अत्यन्त भेदं निर्बाधமாகையாலே निर्गुण ब्रह्मवादादिகள் निर्मूलங்கள்.

[தத்த்வ த்ரய நிரூபணம்]

द्रव्यம் பரனுக்கு ப்ரகாசிக்குமதென்றும் தனக்குத் தானே தோன்றுமதென்றும் இரண்டு வகை. இவற்றை பராக்கென்றும், प्रत्यக்கென்றும், अनात्माவென்றும் आत्माவென்றும் சொல்லக்கடவது. आत्मवर्गத்தில் सर्वशरीरित्वादिகளாலே ईश्वरனைப் பிரித்து இத்தத்த்வங்களை चिदचिदीश्वरர்களென்னும்போது गोबलीवर्द न्यायத்தாலே चिच्छब्द जीव विषयம். अचेतनங்களுக்கும் चेतनங்களுக்கும் பொதுவாய் ईश्वरனுக்கில்லாத ஆகாரங்கள் आधेयत्वादिகள்.

1 सर्वत्र वसति

---

1 ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம். எல்லா வஸ்துக்களிலும் வஸிக்கிறன

इत्यादि व्याप्ति मात्रपरं। नियाम्यत्व शेषत्वादिகள் आश्रित वात्सल्यादि प्रयु क्तங்கள் अचित्ததுக்கும் ईश्वरனுக்கும் பொதுவாய ஜீவனுக் கில்லாத आकारं पराधीन भोक्तृत्वाद्यभावம். ஜீவனுக்கு स्वाधीन भोक्तृत्वं भ्रान्ति सिद्धம். ईश्वरனுக்கு पराधीनभोक्तृत्वं गुणकृतம். जीवेश्व ராகளுக்குப் பொதுவாய अचित्துக்கில்லாதவை ज्ञातृत्व भोक्तृत्वा दिகள் करणங்களுக்கு ज्ञातृत्वादि व्यवहारं औपचारिकं. இப்படி ஒரொன்றுக்குண்டாய இவ்விரண்டுக்கில்லாத आकारங்கள் अज्ञ त्वादिகளும் परतन्त्र चेतनत्वादिகளும் निराधारत्वादिகளும் अचिद्वि कारமான अन्तःकरणத்துக்கு ज्ञातृत्वादिகளைச் சொல்லுவார்களுக்கும் முடிவில் आत्मापलापं प्रसंगिக்கும் ஜீவனுக்கு अवस्था विशेषத்திலே निरपेक्ष स्वातन्त्र्यமும் ईश्वरனுக்கு अज्ञत्वமும் கொள்ளுவார்க்கும் ईश्व रापलापं வரும்

[ஜீவ தத்த்வத்தை முதலில் நிரூபித்ததற்குக் காரணம்]

இத்தத்த்வங்கள் மூன்றில் शास्त्रोपपत्ति निरपेक्षமாக संप्रतिपत्तिक्रम த்தாலே அசித்தை முற்பட நிரூபிக்க(கை) ப்ராப்தமா(கி)லும் भोक्ता என்றும், भोग्यं என்றும், प्रेरिता என்றும், श्रुति சொன்ன அ டைவே தன்னை அறிந்து, தனக்கு त्याज्योपादेयங்களை விவேகிக்க வேண்டுகையாலே यथोपदेशम् जीव तत्त्वத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

[ஜீவலக்ஷணம்]

ஜீவனுக்கு लक्षणं आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व अणुत्वங்களில் ஒரொன் றோடே கூடின चेतनत्वமாதல் अहन्त्वமாதல் आधेयत्वादि संबन्ध नियमத்தாலே अचिद्द्रव्यं போலே ஜீவனும் ईश्वरனுக்கு शरीरமாயி ருக்கும்

[ஆதேயத்வம்]

शरीरादिகளுக்கு प्रकारिயாய வேறொன்றுக்கு प्रकारமன்றிக்கே தோற்றுகிற ஜீவன் आधेयனாகக் கூடாது என்னில்? आत्मस्वरूपமா தல் अस्मदादिகளுடைய धर्मभूतज्ञानமாதல் आश्रयமான ईश्वरस्वरूपத் தை ग्रहिக்கமாட்டாமையாலே गन्धादि गुणங்கள் गुणिயை யொ ழியத் தோற்றுமாப்போலவும், चक्षुःस्पर्शनங்களாலே मनुष्यादिशरी

ரங்கள் शरीरियை யொழியத் தோற்றுகிறப் போலவும், ஜீவன் प्रकारियை யொழியத்தோற்றுகிறுளைகயாலே प्रकारियோடே கூட்டக்காட்ட வல்ல प्रमाणं பெற்றபோது आधेयனையத் தோற்றக்குறை யில்லை இந்த न्यायं पृथिव्यादिகளிலும் तुल्यं

[விதேயத்வம்]

தான் நினைத்தபடி दृष्टादृष्टार्थ प्रवृत्तिபண்ண வல்லனைக யாலே स्वतन्त्रனயப்போருகிற जीवன் विधि निषेध शास्त्रयोग्यனாய் வேறிருந்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான் என்னில? ईश्वरன் இவனுக்கு ज्ञान शक्त्यादिகளைக் கொடுத்து हिताहितोपदेशங்களை அறிந்து प्रवृत्तिக்க வல்லனும்படி नियमித்து வைக்கையால இவ னுடைய विधेयत्व शास्त्रवश्यत्वादिகள் கூடும் काय करण कर्म काला दि सापेक्षனாய் प्रवृत्तिக்கிறவனுக்கு विधि निषेध चोदना विषयत्वं लोक वेद सर्व सिद्धान्त सिद्धமாகையாலே ईश्वरसापेक्षதையிலொ(லுமொ) ரு विरोधம் வாராது

[சேஷத்வம்]

चेतनனாகையாலே स्वार्थமாகவன்றிக்கே प्रवृत्तियாத ஜீவனை परशेषभूतன் என்னை ஒண்ணுது என்னில? दासादिகள் स्वार्थप्रवृत्तरா காநிற்கச் செய்தே राजादिகளுக்கு शेषமாகை लोकसिद्धं स्वार्थ प्रवृत्तकर्तாவை क्रियाविशेषங்களுக்கு शेषமாக परीक्षகா निर्णयித்தார்கள் ईश्वरனைப் பற்ற ईशितव्यங்களினுடைய शेषत्वं

1 'உற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்' என்னும்படி நிற்கும் என்கிற இது विशेषं

[சரீரத்வம்]

सङ्घातादि ரூபமன்றிக்கே தான் शरीरिயாயிருக்கிற जीवனுக்கு शरीरत्वं கூடாது(டுமோ) என்னில? மற்றுள்ளார் சொல்லும் शरीर लक्षणங்கள் எல்லாம் अव्याप्ति अतिव्याप्ति दुष्टங்களாகையாலே अनन्यथा सिद्ध लोक वेदप्रयोगानुसारத்தாலே चेतनனைக் குறித்து आधे यत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यं शरी

1 திருப்பாவை—28

ரமென்று லக்ஷணமானபின்பு अचित्तைப்பற்ற शरीरियानजीवனுக்கு ईश्वरனைப் பற்ற शरीरமாகை विरुद्धமன்று, अचेतन द्रव्यं ईश्वरனுக்கு अद्वारकமாகவும் सद्वारकமாகவும் शरीरமாம். चेतनன் शरीरமாமிடத்தில் द्वारप्रसङ्गமில்லை

[அணுத்வம்]

शरीरं போனவிடமெல்லாம் जीवர்களுக்கு सुखादि कार्यங்கள் காணகையாலும், அங்கே आत्मगमनத்தையும் कल्पिக்கும்போது गौरवं வருகையாலும், दूरங்களிலே இவர்களுடைய अदृष्टविशेषங்களாலே भोग्य विशेषங்கள் பிறக்கையாலும் योगिகளும் नित्यரும் मुक्तரும் ஒருக்காலே பல शरीरங்களை परिग्रहिக்கையாலும்,

1 'नित्यः सर्वगतः स्थाणुः' (நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணு:)

इत्यादि प्रमाणங்களாலும், जीवனும் ईश्वरனைப் போலே विभुவாக வேண்டுகையால் अणु என்றிடம் अन्यार्थமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எங்கும் सुखादि कार्यங்கள் காணகையும், यथा प्रमाणं शरीर विशिष्टனான आत्माவினுடைய गमनத்தாலே கூடும். वचनसिद्धத்தில் कल्पना गौरवंவாராது. अदृष्टமாவது ईश्वर बुद्धिविशेषமாகையாலே दूरத்தில் भोग्य विशेष सृष्टिக்கு भोक्ताவின் सन्निधि வேண்டா. योगिप्रभृतिகளுக்கு ஒரு शरीरத்தில் हृदयத்திலே आत्म स्वरूप மிருந்தாலும் एक शरीरத்தில் शिरः पाणि पादादिகளிற்போலே शक्ति विशेष विशिष्ट ज्ञान व्याप्ति विशेषத்தாலே ஒருக்காலே अनेक शरीराधिष्ठानं கூடுகையாலே अजागळ स्तनकल्प स्वरूप व्याप्तिயை कल्पिக்க வேண்டுவதில்லை. अनन्यथा सिद्धाणुत्व उत्क्रान्ति गत्यागति कण्ठोक्तिயாலே सर्वगतादिशब्द प्रकरणानुगुणமாக अनुप्रवेश योग्यत्वादिகளைச் சொல்லுகிறதென்னலாம். जीवன் இப்படி विभुவன்றிக்கே ஒழிந்தாலும், 'स्थूलोऽहम्', 'पादे मे वेदना' इत्यादि प्रतीतिக்கு अनुगुणமாக आत्मा, देहपरिमाणவாயும் அவவோ देहங்களுக்கு ஈடாகச் சிறுப்பதுபெருப்பதாகிறானென்கிற जैनपक्षமும் இப்ப்ரகாரத்தாலே निरस्तम्। 'स्थूलोहम्' என்றது 'नीलोहम्' என்னுமாப்போலே देहात्मभ्रमादिमूलम्। पादादिகளில் वेदनादि व्यपदेशமும் ज्ञानव्याप्ति विशेषத்தாலே கூடும். இங்ஙன் கொள்ளாத போது योगिகளுடைய नाना देह परिग्रह दशैயில்

1 கீதை—2—24 அழிவில்லாதவன், எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறவன், அசையாமல் இருப்பவன்.

आत्माவுககு विच्छेदादि दोषமுணடாம अशरीर दशैயில आत्म परिमाण ததுககு नियामकமுமிலலையாம निर्विकार श्रुतिबलததாலே मुक्तिदशै யில आनन्त्य श्रुति

‘1 प्रदीपवदावेशः’

எனகிறபடியே धर्म व्याप्तियாலே घटिककும वृक्ष शाखैகளில जीवन விடட प्रदेशम् शुष्कமாம எனறதுவும अदृष्ट विशेषनियत प्राण वायवा द्युपाधि परित्यागததாலே निर्वहिககலாம स्वरूपமொழிய ज्ञानமில லாமையாலே स्वरूपव्याप्तियை ज्ञानव्याप्ति எனறு सांख्यादिகள சொலலுவாகள இதுவும ‘अहं जानामि’ எனகிற अबाधित प्रत्ययத தாலும, अहमर्थமே आत्माவெனறு सर्वप्रमाण सिद्धமாகையாலும आत्मा ज्ञानस्वरूपனுமாய ज्ञानगुणकனுமாய இருககுமெனறு சொலலு கிற श्रुतिस्मृति शतஙகளாலும निरस्तम् । ज्ञानस्वरूपனெனனும वाक्यங களில अवधारणं जडांश व्युदासादिपरं

[அஹஙதவம]

இபபடி चेतनत्वமுணடானாலும अहन्त्वं கூடுமோ? अहङ्कारं त्याज्य மெனறனறோ शास्त्रஙகளசொலலுவது? ஆகையால अहङ्काररूपமான अन्तःकरणமே अहमर्थமெனறு சொலலுவாகள आत्मा प्रत्यग्रूपனெ னறு अध्यात्म निरूपकா எலலாருமிசைகையாலும अहमर्थமலலாத துக்கு प्रत्यक्त्वं கூடாமையாலும अहङ्कार त्याग वचनं देहात्मभ्रम गर्वादि परित्यागपरமாகையாலும,तत्त्व विशेषததில अहङ्कार शब्दम् अहमर्थமல லாததிலே अहम्बुद्धियை जनिபபிககையாலே प्रयुक्तமாகறதாகை யாலும ‘ममेदं’ எனறு इदङ्कारगोचरமான शरीरததிற காடடில अहम् बुद्धियாலே आत्माவைப பிரிககையாலும अहमर्थமே आत्मा ॥

[பரதயகதவம]

இவன धर्मभूत ज्ञानததாலே தனக்குத தான प्रकाशिககையே प्रत्यक्त्वமெனறு जडात्म वादिகள சொலலுவாகள. श्रुति स्मृति बलததாலே स्वयंप्रकाशत्व ज्ञानाश्रयत्वादिகள(ஙகள) सिद्धिககையாலே

1. சாரீரக ஸூததரம—4—4—15 விளககைபபோலே எலலா இடத திலும வயாபிததிருககை

स्वरूप धर्मங்கள இரண்டாலும தனக்குத தான தோற்றலாம். தோற்றுமிடத்தில शरीरादिகளைப போலே चक्षुरादिகளுக்கு विषय மல்லாமையாலே आत्माவை अव्यक्तன என்கிறது. शरीरादिக ளோடு सजातीयனென்று चिन्तिக்கவொண்ணாமையாலே अचिन्त्य னென்கிறது, சிலா ज्ञानविषयத்துக்கு स्वयं प्रकाशत्वं கூடாதென பாகள. ज्ञानविषयமானாலும ज्ञानान्तर निरपेक्षமாகவும प्रकाशिக்கை யாலே स्वयंप्रकाशனென்னலாம் இது धर्मभूत ज्ञानத்துக்கும तुल्यम. ज्ञानविषयமல்லாததொன்றை ஒரு प्रमाणத்தாலே स्वयंप्रकाशமென்று साधिக்கவொண்ணாது धर्मि தனக்குததானதோற்றும, धर्मभूतज्ञानं विषय प्रकाशकालத்திலே स्वाश्रयத்துக்கு தானே தோற்றும இரண் டுக்கும स्वयंप्रकाशत्वमிசையாதே ज्ञानान्तर विषयமல்லாததொன்றும प्रकाशियाதென்னுமவாகள தாங்கள இசைந்த सर्वज्ञ ज्ञानத்தை யும ज्ञानलक्षणादि ज्ञानங்களையும மறந்தாாகளாமத்தனை. ईश्वरனு க்கு एकोनसर्वज्ञत्वங் கொளளுவாாக்கு श्रुति स्मृति स्वाभिमत विरोध முண்டாம. அவனுக்கு अन्योन्य ग्राहकानेक ज्ञानங்களைக कल्पिப் பாாக்கும முடிவில स्वयं प्रकाशत्वं दुष्परिहरं। ஒரு वस्तुவை ज्ञानविष யமன்றென்பாாக்கு स्ववचन विरोधादि दोषம வரும இத்தாலே ज्ञानविषयமாகில विकारादि दोषं வரும என்கிற तर्कமும व्याप्तिशून्यं निर्विकार வஸ்துவையும निर्विकारமென்கிற ज्ञानविषयமாக இசைய வேணுமிறே

[நித்யத்வம]

आत्माவுக்கும் जनन मरण ज्ञानाज्ञानादि दशैகளும, जीवाகளைईश्व ரன सृष्टिத்தான என்கிற श्रुतिயும,

1 ‘ पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ’

2 ‘ वासुदेवे प्रलीयते ’

इत्यादि वाक्यங்களுமுண்டாயிருக்க जीवனை अविकार्यனென்றுமनित्य னென்றும சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில ? பிறப்பது இற ப்பதாகிற शरीरத்தோடு உண்டான संबन्धासंबन्ध विशेष मात्रத்தா லே இவனுக்கு जनन मरणங்கள சொல்லுகிறது धर्मभूत ज्ञानத்தி னுடைய विकासமும संकोचமுமே ज्ञानाज्ञान दशैகள. ज्ञानदशैகளில இவனுக்குसुखदुःखेच्छा द्वेष प्रयत्नங்களும धर्मभूतज्ञानத்தினுடைய

1. விஷ்ணு புராணம—6—4—39, புருஷனும (பரகருதியும,) இந்த இரண்டும பரமாதமாவினிடத்தில லயத்தை அடைகின்றன
2 வாஸுதேவனிடத்தில லயத்தை அடைகின்றன

अवस्था विशेषஙகள. இபபடி आत्मस्वरूपததில घटादिகளிலபோலே, अन्य वहितமாக नामान्तर भजनार्हविकारं தடடாமையாலே निर्विकारமென னலாம द्रव्यமாவது उपादानமாகவேணடுமாகையாலே आत्म पर मात्माககளுககு शरीर संयोगादि विकारஙகள निषेध्यஙகளனறு जीव विषयसृष्टि लय वाक्यஙகள विशिष्ट वेदததாலே நடககையால இவனை नित्यனெனனக குறையிலலை प्रत्यभिज्ञैயாலே जीवனுடைய स्थिरत्व மும, वीतराग जन्मादर्शनததாலே देहान्तरानुवृत्तियும शास्त्रததாலே स र्वकालानुवृत्तियும सिद्धिககையாலே सुषुप्त्यादिகளிலே अहमर्थமழியு மெனறும,, अशरीरस्थायि अप्रलयस्थायि आमोक्षस्थायि எனறுமசொல லுகிற प्रश्नஙகள निरस्तஙகள प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्रஙகளாலே आत्माவினுடைய देहादिवैलक्षण्यं चार्वाकादि मतभङ्गததிலே ப ர க க ச சொலலககடவோம

[தரிவித ஜீவ பேதம—பதக நிருபணம]

இஜ्जीवतत्त्वं अनुवृत्तसंसारன எனறும, निवृत्तसंसारன எனறும், संसारात्यन्ताभावவானகள எனறும மூனறு வகையா யிருககும இவாகள எலலாாககும स्वरूपं एकप्रकारं । यथासंभवं धर्मभूतज्ञानसुखा दि वैषम्यததாலே विशेषं । इच्छा प्रयत्नादि वैषम्यததாலே मुक्ताககும नित्याககும अन्योन्यभेदम् । आत्मभेदமிலலை எனபாாககு सर्वशरीरத திலுமுணடான ज्ञानமும, இதின अवस्थाविशेषஙகளான सुख दुःखादि களும सर्वाககும स्वनिष्ठतया प्रतिसंहितஙகளாக प्रसङ्गिககும शरीरभे दததாலே नियमं கொளளில स्वप्नसौभरि(यादि)वृत्तान्तादि विरोधமும வரும करणभेदமும नियामकமனறெனனுமிடம बाह्यकरणभेदததிலே காணலாம अन्तःकरणादि भेदமும प्रयोजकமலலாதமை कल्पादि का लத்தில योगिகளுடைய पूर्वकल्पानुस्मृत्यादि கள சொலலுகிற शास्त्रங களாலே அறியலாம இप्रतिसन्धान प्रसङ्गं ऐक्यांशததாலே भेदाभेद वादिகளுககும வரும सर्वज्ञனன ईश्वरனுககு सर्वजीवदुःख प्रति सन्धानादिகளும प्रसङ्गिககும.

[ஏகஜீவபக்ஷ நிரஸநம]

आत्माககள பலராய कल्पம தோறும சிலா मुक्तராயப போகக கடவதானல போன कल्पஙகள अनन्तஙகளானபடியாலே இததனை நாள सर्वात्माககளும मुक्तராயபபோகவேணடாவோ ? எனபாாககு

एकजीवனை போதும போன कालं अनन्तமாயிருகக இததனை நாள இவன मुक्तனாகாதொழிவானேன ? எனறு चोद्यम् வரும இபபோதும संसारं காணகையாலும मोक्ष सामग्रीவாராமையாலும எனனும परिहारं अनेकात्म वादததிலும तुल्यம இதறகு முனனே अनन्तात्माககள मुक्तராலை இபபோது संसारिகள शेषिததபடி என? எனனில, अनन्तஙகளான एकजातीयஙகளில கறுததவையும வெளுததவையும கழிநதவையும நினறவையும தனித தனியே अनन्तஙகளாய இருககிறுப போலே अनन्तात्माககள मुक्तராலும अनन्तात्माககள शेषिதது संसरिககலாம परावर जातीयஙகளிலும क्षण कल्पादिகளிலும समुदायததிலும विभागததில आनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய तारतम्यமுணடாயிறே இருபபது.

[நிதய ஸமஸாரி பக்ஷம]

இபபடியானாலும अपचारानुवृत्तियால சிலாககு नित्य संसारं கூடுமெனனும पक्षததிலும, ஓரளவிலே भगवत्कृपैயாலே मुक्तராய விடுவாாகள எனனும पक्षததிலுமுளள प्रमाणबलाबलஙகள கணடு கொளவது

[மோக்ஷ நிருபணம]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यததாலே बद्धाககு मोक्षததில முறபாடு பிறபாடும கூடும முறபட मुक्तரானாககும பிறபட मुक्तரானாககுமெலலாம पुनरावृत्ति இலலாதமையும மேலுளள भोगமும समानम पुनरावृत्तिயிலலை எனறது மீணடும संसरिககையிலலை எனறபடி अर्वाचीन भगवल्लोकஙகளில भगवत् सालोक्यादि मात्रததை मोक्षமெனறவிடட आसक्तियாலே சொனனததனை सर्वकर्मक्षयததில आनन्दतारतम्यं கொளளும पक्षஙகள प्रमाणोपपत्ति विरुद्धஙகளாம ஆகையால स्वात्मानुभवததையும मोक्षமெனறது अन्यपरं । साक्षान्मोक्षததில सालोक्यादिகளெலலாம अन्तर्भूतஙகளாயிருககும उभय विभूतिविशिष्टன अनुभाव्यனாகையாலே कालानित्यादिகள சொனனவிடம विशिष्ट भगवदनुभवपरं । ज्ञानसंकोच निवृत्ति இபபோது साध्यैயாகசசெயதேபணடுமுணடாயிருககக காணாத आकारஙகள காணகையாலும उपाधि निवृत्तिயில स्वरूप प्राप्ताकारஙகள வருகினறனவாகையாலும स्वरूपादिகளில आविर्भावம சொலலுகிறது இஙஙன இசையாதாாககு

"1 तथा हेय गुणध्वंसादवबोधादयो गुणाः ।
प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते"

ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குணா: ।
பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே ॥

इत्यादि प्रमாணஙகள விரோधिககும, मुक्तदशैயில் पाषाण कल्पत्वादि पक्ष ஙகள எலலாம श्रुति स्मृति सूत्रोपपत्ति विरुद्धஙகளாகையாலே अनाद रणीयஙகள मुक्तனுடைய अशरीरत्वादि श्रुतिகளும कर्मकृत शरीरादि निवृत्तिपरஙகள आत्माககளுககு कर्तृत्व भोक्तृत्वஙகளனறிககே யிருகக बद्धा मुक्ता नित्या எனறிவ विभागமுணடோ?

"2 तस्मान्न बध्यते नापि मुच्यते नापि संसरति कश्चित्"

(தஸ்மாந ந பதயதே நாபி முசயதே நாபி ஸமஸரதி கசசித)

எனகிறபடியே सर्वரும नित्यमुक्तரனறோ? என்பார்ககு पुरुष भोगाप वर्ग तदुपाय शास्त्रஙகளும स्वसिद्धान्त वाक्यஙகளும विरोधिககும இப படியே मोक्षததை नित्यमात्र हेतुकं எனபாாககும अविद्या काल नियति यदृच्छादि विशेष हेतुकं எனபாாககும निर्हेतुकं எனபாாக்குமுளள विरोधं கணடுகொளவது हेतु साध्यமாளுலும் उत्तरावधियिலலை யாகலாம எனனுமிடம प्रायश्चित्तादिसाध्यपापक्षयादिகளிலே प्रसि द्धம். संसारं आरोपितं எனனிலும் आरोपावस्थैயும आरोपनिवृत्त्यवस्थै யும பிரியக்கொளளவேணும இவாகளுககு कर्तृत्व भोक्तृत्व ஙகள் இலலை எனகிற शास्त्रஙகள निरपेक्ष कर्तृत्वादि निषेधपरஙகள गुण कर्तृत्वं சொனனவிடம் क्षेत्रज्ञனுடைய कर्तृत्वविशेषम् गुणविशेषा धीनं எனகையிலே तत्परं । आत्माவுககு कर्तृत्वமிலலை எனபாரை யும இது परनिरपेक्षமெனபாரையும

1 விஷ்ணுதாமம-104-55 அபபடியே (ஜஞாநஸஙகோசம முதலிய) கெட்ட குணஙகள நாசம அடைவதிஞல ஜஞானம முதலிய குணஙகள பரகாசம செயயபபடுகினறன, உணடாககபபடவிலலை, அநதககுணங கள எந்தககாரணததிஞல ஜீவாதமாவிறகு நிதயமாய இருககின றனவோ.

2 ஸாஙகய காரிகை 62 ஆகையிஞல ஒருவனும பநததததை அடைகிறதிலலை மோக்ஷததை யடைகிறதும் இலலை. ஸமஸாரத தில இருககிறதுமிலலை

1 'कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात्'

(காததா மாஸதராாததவததவாத)

2 'परात्तु तत्श्रुतेः'

(பராதது ததமருதே)

எனகிற अधिकरणஙகளிலே निराकरिததது கர்ம तत् फलவானை जीवனுககு नित्यनिर्मलत्वं சொலலுமது, स्वरूपததில संकोचादिகளும प्रकृति गुणஙகளுமிலலாமையாலே उपपन्नम् ।

[முகத நிருபணம]

இப்படி कर्त्ताககளாய भोक्ताககளான बद्धருணடானாலும मुक्तரெனறு சில ஆत्माககளுணடோ? समुद्रததிலே नदिகள புககாப்போலேயன்றோ मुक्तன ईश्वरனோடே ஒனறுய விடுமெனறனறு श्रुतिகள சொலலுகிறது? எனபார்ககு परम साम्यादि श्रुतिகளும,

3 'मम साधर्म्यमागताः'

इत्यादि स्मृतिகளும विरोधिககும இபபरमसाम्यं तुलाधृत स्वर्णपाषाणஙகளுக்குப்போல ஆकारभेदनियतமிறே उदकसंयोगத்தில तादृककாம எனகிற श्रुत्यन्तरத்தாலே सरित्समुद्र संयोगदृष्टान्तமும व्याख्यातं । पूर्वजलததுககும प्रविष्टजलததுககும स्वरूपैक्यமிலலை संश्लेष विश्लेषமே உளளது எனனுமிடம नीरक्षीरादि संयोगததிலே கணடு கொளவது இது परिमाणाधिक्यததாலும அறியலாம்.

, 2. சாரீரகஸூதரம 2-3-33, 2-3-40
ஜீவாதமா காததா, விதிநிஷேத சாஸதரஙகளுககு பரயோஜனம இருககவேணடுமாகையினுல
அநதக காதருதவம பகவானுல உணடானது, சருதியில் சொலலியிருககிறபடியினுல
3 கீதை—14-2 எனககு ஸமமாயிருககையை அடைநதவர்களாய

1 'இரும்புண்ட நீரதுபோல'

என்கிற दृष्टान्तத்தாலும் ऐक्यं शंकिக்கவொண்ணாது இரும்பில் சுவறின நீர் அதுக்கு அவ்யாபகமாய்க்கொண்டு सूक्ष्मமாய்க் கிடக்குமளவேயிறே உள்ளது

2 'जगद्व्यापार वर्जं'

'ஜகத் வ்யாபார வர்ஜம்'

என்றதும் மற்றும் ब्रह्मलक्षणங்களொன்றுமில்லை என்கைக்கு उपलक्षणं। जगद्व्यापारशक्ति உண்டாயிருக்க व्यापारमात्रமே இல்லாதது என்பார்க்கு मुक्तன் सर्वोपादानமாக வல்லனென்னவேணும் அப்போது सर्वशरीरியாய்த் தலைக்கட்டும். அது प्रमाण विरुद्धமாகையாலே मुक्तனுக்குள்ள शक्ति भगवदभिमत कैङ्कर्यादिகளிலே யாக்கக்கடவது शक्यத்தைப்பண்ணும் போதும் ईश्वरனுக்கு इच्छैயன்றிக்கேயிருக்க இவனுக்கு इच्छै உண்டென்னுதல் ईश्वरेच्छैக்கு முன்னேயாதல் समமாகவாதல் इच्छै उदिக்குமென்னுதல் சொல்லுவார்க்கு,

3 'इच्छात एव तवविश्वपदार्थ सत्ता'

(இச்சாத ஏவ தவவிச்வ பதார்த்த ஸத்தா)

इत्यादिகள் विरोधिக்கும். ஆகையால் ईश्वरेच्छैயாலே பிறந்தால் இவனுடைய इच्छाविषयं தலைக்கட்டுகை ईश्वरனுக்கு इष्टமாகையாலே मुक्तன் सत्यसंकल्पனாகிறான். இது नित्यர்க்கும் तुल्यं। मुक्तர்க்கு आदिमத்தாய் अन्तरहितமான साक्षात्कारமும் प्रक्षालितமணியினுடைய प्रभाविकासं போலே. प्रतिबन्धकनिवृत्ति ईश्वरेच्छैயாலே

1 திருவாய்மொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்ர—4-4-17 லோகங்களைப் பற்றிய வியாபாரங்களான ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகளான காரியங்களைத் தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம்—36 உம்முடைய இச்சையினாலேயே எல்லா வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் நிற்கிறது

வநதது नित्यருடைய नित्यसाक्षात्कारादिகளும ईश्वरனுடைய नित्ये च्छासिद्धஙகளாயிருககும. இவचर्थததை नित्याश्रयसत्तैயாலே नित्य धर्मसत्तै எனனும கணககிலே परரை இசைவிபபது

[நிதய நிருபணம]

முனசொனன वद्धரும मुक्तரு மொழிய नित्यशुद्धரெனறு சில जीवாகளுணடோ? ईश्वरன ஒருவனேயனறோ स्वतः सर्वज्ञனன नित्यशुद्धன? எனபாாககு श्रुतिसिद्ध नित्येश्वरपरिग्रहन्य.यததாலே नित्यரையும கழிகக விரகிலலை अज्ञानप्रसंगமிலலாத मुक्ताக கும नित्याககும अस्थानभयமும भगवद्गुणोत्कर्षविषयविप्रतिपात्तயும சொலலுமது अन्यपरं ।

[பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம]

இபபடி जीवतत्त्वविषयமாக மற்றும சொலலும विपरीतஙக ளுககு परिहारं இததிககிலே கணடு கொளவது இபवद्धमुक्त नित्यवर्गஙகளில ऐकैक वर्गप्रतिनियतஙகளான धर्मஙகள दुःख संबन्धादि களும अ।दिमदर्मकृतसार्वज्ञ्यादिகளும अनादिपरतन्त्र सर्वज्ञत्वादिகளும. वर्गद्वयनियतஙகளானவை दुःखात्यन्तायोगव्यवच्छेदादिகளும परतन्त्रा कर्मकृत सर्वज्ञत्वादिகளும आदिमदकर्मकृतसार्वैश्वर्यरहित परतन्त्रचेतनत्वादि களும எஙகும் साधर्म्यமடியாக வரும ऐक्य भ्रमததுககு वैधर्म्यदर्शनं निवर्तकமாம.

*முததின வடஙகளென முகுநதன பூணட மூவகையாம
சிததில அரும சுருதிச செவவை மாறிய சிநதைகளால்
பததிலிரணடு மெயககப பகடடும பரவாதியாதம
கததில விழுநதடைநத அழுககின்று கழறறினமே (5)

इति श्रीकविनार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

जीवतत्त्वाधिकारः द्वितीयः

*(ப-ரை) முததின-முததுககளினுடைய, வடஙகள-ஸரஙகள, என-என்று சொலலுமபடி, முகுநதன - பகவான, பூணட - ஆபரணமாகத தரித்துககொணட, மூவகையாம - பததா, முகதா, நிதயா என மூனறு பிரிவுளள, சித்தில - சேதன வாககததில, அருமை - அறிவதறகு அசகயமான, சுருதி - வேததததில, செவவை - ஆாஜவததை விட்டு, மாறிய - மாறியதான, சிநதைகளால - எணணஙகளினுல, இது பகடடும எனபதுடன அநவயிககிறது, பததில - பகதியில, அதாவது அதில விசவாஸததைச செயதால எனறபடி, இரணடும - இஹலோக ஸுகம, பரலோக ஸுகம எனனும இரணடு, எயகக - இளைததுபபோக, கெட்டுபபோகுமபடி எனறபடி, பகடடும — அயலாரை பரமிககுமபடி செயயும, பரவாதியாதம-இதர ஸிததாநததததில இருககும வாதிகளினுடைய, கததில - கததுவதில, விழுநது - ஸமபநதபபட்டு, அடைநத, அழுககு - அழுககை, இனறு - இபபொழுது, கழறறினம - நிவருததி செய்தோம, போககடிததோம எனறபடி

ஸ்ரீமாா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीय ॥

(மூனருவது அசித தததவாதிகாரம)

[அசேதனலக்ஷணம் - தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணஙகளும் — தரிகுண நிரூபணம - ஸதவ நிரூபணம - ரஜோ நிரூபணம - தமோ நிரூபணம — தரிகுணத்தின காாயம - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் — தரிகுணததின ஸததவிகாரிதவம் — தமஸஸினுடைய லயததின பரகாரம — அக்ஷர

நிரூபணம் - மஹத தததவ நிரூபணம - இநதரிய நிரூபணம - மனஸததவம — இநதரியஙகளின பரவருததி - அஹஙகார நிரூபணம — இநதரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம — இநதரியஙகளின பரதிக்ஷேதர பிநநதவம - தநமாதர நிரூபணம - பஞசபூத நிரூபணம - பஞ்சீகரணம - ஆகாசாதி நிரூபணம — பூதஙகளின காாயம - தரிகுண விஷயபக்ஷாநதர நிரஸனம - பரகருதயாதி தததவஙகளில ஏறறச சுருககததிற்குத தாதபாயம - கால நிரூபணம - சுததஸதவ நிரூபணம]

*நாககியலும வகை நமமை அளிததவா நல்லருளால
பாககிய மேநதிப பரனடியாா திறம பாாததறபின
தாககியா தஙகள தலைமிசை தாககித தனி மறை தான
போககிய மெனறதனில பொய மதஙகளைப போககுவமே 6

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वनियन्तृत्व மனறிககே भोक्तृत्वமுணடாகையாலே भोक्ता எனறு श्रुति சொனன चेतनवर्गததை निरूपितதோம. प्रेरकत्वभोक्तृत्वஙகள் இரணடுமனறிககே भोग्यत्वமுணடாகையாலே भोग्य எனறு சொனன अचेतनததினபடியைச சொலலுகிறோம अचेतनமாவது ज्ञातृत्वமிலலாத वस्तु। ज्ञातृत्वமிலலாததுககு प्रत्यक्त्वமும अहन्त्वादिகளும கூடாதிருகக ज्ञानमात्रததுககு प्रत्यक्त्वததையும अचि

---

*[பதவுரை] நாககு, இயலும வகை - அசையும்படி, இயலுகை அசைகை, அதாவது சபதோசசாரணம செயயுமபடி, நமமை, அளிததவா - ரக்ஷிததவாகளுடைய, நல அருளால - நலல கருபையினால, பாககியமேநதி - பாகயததை அடைநது, பரனடியாா - பரமாத்மாவிறகு சேஷபூதாகளான ஜீவாதமாககளினுடைய, திறம - ஸவபாவததை, பாாததறபின - சாஸதிாஙகளைக கொணடு நிருபிதத பிறகு, தாககியா தஙகள - தாாககிகாகளுடைய, தலை மிசை - தலையினமேல, தாககி - பரஹரிதது, தனி மறைதான - ஒபபறற வேதம, போககியம எனற தனில - போகயம எனறு சொனன அசேதன வஸதுககளில, பொய மதஙகளை - பொய சொலலுகிற மதஙகளை, போககுவம - நிவருததி செயவோம

द्धिकार विशेषத்துக்கு अहमर्थत्व भोक्तृत्वादिகளையும் கூட்டின पक्षங்கள் सर्वप्रमाण प्रतिहतங்களாம். धर्मभूतज्ञानத்துக்கு ज्ञानरूपतैயாலே चिच्छब्दवाच्यत्वமுண்டானாலும் தானொரு ज्ञानத்துக்கு आश्रयமல்லாமையாலே अचिच्छब्दवाच्यत्वமுமுண்டு. இப்படி ज्ञातृत्वादिகள் இல்லாதமை अद्रव्यமான शब्द स्पर्श रूप रसादिवर्गத்துக்கும் संयोगादिமத்தையாலே द्रव्यமான धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் பொதுவாயிருக்க இவையும் அவ்வோ द्रव्यங்களுக்கு विशेषणங்களாய்க்கொண்டு निरूपितங்களாய் விடுகையாலும் उपयोगविशेषமடியாக வந்த विवक्षाविशेषத்தாலும் त्रिविधाचेतनங்கள் என்று விசேஷித்து எடுத்தது.

[த்ரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணங்களும்]

त्रिविधाचिद्द्रव्यங்களாவன :— त्रिगुणமும் कालமும் शुद्धसत्त्वமும். व्यक्ताव्यक्त कालங்களை त्रिविधात्मनங்களென்னுமவர்கள் ईश्वर निरूपणத்திலே शुद्धसत्त्वத்தை उपास्यप्राप्यविशेषणமாக்கி निरूपित्தார்கள். त्रिगुणादिகளுக்குப் பொதுவாய் जीवेश्वरர்களுக்கு இல்லாதவை अज्ञत्वादिகளென்று முன்பே சொன்னோம். இவற்றில் त्रिगुण कालங்களுக்கு साधारणமான आकारं अमिश्रसत्त्वराहित्यं। त्रिगुण शुद्धसत्त्वங்களுக்குப் பொதுவான आकारं सत्त्वगुणाश्रयत्वं। काल शुद्धसत्त्वங்களுக்கு अनुवृत्तமான आकारं रजस्तमोगुणराहित्यं. இப்படி कालத்துக்கும் आत्मादिகளுக்கும் பொதுவான गुणत्रय राहित्यादिகளும் கண்டுகொள்வது. आत्माக்களுக்கும் कालத்துக்கும் ब्राह्मणादि विभागமும் सात्त्विकादि विभागமும் वसन्तहेमन्तादिविभागं போலே औपाधिकं।

[த்ரிகுண நிரூபணம்]

त्रिगुणமாவது सत्त्व रजस्तमस்ஸுக்கள் என்கிற गुणत्रयத்துக்கு आश्रयமான द्रव्यं। இது தன் गुणங்களைக்கொண்டு बद्धர்களுக்கு ज्ञानसंकोचादिमुखத்தாலே भगवत् स्वरूपतिरोधानादिகளைப் பண்ணும். स्वरूपातिरिक्त प्रकाशरहितமான निर्विशेषवस्तु तिरोहितं என்பார்க்கு स्वरूपनाशादिகள் வரும். இக்குணங்களை द्रव्यங்கள

என்றும் साम्यावस्थங்களான இவற்றினுடைய समुदायமே मूलप्रकृति என்றும் சொல்லுகிற सांख्यர்க்கும்

1 ‘ प्रकृतेः गुणसम्मूढाः ’
(ப்ரக்ருதே: குணஸம்மூடா:)

2 ‘ सत्त्व रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ’
(ஸத்வம் ரஜஸ் தம இதி குணா: ப்ரக்ருதி ஸம்பவா:)

इत्यादि प्रमाणविरोधமுண்டாம். धर्मधर्मिகளுக்கு ऐक्य भेदा भेदादि களைச் சொல்லும் परपक्षं प्रत्यक्षादि विरुद्धं। सत्त्व रजस्तमश्शब्दங்கள் द्रव्यங்களிலும் प्रयुक्तங்களாகிலும் இங்கு गुणविशेषपरங்கள். இப்படி सत्त्वादि गुणங்களை இல்லை என்பார்க்கும், இவை अनुमान वेद्यங்கள் என்பார்க்கும் आगमबाधादिகளைச் சொல்லுவது. ब्रह्मप्रतिबिम्बयुक्तै யான मायैயிலே सच्चिदानन्दங்கள் என்கிற ब्रह्माकारत्रय स्फुरणமே सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்கள் என்கிற वादिகளுக்கு प्रमाणाभावமும் प्रमाण विरोधமும் स्वसिद्धान्तविरोधமுமுண்டு. तमஸ்ஸை कृष्णமென்றும், रजஸ்ஸை रक्तமென்றும், सत्त्वத்தை श्वेतமென்றும் சொல்லுகிற श्रुत्यादि वाक्यங்கள் उपचारवृत्तियாலே நடக்கின்றன. अजामेकाम् लोहित कृष्णशब्दங்களை छान्दोग्यानुसारத்தாலே तेजोवन्नरूपविकारங்களி யிலே मुख्यமாக வர்திப்பிக்கலாம். सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்களுக்கு आधार्याधारकभावமும் सन्निवेशविशेषங்களும் சொல்லும் वाक्यங்களை उद्भूतसत्त्वादि गुणविशिष्टமான त्रिगुणद्रव्य प्रदेशविशेषத்திலே तत्पर ங்களாக்கலாம்.

[ஸத்தவ நிருபணம்]

இவற்றில் सत्त्वமாவது लाघवप्रकाश सुखविशेषங்களுக்கு காரணமாயிருப்பதொரு गुणविशेषं. இது सुख सङ्गத்தாலும் ज्ञानसङ्गத்

---

1 கீதை 3-21 பிரகிருதியினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய்

2 கீதை 14-5 ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

தாலும் क्षेत्रज्ञरै बन्धिக்கும் என்றது अनुचित सुख ज्ञानसङ्गविषयं. இஸ்सत्त्वं சிலர்க்கு

1 ' जायमानं हि पुरुष य पश्येत् मधुसूदन '

(ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேத் மதுஸூதந:)

इत्यादिகளிற்படியே ஒரு पुण्य विपाकदशैயிலே अत्यन्तोद्भूतமாய்க் கொண்டு भगवदनुभवसुखादि सङ्गத்தாலே मोक्षोपयुक्तமாம். இதற்கு वृत्र घण्टाकर्ण क्षत्रबन्धु तुलाधार विदुर धर्मव्याध शबरी गोपिका कोमल नीला कंस जहु प्रभृतिகளும் उदाहरणं ।

[ரஜோ குணம்]

रजஸ்ஸாவது चलनोपष्टंभहेतुவாய் रागविशेषादि जनकமாய்க் கொண்டு कर्म वश्यருடைய प्रवृत्ति विशेषங்களுக்கு कारणமான गुण विशेषं. இது काम्य निषिद्धकर्मविशेष सङ्गத்தால் बन्धिக்கும். இது தானே अतिप्रवृद्ध सत्त्वத்துக்கு गुणीभविத்து நின்று निवृत्ति धर्मங்களில் शीघ्रप्रवृत्तिயாலே निस्तार हेतुவுமாம்.

[தமோ நிரூபணம்]

तमஸ்ஸாவது गौरवावरण विशेषादि हेतुவான गुणविशेषं. இது प्रमादालस्य निद्रादिகளை उत्पादिத்துக்கொண்டு तत्सङ्गத்தாலே बन्धिக்கும். இதின் कार्यங்களில் अनुचित विषयानुपलब्धियும் अव सरप्राप्तनिद्रैயும் बन्धकங்களாகாது. இக்குण विभागத்தை

2 ' तत्र सत्त्व निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामय '

(தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம்)

---

1 பார - சாந்தி - 358 - 73 மதுவைக் கொன்றவனுகிய பகவான் உதபத்தியடைகிற எவனைக் கடாக்ஷிப்பனோ (அவன் ஸாத்விகன்) என்று அறியப்பட வேண்டியவன்

2 கீதை 14 6 அவைகளுக்குள் ஸத்வகுணம், நிர்மலமானதாகையால் பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது, ரோகமில்லாதது, அதற்குக் காரணம் என்றபடி.

इत्यादिகளிலும, गुणकार्य विभागத்தை सप्तदशाध्यायादिகளிலும கண்டு,

1 ‘ सत्त्वोपादेयतान्तिमे ’

(ஸத்த்வோபாதேயதாந்திமே)

என்கிறபடியே सात्त्विकांशं उपादेयமென்று அறிந்து கொள்வது. இவ்விभागं

2 ‘ அவரவர் தமதமது ’ என்கிற பாட்டிலும் संगृहीतம

[த்ரிகுணத்தின் காரியம]

இவை மூன்றிலும ஒரு द्रव्यத்தில रूप रसादि गुणங்கள் போலவும், ஒரு शरीरத்தில वात पित्त कफங்கள் போலவும், प्रदेश भेदத்தாலும काल भेदத்தாலும साम्यवैषम्यங்களை அடைந்து, वैषम्य த்தாலே अन्योन्यमभिभवித்து, சில उद्भूतங்களாய சில सहकारि களாயப் போரா நிற்கும सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்களால வரும गति களை मन्वादिகள் उत्तम मध्यम अधम विभागத்தாலே ஒன்பது வகை யாக்கி ब्रह्मादिகள் उत्तम सात्त्विक गति என்று சொல்லச் செய்தே, ब्रह्मादिகளுக்குப் பதினாலு கூறு सत्त्वं, ஒரு கூறு रजஸ்ஸு, ஒரு கூறு तमஸ்ஸு என்று தொடங்கி, सर्वजन्तुக்களுக்கும गुणत्रय तारतम्यं சொல்லுகையாலே,

3 ‘ ब्रह्माद्याः सकला देवाः ’

(ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா:)

---

1 கீதா-ஸங்கிரஹம — 22 கடைசி அத்தியாயத்தில ஸத்வ குணத்தை உடையவைகளே அங்கீகரிக்கத் தக்கவை (என்பது சொல்லப்படுகிறது)

2 திருவாய 1 - 1 - 5

3 விஷ்ணுபுராணம — 5-30-17 பிரமமா முதலிய எல்லா தேவதைகளும (மனுஷ்யாகளும, பசுக்களும பகவானுடைய பிரகிருதியாகிற பெரிய சுழலில இருக்கிற அஜ்ஞான மாகிற இருட்டி னுல மறைக்கப்பட்டிருக்கிறவாகள)

1 ‘न तदस्ति पृथिव्यां वा’

(ந ததஸதி பருதிவயாம வா)

इत्यादिகளிற்படியே क्षेत्रज्ञரெலலாரும இககுणत्रयததாலே बद्धா. இபபடி

2 ‘तमः शूद्रे रजः क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्’

(தம: சூதரே ரஜ: க்ஷதரே பராஹமணே ஸததவ முததமம)

इत्यादिகளும शरीरोपादानद्रव्य तारतम्यததைச சொலலுகினறன

[ஸாததவிகாதி புராண விபாகம]

सात्त्विकादि कल्पभेदஙகளுககீடான पुराण भेदஙகளைச சொலலி,

3 ‘सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ।
तेष्वेव योगसंसिद्धा गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥’

(ஸாததவிகேஷு து கலபேஷு மாஹாதமய மதிகம ஹரே: ।
தேஷவேவ யோகஸம்ஸிததா கமிஷயநதி பராம் கதிம ॥)

எனகையாலே

‘सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं’

(ஸததவாதஸஞ்ஜாயதே ஜஞானம)

---

1. கீதை 18-40 இநத லோகததிலாவது (ஆகாசததில தேவதைகளுககுளளாவது) (குணதரயஙகளினுல விடபபடட) அப படிபடடது இலலை.

2. பாரதம ஆசவ—40 11 சூததிரனிடததில தமோகுணமும க்ஷத்திரியனிடத்தில ரஜோகுணமும பிராமமணனிடததில ஸததவமும உததமமாய இருககினறன

3. மாதஸயபுராணம—29-16 ஸாதவிக கலபஙகளில விஷ்ணு விறகு மஹிமை அதிகமாக (சொலலபபடுகிறது) அநதக கலபங களிலே(யே) சொலலபபடட யோகததில சிததியை அடைநதவாகள உததமமான கதியை அடையபபோகிறாகள

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணததினுல நலலறிவு உண்டாகிறது

इत्यादिகளிற்படியே सात्त्विक पुराणங்களினுடைய प्राबल्यமும் राजस तामस संकीर्ण पुराणங்களினுடைய दौर्बल्यமும் சொல்லப்பட்டது. साधारणமான शिल्पशास्त्रத்திலுமுளபட,

1 "स्यान्नागर द्रा[विड] वळ वेसरं च क्रमेण वै सत्त्वरजस्तमांसि ॥
महीसुरोर्वीपति वैश्यकास्ते हरिर्विधाता हर आदि देव ॥"

(ஸ்யாந்நாகர த்ரா(விட)வள வேஸரம் ச
க்ரமேண வை ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி ॥
மஹீஸுரோர்வீபதி வைச்யகாஸ்தே
ஹரிர்விதாதா ஹர ஆதி தேவ: ॥)

என்று गुणोत्कर्षापकर्ष क्रमं சொல்லுகையாலே सात्त्विक पुराणोक्त भगवदुत्कर्षं सुस्थिरं ॥ இவ்விபாகமெல்லாம் कालस्वभावनियति यदृच्छादि मात्रத்தாலே என்னும் पक्षங்கள் उपनिषத்திலே पूर्वपक्षங்களாகச் சொல்லப்பட்டன.

[த்ரிகுணத்தின் ஸதத விகாரித்வம்]

2 "नित्या सतत विक्रिया"

(நித்யா ஸதத விக்ரியா)

இத்யாதிகளாலே क्षण क्षरण स्वभावமான त्रिगुण द्रव्यத்துக்கு प्रळय காலத்திலும் सृष्टि காலத்தில் प्रदेशान्तरத்திலும் गुणங்களினுடைய उद्भवाविभवादि भेदமற்று இவை समங்களாய் நிற்கையாலே

1 நாகரம், த்ராவளம் வேஸரம் என்கிற பெயருடைய விமானங்கள் க்ரமமாக ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களையுடையவைகளாக ஆகும் அவைகள் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரியன் வைச்யன் என்கிற ஜாதியை யுடையவைகள், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இவர்கள் இவைகளுக்கு முதல் தேவதைகள்

2 பரமஸம்ஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை அடையும் தன்மை உடையது.

निस्तरंगसमुद्रத்தில் போலவும் तरंगितैकदेशावस्थैயில் भागान्तरத்தில் போலவும் सदृश विकार सन्तानं நடக்கும். இப்படி सम विषय विकार विशिष्टवेषத்தாலே समष्टि व्यष्ट्यादि विभागं சொல்லுகிறது. மேல் उत्तरोत्तरங்களுக்கு पूर्वपूर्वங்கள் समष्टिகளாய் நிற்கும்.

[தமஸ்ஸினுடைய லயத்தின் ப்ரகாரம்]

अव्यक्तं अक्षरத்திலே लयिக்கும் என்றும், अक्षरं तमस्ஸிலே लयिக்கும் என்றும், तमस्ஸு एकीभविக்கும் என்று श्रुति சொல்லுகையாலே अव्यक्तத்துக்கு முன்னே இரண்டு अवस्थै கொள்ள வேணும். இங்கு अक्षरशब्दத்திலே क्षेत्रज्ञ समष्टि विवक्षै கொண்டாலும் अव्यक्तं क्षेत्रज्ञ विकारமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञन् तमः परिणामமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञसंसृष्टाचिदवस्थाविशेषं अगीकार्यं लयं சொல்லுகிற प्रकरणத்திலே तमस्ஸுக்கு एकीभावத்தைச் சொல்லுகையாலே तमोवस्थै கழிந்து மேல் வருவதோர் अवस्थान्तरமில்லை. प्रपञ्चसृष्ट्यर्थமாக विभक्तமான अंशं महा तमस्ஸோடே अविभक्तமாய் வேயுள்ளது.

1 " प्रकृति र्या मयाख्याता व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥
अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्मन् निष्क्रिये संप्रलीयते ।
तस्माद्व्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम ॥ "

ப்ரக்ருதிர்யா மயாக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்தஸ்வரூபிணீ ।
புருஷஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மநி ॥
அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஹ்மந் நிஷ்க்ரியே ஸம்ப்ரலீயதே ।
தஸ்மாத்வ்யக்தமுத்பந்நம் த்ரிகுணம் த்விஜஸத்தம ॥

---

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39. என்னால் எந்த வ்யக்தமாயும் அவ்யக்தமாயுமுள்ள ஸ்வரூபத்தையுடைய பிரகிருதி சொல்லப் பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாத்மாவும் இந்த இரண்டும்) பரமாத்மாவிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன. மூலப்பிரகிருதி, ஓ'பிராம்மணரே' கிரியை ஒன்றுமில்லாத புருஷனிடத்தில் லயத்தை அடைகிறது. ஓ' பிராம்மண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பரமாத்மாவின் இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்களையும் உடைய பிரகிருதி உண்டானது.

இத்யாதிகளிலே प्रकृति पुरुषர்களுக்கு उत्पत्ति लयங்களைச் சொல்லு கையாலே இவை, महदादिகள் प्रकृति परिणामங்கள் ஆனாப்போலே, ईश्वरனுடைய स्वरूप विकारங்கள் என்று भ्रमित्து ईश्वरात्प्रकृति पुरुष ர்கள் என்று சொல்லுமவர்களுக்கு,

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि ''

(ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யநாதீ உபாவபி)

इत्यादिகளும் ईश्वरனுடைய नित्यनिर्विकार निरवद्यत्व श्रुतिகளும் प्रकृति पुरुषेश्वरர்கள் सन्मात्र ब्रह्मத்தினுடைய नित्यव्यष्टिகள் என்கிற ஸ்வபக்ஷ மும் விரோதிக்கும். भोक्ताக்களுக்கு स्वरूपोत्पत्ति கொள்ளில் अकृ ताभ्यागम कृत विप्रणाशादिகளும் வரும் ஆகையால் कार्यங்களான सर्व तत्त्वங்களுக்கும் तत्तत्पूर्वावस्थ चिदचिद्विशिष्ट परमात्माவின் பக்க லிலே विशेषणद्वारकावस्थान्तरापत्तिलक्षणसृष्ट्यादिகளே யுள்ளது இவ்வர்த்தத்தை,

2 " मनुरप्याह वेदार्थं स्मृत्वा यं मुनिसत्तम ॥ ''

(மனுரப்யாஹ வேதார்த்தம் ஸ்ம்ருத்வா யம் முனிஸத்தம)

என்று परिगृहीतனான महर्षि

3 " आसीदिदं तमोभूतं ''

(ஆஸீதிதம் தமோபூதம்)

என்று தொடங்கி

---

1. கீதை—13.9 மூலப்பிரகிருதியையும் ஜீவாத்மாவையும் இவை இரண்டையும் நித்யமானதென்று அறி.

2 விஷ்ணுபுராணம் 6-5-63 மனுவும் எந்த வேதத்தின் அர்த்தங்களை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னாரோ

3, 4 மனுஸ்மிருதி — 5, 8 இந்தப்பிரபஞ்சம் தமஸ்ஸாக இருந் தது, அந்தப்பகவான் ஸங்கல்பித்துத் தன்னுடைய சரீரத்தில் இருந்து அனேக விதங்களான ஜனங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும் என்கிற ஆசை உடையவராய்

"सोऽभिध्याय शरीरात् स्वां सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः"

(ஸோபிதயாய ஶரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா பரஜா:)

என்று உபக்ரமித்தான. தமஸ்ஸுக்கு அவ்வருகே என்றும, தமஸ்ஸை பேதிக்கும என்றும ஶ்ருதிகள சொல்லுகையாலும,

1 "तमसः परमो धाता"

(தமஸ: பரமோ தாதா)

2 "एकं पादं नोद्धरति सलीलार्थं समुद्धरन्॥"

(ஏகம பாதம் நோதத்ரதி ஸலீலாரததம ஸமுததரந்)

3 "अपेत्याहमिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम्॥"

(அபேத்யாஹமிமாம ஹிதவா ஸமஶ்ரயிஷயே நிராமயம)

इत्यादि स्मृतिகளாலும இத்தமஸ்ஸுக்கு परिच्छिन्नत्वं सिद्धिக்கையால இதுக்கு व्यापित्वानन्तत्व वचनं स्वकार्य व्याप्ति नित्यत्वांशानन्त्यभोगान्न्यादि परम्. இதுக்கு सांख्यन् சொல்லும सर्व व्यापित्वानुमानं श्रुत्यादिबाधितं இது लौकिक तमस्सன்றென்னுமிடம் तमोज्योतिस्सுகள இரண்டும் उदियाத காலத்திலே वर्तिக்கிறதென்கையாலே सिद्धम्। இந்த तमஸ்ஸைபபற்ற मायाशब्दं विचित्र सृष्ट्युपकरणतैயாலே उपपन्नम्॥ இது मिथ्यार्थवाचि என்பாரக்கு,

---

1 ராமா—யுதத 114-5 தமஸ்ஸுக்கு மேலபட்ட இடத்தில இருபபவன எல்லாவற்றையும சிருஷ்டிபபவன.

2. அநதபபகவான எல்லாவற்றையும உயரத் தூக்குமபோது விளையாட்டிற்காக ஒரு காலில ஒரு பங்கை தூக்குவது இல்லை.

3. பாரதம-சாநதி 312-38 நான் இநதப பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிபபோய உபததிரவம இல்லாத ஸதானததை அடையப போகிறேன.

1 "देव मयैव निर्मिता"

(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 "तेन माया सहस्रं तत्"

(தேந மாயா ஸஹஸ்ரம் தத்)

इत्यादि प्रयोगங்கள் विरोधिக்கும். प्रयोगान्तरங்களிலும் मिथ्यार्थ प्रकाश ங்களிலே मायाशब्दத்துக்கு मुख्यत्वं, मिथ्यार्थத்தில் प्रयोगमौपचारिकम् ॥ இப்படி नीति शास्त्रोक्त सामादि सप्तोपायங்களில் महेन्द्रजाल विभागமும் अन्यथा परिणाम शक्तियாலும் अन्यथा प्रकाशन शक्तियாலும் கண்டு கொள்வது.

3 "प्रकृतिः कारणं माया तमस्सदसदक्षरम्
अव्याकृतमसद्ब्रह्म योनिः शक्तिरजा त्रयी ॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम् ।
विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थि पाशश्च जालकः ॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धि कालोव्यक्तं कला निशा ।
मृत्युर्ब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिर्लयः ॥"

என்றுப்போலவும், மற்றும் இதுக்குச் சொல்லும் रजः प्रभृति களான போகளுக்கெல்லாம் यथा संभवं योग रूढि गौण लक्षणावृत्ति களாலே उचित निर्वाहமுண்டு

[அக்ஷர நிரூபணம்]

अव्यक्त तमो मध्य पठितமான अक्षरशब्दத்தை जीव विषयமாக எடுத்த ग्रन्थங்களுக்கு तदवस्थ त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषத

1 ராமா—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையைப்போல சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19-20 அந்தச் சக்கரத்தினால அந்த அனேகம் விதங்களான மாயைகள (நாசம் செய்யப்பட்டன.)

3 நிகண்டு.

திலே तात्पर्यम् ॥ अक्षर शब्दं प्रकरणानुगुणமாக,

"अक्षरं नक्षरं प्रोक्तं अश्नुते वा नरोक्षरं" என்கிற வ்யுத்பத்தி களாலே प्रकृति पुरुषेश्वर तत्त्वங்கள் மூன்றிலும் प्रयुक्तम् ॥ இவ்வசேதன விசேஷமான அக்ஷரத்தை முக்தருக்கும் ஈச்வரனுக்கும் போகஸ்தானமென்று பரா சொன்ன அர்த்தத்துக்கு மூலமில்லாமையாலே अप्राकृत परम व्योम த்தில் अक्षरव्योम शब्दप्रयोगத்தையும் परமான அக்ஷரம் इत्यादि प्रयोगத் தையும் கொண்டு இப்படி उत्प्रेक्षिதத்தாகளாமித்தனை. இவ்வக்ஷர த்திலே लयिக்கும் என்றேத்தின அவ்யக்தத்தில் गुणवैषम्यத்தால் வரும் பிறிவு தோற்றுகையாலும் रूढियாலும் अव्यक्तशब्दं प्रयुक्तமாகிறது

[மஹத்தத்வ நிரூபணம்]

இதில் முற்பட गुण वैषम्य विभक्त प्रदेशத்திலே பிறந்த विकारं மேல் வரும் कार्यங்களெல்லாத்திலும் பெரிதான அள வாலே महान् என்று பேர் பெற்றிருக்கும் अधिकृतानतमानन्यथा सिद्धानेकशास्त्रங்களிலே महदहङ्कारादि क्रमத்தாலே सृष्टिசொல்லுகை யாலே

1 'उद्बबर्हात्मनश्चैव मनस्सदसदात्मकम् ।
मनसश्चाप्यहंकारमभि मन्तारमीश्वरं ॥
महान्तमेवाचात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि च ।
विषयाणां गृहीतॄणि शनैः पञ्चेन्द्रियाणि च ॥'

(உத்பாஹாத்மநஶ்சைவ மநஸ்ஸதஸதாத்மகம்।
மநஸஶ்சாப்யஹங்காரமபி மந்தாரமீஶ்வரம் ॥
மஹாந்தமேவசாத்மானம் ஸர்வாணி த்ரிகுணாநி ச ।
விஷயாணாம் க்ருஹீத்ரூணி ஶநை பஞ்சேந்த்ரியாணி ச ॥

1 மனு 1-14, 15 ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் இருக்கிற மனதை உண்டாக்கினன், மனதில் இருந்த 'நான் என்று அபிமானிக் கிற நியந்தாவாகிற அகங்காரம் என்னும் பதத்தின் மஹத் என்று பெயருடைய ஆத்மாவையும் எல்லா மூன்று குணங்களையுடைய வஸ்துக்களையும் சப்தாதி விஷயங்களை வஹிக்கிற ஐந்து இந்திரியங் களையும் மெள்ள (உண்டாக்கினன்)

இத்யாதி वचनங்கள் अन्यपरங்களாமத்தனை.

இம்महान् क्षेत्रज्ञாக்கு मनस्सु अध्यवसाय हेतुவாம் போது सहकारियானவளவாலே

1 "महान्वै बुद्धिलक्षणः"

(மஹாந்வை புத்திலக்ஷண:)

என்று சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ज्ञातृत्वादिகளைச் சொல்லும் सांख्यாக்கும் आत्मसद्भावத்திலே प्रमाणமில்லையாம்

2 "सात्विको राजसश्चैव तामसश्च त्रिधा महान्"

(ஸாத்விகோ ராஜஸஶ்சைவ தாமஸஶ்ச த்ரிதா மஹாந்)

என்கையாலே இது गुणत्रैषम्यத்தாலே மூன்று படியாயிருக்கும். சிலர் सात्विकमहान् अध्यवसायलक्षणமாய बुद्धि என்று பேர் பெற்றிருக்கும் என்றும், இதுக்கு ज्ञानेन्द्रियங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், राजस महान् चेष्टा लक्षणமாய प्राणனென்று பேர் பெற்றிருக்குமென்றும், இதுக்கு कर्मेन्द्रियங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், मनस्सु இரண்டுக்கும் துணை யென்றும், तामस महान् त्रुटिलवादि लक्षणமாய காலமென்று பேர் பெற்றிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிற பிரிவுகளுக்கு प्रतिवाक्यं प्रमाणविरोधங் கண்டுகொள்வது இவை संज्ञा मात्रங்களாகில் वाक्यान्तर विरोधமில்லை இம்महान् முதலான समष्टि तत्त्वங்களெல்லாம் பின்பு अण्डान्तर्वर्ति व्यष्टि सृष्टियிலே क्षेत्रज्ञाக்கு प्रतिशरीरं विभक्तங்களாம்.

[அஹங்கார நிரூபணம்]

இம்महान्ில் நின்றும் பிறந்த विकारविशेष अहंकारम् ॥ இது अनात्माவான देहத்தில் अहं मानकरणத்துக்கு सहकारियாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹத்தானது புத்தியை லக்ஷணமாக உடையது.

2 விஷ்ணுபுராணம்—1-2-34 மஹத்தானது ஸாத்விகம் என்றும், ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று வகையானது.

अहंकारமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. अहङ्कारतत्वமே अहमर्थ என்று सांख्यரும் मायावादिகளும் சொன்னது आत्मानात्म विवेकश्रुत्यादि विरुद्धम् ॥ अहङ्कारं त्याज्यமென்னுமது देहात्मभ्रमादिகளையும் उत्कृष्ट जनावमान हेतुவான गर्वத்தையும் விடச் சொன்னபடி क्षेत्रान्तर्भूतமான अहङ्कारतत्वத்தையாதல் आत्माவான अहमर्थத்தையாதல் விடச் சொன்னபடியன்று दुस्त्यजங்களையும் उपादेयங்களையும் விடச் சொல்லுகை उचितமன்றிறே. இவ்வहङ्कारतत्वமும் தனக்குக் காரணமான महान् போலே गुणवैषम्यத்தாலே त्रिविधமாய் அடைவே वैकारिकं, तैजसं, भूतादि என்று பெயரையுடைத்தாயிருக்கும் இவற்றில் सात्विकाहंकारं इन्द्रियोपादानं, तामसाहंकारं तन्मात्रोपादानं.

1 "रज प्रवर्तकं तत्र"

(ரஜ ப்ரவர்த்தகம் தத்ர)

इत्यादि वचनங்களாலே राजसाहंकारं இரண்டுக்கும் प्रवर्तकமாய்க் கொண்டு इन्द्रिय तन्मात्रसृष्टिகளுக்கு निमित्तकारणं ॥

[இந்த்ரிய நிரூபணம்]

सात्विकाहंकारத்தில் நின்றும் பிறந்தவை इन्द्रियங்கள். இவை अहङ्कार विशेषங்கள் என்கிற हैरण्यगर्भपक्षं, अहङ्कारத்தில் நின்றும் இவற்றிற்கு उत्पत्ति சொல்லுகிற वाक्यங்களுக்குச் சேராது. इन्द्रियங்கள் பதினொன்றில் कर्मेन्द्रियपंचकத்தை राजसाहङ्कार कार्यமென்று சொன்ன शैवपक्षं श्रुतिस्मृति सिद्धமன்று. औचित्य मात्रத்தாலே कल्पिக்கும்போது अतिप्रसंगं வரும். कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरमुत्पत्तिविनाशங்களைக் கொள்ளும் पक्षं सृष्टि காலத்தில் एकादशेन्द्रियங்களும் अहङ्कारத்திலே பிறந்தனவென்கிற वाक्यங்களோடே विरोधिக்கும்.

---

1 அவ்விடத்தில் ராஜஸாஹங்காரம் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறது

1 "मनः षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि"

(மநः ஷஷ்டானீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி)

इत्यादि वाक्य मुपलक्षणपरम् ॥

[மனஸ்தத்வம்]

ज्ञानेन्द्रियपंचकத்துக்கும் सहकारियाய संकल्प स्मृत्यादिகளுக்குத்தானே कारणமுமான इन्द्रियं मनஸ்ஸு॥ இது कर्मेन्द्रियங்கள் व्यापरிக்கும்போது ज्ञानचिकीर्षादिகளைப் பண்ணிக்கொண்டு उपकारकமாம் ज्ञानेन्द्रियங்களையும் कर्मेन्द्रियங்களையும் பிரியச் சொல்லி मनस्सु उभयात्मकமென்று सांख्यர் சொன்னவிடம் मन्दं ॥ व्यापारमात्रத்தாலேயாதல் कर्मेन्द्रिय व्यापारத்துக்குப் परंपरया कारणமாகையாலேயாதல் இதுக்கு कर्मेन्द्रियत्वं சொல்லில் श्रोत्रादिகளுக்கும் कर्मेन्द्रियत्वं प्रसङ्गिக்கும் मानसங்களான कर्मங்கள் என்பதும் बुद्धिविशेषங்களையாதல் அவற்றிற்குக் காரணங்களான मनोव्यापारविशेषங்களையாதலாமத்தனை இம்मनஸ்ஸுதானே अध्यवसायाभिमान चिन्तैகளென்கிற वृत्ति भेदங்களாலே சில இடங்களிலே बुद्धि என்றும் अहङ्कारமென்றும், चित्तமென்றும் சொல்லப்படுகிறதென்று भाष्यத்திலே சொன்னது महदादितत्त्वங்களை निषेधिக்கும் படியன்று पुरुषனுக்கு बुद्धिवृत्तिविशेषங்களைப்பண்ணும் दशैயிலே இதற்கு नामान्तरங்களுண்டென்கையிலே तत्परं ॥ இத்தாலே करणं त्रयोदशविधं, अन्तः करणं त्रिविधं, என்றுப்போலே सांख्यादिகள் சொல்லுமது निरस्तम्. இவ்அध्यवसायादिகளும் कामसंकल्पादिகளும் पुरुषனுடைய धर्मभूतज्ञानावस्था विशेषங்களாயிருக்க இவற்றை मनोवृत्तिகள் என்று சொல்லுகிறபடி என்? என்னில், वद्धருடைய धर्मभूतज्ञानத்துக்கு இவ்अवस्थाविशेषங்கள் வருகைக்குக் காரணம் इन्द्रियावस्थाविशेषங்களாகையாலே कार्यத்தையிட்டுக் कारणத்தை उपचरिத்தபடி,

---

1. கீதை—15-7 தேஹத்தில் இருக்கிற மனதை ஆறுவதாக உடைய இந்திரியங்களை (இழுத்துக்கொண்டு போகிறுன்)

1 'इन्द्रियाणि दशैकंच'

(இந்த்ரியாணி தசைகஞ்ச)

इत्यादिகளாலும் सात्त्विकाहङ्कार कार्यद्रव्यत्वं इन्द्रिय लक्षणமாகையாலும் मनस्सुக்கும் इन्द्रियत्वமுண்டாகையாலே एकवाक्यத்திலே मनस्सும் इन्द्रियங்களுமென்றது गोबलीवर्दन्यायத்தாலே निर्वाह्यं इन्द्रियलिंगமென்றது व्युत्पत्ति निमित्तमात्रपरम् ॥ இவ்விந்த்ரியங்களெல்லாம் अल्पपरिमाणங்களென்னுமிடம் 2 'अणवश्च' என்கிற अधिकरणத்திலே समर्थितम् ॥ विकारि द्रव्यங்களுக்கு उपचयादिகளும் पृथुत्वादिகளுங் கூடும். स्त्रीकृत्य संस्थान स्वाभिप्रायादिகளுக்காக स्त्रीन्द्रियமென்றொன்றையும், पुरुषकृत्यादिகளுக்காக पुरुषेन्द्रियமென்றொன்றையும், कर्म मूल चक्षुरादि प्रवृत्त्यनुपालम्भार्थமாக जीवेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்டி, இவை देहव्यापारங்களாய் நிற்கும் என்ற सौगतர்க்கு नपुंसकेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்ட प्राप्तम् ॥ अन्यथासिद्धिपरिहारங்களும் तुल्यங்களாயிருக்கும். मनस्सै नित्यமென்றும் विभुவென்றும் पर சொன்ன वथ

3 'एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः'

(ஏகாதஶம் மநஶ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:)

4 'मनष्षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिः स्थानि कर्षति ॥'

(மநஷ்ஷஷ்டாணீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி)

इत्यादिகளாலே बाधितम् ॥ मनस्ஸை विभुவென்று கொள்ளும் म[illegible]ார்க்கு निरवयवाकाश श्रोत्र पक्षन्यायத்தாலே सर्वात्माக்களுக்கும் मनस्सु

---

1. கீதை 13-6 பத்தும் ஒன்றுமாய் இருக்கிற அதாவது பதினொன்றுகளான இந்த்ரியங்கள்
2. சாரீ-சூத் 2-4-6 அணுக்களாயும் இருக்கின்றன.
3. விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினொன்றுவது மனஸ்ஸு ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்த்ரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்
4 35—ம் பக்கம் பார்க்க

த்வக் என்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கும். கர்ணசஷ்குல்யவச்சின்ன நித்யாகாசமே ச்ரோத்ரமென்றும் த்வகாதிகள் வாய்வாதி கார்யங்களென்றும் ஏகேந்த்ரியம் ப்ரதேச பேதத்தாலே ஸர்வகார்யகரமென்றும் சரீரவ்யாபியான த்வகிந்த்ரியமொன்றுமே யுள்ளதென்றும் ச்ரோத்ரமும் சக்ஷுஸ்ஸும் விஷயத்தை ப்ராபியாதே க்ரஹிக்குமென்றும் சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் உபபத்தி சாஸ்த்ரவிருத்தங்களாகை யாலே உபேக்ஷணீயங்கள்

[இந்த்ரியங்களின் ப்ரவ்ருத்தி]

இந்த்ரிய வ்ருத்திவிசேஷங்கள் கார்யானுரூபமாக யதாசாஸ்த்ரம் கண்டுகொள்வது. ஸ்படிக ஸலில காசாதி வ்யவஹிதங்களை க்ரஹிக்குமிடத்தில அதிஸூக்ஷ்மங்களான நயன கிரணங்கள் ப்ரவேசிக்கின்றன. இந்த்ரியங்கள் ஸலிலாதிகளை ப்ரவேசிக்குமிடத்தில ச்லேஷாச்லேஷ மதபேதங்களில் ஔசித்யங்கண்டு கொள்வது. தூரஸ்தசம்பகாதி கந்த க்ரஹணத்தில ஸூக்ஷ்மமான கந்தவத்த்ரவ்யம் வாயுவோடே கூட வருகிறது ச்ரோத்ராதிகளை பௌதிகங்கள் என்று மஹாபாரதாதிகளிலே சொல்லுவதும ஆகாசாதிபூதங்களாலுண்டான ஆப்யாயனமடியாக வென்று வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலே அருளிச் செய்தார். மனஃ ப்ராண வாக்குக்களுடைய அன்னமயத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற ச்ருதிகளுக்கும ப்ருதிவ்யப்தேஜஸ்ஸுக்களாலுண்டான ஆப்யாயனத்திலே தாத்பர்யம்॥

[இந்த்ரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம]

இந்த்ரியங்களினுடைய பௌதிகத்வாஹங்காரிகத்வவாக்யங்கள் இரண்டையுஞ்சோதது அஹங்கார ஸஹிதமான தன்மாத்ரபஞ்சகத்தில நின்றும அடைவே ச்ரோத்ர வாக்குக்களும த்வக் பாணிகளும சக்ஷுஃ பாதங்களும ஜிஹ்வோபஸ்தங்களும க்ராணபாயுக்களும பிறக்கின்றன மனஸ்ஸு ஒன்றும கேவலாஹங்கார ஜன்யமென்று சில பேதாபேதவாதிகள் சொல்லுவார்கள். கர்மேந்த்ரியங்களைக் கழியப்பார்க்கில துல்ய யோகக்ஷேமதையாலே ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களையும கழிக்கவேண்டும்படியாம நிபுண நிரூபணம் பண்ணில் இரண்டு வர்க்கத்துக்கும ஸாதக பாதகங்கள் ஸமங்களாயிறே யிருப்பது சில ச்ருதிகளில ந்யூனேந்த்ரிய நிர்தேசங்கள் ச்ருதிஸ்ம்ருதி ஸித்தேந்த்ரிய

ந்தர प्रतिषेधகங்களாகமாட்டாமையாலே अन्यपरங்கள் लय प्रकरणத்தில் आकाशं इन्द्रियங்களிலேயாகவும், इन्द्रियங்கள் तन्मात्रैகளிலேயாகவும் ஓதுகிற वाक्यं संसर्गविशेषपरं என்று पूर्वापरादि पर्यालोचनं பண்ணின निपुण संप्रदायं ॥ இங்ஙனல்லாதபோது सात्विकाहङ्कार कार्यங்களாகவும் केवल विकारங்களாகவும் इन्द्रियங்களை எண்ணுகிற शास्त्रங்களோடே विरोधமுண்டாம். श्रीगीता भाष्यத்திலும் क्षेत्रोपादान द्रव्यங்களைப் பிரிய காட்டி इन्द्रियங்களை क्षेत्राश्रित द्रव्यங்களென்று அருளிச்செய்தார்.

[இந்த்ரியங்களின் ப்ரதிக்ஷேத்ர பிந்நத்வம்]

இவ்விந்த்ரியங்கள் பஞ்சிஞ்ஞென்றும் पृथिव्यादि तत्त्वங்கள் போலே प्रत्येकं असंख्यातங்களாய் क्षेत्रज्ञர்க்கு தனித்தனியே विभक्तங்களாயிருக்கும்.

1 'तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसाम् ।
सन्निवेश्य तन्मात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் த்வயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமி
தௌஜஸாம் ।
ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே ॥)

என்றதும் इन्द्रियान्तरोपलक्षणम् ॥ महदादि भूतसूक्ष्मपर्यन्त तत्त्वங்களாலே आकल्पस्थायियாயிருப்பதொரு सूक्ष्मशरीरं பிறக்குமென்று सांख्यர் சொன்னதுவும்

2 'आहत्यैकोन विंशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते'

(ஆஹத்யைகோந விம்ஶத்யா ஸூக்ஷ்மதேஹ: ப்ரஜாயதே)

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 1-16 அளவில்லாத தேஜஸ்ஸை யுடைய ஆறுகளான அந்த அவயங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மங்களான அம்சங்களை ஜீவாத்மாக்களில் சேர்த்து எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்

2 ஒன்றுசேர்ந்து பத்தொன்பது தத்துவங்களினாலே ஸூக்ஷ்மமான தேஹம் உண்டாகிறது

என்று आनन्दानुभवं संग्रहித்ததுவும अन्यपरवाक्यमूलமாகையாலே अविस्रंभणीयं ॥

[தத்வார்த்த நிரூபணம்]

बाह्येन्द्रिय विषयங்களான शब्दादिगुण विशेषங்களுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்கள் भूतங்கள். இவை सूक्ष्मங்களென்றும், स्थूलங்களென்றும் இரண்டு வகை. सूक्ष्मங்களை अविशेषங்களென்றும तन्मात्रங்களென்றும், स्थूलங்களை विशेषங்களென்றும், भूतங்களென்றும் விசேஷித்துச் சொல்லும். इक्षुरस शर्करादिகளுக்குப்போலே गुण वैषम्यத்தாலே இந்த सूक्ष्म स्थूलविभाग तन्मात्रैகளில் गुणங்களுக்கு मृदु परुषादि विभागமற்று, असह्यदुपलंभयोग्यतैயுமற்றிருக்கும். उपलंभयोग्यगुण விபாகத்தாலே स्थूलங்களில் शान्त घोर मूढ विभागமுண்டாகிறது. शब्दादि गुणங்கள் தன்னையே तन्मात्रैகளென்பார்க்கு सत्त्वादिगुणங்களை मूलप्रकृति என்பார்க்குப்போலே उपादानत्वादि प्रकरण विरोधமும் வரும். अहङ्कारமும் तन्मात्रैகளைந்தும் महानुடைய विशेषங்களென்றும் சொல்லுகிற हैरण्यगर्भपक्षமும் श्रुति विरुद्धं ॥ तन्मात्रैகள் भूतादिயிலே लयिக்குமென்கிற वाक्य मात्रத்தைக்கொண்டு तन्मात्रैகள் ஐந்தும் तामसाहङ्कारத்திலே பிறக்குமென்றும், இவை, ஐந்து तन्मात्रैகளில் நின்றுமடைவே आकाशादि भूतங்கள் ஐந்தும் पूर्वापर भावेन பிறக்குமென்றும் சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். இது प्रकृतिகள் எட்டு. केवल विकृतिகள் பதினாறு என்று எண்ணுகிற अथर्वण श्रुतिகளுக்குச் சேரும். आकाशத்தில் நின்றும் वायु பிறக்குமென்றுப்போலே சொல்லுகிற மற்றுள்ள பல श्रुतिகளினுடைய स्वारस्यத்துக்கு अनुगुणமன்று. तामसाहङ्कारத்தினுடைய उत्तरोत्तर तन्मात्र जननத்தில் पूर्व पूर्व भूत सहकारि क्रमादि कल्पनैक्लिष्ट गति. வேறே சிலர் पूर्व पूर्व भूतங்கள் उत्तरोत्तर भूतங்களுக்கு उपादानமென்றும் சொல்லுகிற பல श्रुति स्मृतिகளைப் பார்த்து तन्मात्र रूपங்களான सूक्ष्म भूतங்களில் நின்றும் उत्तरोत्तर तन्मात्रங்களும் आकाशादिகளான ஒரொரு भूतங்களும் பிறக்கும். गन्धतन्मात्रै வேறொரு तन्मात्रத்துக்குக் कारणமன்றிக்கே पृथिवियாகிற भूतமொன்றையும் उत्पादिக்குமென்பார்கள். இப்पक्षத்தில் आकाशத்தில் நின்றும்

वायु பிறக்கு மென்றுபபோலே சொல்லுகிற விடங்களில் उपादान विषयங்களான आकाशादि शब्दங்கள் तन्मात्र विशेष परங்களாம். उपादेय विषयங்களான அவை தானே उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளையும் आकाशादिகளான पूर्व पूर्व भूतங்களையும் विवक्षिக்கின்றன வென்னு தல், இங்கு भूतसृष्टियैசசொல்லி तन्मात्र सृष्टिக்கு अनुक्ति என்னு தலாம். அப்போது पृथिवियில் நின்றும் औषधिகளென்று தொடங்கிச் சொல்லுமது विरूपமாம்.

சில पुराणादिகளில் प्रतीतिस्वारस्यத்தைக் கொண்டு भूतादि யில் நின்றும் शब्दतन्मात्रं பிறக்கும் இதில் நின்றும் आकाशं, आका शத்தில் நின்றும் स्पर्श तन्मात्रं இதில் நின்றும் वायुவென்றும், மேலும் இக்रमத்திலே சிலர் சொல்லுவார்கள் இபपक्षத்திலும் आकाशத்தில் நின்றும் वायु என்றுபபோலே சொல்லுகிற விடங்க ளெல்லாம் तन्मात्र द्वारமாகக்கொள்ளுதல், कारण विषय वाय्वादि शब्दங்கள் स्थूल वाय्वादि परங்களாகவும் कार्य विषयवाय्वादि शब्दங் கள் क्रमभाविसूक्ष्म स्थूलवाय्वादि विषयங்களாகவும் கொள்ளுதலாம். प्रकृतिகள் எட்டு என்கிற இடத்திலே पृथ्वी पर्यन्त भूतங்களையு மடக்கி विकृतिகள் பதினொன்றை பதினாறு என்கிற இடத்திலே इन्द्रियங்களுடனே शब्दादि विषयங்களையும் கூட்டவேண்டும்படி நிற்கும். श्रुतियில் उदाहरण विशेष स्वारस्यத்தைக்கொண்டு சிலர் पूर्व पूर्व भूतங்கள் उत्तरोत्तर भूतங்களுக்கு निमित्त कारणங்கள். தந் தாம் तन्मात्रैகள், இவற்றிற்கும் उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளுக்கும் उपादान कारणமென்பார்கள். அப்போதும் उपादान प्रकरणமும் भूतங்களினு டைய बहु भवन श्रुतियும்

1 ‘ अग्न्यवस्थे च सलिले ’

(அகந்யவஸ்தே ச ஸலிலே)

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-18 ஜலமானது அக்னி என்கிற அவஸ்தையை உடைத்தாயிருக்கும்.

1 'वाय्ववस्थे च तेजसि'

(வாயவவஸதே ச தேஜஸி)

इत्यादिகளும ஸ்வரஸஙகளாகாது.

सूक्ष्मांशததாலே उपादानமாயும स्थूलांशததாலே निमित्तமாயும நிறகிற आकाशादियில நினறும वाय्वादिகள பிறககினறனவெனறு विवक्षिககுமதுவும अतिक्लिष्टம

இபபடி மற்றும தோற்றும निर्वाहஙகள் தோறும ஒர்ஶத திலே மிகுதி சுருககம இருககக காணகையாலே இவற்றினு டைய उत्पत्ति क्रमं ஆனபடியாகிறதெனறு उपेक्षिததது, இவற்றில காட்டில் आत्माவின வேறுபாடு தெளிகைககாக இவற்றின स्वरूप विभागमात्रததையும उत्पत्तिमात्रததையும் प्रधानமாக சிலா अनुसन्धिப பாாகள.

[பஞசபூத நிருபணம]

இபभूतஙகளில शब्दादि गुणஙகள நிறகுமடைவை यथागमं 2 'பூ நிலாய வைந்துமாய' எனகிறபாட்டிலே अनुसंधिप्पது वाय्वादि भूतஙகள நாலில स्पर्शं முதலாக उत्तरोत्तराधिक्यं वैशेषिक ரும் இசைவாாகள. उत्तरोत्तर भूतஙகளில पूर्व पूर्व भूत संसर्गத தாலே उष्णं जलं எனனுமாப போலே शब्दादि गुणஙகள தோறறு கினறனவெனறு சிலா சொலலுவாாகள पूर्व पूर्व भूत तन्मात्रै களோடே கூடின तन्मात्रैகளாலே பிறககையாலே गुणाधिक्य மென றுமசொலலுவாாகள करकैயில शैत्यं போலே कारण दशैயில गुणं कार्यदशैயிலும நிற்கிறதெனறும கொளளுவாாகள अपूर्व स्वभावो त्पत्तिயாலே तत्वान्तर परिगणनैயாலும पंचीकृत भूत विकारஙகள

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸஸானது வாயு எனகிற அவஸதையையுடைத்தாயிருககுமபோதும.

2 திருசசநதவிருததம—1.

அவவோ भूत स्वभावஙகளை விடாமையாலும இவை எணணி முடி யாதபடி இருககையாலும पृथिवीயளவிலே तत्वगणமை पर्यवसिக கிறது

[பஞசீ கரணம]

पंचीकरणं பணணுமிடததது.

1 ‘ व्योम्नोर्धं भागश्चत्वारो वायु तेजः पयो भुवां ’

(வயோமனோாதத பாகஸசாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம)

इत्यादिகளில படியே தன கூறு விஞசியிருக்கையாலே

2 ‘ वैशेष्यात्तु तद्वादस्तद्वाद ’

(வைஶேஷயாதது ததவாத: ததவாத:)

3 ‘ त्र्यात्मकत्वात्तु भूयस्त्वात् ’

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

எனகிறபடியே प्राचुर्यததாலே व्यवहारं நடககிறது त्रिवृत्करणं சொனனவிடம पंचीकरणादिகளுககும उपलक्षणं ॥ त्रिवृत्कृतान्यादि களில भूतान्तर रूपं संसर्गததாலே தோறறுகிறதெனறு श्रुति சொனன न्यायததாலே आकाशததில नीलत्वादिகளும, वायुவில सुरभि शीतलत्वादिகளும, वह्निயில शुक्ल कृष्णत्वादिகளும, जलததில वर्ण रसान्तरादिகளும, पृथिविயில उष्णत्वादिகளும पंचीकरणादिகளடி யாகவந்த भूतान्तर संसर्गததாலே தோறறுகினறனவெனனுமிடம आगमोपपत्तिகளாலே அறிநது கொளவது

1. ஆகாசததினுடைய பாதி பாகமும வாயு, தேஜஸ, ஜலம, ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய நாலு பாகமும சேர்நது பாதிபாகமும,

2, 3 சாரீரக ஸூததிரம 2-4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருபபதி ஞல அநத பூதம எனறு சொலலுகிறது இரணடுதரம சொலலி யிருபபது அதயாயததின முடிவைக குறிககிறது தேஹததிறகுக காரணமான வஸதுககள பருதிவீ அப தேஜஸ இவை மூனறும சோந தவைகளாகையிஞல ஜலததைக தனிதது சொலலியிருபபது அது அதிகமாயிருபபதஞல

तन्मात्रैகளிலே पंचीकरणமாகக் पंचीकरित्தத अंशங்களை आकाशादिகளென்று சிலர் சொல்லுமது तत्त्वपरिगणனம் பண்ணுகிற श्रुति स्मृति पुराणादிகளுக்குச் சேராது

[ஆகாச நிரூபணம்]

இப்பூதங்களில் आकाशं अवकाशप्रदानं பண்ணுகையாவது स्पर्शवत् द्रव्यங்களுக்கு प्रतिहति பண்ணுதொழிகை இது पूर्व तत्त्वங்களுக்கும் तुल्यं आकाशं என்றொரு द्रव्यमில்லை என்றும், இதை अतीन्द्रियமென்றும், இது नित्य निरंश विभुவாயிருக்கிறதென்றும் चार्वाक बौद्ध वैशेषिकादिகள் சொல்லுமது उपलम्भ युक्त्यागम विरुद्धं இதை सर्वेन्द्रिय प्रत्यक्षवेद्यமென்று சிலர் சொல்லுமதுக்கு सर्वருடையவும் इन्द्रिय प्रत्यक्षமென்று பொருள் கொள்ள प्राप्तं। वाय्वादिகள் நாலு भूतங்களும் स्पर्शन प्रत्यक्षங்கள். वायुவில் स्पर्श मात्रமே प्रत्यक्षं, द्रव्यमनुमेयं என்னும் वैशेषिகருக்கு तेजः प्रभृतिகளிலும் स्पर्शरूपादि गुणங்களே प्रत्यक्षங்களென்ன प्रसङ्गिக்கும். तमः प्रतीतिயில் पार्थिवावयवங்களினுடைய नीलगुणमात्रமே प्रकाशिக்கிறது என்பார்க்கும் तमஸ்ஸென்று ஒரு द्रव्यान्तरं என்பார்க்கும் चाक्षुष प्रत्यक्षाभावदशैயிலே नीलरूपस्मृति प्रमोषமென்பார்க்கும் उपलम्भ विरोध कल्पना गौरवादि दोषं வரும்.

[பூதங்களின் காரியம்]

இப்பூதங்கள் पंचीकरणादि प्रक्रियैயாலே சேர்ந்து कर्म विपाकानुगुणமாக पुरुष भेदத்தாலும் काल भेदத்தாலும் भोग्यभोगोपकरण भोगस्थान भोगायतनங்களாயக்கொண்டு परिणमிக்கும் पुद्गलமென்று एकजातीय द्रव्यமாய இது पार्थिव द्रव्यங்களில் द्रवकठिनाद्यवस्थैகள் போல அनियतமாக வருகிற पृथिव्यप्तेजो वायुरूपावस्थैகளை அடைகிறது என்பார்க்கு कल्पनालाघवமுண்டாகிலும் त्रिगुण द्रव्यத்தினுடைய नियतक्रमं भूतसृष्टि சொல்லுகிற नित्य निर्दोष दुरपह्नव शास्त्रங்களாலே बाधं கண்டு கொள்வது. भोगायतनங்கள் देवादि भेदத்தாலே चतुर्विधங்களாயிருக்கும் नारकान्तமாகவும், स्थावरान्त

மாகவும் எண்ணின இடம் स्थावर नारकங்களுக்கு उपलक्षणं। युक्त्याभासங்களாலே स्थावरங்களில் भोक्ताக்கள் இல்லை என்பாருக்கு जङ्गमத்திலும் देहातिरिक्तமான आत्मा இல்லை என்ன प्रसङ्गिக்கும். இப்படி भौतिकपर्यन्त कार्यங்கள் எல்லாம் पत्र तादङ्कादि न्यायத்தாலே अवस्थान्तरापन्न त्रिगुण द्रव्यं தானே என்னுமிடம் सर्वप्रमाणानुगुणं। अवयवि विवर्ताभिव्यक्तादि पक्षங்கள் सर्व प्रमाण विरुद्धங்கள்

1 'आविर्भावतिरोभाव जन्मनाश विकल्पवत्'

(ஆவிர்பாவதிரோபாவ ஜன்மநாச விகல்பவத்)

इत्यादिகளுக்கும் अवस्थान्तरापत्तिயிலே तात्पर्य।

[த்ரிகுண விஷய பக்ஷாந்தர நிரஸநம்]

त्रिगुणद्रव्यத்திலே समुद्रத்திலே बुद्बुदங்கள் போலவும், सर्वेश्वरனுக்கு क्रीडाकन्तुकங்கள் போலவும் அவன் கைவழியாக விழுவதெழுவதாகிற ब्रह्माண்டங்களினுடைய युगपत् क्रम सृष्टिपक्षங்களில் यौगपद्यपक्षं बहु प्रमाणानुगुणं। वेदसंप्रदाय विच्छेदभयத்தாலே युगपत् सृष्टि प्रकारादिகளையும் उपलम्भाभावमात्रத்தாலே मूलप्रकृति முதலான तत्त्वங்களையும் இல்லை என்னும் निरीश्वर मीमांसकादिகள் वेदबहिष्कृता இவற்றை இசைந்து पञ्चविंशति तत्त्वमात्रத்தைப்பற்றின पक्षं षड्विंश प्रतिपादकங்களான परश्शत वाक्यங்களாலே बाधितम्।

[ப்ரக்ருதயாதி தத்வங்களில் ஏறறச் சுருக்கத்திறகுத் தாத்பாயம]

आप्त शास्त्रங்களில் சில இடங்களிலே पञ्चविंशकन् परमात्मा என்றதுக்குத் तात्पर्यத்தை

---

1. விஷ்ணுபுராணம — 1-22-60 ப்ரகாசிப்பது, மறைவது, உற்பத்தி, நாச, இவைகளாகிற, பேதங்களையுடையது

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविंशकः ।
तत्स्थत्वादनुपश्यन्ति ह्येक एवेति साधवः ॥'

(அநயஶ்ச ராஜந ஸபரஸ்தாதநய: பஞசவிமஶக: |
தத்ஸததவாதநுபஶ்யநதி ஹ்யேக ஏவேதிஸாதவ ॥)

எனறு महर्षिதானே அருளிசசெயதான. ईश्वरனை षड्विंशன் எனறு தல सप्तविंशன எனறுதல எணணவே प्राप्तமெனறு श्रुतिதானே சொலலிறறிறே प्रकृतियिल् तमोंशावस्थादिகளிலே ஒனறைப பிரிய எணணி सप्तविंशन् என்று எணணலாம. ईश्वरனுடைய अन्तर्यामि रूपததைததனிததெணணி सप्तविंशन् எனகிறதெனறு சிலா சொல லுமதுககு औचित्यमிலலை. तैत्तिरीयादिகளில सृष्टि वाक्यஙகளைக கொணடு षड् धातुवादं சொலலுவாாககு மறறுளள श्रुत्यादिகள विरोधिககும तत्त्वஙகளைச சுருஙககசசொனன இடஙகளிலே ஏறசசொனன இடஙகளைக கூடடிககொளள प्राप्तं ।

2 'क्षीरादिदं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विशेषः ।'

(க்ஷீராதிதம தத இதம ச ததோததீதி க்ஷீராத ததீதி வததாமபி கில கோ விசேஷ:)

எனறுாகளிறே, இஙஙன கொளளாதபோது सद्विद्यावाक्यததைக கொணடு सततुम तेजोबन्नஙகளும எனறு चतुर्धातुवादं प्रसङ्गिககும वैदिका ஒருவரும இசையாத तत्त्वार्थஙகளைககூடடி षट् विंशत् तत्त्वं சொலலும पक्षं आप्तपरिग्रहादिகள இலலாமையாலே अनादरणीयं ।

---

1 பாரதம, சாநதிபாவம 323-78 ஓ ராஜாவே, அநதப பரமாதமா வேறு, அபபடியே இருபததைநதாவது தததவமாகிய ஜீவாதமா வேறு, அநத ஜிவாதமாவிறகு அநதராதமாவாக இருபபதினால சில பெரியோாகள இருவரையும ஒனறு எனறே அறிகிறுாகள.

2 இது பாலிலிருநது உணடானது, அதிலிருநது இது உணடாயிறறு, அதிலிருநது தயிா உணடானது, எனறும பாலிலிருநது தயிா உணடாயிறறு எனறும சொலலுகிறவாகளுககு எனன விசேஷம.

दिक् என்பதொரு नित्य विभु तत्त्वத்தை हेतुका கூட்டினதும் तत्त्वपंक्तियில் परिसंख्यातமன்று. दिक् सृष्ट्यादि சொல்லும் இடம் स्वर्गान्तरिक्षादि सृष्टिवाक्यं போலே अन्यथासिद्धமாகையாலே तत्त्वान्तरकल्पकமாகாது. आकाशं सूर्यगति विशेषादिகளாலே विभक्तமாய்க்கொண்டு दिक्कுக்களாகிறதென்றும் अहङ्कारं இப்படியாகிறது என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இப்படிக் கொண்டாலும் இவை இரண்டும் இல்லாத देशங்களில் दूरत्वासन्नत्व पूर्वापरादि व्यवहारங்கள் எல்லாம் उचितोपाधि विशेषங்களாலே निर्वहिக்கவேணும் कालप्रतिबन्दिயையும் प्रमाण बलத்தாலே निरसिக்கலாம்.

[கால நிரூபணம்]

कालமாவது क्षणादि परार्ध पर्यन्तावच्छेदத்தையுடைத்தாய் भूत भविष्यत् वर्तमान ज्येष्ठ कनिष्ठादि व्यवहारங்களுக்கு विशेषकारणமாயிருப்பதொரு द्रव्यं। नित्यமான कालத்தில் क्षणादिகளை சிலர் उपाधिகளாலே வந்த परिच्छेदங்களென்பார்கள்.

1 ‘कालं स पचते तत्र’

(காலம் ஸ பசதே தத்ர)

इत्यादिகளாலே कालं विकारियாய்த் தோற்றுகையால் क्षणादिகள் काल विकारविशेषங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

2 ‘एकाश्रय क्रिया संख्या कालः’

(ஏகாஶ்ரய க்ரியா ஸங்க்யா கால:)

என்கிற श्रीन्यायतत्त्व ग्रन्थத்துக்கும் कालोपाधि स्वरूपं சொல்லுகை

---

1. பாரதம் சாந்திபர்வம் 196-9 அந்த நித்திய விபூதியில் அந்த பகவான் காலத்தை பரிணமத்தை அடையும்படி செய்கிறான்

2

யிலே तात्पर्यं। जैनाधिकरणத்தில் कालविषयभाष्यமும் कालनिराकरण परமன்று என்னுமிடம்

1 'रूपान्तरं तत् द्विज कालसंज्ञं'

(ரூபாந்தரம் தத் த்விஜ கால ஸமஜ்ஞம்)

2 'प्रकृति पुरुष काल व्यक्तमुक्ता यदिच्छां'

(ப்ரக்ருதி புருஷ கால வ்யக்த முக்தா யதிச்சாம்)

इत्यादि प्रमाण संप्रदाय ग्रन्थங்களையும், भाष्यं தன்னில் वाक्य स्वारस्यத்தையும் கொண்டு அறிந்து கொள்வது. उपाधि परंपरामात्रத்தைக் கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு तत्त्वமில்லை என்கிற बाह्यमतं प्रत्यक्षानुगुणसहस्रशतागम वाक्यங்களாலே बाधितं। उपलम्भத்தையும் आगमத்தையும் விட்டு उपपत्तिमात्रத்தாலே कल्पिப்பார்க்கிறே லாघव तर्कं उत्तरமாவது

3 'अनादिर्भगवान् कालः'

(அநாதிர்பகவாந் காலः)

என்ற सामानाधिकरण्यமும் अन्यपरं.

4 'नित्यं हि नास्ति जगति'

(நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி)

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-24 ஓ மைத்ரேயனே, காலம் என்று பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம்

2 ஸ்ரீஆத்ம ஸித்தி மங்களச்லோகம். புருஷன் ஜீவாத்மா, காலம், மஹான் அஹங்காரம் முதலியவைகள் முக்தாத்மாக்கள், இவைகள் எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை (அனுசரித்து நடக்கிறார்களோ)

3 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 அநாதியான காலமானது பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகத்தில் (அந்த நாராயணனைத் தவிர) நித்தியமான வஸ்து இல்லை.

इत्यादिகளைக்கொண்டு காலத்துக்கும் उत्पत्ति नाशं சொல்லும் पक्ष अनाद्यनन्तत्व वचन த்தாலும், காலம் ஒரு காலத்தில் இல்லை என்றால் स्ववचनविरोधं வருகையாலும் निरस्तं । आप्त शास्त्रங்களில் कालोत्पत्ति தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न कालादि परं । लीलाविभूतियில் कालं उत्पत्ति विनाशவத்தாய், नित्यविभूतियில் विभूत्यनुरूपமாக नित्यமாயிருக்கு மென்று சிலர் சொல்லுமது कालद्वय कल्पनத்துக்கு प्रमाणமில்லா மையாலும், ஒன்றே नित्यமுமாய अनित्यமுமாய் இருக்கும் என்றால் अनेकान्तवादं प्रसङ्गிக்கையாலும், विभूतिभेदं विरोधशमनமல்லாமை யாலும், लीलाविभूतियில் अहोरात्रादि विभागத்தையும் परमव्योमத்தில் अनपाय प्रभान्वितனான नित्योदितादित्यனாலே ஒரு பகலான நடபவை யும் பற்றச் சொன்னதாமத்தனை அங்கும் चेतनाचेतनங்களினு டைய व्यापार परंपरைக்கு कालाधीन पौर्वापर्य கொள்ள வேண்டுகை யாலே

1 'न कालस्तत्र वै प्रभु'

(ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு)

2 'कलामुहूर्तादि मयश्च कालो न तद्विभूतेः परिणाम हेतुः'

(கலாமுஹூர்த்தாதி மயஶ்ச காலோ ந தத்விபூதேః பரிணாம ஹேதுః)

3 'दिव्यं स्थानमजरं चाप्रमेयं'

(திவ்யம் ஸ்தாநமஜரம் சாப்ரமேயம்)

इत्यादिகளுக்கு कालविशेष नियत जरादिகள் வாராதபடி परसङ्कल्प विशेषமே அங்குள்ள विकारங்களுக்கு नियामकமென்கையிலே तात्पर्य ।

---

1. பாரதம்-சாந்தி—196-9 அந்த நித்ய விபூதியில் காலமானது சக்தியுடையதல்ல

2 விஷ்ணுபுராணம்—4-1-84 காலம் எந்த விபூதியினுடைய மாறுதலுக்குக் காரணமில்லையோ.

3. பாரதம்-மௌசல—5-27 ஆகாசத்திலிருக்கிற அந்த இட மானது கிழத்தனமில்லாதது, அளவிடமுடியாதது.

उक्तप्रकारं தனனாலே परमपदததில காலமிலலை எனனும पक्षமும கழியும காலததுககு विभुत्वं கொணடால ईश्वरனுககு सर्वव्याप्ति கூடுமபடி என? अन्यतरकर्मादिகள இலலாமையாலே विभुद्वयததுககு अन्योन्य सयोगं கூடாதிறே எனனில? इन्द्रियादिகளான कारणஙகளனறிககே இருககும ईश्वरனுககு ज्ञानादिகளைததாஙகள कल्पितத கடடளையிலே विभुககளுககும अन्योन्य सयोगं कल्पिककலாம विशेषितது ईश्वरனை व्यापकனெனறும, மறறுளளவையெலலாம இவனுககு व्याप्यஙகளெனறும சொலலுமது नियन्तृ नियाम्य भावादिகளைக கூடடிச சொலலுகிறது ईश्वरன सर्वततिலும अन्तर्बहि व्याप्तिயெனற श्रुतिககு संभवद्विषयததிலே तात्पर्य இஙஙனலலாதபோது ईश्वरன தனனுடைய धर्मभूतज्ञानததுககு बहिर्व्याप्தியுக प्रसङ्गिககும். ஆகையால अकाल काल्य शुद्ध सत्त्व विभूतिயிலும कालसद्भावததுககு विरोधமிலலை.

[சுதத ஸதவ நிரூபணம]

शुद्ध सत्त्वமாவது रजस्तमो रहितமாய विलक्षण सत्त्व गुणाश्रयமாயிருபபதொரு द्रव्यं இதில் सत्त्वं बन्धकसुख सङ्गहेतुவாகாது. இதद्रव्यं रक्षा शिक्षाधिकृतஙன स्वतन्त्रस्वामियுடைய स्वरूप रूप गुण विभूति चोर कारागृहமான लीला विभूति போலனறிககே, कर्मोपाधिक शरीरததைவிடடு दया तत् फलविशेष योगததாலே उपायोपेय भूतஙன निरुपाधिक शरीरியைப பெறறவாகளுககு तत्कैङ्कर्य स्वाराज्यस्थानமாயிருககும். இததை अपरिच्छेद्य स्वरूप स्वभाव மெனறது तमसஸுககுமேல எனறதுககு विरोधं வாராதபடி निर्वहिககலாம अण्डததிறகுப புறமபே लोकஙகள் இலலையெனறும், मूलप्रकृतियिनுடைய प्रथम विकारமான सूक्ष्म प्रदेश विशेषமே परमपदமெனறும சொலலும पक्षஙகள तमः परस्तादि श्रुति बलததாலும இததை विशदीकरிககிற शास्त्रஙகளாலும निरस्तஙகள. अप्राकृत देशविशेषமுணடானாலும் அஙகு साश्रयமாயிருககிற विग्रह मण्डपादिகளுககு नित्यत्वं சொனனவிடம் देवाகளுககு अमरत्वं சொனனப போலவும वाय्वन्तरिक्षஙகளுககு अमृतत्वं சொனனப போலவும चिरकालस्थायित्वपरமாமிகதனையனறோ? எனனில; देवादिகளுககுப போல இவறறிறகு विशेषिதது उत्पत्ति लयवादமிலலாமையாலும,

1 ‘ तदाकाशं सनातनं ’

(ததாகாஶம ஸநாதநம)

2 ‘ सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः ’

(ஸதா ஹி தஸமிநநிவஸாமி தேவா·)

3 ‘ नित्यं नित्याकृतिधरं ’

(நிதயம நிதயாகருதி தரம)

4 ‘ नित्य सिद्धे तदाकारे ’

(நிதய ஸிதேதே ததாகாரே)

5 ‘ ध्यातव्यो नित्य लोकस्थ ’

(தயாதவயோ நிதய லோகஸத:)

इत्यादिகளாலே विशेषितது नित्यत्वं சொலலுகையாலும, आगमविरुद्ध மாக अनुमानं சொலலில अतिप्रसङ्गं வருகையாலும परमपदததில் नित्यமாயச சொன்னவை नित्यங்களாகலாம नित्य प्राचुर्यததாலே नित्यविभूति व्यपदेशं। அதில उत्पत्तिक्रमसिद्धமனறிககே स्वभाव नियत மான शब्दादि गुणक्रमததாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं। अप्राकृत

---

1 அநதப பரமாகாசம எனபபடும பரமபதம எபபொழுதும இருக்கிறது

2 ஓ தேவதைகளே' அநதப பரமபதததில எபபொழுதும வஸிக கிறேன

3 பாரதம் நிததியமாயும நிததியமான விககிரஹததை தரிததுக கொணடிருபபவனுயுமிருககிற

4 பௌஷ்கரஸமஹிதை—எபபொழுதும இருககிற அநதபபக வானுடைய திவவிய மங்கள விககிரகததிலும

5. நிதயமான லோகததில இருககிற பகவான தியானம செயயததககவர்

पञ्चसूக்தங்கள் पञ्चोपनिषत् प्रतिपाद்யங்களாய பஞ்சशक्तिகள் என்றும் பேராயிருக்கையாலே भगवद् विग्रहादिகளை पञ्चोपनिषन्मयங்களென்றும் पञ्चशक्तिमयங்கள் என்றும் சொல்லுகிறது இப்படியே இத द्रव्य षाड्गुण्य प्रकाशोपयोगादिகளாலே षाड्गुण्यमयமென்றும், अनुकूल स्वभावत्वத்தாலே आनन्दमयமென்றும், अत्यर्थ भोग्यமாய்க்கொண்டு प्राप्यமாகையாலே परमपदமென்றும் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாசுரங்களில் आपात प्रतीतिயைக் கொண்டு अर्थान्तरங்களை कल्पिப்பாற்கு अवकाशமில்லை.

*தீவகை மாற்றியன்றோ தேரிலாரணம் பாடிய நம்
தேவகி சீர்மகனார் திறம்பாவருள் சூடிய நாம்
மூவகையாமறியாத தத்துவத்தின் முகமறிவார்
நா வழியே நடத்தும் நடைபார்த்து நடந்தனமே 7

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

---

*(ப-ரை, அன்று - பாரத யுத்தாரம்பத்திலே, தீவகை - கெட்ட பிரகாரத்தை, மாற்றி - போக்கடித்து, ஓ - ஒப்பற்றதான, தேரில், ஆரணம் - உபநிஷத்தை, பாடிய - உபதேசித்தவரான, நம் - நம்முடைய சுவாமியான, தேவகீ - தேவகியினுடைய, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய, மகனார் - திருக்குமாரனாக அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, திறம்பா - சலிக்காததான, அருள் - கிருபையை, சூடிய - சிரஸா வஹித்தவர்களான, நாம், இது மேலே 'நடந்தனமே' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, மூவகையாம் - மூன்று வகையான அறியாத - ஒன்றையும் தெரிந்து கொள்ள சக்தியில்லாத அசேதனமான, தத்துவத்தின் - தத்துவத்தினுடைய, முகம் - உட்பிரிவுகளை, அறிவார் - அறிந்தவர்களான பராசரபாராசர்ய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந் நாதாதிகள், நாவழியே - நாக்கின் வழியாக, அதாவது அவர்கள் உபதேசித்த பிரகாரத்திலே, நடத்தும் - அவர்களுக்குப் பின்புள்ள ஸ்ரீயாமுநயதிவராதிகள் ப்ரவசனம் செய்த, நடை - மார்க்கத்தை, பார்த்து, நடந்தனம் - நடந்தோம்.

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ परतत्त्वाधिकारः चतुर्थः ॥

(நான்காவது பர தத்வாதிகாரம்)

[ஈச்வரலக்ஷணம்—ஈச்வரனுடைய காதருத்வ பரேரகத்வாதிகள் - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம்-உபாதான காரணத்வம்-ஈச்வரஸ்ய ஸர்வ சரீரித்வம் - சரீரகத தோஷங்களினால் தொடப்படாமல் இருக்கை - துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை - லீலா போக ரஸவத்த்வம் - நிர்ஹேதுக க்ருபா நிரூபணம் - ஜகத் பரஹ்மாம்சத்வ நிராகரணம் - பரஹ்ம தரைவித்ய ப்ரகாரம்-பரஹ்மசேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாத்பர்யம் - பேதாபேத பரிணாமாதி பக்ஷ நிரஸனம் — த்ரிவித பரிச்சேதராஹித்யபரகாரம் - தேசபரிச்சேதராஹித்யபரகாரம் - காலபரிச்சேதராஹித்ய பரகாரம்—வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்ய பரகாரம் - திவ்யமங்கள விக்ரஹயோகம் - நாராயணஸ்ய பரத்வம் - ஸர்வபலபரதத்வம் - பஞ்ச பரகார ரூபவத்த்வம் - ஸர்வகா மஸமாராத்யத்வம்-பராபதி பரகாரம்]

*வேலைப் புறமகம் காண்பதுபோல் வேத நன்னெறிசோ
நூலைப்புறமகம் காண்டலில் நுண்ணறிவின்றி நின்றீர்
மாலைப்பெற வழிகாட்டிய தேசிகர் வாசகமே
ஓலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றேறும் உள்ளே எழுதுமினே 8

---

*(ப-உரை) வேலை - சமுத்திரத்தினுடைய, புறம் - வெளிப் பிரதேசம், அகம் - உள்பரதேசம், இவைகளை, காண்பதுபோல - பார்ப்பதைப் போல, வேத நன்னெறி - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல மார்க்கத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதற்கு உபாயங்களை, சோ - அடைந்திருக்கிற 'நல' என்பது வேதத்திற்கு விசேஷணமாகவுமாம், அப்பொழுது அபௌருஷேயமாகையாலே பிரமாணங்களுக்குள்

[ஈச்வர லக்ஷணம்]

उक्तங்களான चेतनाचेतनங்களுக்கெல்லாம் ஓருயிராய்

1 'उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः'

(உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:)

என்கிறபடியே உலகு தன்னோடொன்றி நிற்க வேறு நிற்குமவன் ईश्वरன், सौगतादि परिगणित षोडश विधानुलम्भकஙகளாலும் अतीन्द्रियங்களாய் शास्त्रैकवेद्यங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களை निषेधिக்க வொண்ணாது

2 'जन्माद्यस्य यतः'

(ஜந்மாத்யஸ்ய யத:)

உத்கிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது புருஷார்த்தங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், 'நெறி' என்பது பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளியையும், அதாவது மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றும் அர்த்தத்தையும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாத்பர்யார்த்தத்தையும், காண்டலில்ல - அறிவதில்ல, நுண் - சூக்ஷ்மமான அறிவு - புத்தி, இன்றி - இல்லாமல், நின்றீர் - நிற்கிறவர்களே, இங்கு புத்தியில்லாமையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமைக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை, தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களிடத்தில் மிகுந்தப்ரீதியையுடையவனை - பெற - அடைவதற்கு, வழி மார்க்கத்தை (பக்தி ப்ரபத்திகளை) காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவர்களான, தேசிகர் - பூர்வாசார்யர்களுடைய, வாசகமே - வார்த்தையையே, ஓலைப்புறத்தில் - ஓலையின் வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததை எழுதுமாத்திரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும் எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினே - ஸ்திரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உத்தமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.
2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உத்பத்தி முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ

इत्यादिகளிலபடியே निखिलजगदेक कारणत्वமும सर्व शरीरित्व निरा धारत्वादिகளும் मुमुक्षूपास्यत्व मोक्षप्रदत्व मुक्तप्राप्यत्वादिகளும் ईश्वर लक्षणங்கள். सर्वकार्यங்களுக்கும் 'स्यां' என்கிற सङ्कल्प विशिष्ट னையக் கொண்டு, ईश्वरன் निमित्तமாம். स्वगत संयोगादि विशेषங் களுக்கு साक्षादुपादानமானாலும் இதரங்களுக்கு सूक्ष्म चिदचिद्वि शिष्टனையக் கொண்டு उपादानமாகிறான்.

[ஈச்வரனுடைய கர்த்ருத்வ ப்ரேரகத்வாதிகள்]

ईश्वरனுக்கு कर्तृत्वादिகளையும் उदासीनत्वத்தையும் सर्व विषय மாகக் கொள்ளில் विरुद्धமாம், नियत विषयமாயக் கொள்ளுகைக்கு नियामकं காணகிறிலோம், ஆகையால் ईश्वर विषय शास्त्रங்கள் अन्य परங்களன்றோ, என்னில், चेतनान्तर संकल्पமொழிய महदादि सृष्टिகளையும் पुरुषர்களுடைய निद्रा प्रबोधादिகளையும் நடத்து மிடத்தில் தானே कर्ताவாம் இதரकार्यங்களைப்பற்ற हेतुक्कளான ज्ञानचिकीर्षादिகளைக் கொடுக்குமது चेतनர்பக்கல் இவனுக்கு विशेषित्तु प्रेरकत्वं । अचेतनங்களில் प्रेरकत्वமாவது कार्यान्तरानु गुणविकारमात्र हेतुत्वं இவற்றாலே कारयिता என்றும் प्रवर्तक னென்றும் சொல்லுகிறது. चेतनाचेतनங்கள் இரண்டுக்கும் இப்படி प्रेरकமான वेषंதானே नियन्तृत्वं । चेतन विषयமாக स्वतन्त्र शास्त्र मुखத்தாலே பண்ணும் नियमनविशेषं प्रशासितृत्वं । अचित्त தைப்பற்ற प्रशासन शब्दं औपचारिकं । जीवர்களுக்கு पराधीन कर्तृत्व முண்டாகையாலே शास्त्रं सावकाशं । सर्वज्ञனல்லாதவனுக்கு उपदेश सापेक्षமான ज्ञानமும் सर्व शक्तियல்லாதவனுக்கு परसापेक्ष कर्तृत्वமுமுண்டாகக் குறையில்லை. जीवன் ईश्वरायत्त प्रवृत्तियாகில் शास्त्रवश्यனாகமாட்டான் என்பார்க்கு कायकरण कर्म कालादिसापेक्ष மாக प्रवृत्तिக்கையாலும் शास्त्र वश्यत्वं घटियாதபடியாம். अन्तर्यामि யாயும் उपदेशमुखத்தாலும் தான் प्रेरिக்க प्रवर्तिக்கிற चेतनனை அப்போதே மீழக்கவல்லனாயிருக்க மீழ்க்காதே 'अस्तु' என்று நிற்கும் நிலை अनुमन्तृत्वं । ஒரு विषयத்திலே चेतनाचेतनங்களை प्रवर्तिப்பித்த அளவால் அவவோ कार्यங்கள் निर्वहिயாமையாலே தானும் கூட प्रवर्तिக்கை सहकारित्वं । जगत् सृष्ट्यादिகளில் सहकारि

யும் இவன்தானே என்பதற்கு காலாதிகளான ஸஹகாரிகளும் இவனுக்கு शरीरங்கள் என்கையிலும் संकल्पித்த विषयத்தில் यथासङ्कल्पं பின்னை வேறொன்றை अपेक्षिக்கவேண்டா வென்கையிலும் तात्पर्य । இப்படி सर्वकार्य विषयव्यापारवானான ईश्वरன் क्षेत्रज्ञருடைய विषम सृष्टि हिता हित प्रेरणादिகளில் विशेष कारणமன்றிக்கே அவர்களுடைய कर्मवैषम्य அவற்றிற்கு प्रयोजकமாகையாலே இவனை उदासीनனென்கிறது. कर्मानुगुण कार्य सृष्टि(யை) பண்ணு கிறதெல்லாம் இவனுடைய फलप्रदत्व प्रकारं. இத்தாலே वैषम्य नैर्घृण्य परिहारமும் வரும்.

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம்]

चेतनனானவன் ஏதேனும் ஒரு प्रयोजनத்தையொழிய ஒரு प्रवृत्ति பண்ணான். लीलारस த்தையாதல் जीवरक्षणத்தையாதல் காமித்து प्रवृत्तिக்கிறானாகில் अवाप्तसमस्त कामत्वं கூடாது. ஆகை யால் ईश्वरன் இல்லையாதல் तिर्यग्पारेश्वरன் कालादिகளைப் போலே निमित्तमात्रமாதல் ஆமத்தனையன்றோ ? என்னில், नित्य निरतिशया नन्दனாய் நினைத்தபோதே தன் अभिमतங்களையெல்லாம் தலைக் கட்டவல்லனாகையாலே अवाप्त समस्तकामனென்கிறதாகையாலே இவனுக்கு तत्तत् कालाभिमतसृष्ट्यादि लीलारसமும் आश्रित रक्षणादिरस மும் நடக்கக்குறையில்லை. चेतनருடைய कर्मप्रवाहமும் अचेतनங் களுடைய परिणाम प्रवाहமும் ईश्वरனுடைய लीलाकारुण्य रसभरित सङ्कल्प प्रवाहமும் अनादियாக प्रवृत्तिயா நின்றால் இவற்றில் विशेष प्रयोजकत्व प्रधानत्वादि विभागத்தை वस्त्वनुरूपமாக विवेकिப்பது.

[உபாதாந காரணத்வம்]

இப்படி सत्यसङ्कल्पனாய सर्व कार्य कारणமான ईश्वरன் உண் டாகிலும் பல श्रुति स्मृतिகளினுடைய स्वारस्यத்தாலும் लोक दृष्ट प्रक्रियையாலும் இவன் निमित्तमात्रமாமத்தனையன்றோ ? उपादानं प्रकृत्यादिகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது विकारादि दोषங்களும் வாராதோ? என்று योगपाशुपत वैशेषिकादि सिद्धान्ति கள் சொல்லுமது श्रुत्यादिகளில் प्रतिज्ञा दृष्टान्त बहु भवन सङ्कल्प वन

वृक्षादि निदर्शनम् कारण भूत योनि शब्दादिகளிலே निरस्तं। லோகத்திலும் निमित्तोपादानभेद கண்டாப்போலே निमित्तोपादानैक्यத்தையும் चेतनाचेतनங்கள் இரண்டிலும் स्वाधारத்தாலே स्वगतावस्था विशेषங்கள் வருமிடங்கள் எல்லா இடத்திலும் காணலாம். निमित्त मात्रेश्वर वादिகளுக்கும் ईश्वर समवेत संयोगाद्यनित्यगुणங்களில் ईश्वरனுக்கு उपादानत्वமுமிசைய வேணும். அப்போது उपादान द्रव्य शरीरகனையக்கொண்டு उपादान शब्दवाच्यனால் बालन युवावாம்போது आत्मस्वरूपத்தில் बाल्य यौवनங்கள் தட்டாதாப்போலே नानान्तर भजनार्ह विकार विशेषங்களும் क्लेशादिகளும் ईश्वर स्वरूपத்தில் தட்டாமையாலே निर्विकारादि श्रुति विरोधமில்லை

1 'सोऽभिध्याय शरीरात् स्वात्'

(ஸோபித்யாய ஶரீராத் ஸ்வாத்)

इत्यादिகளுக்கும் ऊर्ण नाभि முதலாக श्रुति சொன்ன दृष्टान्तங்களுக்கும் இப்படி तात्पर्य கண்டு கொள்வது.

[ஈச்வரஸ்ய ஸாவ சரீரத்வம்]

अशरीर श्रुतिயாலே ईश्वरனை अशरीरனென்று கொள்ளுதல், इन्द्रादि न्यायத்தாலே कर्म कृत शरीरங்களைக் கொண்டு कर्म वश्येश्वर प्रवाह परिग्रहं பண்ணுதல், इच्छामात्र गृहीतानित्यशरीरங்களைக் கொள்ளுதல் போக்கி चेतना चेतन द्रव्यங்களை எல்லாம் शरीरமென்று சொன்னத்தை मुख्यமாகக் கொள்ளப் போமோ? ஆகையால் शरीर द्वारा उपादानं சொன்ன இடம் उपचार மாமத்தனையன்றோ? என்னில், ईश्वरனுக்கு गुणविग्रह जन्म कर्मादि विधि निषेधங்கள் मङ्गल तदितरविषयव्यवस्थैயாலே अविरुद्धங்கள் ஆகையால் இவனுக்கு कर्मायत्त शरीरादिகளும், कालायत्त यौवनादिகளும். करणायत्त ज्ञानादिகளுமே निषेध्यங்களாகிறனவாகையாலே अशरीरत्व सर्वे शरीरत्वादि

1 மனுஸ்ம்ருதி — அந்தப்பகவான் ஸங்கல்பித்து தன்னுடைய சரீரத்திலிருந்து.

களுக்கு विरोधமில்லை. अकर्मवश्यत्व नित्यत्व त्रैकालिकत्व सर्वेश्वरत्व समाभ्यधिकदरिद्रत्वादि श्रुति बलத்தாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும், मुक्तனே ईश्वरன் என்னும் पक्षமும் घटियாது. अनित्य शरीरங்களை ईश्वरனுக்குக் கொள்ள இசைந்தால் तुल्य प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும் கொள்ளலாம். ईश्वरனைப் பற்ற आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणங்களாய் स्वरूपेच्छायत्तங்களான चेतनाचेतन द्रव्यங்கள் எல்லாத்துக்கும் दिव्यमङ्गल विग्रहத்துக்குப்போலே चेतनனைக் குறித்து अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरமென்கிற लक्षणமுண்டாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणமிக்கிறான் என்றது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷங்களில் தொடப்படாமலிருக்கை]

இப்படி विशिष्टपरिणामத்தில் இந்த शरीरभूत चिदचित्துக்களில் காட்டில் வேறுபட்டவனாகையாலே இவனுக்கு तद्गत दोषங்கள் தட்டாது. स्वरूपपरिणाम योग्यனல்லாதபடி प्रमाण सिद्धனாகையாலே स्वाप्रक्षिप्तकाष्ठन्यायं வாராது. सर्व प्रशासिताவான இவனுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादिகள் கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञர்க்குப்போலே सशरीरत्व सव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्व)ादि दोषங்களும் प्रसङ्गியாது. सर्वदा सत्यसङ्कल्पனாய்த் தானே सहकारिகளையும் வகுத்துக் கொள்ளுகிறான் என்கையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै என்கிற लक्षणத்துக்கும்

1 ‘तेन वञ्चयते लोकान्’

(தேந வஞ்சயதே லோகாந்)

---

1. பாரதம் — உத்யோக — 67-15 (எல்லாவற்றையும் செய்ய சக்தியுடையவனாயிருந்த போதிலும் பகவான் துர்ப்பலனைப் மனுஷ்யனைப்போல் சில காரியங்களைச் செய்து) அவற்றால் ஜனங்களை வஞ்சனை செய்கிறான்.

1 'मोहयित्वा जगत् सर्वं'

(மோஹயிதவா ஜகத ஸாவம)

इत्यादि ப்ரமாணஙகளுககும சேர

2 'भृशं भवति दुःखितः'

(பருஶம பவதி துககித:)

इत्यादिகள अनुकूलरञ्जनार्थமாகவும प्रतिकूलमोहनार्थமாகவும உண டான अभिनयததைப பேசுகிறதாகையாலே परदुःख दुःखित्वदोषஙகளும கூடாது. सर्वज्ञனுககு अवतारदशैயிலே अज्ञानदुःखादिகளைச் சொலலும पक्षं भेदाभेद पक्षं போலே जैनगन्धियாகையாலே उपेक्षणीयं। कर्मवश्यருககு हेयஙகளான सर्ववस्तुககளோடும இவனுககு सद्वारकाद्वारक सत्यसंबन्धமுணடாயிருககச செயதே தனனைபபறற प्रतिकूलமொனறுமிலலாமையாலும, தனககு ஒரு अवस्थैயிலும் प्रतिकूलं வருகைககு योग्यதையிலலாமையாலும, इच्छैயுளளபோது सर्वருடைய हेयஙகளையும கழிககவலலனுகையாலும, ईश्वरனை शुद्धன अमलात्मा हेयप्रत्यनीकन எனறும் சொலலும शब्दஙகள எலலாம त्रिविध चेतनाचेतन रूपवस्त्वन्तरसामान्यததாலே स्वरूपगुणादि विषयமாக शङ्कित दोषஙகளை व्यवच्छेदिககினறன.

[லீலாபோக ரஸவதவம]

இபபடி जगन्निमित्तोपादान भूतனன ईश्वरன

3 'विचित्रा देहसंपत्तिः

(விசிதரா தேஹஸமபததி:)

---

1. பாரதம — மௌசல 9-34 எலலா லோகததையும மயககி விடடு

2 இராமா — அயோததியா 2-41 மிகவும துககபபடுகிறவனுக ஆகிறுன

3 விசிதரமான தேகமாகிற சமபதது (பகவானுககுக கைஙகர்யம செயவதறகாக கை, கால முதலியவைகளுடன கூடியதாக முனபே சிருஷடிககபபட்டது)

इत्यादिகளிலபடியே स्वसेवार्थமாகக கொடுதத करणकळेवरஙகளைக கொணடு ஆறு கடகககசொடுதத தெபபத்தைக கொணடு ஙாவாககிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப போலே अमार्ग प्रवृत्तरான வாகள लीलारसததுககு உறுபபாய संसारघटीयन्त्रததிலே परिभ्रमिப பாாகள. अवसर प्रतीक्षனன परमकारुणिकன 'யாவன ஒருவனை வரிககிருன' எனறும

1 'यं पश्येत्' எனறும்

(யம பஶ்யேத)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாாகட்கு'

எனறும சொலலுகிறபடியே ஒரு व्याजததாலே विशेष कटाक्षं பணணப பெற்றவாகள भोगरस योग्यராமபடி पुनरावृत्तियिலலாத வழியே போவாாகள.

[நிாஹேதுக கருபா நிருபணம]

ஓரளவிலே अपराधभूयस्तामात्रமாதல அதடியாக வநத दुःख भूयस्तामात्रமாதல भगवत् कृपैககு उत्तम्भकமாய அத்தாலே अज्ञात सुकृतादि परंपரை வருகிறதென்னுமவாகளுககு अपराधமே उपकारकமாய उपादेयமாக प्रसङ्गिககும் शिशुपालादिகளுககும சில हेतुககளாலே अपराधं क्षन्तव्यமான அளவேயுளளது पूर्व सुकृतविशेषமே उपकारकं ।

3 'ஓா எணதானுமினறியே'

---

1 முனனுல பாாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைததவாகளுககு நிாஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளுவாா (அதாவது சதருசமான காரணம இலலாவிடடாலும செயவாாகடகு அவனுல விதிக்கபபடட பகதியை அவனிடததில செயதவாகடகு அருள செயவான) எனற கருதது.

3 திருவாய—1-10-5.

इत्यादिகளில் தாத்பர்யத்தைப் பாராதே नित्य निरंकुश स्वातन्त्र्य निर्हेतुक कृपादिमात्रத்தாலே मोक्षप्रदानं பண்ணுகிறான் என்னும் पक्षத்தில் सर्वमुक्ति नित्यमुक्ति वैषम्यनैर्घृण्यादि प्रसङ्गं வரும். निरंकुश स्वातन्त्र्यं जगत् सृष्टि मोक्षप्रदानादिகளில் इच्छैயுள்ளபோது विध.த பிறவாமைக்கு உறுப்பாம். निर्हेतु कृपै वशीकरण सौकर्य अवसरप्रतीक्षण प्रवृत्तिशेष पूरणादिகளுக்கு निदानமாம்.

[ஐக்ய ப்ரஹ்மாம்சத்வ நிராகரணம்]

ईश्वरனை ब्रह्मத்தின் एकदेशமாக்கி அவன் தனக்கு विश्वतैजस प्राज्ञாகள் என்றும், वाङ्मय प्राणमय मनोमयாகள் என்றும் சில व्यक्तिகள் உண்டென்னுமவர்களுக்கு अन्यपरமன்றிக்கே இருப்பது ஒரு प्रमाणं அரிது. ईश्वरனும் भोक्तृभोग्यங்களும் स्वरूपेण उत्पत्ति லயவத்துக்களான ब्रह्मांशங்கள் என்பாருக்கு सर्व प्रमाणविरोधं வரும்,

[ப்ரஹ்மத்ரைவித்ய ப்ரகாரம்]

भोक्तृभोग्य नियन्ताக்கள் ब्रह्म स्वरूपैकदेशங்களல்லாதபோது ब्रह्मं त्रिविधं என்கிற வாக்யம் निर्वहिக்கும்படி என்? என்னில்,

1 'उपासा त्रैविध्यात्'

(உபாஸா த்ரைவித்யாத்)

என்கிறபடியே शरीरभूतங்களான चेतनाचेतनங்களாலும் தன் स्वभाव विशेषங்களாலும் विशिष्टனாக अनुसन्धेयனாகையாலே अनुसन्धेय आकार त्रैविध्यத்தை நினைத்து त्रिविधமென்கிறது என்னுமிடம் सर्वश्रुत्यनुगुणं ।

---

1. சாரீ-ஸூத்—1-1-32 உபாஸநத்தின் மூன்றுவிதமாக இருப்பதினாலே அதாவது பரப்ரமத்தைப் பற்றிய உபாஸநம் மூன்றுவிதமாக இருப்பதினாலே.

[பரஹ்ம சேதனுசேதன ஸாமாநாதி கரணய தாதபாயம]

श्रुतियில ब्रह्मததுககு चेतनाचेतन सामानाधि करण्यமும शरीरा त्मभावததாலே எனனுமிடம घटक श्रुत्यादिகளாலும,

1 'सर्व समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः'

(ஸாவம ஸமாபநோஷி ததோஸி ஸாவ:)

2 'सर्वगत्वादनन्तस्य स एवाहमवस्थितः'

(ஸாவகதவாதநநதஸய ஸ ஏவாஹமவஸதித:)

எனறு हेतुनिर्देश पूर्वकोपबृंहणஙகளாலும निर्णीतं ।

[பேதாபேத பரிணமாதி பக்ஷ நிரஸநம]

अनन्यथा सिद्ध नित्य भेद श्रुति बलததாலே चिदचिदीश्वरா களுககு स्वरूप भेदமுமுணடாயிருககையாலே सामानाधिकरण्यं विशिष्टै क्य परமாக வேணடியிருகக सर्वभेदமும मिथ्याभूतமெனகிற प्रच्छन्न बौद्ध पक्षமும, भेदाभेदं கொளளுகிற प्रच्छन्नजैनपक्षமும तृणच्छन्नकूप समानஙகளாம सत्यஙகளான सूक्ष्मचिदचिததுககளாலே विशिष्ट ணயககொணடு ईश्वरன जगद्रूपணய परिणमिककிறுனெனறு प्रमाण सिद्धமாகையாலே अनियतस्वरूप परिणाम पक्षமும, प्रतिनियतांशत्रय परि णामपक्षமும स्वरूपैकदेश नित्योपाधि परिणामपक्षமும, से न्द्र क जालिक बर्हिण कूर्मादि समाधियாலே सर्व विसृष्टि विक्षेप विकासाभि व्यक्त्यादि पक्षஙகளும, सर्व नित्यत्व सर्वक्षणिकत्व सर्व शून्यत्व अहेतु कोत्पत्ति विना शादि पक्षஙகளும எலலாம प्रमाणविरुद्धஙகளாகையாலே तमो मूलங கள எனனுமிடததை

---

1 கீதை—11-40 எலலாவறறையும வயாபிததுக கொண டிருககிறீா ஆகையிஞல எலலாமாக ஆகிறீா

2. விஷ்ணுபுராணம—1-19 85 பகவானுககு எலலாவஸதுக களிலும வயாபதி இருபபதிஞல நான அநத பகவாஞகவே இருககிறேன

1 'या वेदबाह्याः स्मृतयः'

(யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய:)

इत्यादिகளிலே கண்டு கொள்வது. उक्तங்களான सर्वोपादानत्व निमित्तत्वादिகளாலே शङ्कितங்களான विकारित्व जडत्व प्रतिकूलत्व परिच्छिन्नत्वादिகளைக் கழிக்கைக்காக शोधकवाक्यங்களிலே सत्यत्व ज्ञानत्वादि धर्मங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவ்வாக्यங்கள் निर्विशेष परங்களென்று சொல்லும் पक्षं पूर्वापर श्रुत्यन्तर प्रमाणान्तर स्ववचन विरुद्धமாம்.

[த்ரிவித பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

अनन्त शब्दத்தில் संकोचமில்லாமையாலே त्रिविधपरिच्छेदமும் கழிக்குமிடத்தில்

2 'यथा सर्वे गतो विष्णुः'

(யதா ஸர்வ கதோ விஷ்ணு:)

என்கிறபடியே सर्वे देशवर्तित्व संप्रतिपत्तियாலே देशपरिच्छेद राहित्यமும்,

3 'श्रीवत्स वक्षा नित्यश्रीरजय्यः शाश्वतो ध्रुवः'

(ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜய்ய: சாச்வதோ த்ருவ:)

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 12-95 எந்த ஸ்ம்ருதிகள் வேதத்தை அனுஸரிக்காதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாரோ

3 ராமா—ஸுந்தர—36-28 ஸ்ரீ வத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியை உடையவன். ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன் அநாதியாக இருப்பவன் அழிவில்லாதவன்.

என்கையாலே अप्राकृतविग्रहादि विशिष्टனுடைய काल परिच्छेदराहित्यமும,

1 'जगत् सर्वं शरीरं ते'

(ஜகதஸாவ ஶரீரம தே)

इत्यादिகளாலே सर्व वस्तु सामानाधिकरण्य योग्यதையாலும விभूति गुण व्यापारयोग्यतादिகளால தன்னில अतिशयित वस्त्वन्तरமிலலாமையாலும वस्तु परिच्छेद राहित्यமும सिद्धिககிறது.

[தேச பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம்]

सर्वव्याप्ति சொனன இடததில अन्तर्व्याप्तियாவது निरवयवஙகளோடு सावयवஙகளோடு வாசியற அவையுளள இடததில் இவன இலலை எனனுதபடி प्रतिघातமறறு நீஙகாதபடி நிறகை. இதில प्रतिवस्तु पूर्णत्वं ज्ञान शक्त्यादि संकोचाभावததாலே கணடுகொளவது ईश्वरனுடைய सर्व स्वरूपமும अल्पपरिमाणமான ஏகததிலே அடஙகும எனனும் पक्षததில बहिर्व्याप्ति சொலலவொணணாது अणुत्व विभुत्वादिகளை अघटित घटना शक्तियாலே ஒருககாலேயாதல क्रमததாலேயாதல கொணடால भेदाभेदादिपक्षஙகளைக கழிகக விரகிலலை सर्वததுககும் बहिर्व्याप्तिயெனனுமிடம संभविககும் இடததிலேயாக வேணடுகையாலே बाह्यप्रदेशமுளளவறறுககெலலாம் बहिर्व्याप्तिயெனகிறது.

[காலபரிசசேத ராஹிதய பரகாரம]

कालपरिच्छेदமிலலை எனறவிடத்தில सर्व द्रव्यததுககும स्वरूप नित्यत्वं समानமாகையாலும, धर्म भूतज्ञानादि नित्यत्वं नित्यसूरिகளுககும உண்டாகையாலும, ईश्वरனை वेपததிலே नित्यत्वं சொலலுகிறது अन्वय व्यतिरेकஙகளாலே कारणत्वं அறுதியிட வேணடியிருகக व्यतिरेक ग्रहणமும व्यतिरेक सम्भावனையுமிலலாத

1 இராம-யுதத—120-25 எலலா லோகமும உனககுச சரீரம.

नित्यविभुவான वस्तुவுக்கு कारणत्वं கொள்ளும்படி என? என்னில், लौकिक कारणविशेषங்களுக்குப் போலன்றிக்கே अन्वयव्यतिरेक निरपेक्षமாக धर्मिग्राहकத்தாலே नित्यविभुவுக்கும் नियत पूर्वभावित्वलक्षण कारणत्वं அறியலாம். स्वरूपसहकारि वैषम्यத்தாலே नित्यविभुக்களுக்கு कार्य विशेष प्रतिनियமும் கூடும்

[வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

वस्तु परिच्छेद राहित्यத்தை वस्त्वन्तराभावத்தாலும் वस्त्वन्तर स्वरूपैक्यத்தாலும் निर्वहिப்பார்க்கு प्रत्यक्षादि सकलप्रमाण विरोधं வரும் सर्वशरीरियானவனை

1 'அமலன்'

என்னுமிடத்தில் चेतन चेतनங்களுக்கு உள்ள दोषங்கள் இவனுக்கு இல்லை என்றும், आश्रितருடைய दोषங்களைக் கழிக்கவல்லன் என்றும், प्रमाणानु गुणமாக तात्पर्यं கொள்ளுவது.

[திவ்ய மங்கள விக்ரஹ யோகம்]

இப்படி कारण लक्षण भेद तादात्म्य घटन शोधन विषय वाक्यங்களாலே सिद्धமாய परिशुद्धமாய் परिपूर्णरसமான दिव्यात्म स्वरूप दुग्धाब्धियிலே न्यासोपासनங்களை अवलम्बித்து இழிந்து எங்கும் अनुभविக்கப்பார்க்குமவனுக்கு दिव्य गुण विग्रहादिகள் துறைகளாம். गुणங்களில் सर्वावस्थानुवृत्त ज्ञानशक्त्यादि षाड्गुण्यத்தின் प्रकारமும் இவ்வா(ஆ)று முதலாக வந்த सौशील्याद्यनन्त गुणतरங்களும் இருக்கும்படி भगवच्छास्त्रங்களிலே பரக்கக்காணலாம். नित्यविभूति निरूपणத்திலே भगवद्विग्रह नित्यत्वादिகள் घटिக்குமென்னுமிடம் சொன்னோம். स्वरूप तुल्य विग्रहव्याप्तिपक्षமும், व्यूहविभवादि सर्व विग्रहानित्यत्व पक्षமும், இவை எல்லாம் परमपदनिलय नित्यविग्रहपरिणति विशेषங்கள் என்கிற पक्षமும்பிணக்கறும் प्रकारं सर्व दर्शित्वदशैயிலே கண்டு கொள்வது

---

1. அமலனாதிபிரான்—1.

[நாராயணஸ்ய பரத்வம்]

இப்படி विग्रहविशेष विशिष्टனாய்க்கொண்டு शुद्धाशुद्ध सर्व सृष्टि कारणமான सर्वेश्वरன் नारायणன் என்னுமிடம் सर्वकारण वाक्य विश्रान्तियாலும், सात्त्विकोपब्रह्मணங்களான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादिகளாலும் सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति साम्यैक्योत्तीर्ण व्यक्त्यन्तरादि पक्षங்கள் निरवकाशங்கள். सर्वकारण भूतனாய் उपाय भूतனுமான नारायणன்தானே मुक्तप्राप्यனென்னுமிடம் पराधिकरणத்திலே समर्थितं । लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणத்திலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனென்று निर्णीतं । संकीर्णराजस तामस पुराणங்களைக் கொண்டு तत्त्व निर्णयं பண்ண வொண்ணாதென்னுமிடம் सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक प्रमाणங்களாலும் सात्त्विक पुराणादि विभाग प्रकारங்களாலும் अनन्यथा सिद्धकारण वाक्यादि बलத்தாலும் அறுதியிடலாம்

[ஸர்வ பலப்ரதத்வம்]

सर्वपरविद्यैகளிலும் प्रतिनियताकार विशिष्टனாய்க் கொண்டு प्रधानप्रतिपाद्यன் नारायणனே என்று श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகையாலே प्रतर्दनादि विद्यैகளில் प्राणाद्यचेतनங்கள் போலே कञ्चुक कल्पரான इन्द्रादिகள் उपास्यரன்று सर्वान्तर्यामियான ईश्वरனொருவனுமே शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यனாய் कल्पान्तरத்திலும் நின்று सर्व कर्मफलप्रदனும் ब्रह्म रुद्र इन्द्रादिகள் शास्त्र प्रवर्तनादिகள் பண்ணினார்களே யாகிலும், 'मोक्षयिष्यामि' என்கிற अव्यवहित सङ्कल्पத்திற்கு आश्रय மல்லாமையாலே मोक्षप्रदரன்று श्रीपौष्करத்தில் परव्यूहादि प्रकरणத்திலே

'स्वभावमजहच्छश्वदाकारान्तरमाकृतेः ।
यत्तत्वमब्जसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत् ॥'

(ஸ்வபாவமஜஹச்சஶ்வதாகாராந்தரமாக்ருதே: ।
யத்தத்வமப்ஜஸம்பூத ப்ராதுர்பாவாந்தரந்து தத் ॥)

इत्यादिகளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरத்தைச் சொல்லி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொல்லத் தொடங்கி, हिरण्य गर्भ रुद्र

बुद्धादि क्षेत्रज्ञர்கள் विद्याधिदेवादि प्रादुर्भावங்களாலே अधिष्ठितமாத்ரம் என்று அறுதியிடப்பட்டது

1 'सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते'

(ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே)

इत्यादिகளிலும் இவ்வர்த்தம் கண்டு கொள்வது

[பஞ்சப்ரகார ரூபத்வம்]

परव्यूहादि पञ्चप्रकार विग्रह विशिष्टனான ईश्वरனை सूक्ष्म व्यूह विभव भेदभिन्नன் என்னுமிடத்தில் अन्तर्यामि रूपமும், अर्चावतारமும், அவற்றின் परिणाम विशेषं என்று विवक्षितமாகையாலே विरोधமில்லை அர்चावतारத்தில் वर्ण भुज भूषण अस्त्र लांछन पत्नी परिजनादि विशेषங்களும் पूर्वपूर्व रूपानुरूपங்களாயிறேயிருப்பது. शुभाश्रयत्वं இப்பஞ்சரூபங்களிலும் एकरूपं ।

मुक्तप्राप्यதையில் सर्व विशिष्टன் प्राप्यனாகையாலே नित्यரோடு मुक्तரோடு ब्रह्मादिகளோடு तृणादिகளோடு வாசியற எல்லாம் प्राप्यान्तर्गतமாய पतियினுடைய आभरणादिகள் पत्निக்கு भोग्यங்களாகும் கணக்கிலே सर्वமும் भोग्यமாம்

[ப்ராப்தி ப்ரகாரம்]

முன்பு उपाधियாலே प्रतिकूलமான வஸ்துக்கும் மேல் उपाधि निवृत्तियில் स्वतः प्राप्तानुकूल्यத்துக்கு विरोधமில்லை மற்றும் सर्वेश्वरனுடைய स्वरूप रूप गुण विभूतिகளில் बाह्य कुदृष्टिகள் சொல்லும் वृथाजल्प बल्वजங்களை எல்லாம் முன்பு சொன்ன प्रमाण तर्कங்களாலே उन्मूलनं பண்ணுவது

---

1. ஓ ப்ரமமாவே, உன்னை அனுப்ரவேசித்து ஸ்ருஷ்டியை செய்யப்போகிறேன்.

* சிறைநிலையாமபவததில சிறுதேனினபமுணடு உழலவார்
மறைநிலைகணடறியா மயல மாறறிய மனனருளே
துறைநிலை பாரமெனத துளஙகா அமுதககடலாம
இறைநிலை யாமுரைததோம எம் குருககள இயமபினவே.

** त्र्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे स्थितं वेङ्कटेशात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गर्जत् परमत परिषन्मस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परतत्त्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

---

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவததில - சிறையின தனமையுளள ஸம்ஸாரததில, சிறுதேன இனபம - சிறுதுளி தேனபோல (அறபமான) சுகததை, உணடு உழலவார-அனுபவிதது (அதிலேயே) மணடியிருபபவாகளுடைய (தும), மறைநிலை - வேதததின தாதபாயததை, கணடு அறியா - தெளிநது அறியமுடியாத (படி - செயவதுமான), மயல மாறறிய அஜஞானததைப போககிய, மன அருளே - வலிய கருபையினால, எம குருககள இயமபினவே - எஙகள ஆசாாயாகள உபதேசிததபடி,துறை நிலை பாரம என (ஆனநதககடலில இறஙகும) துறையும நிலையான நிறகுமிடமும (ஸமஸாரததின அக) கரையும என்று சொலலுமபடி, துளஙகா-நிலைகலஙகாத, அமுதககடலாம-அமருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பரகாரததை, யாம, உரைததோம் - சொனனேம.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே —கவிதாாககிக ஸிமமமான, வேஙகடேசாத - ஸ்ரீ வேஙகடேசன எனகிற ஆசாாயனிடமிருந்து, உததிதம - உணடான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுாயத்தையுடையதாயும, மருது - மருதுவாயும, உதார - அனேகாாததஙகளைத தெரிவிக

கிறதாயும், கம்பீர - கம்பீரமாயுமுள்ள, கும்ப - பதங்களின் அமைப்பை யுடைய, த்ரய்யந்தத்ராண - வேதாந்தங்களை ரக்ஷிக்கிற, ஸத்பி - பெரியோர்களினால், தத்தம் - கொடுக்கப்பட்ட, ஏதத் - இந்த கரந் தத்தை, ததாந - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ய கச்சித் - எவனா வது ஒருவன், வாமனோபி - குள்ளமாய், அதாவது ஜ்ஞானாதிகளினால் குறைந்தவனாய் இருந்தபோதிலும் ப்ரகடிதமஹிமா - ப்ரகாசம் செய் யப்பட்ட மஹிமையையுடையவனாய்க் கொண்டு, ப்ரஜ்ஞா - ஜ்ஞானத் தினால் உண்டான, தௌர்ஜந்ய - கர்வத்தினால், காஜத - கத்திக் கொண்டிருக்கிற, பரமத - பரமதஸ்தர்களது, பரிஷத்-ஸமூஹத்தின், மஸ்தக - தலையில், ந்யஸ்த - வைக்கப்பட்ட, பாத - பாதத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, விக்ரமை - பராக்ரமங்களினால் (அடிவைப் புக்களினால்), உஜ்ஜீஹீத - வருத்தி அடைவான்.

இங்கு

‘ त्रय्यन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्वदृष्टिश्च दिष्टा
दिष्ट्या चाऽऽदिष्टमेतत् दिशि दिशि लडहो(ह)डिण्डिमस्ताडनीयः ।
शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी
कुट्टाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे बिभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் இரண்டாம் அங்கத்தில் 101வது சுலோகமும், அதே அங்கத்தில்

‘ यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयानां सता
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம் சுலோகமும், இவற்றுக்கு மூலமான பாரதம் ஸபாபர்வம் 42-3, 4-ம் சுலோகங்களில் ஸஹதேவன் வாதத் தையாக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகாரம்)

[பரபக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதத்திலுள்ள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம் -
வேத நித்யத்வ ஸமர்த்தனம் - வர்ண நித்யத்வ ஸமர்த்தனம் - ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம் - யாஜ்ஞவல்க்யாதி கர்த்தவ்யாதி வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - வேத

' अर्घ्यं अर्चितु इच्छामः सर्वे सम्मन्तुमर्हथ ।
यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।
क्षिप्रं युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्ध्न्याहित पद ॥'

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் அநுஸந்தேயங்கள் ஆகும்.

அங்கேயே

' मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।
ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥'

என்று அந்த ஸஹதேவனுடைய வாதத்தை அங்கீகரித்து, அதற்கு பாரிதோஷிகமாக தேவதைகள் புஷ்பத்தை வர்ஷித்தார்கள் என்று கூறப்பட்டதே இங்கு ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில்

' अष्टापदकटमसौ वामपादे बिभर्तु '

என்று அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருத்து – ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதங்களுக்கு கதி – தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலி யுகத்தில் காணப்படும் வர்ண பாட பேதங்களுக்கு கதி - மாகதாதி அபப்ரம்ச பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா - பரமவிப்ர லம்பாதி யுக்திகளினால் வேத ப்ராமாண்யம் பாதிக்கப்படாது - ஆகமங்களும் வேத ப்ராமாண்யத்தை நிஷேதிக்க முடியாது - அந்யோந்ய விருத்தமாய்த் தோற்றும் வேத வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - சாஸ்த்ராந்தரங்கள் உதிப்பதற்கு காரணம் - இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின் ஆதிக்யம் ப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்காது - வேத விருத்த மதங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா - கேவல தர்க்கத்தினால் ஒரு ஸமயத்தை உண்டாக்க முடியாது – பாஞ்சராத்ராகமத்தின் ப்ராமாண்யம் வ்யாஸராலேயே நிர்ணீதம்.]

* வெறியார் துளவுடை வித்தகன் தன்மையின் மெய்யறிவார்
குறியார் நெடியவரென்று ஒரு குற்றம் பிறர்க்குரையார்
அறியார் திறத்தில் அருள்புரிந்து ஆரண நன்னெறியால்
சிறியார் வழிகள் அழிப்பதும் தீங்கு கழிப்பதற்கே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

प्रबलप्रमाण सिद्ध स्वपक्षोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षங்களை கழித்தோம். மேல் मन्दमतिகளுக்கு

---

*(பதவுரை) வெறியார் – வாசனை நிறைந்த, துளவுடை - திருத்துழாய் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, வித்தகன் - ஆச்சரியமான சுபாவத்தை உடைய எம்பெருமானின், தன்மையின் - சுபாவத்தின், மெய் - உண்மையை, அறிவார் - தெரிந்த ஆசார்யர்கள், குறியார் - குள்ளர்கள். நெடியவர் - நீண்டவர்கள், என்று, ஒரு, குற்றம் - தோஷத்தை, பிறர்க்கு - அயலார்க்கு, உரையார் - சொல்லமாட்டார்கள், அறியார் திறத்தில் - அறியாதவர்கள் விஷயத்தில், அருள்புரிந்து - கிருபை பண்ணி, ஆரண நன்னெறியால் - வேதங்களாகிற நல்ல மார்க்கத்தினால், சிறியார் - அல்பஜ்ஞர்களுடைய, வழிகள் - மார்க்கங்களை, அழிப்பதும் - நிவ்ருத்தி செய்வதும், தீங்கு - தோஷத்தை, கழிப்பதற்கே - போக்கடிப்பதற்காகவே அன்றி வேறில்லை.

1 'अज्ञश्चाश्रद्दधानश्च संशयात्मा विनश्यति'

(அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்ததானஶ்ச ஸம்ஶயாத்மா விநஶ்யதி)

2 'नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः'

(நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம ஸம்ஶயாத்மந:)

3 'ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति माधवः'

(ஸஸம்ஶயாந் ஹேதுபலாந நாத்யாவஸதி மாதவ:)

इत्यादिகளில சொன்ன दशै வாராமைக்காக परपक्षங்களை निश्शेषமாகக கழிக்க வேண்டுகையாலே இவற்றுக்கு முற்பட समुदायदोषம சொல்லுகிறோம.

4 'यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान्'

(யதாஶக்தி நிக்ருஹ்ணீயாத தேவதா குரு நிந்தகாந)

5 'विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेश्वरविदूषकः ।
त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(வித்யா சோரோ குருத்ரோஹீ வேதேஶ்வரவிதூஷக: ।
த ஏதே பஹுபாப்மாந: ஸத்யோ தண்ட்யா: இதி ஶ்ருதி: ॥)

---

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும, (அறிந்ததில்) நம்பிக்கை இல்லாதவனும, ஸம்சயத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவனும நாசத்தை அடைகிறுன

2 ஸம்சயத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவனுக்கு இந்த லோகமும இல்லை பரலோகமும இல்லை, சுகமும இல்லை,

3 பாரதம-சாந்தி 359-71 ஸந்தேகத்துடன கூடினவர்களிடத்திலும், தர்க்கத்தையே பலமாக உடையவர்களிடத்திலும பகவான வஸிக்கமாட்டான

4. — தேவதையையும் ஆசார்யர்களையும நிந்திப்பவர்களை தன்னுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி சிக்ஷிக்கவேண்டும

5 — வித்யையைத் திருடுகிறவன, ஆசார்யனுக்கு விரோதியாயிருப்பவன, வேதத்தையும் பகவானையும தூஷிப்பவன, அந்த இவர்கள, அநேக விதங்களான பாபங்களைச் செய்தவர்கள, அப்பொழுதே சிக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள என்று வேதம (சொல்லுகிறது).

इत्यादि प्रमाணங்களாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
बीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्टकशाखावरणवत्'

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதணடே
பீஜபரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கணடகமாகாவரணவத)

என்று अक्षपादोक्त प्रकारததாலும விजिगीषु கதையிலே நின்று वेदो
प्लावक बाह्मकुदृष्टिகளை निराकரிககை प्राप्तமாகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात्'

(ந விகருஹய கதாம் குாயாத)

3 'अधीयानः पण्डितंमन्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥'

(அதீயாந பணடிதம்மநயமாநோ யோ விதயயா ஹநதி
யம. பரஸய தஸயாந்தவநதஶ்ச பவந்தி) (லோகா நசா
ஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

---

1. — தத்வஙகளைப பறறிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதறகாக ஜலபம், விதண்டம, இவைகளும, விதை முளைபபதைக காபபாறறுவதற்காக முள நிறைநத கிளையைச் சுற்றிலும வைபபதுபோல.

2. மனு-4-72. சணடைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸஙகத்தைச் செய்யககூடாது,

3. — அத்யயனம் செயகிற தான பணடிதனுய அலலாமல இருக்கச்செயதே தன்னைப் பணடிதனுக எண்ணி இருககிற எவன விதயையினுல அயலானுடைய கீாத்தியை அழியச் செயகிருனே, அவனுககுபபுணய லோகஙகள நாசததை அடையக கூடியவைகளாக ஆகின்றன. இவனுககு அநத வேதமானது பரயோஜனததைக கொடுக்கிறதிலலை.

1 ‘ वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः ।
श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः ॥ ’

(வாதேந ப்ராஹ்மணாந ஜித்வா ஹ்ருஷ்டோ பவதி யோ நர ।
ஶ்மஶாநே பாதபஸ்ஸ ஸ்யாத காககருத்ர நிஷேவித: ॥)

2 ‘ गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः ’

(குரும த்வமகருத்ய ஹு‍மகருத்ய விப்ரம நிர்ஜித்ய வாதத:)

इत्यादिகள वीतराग वैदिक विषय नियतங்களாககடவன वादं ஒன்றுமே कथै என்று जैनादिகள் கட்டினது प्रमाण तर्काभासங்களைக் கொண்டு प्रवर्तिக்கையாலே முடிவில் தோறகிறோம் என்கிற भयத்தாலும் वीतरागत्व प्रसिद्धिயையிட்டு विप्रलंभिக்கைக்காகவுமாமித்தனை இப்படி शास्त्र प्रामाण्यத்தையும் धर्माधर्मादिகளையும் இசையாதாரும், धर्माधर्मादिகள உண்டென்று இசைந்து वेद प्रामाण्यத்தை இசையாதாரும், இரண்டையும் இசைந்திருப்பாரை சட்டையாக்கி உள்ளே वेदबाह्यராயிருப்பாரும் निराकरणीयா என்னுமிடம் महाभारतादिகளில் பல उपाख्यानங்களிலும் கண்டுகொள்வது.

[பரவாதிகள மதத்திலுள்ள ஸமுதாயதோஷ நிரூபணம]

இப்பரपक्षங்களுக்கெல்லாம் अङ्गरहितங்களான तर्कங்களை परिकरங்களாகக்கொள்ளுகையும், उपजीव्य प्रत्यक्षादि विरुद्ध हेतुக்களை प्रयोगिக்கையும், अनादि निधनाविच्छिन्न संप्रदायத்தையாலே निर्दोषமான वेदத்திறகு विरुद्धங்களைச் சொல்லுகையும், भ्रम विप्रलिप्सादि दोषदूषितரான पुरुषாகளுடைய वाक्यங்களை प्रमाणமாகக் கொள்ளுகை

---

1 மனு— —என்த மனிதன் பிராமமணாகளை வாதததில ஜயிததுவிட்டு ஸநதோஷத்தை உடையவனுக ஆகிருனே, அவன சுடு காட்டில காககை, கழுகு இவைகளினல அடையப்பட்ட மரமாக ஆவான.

2 ஆசாரியனை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹு‍ங்காரம செய்து மிரட்டியும வாததததில பிராமமணனை ஜயிததும.

யும் திரண்ட दोषं. அவர்கள் சொல்லும் तर्कங்களுடைய आभासத்தையும், प्रत्यक्षादि विरोधத்தையும் அவ்வோ अवसरங்களிலே காட்டக்கடவோம்

[வேத நித்யத்வ ஸமாத்தனம்]

वेदं नित्यनिर्दोषமாய்க்கொண்டு प्रमाणமானாலன்றோ परमतங்களுக்கு वेद विरोधं दोषமாவது? वर्ण पद वाक्यங்களுக்கு प्रत्यक्षादिகளாலே अनित्यत्वं தோன்றுகிறக वेदं नित्यமாம்படி என்? என்னில், पदத்துக்கும் वेदத்துக்கும் नित्यत्वமாவது सर्वकालத்திலும் एक रूपक्रम विशेष विशिष्टமாய்க்கொண்டு प्रयोगिக்கப்படுகையாலே क्रमवृत्तिகளுக்குப்போலே वर्णத்துக்கும் वेदोक्तமான उत्पत्ति नाशங்களைக் கொண்டாலும் ईश्वरனும் மற்றுள்ள प्रवर्तकருமெல்லாம் एक रूपமாக प्रवर्त्तிப்பிக்கையாலே पदத்தையும் वेदத்தையும் नित्यமென்னலாம்.

[வர்ண நித்யத்வ ஸமாத்தனம்]

वर्ण नित्यत्वமுண்டானாலும் पुरुषबुद्ध्यधीन क्रम विशेषங்கொண்டபோது अनित्यत्वं வரும் शब्दाधिकरणத்தில் शबरस्वाम्यादिகள் वर्ण नित्यत्व व्याख्यानं பண்ணின இடம் अनपेक्षितवचनं। बौद्धादिகளைக் குறித்து वैभववादமாகவுமாம். அவ்வதிகரணத்தில் शब्दार्थமும் तात्पर्यार्थமும் सेश्वरमीमांसैயிலே विशदமாகச் சொன்னோம்.

[ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம்]

संस्कृत पदங்கள் எல்லாம் अनादिயாக अर्थविशेषங்களிலே अबाधित नियत प्रयोगங்களாய்ப்போராநிற்க लोकத்திலே சில शब्दங்கள் सांकेतिकங்களாகக் கண்ட அளவைக்கொண்டு மற்றுமுள்ள सर्व पदங்களும் सांकेतिकங்கள் என்று अनुमिப்பதற்கு विपक्ष बाधकமில்லாமையாலும் संस्कृत सर्व शब्दங்களுக்கும் संकेतयिता என்று ஒருவனை संप्रतिपन्नமாகக் காட்டவொண்ணாமையாலும், सर्व लोक

परिग्रहமுண்டாமபடி अर्वाचीनாிலே ஒருவன இபபடி संकेतिககைககு संभावனையிலலாமையாலும், शक्त्यभावादिमूल अपभ्रंशादि प्रतिबन्दि अनुपपனனையாகையாலும, जगदादियிலே ईश्वरன सङ्केतिததபடி (து இபபடி) प्रवर्तिपபிததான என(கைககு)கிறதறகு ஒரு प्रमाणमिल லாமையாலும

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक्।
वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக।
வேத ஶபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஶச நிாமமே ॥)

எனறும,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं ।
वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥

(நாம ரூபம் ச பூதாநாம கருதயாநாம ச ப்ரபஞசனம
வேதஶபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ: ।

எனறும மனு பராஶராதிகள नित्यமான वेदததிலுள்ள पदஙகளையே जगत्कारण पुरुषன यथापूर्वं प्रवर्तिपபிககிறுன எனறு சொலலுகை யாலும, இப்படிககு ஶருதிதானும உண்டாகையாலும, संस्कृत सर्वपदஙகள் अनादिகளா(யா)கக குறையிலலை. இவை सांकेति கஙகள எனகிற वेदावलम्बि वैशेषिकादिகளுககு श्रुतिविरोधமும तदनु

---

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எலலா வஸதுககளுககும தனித யாகப பெயாகளையும காாயஙகளையும ரூபஙகளையும தனியான அமைபபுகளையும முதலில வேதஙகளிலுள்ள சபதஙகளில இருநதே நிாமாணம செயதாா (ஸருஷ்டிததாா)

2. விஷ்ணுபுராணம 1-5-63 அந்தப பகவான முதலில தேவர் கள முதலிய பராணிகளுககுப பெயாகளையும ரூபங்களையும காாயங் களினுடைய விஸதாரததையும வேதஙகளிலுள்ள சபதங்களிலிருந்து செயதாா,

सारि पराशर पतंजलि प्रभृति वाक्य विरोधமும் வரும் இததாலே वेद वाक्य पौरुषेयत्व प्रतिपादनமும் इत्तोत्तरं। वाक्यत्व वेदत्वादि अनुमानங்களுக்கு विपक्षे बाधकाभावादिகளையும் वेदनित्यत्वं சொல்லுகிற श्रुति स्मृति वाक्यங்களாலே बाधத்தையும் கண்டு கொள்வது

1 'प्रति मन्वन्तरं चैषा श्रुतिरन्या विधीयते'

(ப்ரதிமந்வந்தரம் சைஷா ஶ்ருதிரந்யா விதீயதே)

என்றது तत्तत् काल नियत अनादि वेदप्रवर्तन परं।

[யாஜ்ஞவல்க்யாதி கர்த்ருவாதி வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம்]

ऋषिகளுடைய सूक्तकाण्डमन्त्रकृत्व वचनமும் याज्ञवल्क्य वेद क्लृप्तिवचनமும், विश्वामित्रादि संज्ञक पूर्व पूर्व ऋषि दृष्ट वेदभागத்தை अध्ययनं பண்ணுதிருக்கச் செய்தே सुकृतविशेष वशத்தாலே கண்டு प्रवर्तिப்பிக்கையைச் சொல்லுகிறது नित्यமான वेदத்துக்கு अनित्यार्थ संयोगविरोधமும் व्रीहि(यव)पश्वादिகளைப்போலே இந்த்ராதிகளும் प्रवाह नित्यராகையாலே परिहृतம். काठकादि समाख्या विशेषங்களும் இப்படி प्रवाह नित्यप्रवर्तक विशेष संबन्ध निबन्धनங்களாகையாலே पौरुषेयत्व हेतुக்களன்று.

[வேதஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருத்து]

जगत्कारण पुरुषன் பக்கலிலே वेदங்கள் जनितத்தன என்றதும் धात्वर्थமான प्रादुर्भावத்திலே तत्परं। இது ब्रह्माவுக்கு वेदங்களைக் கொடுத்தான் என்கிற வாக்கியத்தாலே सुव्यक्तம்। இவ்வர்த்

1 ஒவ்வொரு மந்வந்தரத்திலும் இந்த வேதமானது வேறாகச் செய்யப்படுகிறது

1 'अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयंभुवा।
आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः ॥'

(அநாதி நிதநா ஹ்யேஷா வாகஉதஸருஷடா ஸவயமபுவா ।
ஆதெள வேதமயீ திவயா யத: ஸாவா: பரஸூதய: ॥)

इत्यादि महर्षि वाक्य निर्णीतं । द्वापरान्तஙகளிலே व्यास प्रवाह मुखததாலே शाखा भेदकरणமும काल(क्रम)संकुचित प्रज्ञரான अधिकारिகளுககு ग्रहण सौकार्यार्थமான विभजनादि विषयமெனனுமிடம

2 'तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं'

(தபஸா பரஹமசாயேண வயஸய வேதம ஸநாதனம)

इत्यादिகளிலே பரஸிததம.

[ஸாரஸவதாதி பாடபேதஙகளுககு கதி]

ஓா அளவுகளிலே सारस्वतपाठ संहितैकदेश अनुसन्धान (पठना)दिகளாலே வரும स्वल्पक्रम वैषम्यमात्रं प्रामाण्य विरोधिயனறு अविच्छिन्न संप्रदायமாயக கொணடு सर्व लोकததிலும நடககிற वेदததில 'अन्यथाकरणे चास्य बहुभ्यस्सान्निवारणं' எனகிறபடியே उपप्लव शंकै இலலை.

[தேசகாலாதி பேதததினால கலியுகததில காணபபடும வாணபாட பேதஙகளுககு கதி]

कलियुगததிலே पामरदेशஙகளிலே சில मूर्खராலே वर्णपदादि

---

1 பார-சாநதி—23-93 ஆதியும முடிவும் இலலாததாயும் மேனமைபொருநதியதாயுமிருககிற இநத வேத வாககியமானது முதலில பகவானால பிரகாசம செயயபபடடது, எதிலிருநது எலலா ஸருஷ்டிகளும உணடாயிற்றோ '

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸஸினாலும பிரமமசாயததினாலும அநாதியான வேதததைப பிரிதது

களிலே अल्पान्यथाकरणं प्रसक्तமானாலும இது சில निपुणராலே கடுக निरस्तமாம. अनुवृत्तமானவையும काल क्रमததிலே கழியும். अधिकारियுடைய शक्तिवैकल्यததாலே சில இடஙகளிலே शाखोच्छेदஙகள பிறநதாலும मलय महेन्द्र विन्ध्य हिमवत् प्रभृति देश विशेषवर्तिகளான अगस्त्य परशुराम आपस्तंब व्यासादि महर्षिகள अनुसन्धिததுக கொண்டிருநது कृत युगं பிறநதவாறே எஙகும यथापूर्व प्रवर्तिபபிபபாாகள ஆகையால वेदததுககு ஒருபடியாலும उत्पत्ति विनाशஙகள சொலல வொணணாது

[மாகதாதி அபபரம்ச பாஷாநதரஙகள நிதயஙகள ஆகமாட்டா]

मागधाद्यपभ्रंश भाषैகளாலே பிறநத बाह्यागमஙகளுககு वेदங்கஞககுபபோலே नित्यत्वं சொலல விரகிலலை அவவோ सिद्धान्तिகள தஙகளுககும இஷடமனறு.

[பரமவிபரலமபாதி யுகதிகளினல
வேதப்ராமாணயம பாதிககபபடாது]

இபபடி नित्यமாய अतीन्द्रियार्थ बुद्धि जनकமான वेदததுககு स्वतः प्राप्तமான प्रामाण्यं भ्रम विप्रलम्भादि वक्तृ दोषाभाव निश्चयத்தாலே निरस्तापवादமாயக கொணடு सुप्रतिष्ठिமாம். कारण दोषं கணடிலோமாகிலும बाधक प्रत्ययததாலே अप्रामाण्यं வாராதோ? எனனில, अतीन्द्रिय विषयததில प्रत्यक्षबाध प्रसङ्गமிலலை ऐन्द्रियक विषयததிலே विरोधமுணடாயத தோறறின இடஙகளும आप्तवाक्यஙகளில போலே उपचारததாலே निर्वहिககும संभवदोष देहात्मभ्रमादि प्रत्यक्षप्रत्ययததில காட்டிலும निर्दोषशास्त्रजन्य परोक्ष ज्ञानं தானே प्रबलமாம. अन्यथा सिद्धि संभावनैயுடைய अपरोक्ष प्रत्ययததில காடடில் अनन्यथासिद्ध परोक्ष ज्ञानं प्रबलं எனனுமிடம ज्वालाभेदानुमानादिகளிலும आप्तवाक्यஙகளிலும காணலாம. कारीर्यादिகளில कादाचित्क विसंवादं कर्म कर्तृ साधन वैगुण्यததாலே வருகிறது अविकलानुष्ठित काम्य ज्योतिष्टोमादिகளில फलविलम्बं प्रतिबन्धकायत्तं (धीनं) अनुमानமும் वेदததோடே विरोधिததால धर्मिसाध्यनिषेध्य ग्राहकागम बाधितமாயபோம.

आगमान्तरஙகள का(क)रणदोषशंका कळङ्कितஙகளாகையாலே वेदத துக்கு बाधादिகளைப பணணமாடடாது.

[அநயோநய விருததமாயத தோறறும
வேத வாககியஙகளுககு ஸமாதானம]

कर्तव्यததிலேயாதல सिद्धार्थததிலேயாதல वेद वाक्यஙகள் अन्योन्यं विरोधिததுத தோறறுமளவில सर्व लौकिक परीक्षक संमत वाक्य तर्क सिद्ध विकल्पविषय व्यवस्थादिகளாலே यथासंभवं विरोध प्रशमन முணடாம். अपच्छेदததில ஒரு प्रयोगததிலே बाधமுணடாறுலும प्रयोगान्तरप्रामाण्य विरोधமிலலை वेदवाक्यविशेषஙகளுககு आप्ततमस्मृत्येकदेश विरोधं தோறறிறுல आप्ततमबहुस्मृतिகளையும मूलदर्शन संभवास भवஙகளையும பாாதது यथासंभवं विकल्पस्मृति बाधान्तरपर्यादिகளாலே निर्वाहं । उपमानार्थापत्यभाव संभवैतिह्यஙகளெனறு சில प्रमाणஙகளைப பிரிய கொளளுவாாககும அவறருலே வேதததுககு बाधं प्रसंगिकக வழியிலலை बालिशकुतर्कஙகளாலும वाङ्मात्रததாலும பணணும क्षुद्रोपद्रवஙகளை आगमान्तरஙகளிலும பணணலாம்

[சாஸதராநதரஙகள உதிபபதறகுக காரணம]

இப்படி नित्य निर्दोष निर्बाधமான वेदததை परम कारुणिकறுன सर्वेश्वरன ब्रह्माமுதலான देवतैகளையும महर्षिகளையும கொணடு प्रवर्तिப்பிதது போரா நிறக, लोकததிலே अनर्थहेतुககளான शास्त्रान्तरஙகள उदिககைககு அடி என? எனனில, सर्वेश्वरன अनादि कर्म प्रवाह विषमितராயப போருகிற क्षेत्रज्ञாதிறததில सर्वसमறுய் कर्मानुरूप फलप्रदறுகையாலே सात्त्विक विषयததில प्रतिकूलரான आसुर प्रकृतिகளை அவாகளுடைய दुष्कर्मफलமாக मोहिபபிககும போது उपकरणமான वेदवाक्य विशेषஙகளிலே யுணடாயிருபபன சில क्षुद्रोपायஙகளை बडिशामिष न्यायததாலே அவவோ आगमஙகளிலே निवेशिபபித்து அவாகளை மோஹிபபிககிறுறுகையாலே அவ்வோ कालஙகளிலே அவை प्रवृत्तஙகளாகலாம் இவ वर्थஙகளை

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान्'

(ஶுத்தோதநஸுதோபூத்வா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय।
दर्शयित्वाल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय॥
कुहकानीन्द्रजालानि विरुद्धाचरणानि च।
दर्शयित्वा जनं सर्वं मोहयाशु महेश्वर॥'

(த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய।
தர்ஶயித்வால்பமாயாஸம் பலம் ஶீக்ரம் ப்ரதர்ஶய॥
குஹகாநீந்த்ரஜாலாநி விருத்தாசரணாநி ச।
தர்ஶயித்வா ஜநம் ஸர்வம் மோஹயாஶு மஹேஶ்வர॥)

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति'

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம் மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

'நின

4 மாட்டாய மலர்புரையும் திருவுருவம் மனம்வைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய்' என்றும

---

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாய்ப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருத்ரகீதை. பராக்ரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹசாஸ்த்ரங்களைச்செய், ஸ்வல்பமான வருத்தத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஓ! ருத்திரனே, வஞ்சனைகளையும் இந்திரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருத்தமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனத்தையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன், எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய—3-1-4

1. 'களளவேடததைக கொணடு போயப புரம புககவாறும
   கலநது அசுரரை

'உளளம பேதம செயதிடடு உயிருணட உபாயஙகளும'
எனறும,

2 'வெளளியாா பிணடியாா போதியாா எனறிவா ஓதுகினற
   களள நூல'

எனறும, மறறும பல इतिहास पुराण प्रकरणஙகளிலும கணடு
கொளவது.

[இவறறால வேதததின நாசம ஏறபடாது]

இபபடியாலல் களேயை வளாகக பயிா கழியுமாபபோல
வும, श्येन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायததாலும वैदिकदर्शनं முழுகக
அழிநது போகாதோ? எனனில,

3 'काणाद शाक्य पाषण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
   त्रि दण्ड धारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணாத ஶாகயபாஷணடை: தரயீ தாமோ விலாபித: ।
தரிதணடதாரிணா பூாவம விஷணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥)

---

1 திருவாய—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 ஆதரிஸமருதி-காணாத மதத்தில இருபபவாகள, சாகயாகள, பாஷணடிகள இவாகளினால வேதத்தில சொலலபபடட தாமம நாசம செயயபபடடது த்ரிதணடததைத தரித்துக் கொணடிருககிற விஷணுவினால வேதமானது முனனால ரக்ஷிககபபட்டது

1 "धर्मस्य परिरक्षिता"

(தாமஸய பரிரக்ஷிதா)

2 'त्वमव्यय शाश्वत धर्मगोप्ता'

('தவமவயய: ஶாஶவத தாமகோபதா)

3 "नारायणस्सात्वत धर्म गोप्ता"

(நாராயண: ஸாதவத தாமகோபதா)

4 "धर्म संस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे"

(தாமஸமஸதாப நாாததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 "धर्म त्राणाय केवलं"

(தாமதராணய கேவலம)

इत्यादिகளில் சொலலுகிறபடியே सर्वेश्वरன தானே वैदिक समयத்துககு வேணடும रक्षणं பணணிககொணடு போருகையாலே सर्वोत्तराபககலிலே இது प्रवृत्तமாயப போராநிறகும்

[எணணிககையின ஆதிக்யம பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (नित्य) निर्दोष वेदं நடவாநிறக அவவோ मतान्तरஙகளுககு असंख्यात जनपरिग्रहं लोकததில வநதபடி என்? எனனில்,

---

1 தர்மத்தை காபபாறறுகிறவன—(ராமா-பால 1-13).

2 நீா அழிவில்லாதவராயும அழிவிலலாத தாமத்தை ரக்ஷிபபவராயும—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில சொல்லபபடுகிற தர்மததை ரக்ஷிபபவன்.

4 கீதை — 4 – 8, தாமததை ஸதாபிபபதறகாக யுகம் தோறும அவதரித்கிறேன

5. தாமததை ரக்ஷிபபதறகாக மாததிரம அவனுடைய அவதாரம

वैदिक परित्यक्तராயக கொணடு போககறறவாகளை ஆளதிரளுகைக காகக கூடடிக கொளளுகையாலும, औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यஙகளைக கொணடு प्रतिमाजल्पनं पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மறறும मायेन्द्र जाल वश्याकर्षण मोहनादि களான क्षुद्रसिद्धिகளையிடடு मन्दबुद्धिகளாய क्षुद्र कौतुकिகளாய இருப பாரககு அவறறிலே ஆசை விளைபபிககையாலும, अन्तः करण संक्षोभததைப பணணி अनुप्रवेशिததுக கொளளுகையாலும், सप्तघटिका भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும வார क्रमादिகள போலே अबाधित अनादि परंपरा प्रसिद्धियாலே असंकेत संभावनஙகளான जाति विशेषஙகளை அழிததுச சொலலுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्ट सौकर्यததைககாடடி वशीकरिககையாலும் इन्द्र जाल कल्पஙகளாய ஏழைகளுககு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासஙகளையிடடு अनतिप्रज्ञரான तार्किकரை आकर्षिததுக் கொளளுகையாலும இப्रकारஙகளாலே बहुजन परिग्रहமுணடாம. ஆனபினபு இதுதானே வழியாக

1 'गतानुगतिको लोकः न लोकस्तत्त्वचिन्तकः'

(கதாநுகதிகோ லோக ந லோகஸததவ சிநதக:)

எனறும,

2 'मूर्खाः पूजितपूजकाः'

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

எனறும சொலலுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும. वेदஙகளுடைய परिग्रहததில் இவவுपाधिகள ஒனறும சொலல வொணணாதெனனுமிடம सर्वாககும் அறியலாம ஆகையால वेदादित्य सन्निधियில विपरीत समयஙகள अन्धकारकल्पங்களாம

---

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோகமானது உணமையை யோசிககிறதிலலை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால பூஜிககப்படடவனையே பூஜிககிறவர்கள

[வேதவிருத்த மதங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா]

இப்படி वैदिक समयமொன்றையும் अवलंबित्து மற்றுள்ள समयங்களையெல்லாம் தள்ளப்போமோ? वैदिकரான महर्षिகள் தாங்களே समयधर्मங்களை अनुपालिக்கவும் சொல்லி அவற்றை अतिक्रमित्தவர்களை राजा दण्डिக்கும்படியும் சொல்லிற்றில்லர்களோ? ஆகையால் सर्व समयங்களும் प्रमाणसिद्धங்களாக வேண்டாவோ? என்னில், महर्षिகள் समयानुपालनादिகளைச் சொன்னது पाषण्ड समयविषयமன்று. प्रभूत धर्मरक्षणार्थ घटिकाव्यवस्थादिகள் போலே धर्मानुगुण மாக वैदिकர் தாங்கள் नियमिத்த समयविशेष विषय மென்னுமிடம் அவவோ धर्मशास्त्रங்களிலே प्रसिद्धं. இப்படியல்லாதபோது.

1 'पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडालव्रतिकान् शठान्।
हैतुकान् बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत्॥'

(பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தாந் பைடாலவ்ரதிகாந் ஶடாந।
ஹைதுகாந பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்ச்சயேத॥)

2 'दम्भिहैतुकपाषण्ड बकवृत्तींश्च वर्जयेत्।'
'संभाषणादपि नरा नरकं प्रयान्ति'

(டம்பிஹைதுக பாஷண்ட பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வர்ஜயேத।
ஸம்பாஷணாதபி நரா நரகம் ப்ரயாந்தி॥)

---

1. பாஷண்டிகளையும் வேதத்திற்கு விருத்தமான காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களையும் பைடால வ்ரதமுடையவர்களையும், குதர்க்கங்களை செய்பவர்களையும், கொக்கு வ்ருத்தியை உடையவர்களையும், வாக்மாத்திரத்தினாலும் பூஜிக்கக் கூடாது—(மனுஸ்ம—4-30)

2. டாம்பிகர்களையும், ஹேது வாதம் பண்ணுகிறவர்களையும், கவருத் செய்பவர்களையும், விட்டுவிடவேண்டும். மனிதர் பேசுவதினாலேயும் நரகத்தை அடைகிறார்கள்—(யாஜ்ஞ ஸம்ருதி 1-130).

1 'வெறுபபொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர்'

இத்யாதிகளோடு விரோதி ககும ஆனுலும

2 'பிணககற அறுவகைச சமயமும நெறியுளளி உரைதத கணக்கறு நலததனன'

என்றும

3 'இலிஙகத்திட்டபுராணததீரும் சமணரும் சாககியரும் மலிநது வாது செயவீரகளும மறறு நும தெயவமுமாகி நின்ருன்' எனறுதொடஙகி

'ஒனறும பொயயிலலே போறறுமினே'

எனறும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ' என்னில், அவவிடத்திலும இவை ப்ரமாணமெனறபடியனறு பரஸ்பரவிருத்தஙகளுமாய் வேதவிருத்தஙகளுமான இஸ ஸமயஙகளையெலலாம ப்ராணிகளுடைய துஷ்கர்மஙகளுககீடாக ப்ரவர்த்திபபிதது ஆஶ்ரிதாக்கு அவறறுல கலககம் வாராதபடி வேதஙகளைககொண்டு நலவழி காட்டி நடததிப் போருகிருன ஸர்வேஶ்வரனெருவனுமே அவனை யதாஶாஸ்த்ரம் யதாதிகாரம் வலலதொரு விரகாலே வஶீகரிதது உஜ்ஜீவியுஙகோள எனறு தாத்பர்யம் । இததை

4 'மாட்டாதேயாகிலும' எனகிற பாட்டிலும்

5 'அறுவகைச சமயமும அறிவரு நிலையினை'

---

1. திருமாலை 8
2. திருவாய 1-3-5
3. திருவாய 4-10-5
4. திருவாய 3-1-4
5. திருவெழு கூறறிருககை

इत्यादिகளிலும் கண்டு கொள்வது. மஹாபாரதத்திலே सांख्ययोग पांचरात्र वेद पाशुपतங்களென்று पंचसिद्धान्तங்களாகச் சொல்லி

1 'एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः'

(ஏதாந்யபி ப்ரமாணாநி ந ஹந்தவ்யாநி ஹேதுபி:)

என்கைக்கும் सांख्य योगादिகளை प्रशंसिக்கைக்கும் तात्पर्यं என் என்னில், இ(அ)வற்றை हेतुக்களால் बाधिக்கவொண்ணாதென்கிற இடம் अतीन्द्रिय शास्त्रार्थविषयத்தில் हेतुவுக்கு विधि निषेध सामर्थ्यमில்லாமையாலே யாமத்தனை दोषसभावனையுடைய पौरुषेयागमங்களுக்கு श्रुतिविरोधமுள்ளவிடத்திலே श्रुतियாலே बाधமுண்டாகக் குறையில்லை

இப்படியானால்,

2 'सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा'

(ஸாங்க்யம் யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா, பாஶுபதம் ததா)

என்று தொடங்கி

2 'किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्गनिष्ठानि वा मुने'

(கிமேதாநி ஏகநிஷ்டாநி ப்ருதங்நிஷ்டாநி வா முநே)

என்று प्रश्नம் பண்ண

---

1. இந்த ப்ரமாணங்கள் யுக்திகளினால் நிராகரிக்கத் தக்கவைகள் அல்ல.

2 பாரதம் சாந்தி 359-122 ஸாங்க்யமதம், யோக சாஸ்திரம், பஞ்சராத்ரம், வேதம், பாசுபதம் இவைகள் ஒரு முடிவில் நிஷ்டையுடையவைகளா? ஓ' ரிஷியே, தனித்தனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச ந்ருபசரேஷ்ட ஜ்ஞாநேஷ்வேதேஷு தருஶ்யதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷ்டா நாராயண: பர:)

என்று பஞ்ச ஸித்தாந்தங்களுக்கும் நாராயணனே ப்ரதிபாத்யன் என்றது கூடுமோ ?

2 'बहुधा प्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிதகி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹநவீயா இவார்ணவே

என்று மஹாகவிகளும் சொல்லுமபடி இவையெல்லாத்துககும (இதத்னைககும) प्रामाण्यं सुप्रसिद्ध மாயனன்றோ இருககிறது' என்னில, அவவிடததிலே

3 'सांख्यस्य वक्ता कपिलः'

ஸாஙகயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடஙகி, மறறுள்ளவை पौरुषेयஙகள் என்கையாலும்,

---

1 ஓ' ராஜசரேஷ்டனே' ஜ்ஞானததிறகுக காரணமான இநத எலலா சாஸதிரங்களிலும வேதததை அனுசரிததும, நயாயபபடிககும எலலாரையும விட உயாநதவனன நாராயணன முடிவான ததவ மாக காணபபடுகிறுன

2. ரகு வமசம ஆகமஙகிளினுல அனேக விதஙகளாகக் கூறப் பட்ட மார்ககங்கள கஙகையினுடைய பரவாஹஙகள ஸமுத்திரத்திலே போல உம்மிடததிலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம - சாநதி 359-65 ஸாஙகய சாஸததிரத்தைச் சொன்னவா கபிலா

1 'अवान्तरतमा नाम वेदाचार्यः स उच्यते'

(அவாந்தர தபாநாம வேதாசாரய: ஸ உசயதே)

என்று வேதததுககு पौरुषयत्वप्रसङ्गமில்லை எனகையாலும் वेद विरोधமுணடான भागததிலே आगमान्तरஙகளுககு प्रामाण्यं கூடா தெனனுமிடம் सूचितं

[கேவல தாககததிஞல ஒரு ஸமயததை உணடாகக முடியாது]

2 'तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्नाः'

தாகோ அபரதிஷடட ஶருதயோ விபிநநா)

इत्यादिகளிறபடியே परस्पर विरुद्ध वेदஙகளபோலே எலலா समयஙகளுழ ஒரு विषयव्यवस्थैயாலே प्रमाणஙகளாகாதோ? எனனில, सिद्धार्थविषयததில विकल्पं கூடாது. वेदததில போலே तात्पर्य भेदததாலே निर्वहिககவொணணுதபடி तर्कஙகளையிட்டு विपरीतार्थமாக அவவோ वक्ताக்கள தாஙகளே उपपादिதது வைததாாகள. अनुष्ठानविषयததில विकल्पं சொலலுமபோது कारणदोषाद्यभावததாலே प्रामाण्यं सिद्धितது निरुपाधिक महाजन परिग्रहமுணடாகவேணுழ. எலலாம प्रमाणமாஞல शास्त्र सूत्र भेदஙகளில போலே वैदिकविवादतत् बहिष्कारஙகளுழ पाषण्डत्व प्रसिद्धियுமனறிககே யொழியும. वेदविरुद्धஙகளெலலாம प्रमाणமெனகை वेदबाह्यாதஙகளுக்குழ इष्टமனறு अतीन्द्रिय विषयததில अर्हत् सुगतादिகளில ஒருவனை आप्तனெனறு विश्वसिககைககு विशेष हेतुவிலலை. बुद्धिमत् बहुजनपरिग्रहமே हेतु என்றல, देशकाल भेदததாலே प्रज्ञातिशयவானகளுடைய अनुप्रवेश परित्यागஙகளுழ ஓரொனறு கிளாநது போருகையுழ எலலாத

1 பாரதம - சாநதி 359-66 அவாநதர தபஸஸா எனகிற பெயரையுடைய அநத ரிஷி வேதஙகளுககு ஆசாரயஞக (உபதேசிததவராக) சொலலப்படுகிரூா

2 பாரதம - சாந்தி 359-66 யுகதியான ஓா இடத்தில முடிவை உடையதல்ல, ச்ருதிகள வெவவேரூய இருககினறன.

துக்கும் துல்யம। दुर्वासनामूलமான रुचिमात्रத்தாலே யாதல், दुरभिमानத்தாலே யாதல, அவற்றிலே ஒன்றை प्रमाण மென்று பற்றுவார்க்கும், कर्तव्यभागத்துக்கு அல்லாது वेदமொழிய ஏதேனு மொன்று प्रमाणமாக அமையுமென்பார்க்கும், ஓர் अनुष्ठानादि व्यवस्थै யன்றிக்கே चार्वाकिकशेषமாம்படியாம் சில काम्यங்கள் फलिக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சேர்ந்த बाह्यशास्त्रங்களை முழுக்க प्रमाण மென்று கொள்ளில் இதுவும் वेदத்துக்கும் वेदबाह्यங்கள் எல்லாத் துக்கும் ஒரொரு मुखத்தாலே तुल्यமாயிரா நின்றது. पाषण्डागम ங்களில் क्षुद्रங்களை विप्रलम्भार्थமாக निवेशிப்பித்தார்கள் என்னு மிடம் முன்பே சொன்னோம் मार्जारத்தை मतङ्गज(मातङ्ग)மாக वर्णि ப்பாரைப் போலே महाविद्यादिகளான சில अप्रतिष्ठितानुमानங்களைக் கொண்டு ஒரு समयத்தை प्रमाणமாக்கும்போது तुल्य न्यायத்தாலே எல்லாத்தையும் प्रमाणமாக்கலாம். अङ्गपञ्चकहीनத்தையாலே अप्रतिष्ठि தங்களான तर्कங்களையிட்டு ஒன்றை அழிக்கப்பார்க்கில் எல்லாத த்தையும் அழிக்கலாம். स्वमतस्तुतियும் परमतनिन्दैயும் எங்கும் உண் டானபடியாலே இத்தாலும் ஒன்றுக்கும் उत्कर्षசொல்ல வொண் ணாது. ग्रन्थादि भूयस्त्वादिகளாலே ஒன்றிலே चमत्कारं பண்ணப் பார்க்கில் அப்போதும் अनन्तங்களாய अनन्तपरिकरங்களையும் உடைத்தான वेदங்களுக்கு மிகவும் चमत्कारहेतुत्वமுண்டாம். महा भारतத்தில் सांख्ययोगங்களை महर्षि பலகாலம் प्रशंसिக்கச் செய்தே

1 'बहवः पुरुषा राजन् ' सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।
नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।
तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजसः ॥ '

(பஹவ: புருஷா ராஜந ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம) ।
நைத இச்சந்தி புருஷமேகம குருகுலோதவஹ ॥
ஸமாஸதஸது யதவயாஸ: புருஷைகாரதயமுகதவாந ।
தத தேऽஹம ஸமபரவக்ஷயாமி பரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

1 பாரத—சாந்தி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷா கள ஸாங்கய சாஸ்தரத்தையும், யோக சாஸ்தரத்தையும் விசாரிப்ப வாகள இவாகள, ஓ' குரு குலத்தில சிறந்தவனே, ஒரு புருஷனைகிய பகவானை இச்சிக்கிறதில்லை (அங்கீகரிப்பதில்லை). ஆகையினால வயாஸா சுருக்கமாக பரம புருஷன ஒருவனே என்பதைச் சொன ணா. அதை உனக்கு நான அளவில்லாத தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த ரிஷியினுடைய அனுக்ரஹத்தினால சொல்லப்போகிறேன.

इत्यादिகளாலே विरुद्धांशமுண்டென்று காட்டின पाशुपतं तामस मोहनार्थமாக प्रवृत्तமென்னுமிடம் गौतमशापादिविषय बहुपुराण (प्रम.ण) प्रसिद्धं ।

[பாஞ்சராத்ரமதத்தின் ப்ராமாண்யம் வ்யாஸரினாலேயே நிர்ணீதம்]

श्री पाञ्चरात्रத்துக்கு वेदविरोधமில்லை என்றும், இது कृत्स्नமும் प्रमाणமென்றும்

1 'भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनं ।'

(பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வை ஏததேவாநு ஶாஸநம்)

इत्यादिகளாலே பல இடங்களிலும் प्रपंचित்தான. शारीरकத்திலும் सांख्यादि मतங்களில் वेदविरुद्धांशங்களையெல்லாம் எடுத்து दूषित்து, श्रीपाञ्चरात्रத்துக்கு அவற்றுக்குப் போலே, वेदविरोधமில்லாமையாலே இத்தால் वेदத்துக்கு प्रतिरोधமில்லை என்று साधित்தான परपक्ष दूषणप्रकरणத்திலே पाञ्चरात्रமும் वेदविरुद्धமென்று சொல்லும் परपक्षத்தையே கழித்தானயத்து. ஆகையால்

2 'यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः'

(யதாகமம் யதாந்யாயம் நிஷ்டா நாராயண பர:)

என்றதுக்கு सर्ववेद वेदान्तानुगुण समीचीन न्यायोपबृंहण विशेषங்களைக் கொண்டு அவவோ आगमங்களை तत्त्वविषयத்தில் प्रकृति पुरुष पशु

---

1 பாரதம்—சாந்தி 359-69 இந்த சாஸ்திரம் தானே ப்ரமாணமாகவே ஆகப்போகிறது.

2. 87-ம் பக்கம் பார்க்க

पति प्रभृति सर्वतत्त्वान्तर्यामियான नारायण பரங்களாக निर्वहिக்க शक्यமென்று तात्पर्यं । அல்லது वेद वैदिकमत विरुद्धाचारादि प्रतिपादक भागமெல்லாம் अनुज्ञातமாகிறதன்று. இப்படி वेदविरुद्ध समयங்கள் अनादरणीयங்களானாலும் அவற்றுக்குள்ள दोषங்களை யெல்லாம் अनुसन्धिக்கப் பார்த்தால் அவற்றில் ஓரோ(ஒன்றொ)ன்றைத்தெளியக்கறக்கும் அளவிலே आयुश्शेषं கழியும்படியாயிருக்க ஒருவன் இந்த वैदिक पक्षத்தில் दृढप्रतिष्ठित बुद्धिயாம்படி என்? என்னில், परपक्षங்களில் अतिसूक्ष्म दोषविशेषங்களை அறிந்தி லனாகிலும் शत्रुவின் शरीरத்தில் सिरादि विशेषங்களை அறியாதிருக்க आयुधादिகளாலே அதை நிரஸிக்குமாப்போலே प्रधान दूष्यांशத்தைத் தெளியக்கற்று प्रधान दूषणांशத்தையும் तत्त्वविदाचार्योपदेशத்தாலே தெளிந்து விலக்கடிக்கைவிட்டு सत्पथप्रवृत्तனுக்குக் குறையில்லை

* (மீ)மிண்டுரைக்க விரகுதரும் தருக்கம் கொண்டே
    வேண்டுமகால வேண்டுவதே விளம்புகின்றா
கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார்
    காணாத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார்
பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப்
    பலவகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார்
கொண்டலொக்கும் திருமேனிமாயக் கூத்தன்
    குரைகழல்சேர் விதிவகையில் கூடாதாரே. 11

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிகாரः

---

* 92-ம் பக்கம் பார்க்க.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठ : ||

(ஆருவது லோகாயதிக பஙகாதிகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை - அவாகள கொளகை களின ஸஙகரஹம் - ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம எனகிற பக்ஷ நிரஸநம - அனுமானம ப்ரமாணயமலல எனகிற பக்ஷ நிரஸநம - மநதராதிகள ப்ரமாணமாகாது எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - அதீநதரிய விஷயமிலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம - ஆதமா இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம - ப்ருதிவயாதிகளின பரிணமஙகளே சைதநயஸாதிகள எனகிற பக்ஷ நிரஸநம - அவைகளே இதர வயாபாரகாரணம எனகிற பக்ஷநிரஸநம-சேதநாநதர அதிஷடானமிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம -

---

* (ப-ரை) கொணடல ஒககும - மேகம போனற, திருமேனி - திவயமஙகள விகரஹததையுடைய, மாயக கூத்தன - ஆசசாய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குரை - சபதித்துக கொணடிருககிற, கழல - திருவடிகளை, சேர - சரணம அடைவதறகு காரணமாகிய, விதிவகையில - பாகயவிசேஷததில, கூடாதாா-சேராதவர்கள, மிணடுரைக்க - மேலேமேலே யுகதிகளைச்சொலல, விரகுதரும - உபாயததை கொடுககிற, தருககம கொணடே - யுகதிகளை கொணடே, வேணடும காலம - வேணடும சமயததில, வேண்டுவதே - வேணடிய வாாததையையே, விளம்புகினறாா - சொலலுகினறாாகள, கணடதறகு - ப்ரதயக்ஷததில காணபபடடதறகு, விபரீதம - விருத்ததததை, கததுகினறாா - உதகோஷிககிறாாகள, மறையில் - வேதததில, காணாத - கணடறியபபடாத, குறை - தோஷஙகளை, காட்ட - காட்டுவதறகாக, நிறபாா - முனவநது நிறபாாகள, பணடு - முன காலத்தில, ஒருததன - ஒருவனாகிய, நானே, கணடு - உணமையைக கணடு, உரைததேன - சொனனேன, எனன - எனறு சொலல, பல வகையில - அனேகவிதமாக, உபாதிகளால - அவரவாகள காமஙகளாகிற காரணததினால, படிநது வீழ்வார் - ப்ரதிஷ்டிதராய இருநது நரகததில வீழ்வாாகள.

சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷ மெனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - தாமா தாம பல னிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம - பரமமாவினுல உணடாககப்பட்டது எனகிற ஏறற நிரஸநம - ஈச்வரன இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம.]

*கணடது மெயயெனில காணுமறையில அறிவு கணடோம
கணடதலாதது இலதெனில கணடிலம குறறமிதில
கணடதுபோல மறைகாடடுவதும கணடது ஒததததுல
உண்டது கேடகும உலோகாயதா இன்று மீறுவதே 12

[லோகாயதிகமத நிரஸந பரதிஜஞை]

उक्तप्रकारததாலே निस्सारஙகளாய் வைதது मन्दमति मोहन(க)ஙகளான बाह्यकुदृष्टि मतஙகளில முற்பட लोकायतिकसिद्धान्तததை अनुवदिதது दूषिககிறோம.

[அவாகள கொளகைகளின ஸஙகரஹம]

அவாகள சொல்லுமபடி எது எனனில :—

(1) 'प्रत्यक्षமொனறுமேप्रमाणं அதுதனனிலும் करणदोषादिகளுள்ளது प्रमाणம அனறெனனுமிடம सर्वसंप्रतिपन्नं, (2) अनुमानादिகளிலே சிலவறறை यादृच्छिक संवादததாலே प्रमाणமெனறு भ्रमि

*(ப-ரை) கணடது - தமமால பரதயக்ஷததில காணபபடுவதே, மெய - ஸதயம, எனில - எனறு சொலலில, காணும - நமமால காதினுல கேடடு பரதயக்ஷததினுல அறியப படட, மறையில - வேததில, அறிவு - ஜஞானததை, கணடோம - பாாததோம, கண்டதலாதது - கணணினுல பரதயக்ஷததில பாாககபபடாதது, இலது - இலலை, எனில - எனறு சொலலில, இதில - இநத வேதததில உணடாககபபடட ஜஞானததில, குறறம - தோஷஙகளை, கணடிலம - நாம பாாககவிலலை, கணடதுபோல - பரதயக்ஷம பரமாணம ஆனதுபோல, மறைகாடடுவதும - வேதம தெரிவிககும அாத்தமும, கணடது ஒததததினுல - பரதயக்ஷத்திறகு ஸதருசமாக இருபபதினுல, உணடது கேடகும - முனபு சாபபிடபபட்ட வஸதுககளை மறுபடியும கேட்கிற, உலோகாயதா - சாாவாகாகள, இனறு - இபபொழுது, மீறுவதே - உததததாகளாய வருகிறாாகளே.

க்கிறார்களத்தனை, இவற்றிலே சிலவற்றுக்கு प्रामाण्यंகொள்ளும் पक्षத்திலும் அவற்றை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भविப்பிக்கலாம் (3) विषहरणादि मन्त्र यन्त्र चेष्टादि फल संवादं औषध अयः सूर्यचन्द्र कान्तादि न्यायத்தாலே यथा दर्शनं व्यवस्थितமாம். இ प्रत्यक्षத்தையும் இதின் विशेषமான अन्वय व्यतिरेकदर्शनத்தையும்கொண்டு प्रवृत्त மான शास्त्रं लोकायतं, (4) लोकसिद्धानुमानं पृथक् प्रमाण மானாலும் अतीन्द्रियமில்லை இப் प्रमाणங்கொண்டு அறிய வேண்டும் अर्थ த்தை

1 'अथ लोकायतं-पृथिव्याप स्तेजो वायुरिति तत्त्वानि ।
तेभ्यश्चैतन्यं किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत् ॥'

(அத லோகாயதம்-பருதிவ்யாப ஸ்தேஜோ வாயுரிதி தத்வாநி ।
தேப்ய: சைதந்யம் கிண்வாதிப்யோ மதஶக்திவத ॥)

என்று தொடங்கி सूत्रங்களாலே बृहस्पतिசொன்னான் இவற்றை चार्वाकादि मुखத்தாலே भाष्यादि पूर्वकமாக प्रवर्तिப்பிப்பதும் செய்தான். आकाशமும் तत्त्वமாக संग्रहिக்கவுமாம் सर्व संप्रतिपन्नங்களாய प्रत्यक्षोपाय (सिद्ध)साध्यங்களுமான अर्थकामங்களாகிற पुरुषार्थங்களுக்கும் அவற்றை प्रयोजनமாகப் பற்றின नीति स्तेय काम शास्त्रங்களுக்கும் பொருந்தி இருக்கையாலும், लोकसिद्धங்களில் ஒருவருக்கும் பிணங்க வேண்டாமையாலும், लोकोत्तीर्णங்களைக் கொள்ளாமையாலே அவையடியாக बाधஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும் 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' என்றாப்போலே சொல்லும் गुरूपदेशं पशुमृगादिகளோடொக்க सर्वसामयिकர்களுடையவும் हृदयத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தால் ஒத்திருக்கையாலும், प्रबलतमமான இ शास्त्रமே परमहितं, (5) कार्यங்கள் போலே கண்டறியாத जाति विशेष

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று என்றவைகள் தத்வங்கள், ஒன்று சேர்ந்த இவைகளினால் ஜ்ஞானம் உண்டாகிறது-ஒன்று சேர்ந்த கஞ்சா முதலியவைகளினால் மயக்கம் முதலியவை உண்டாகிறாப்போலே

कर्तव्य विशेषादिகளைககடடி கையிலுள்ள धनததை அழிககையும कायक्लेशபபடுகையும, இரநது உணகையும், தலைபறியும சடைககடடும போலே சொலலுகிற दुःखसाधनஙகளை सुखसाधनஙகள என கிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरஙகள बुद्धिमानகளுககு उपादेयஙகள அனறு. बुद्धि पौरुषहीनாககு जीविकையாய गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थமாகையாலே राज्ञादि संकेत सिद्ध समयஙகளைப்போலே அந நாடு உறறது பறறி நிறக प्राप्तं ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिகளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உணடாய அவன शरीरान्तरपरिग्रहंபணணும் எனனும अर्थ மெயயாகிலனறே नरकादिகளுககு அஞசி परहिंसादिகள தவிரவேணடுவதும, तरुणी ताम्बूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गஙகளை விடடு परोक्षस्वर्गஙகளைப்பறற படடிணியும உபபிலியு முதலாகப் படாதன பட வேணடுவதும, शरीरं आत्मा எனனுமிடம 'स्थूलोहं, कृशोहं' इत्यादि सर्व संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं। இததை बाधिக்கப்படாததால 'अग्निरुष्णः' इत्यादि प्रत्यक्षததையும बाधिககலாமபடியாம். 'मम शरीरं' எனறது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायததாலே 'ममात्मा' எனறதோடொககும ; (7) अचेतन परिणामததுககு चैतन्यं கூடுமோ? எனனில, पृथिव्यादिகள நாலும ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्वமிலலாமையாலும்,இவறறினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दशैயிலே किण्वादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थैயில मदशक्तिபோலவும், மறறும विचित्र द्रव्यसंयोगविशेषததிலே विषरसायनादि शक्तिகளபோலவும, चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादिகளபோலவும, काल पाकादिகளாலே गन्ध रस रूप स्पर्शादि परिणाम विशेषஙகளபோலவும, चित्ररूपंபோலவும, कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादिகளபோலவும. स्वभाव विशेष वैभवததாலே चैतन्य सुखादि परिणामஙகளும அவறறில तारतम्यஙகளும इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும உணடாகினறன , (8) चैतन्यंஎனறு ஒரு गुणाநதனனையும தவிரநது चैतन्योत्पत्ति सामग्रीதனனிலே सहकारिविशेषमूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायததாலும,

1 'पद्म संमीलन विकासवत् तद्विकारः'

(பதம ஸமமீலந விகாஸவத ததவிகார)

எனகிறபடியாலும், उच्छ्वास निश्वासोन्मीलन निमीलनादिकள் போலே மறறுமுள்ள व्यापारங்களும உணடாகிறனவாகவுமாம; (10) வெட்டி நாட்டின கொமபுகள சில உய்யக காண்கையாலும வேறு ஒரு चेतनाधिष्ठानங்கூடாது पुण्य पापங்கள அடியாக शरीर परिग्रहமெனபாாக்கு मनुष्य तिर्यक्स्थावरங்களில उत्तरोत्तराधिक्य ததுக்கு विशेषहेतुசொலலவொணணாது, (11) இபபடி दुःखமும் पापफलமலலாமையாலே दुःख कारणங்களுடைய अत्यन्त निवृत्ति मोक्ष மெனபாாககு शरीरनिवृत्तिயே मोक्षமாம. महानन्दलक्षणமே मोक्षமென பாாககு सहस्रादि वाक्योक्तமே मोक्षமாம. विकल्प प्रामाण्य वाधादि களாலே गुणगुणिभेदभङ्गமாதல अहेतुक विनाशததாலே क्षणभङ्गமாதல निर्वचनायोग्यतादिகளாலே कार्यकारण स्वरूप भङ्गமாதல ग्राह्य लक्षणा योगादिகளாலே बाह्यार्थ भङ्गமாதல सर्वानुपपत्तिகளாலும सर्वशून्यत्वமாதல கொள்ளும पक्षங்களுககு ज्ञातृत्व कर्तृत्व भोक्तृत्वादि विशिष्टனை नित्यात्माவை இசைய வேணடாம ஆகையால धर्मा धर्मங்களைவிட்டு स्थावर तिर्यक्குகளபோலே अयत्न सिद्धமாயும स्वयत्न सिद्धமாயும வருகிற दृष्टभोगங்களை भुजिதது तुष्टனாயப போகவே யுளளது எனபார்கள., (13) இப पक्षததை प्रजापति विरोचन னுககு उपदेशिकக, அவனும் தன बन्धुககளுககெலலாம சொலல, இததை असुराகளுடைய उपनिषதென்று वेदந்தானே சொலலிறறு இது बुद्धिமானகளுககு निदर्शनமான वेदगुरुவினுடைய मतமென்று இரணடுபடியாலும இதற்குண்டான अन्वयததை वैदिकா தாஙக ளும இசைந்தாாகள. जाबालिயும உடகிடநத लोकायत (मत)ததை ஓரளவிலே உமிழநதான. महाभारतததில कण्वाश्रम वर्णनததிலே

---

1 தாமரைப்பூவின முடிககொளவது மலாவது இவற்றைபபோல அநத விகாரம.

1 'लोकायतिक मुख्यैश्च'

(லோகாயதிக முக்யைஶ்ச)

என்று மற்றுள்ள सिद्धान्तिகளோடொக்க இவர்களையும் எடுத்தது. धर्मविरुद्धार्थकामங்களில் अनुतापமற निरन्तरप्रवृत्तராய जनानुरञ्जनमात्र प्रधानரானவர்களெல்லாம் இஸ் सिद्धान्तத்துக்கு समयिகள்., (14) लोक व्यवहार सिद्धனென ईश्वरன யதாலோகம் आराध्यன் வேறொரு वेष आचारादि लक्षणं வேண்டா ஆகையால் இஸ் सिद्धान्तं प्रमाणतर्क प्रत्यक्षाभ्युपगमங்களாலே प्रबलतमமென்பார்கள்

இம்மதத்தை निरसिக்கும்படி சொல்லுகிறோம் :—

[ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(1) இவர்கள் प्रत्यक्षமொன்றுமே प्रमाणமென்றது अनुपपन्नं. अनुमान आगमங்களாலும் ज्ञानं பிறக்கக் காண்கையாலும், இந்த ज्ञानं संशयरूपமாயிராமையாலும், இதுக்கு ஒரு बाधकं காணாமையாலும், विशेषेऽनुगमाभावादित्यादिகள் स्ववचन निरोधादिदूषितங்களாகையாலும் प्रत्यक्षத்துக்குப் போலே இவற்றுக்கும் प्रामाण्यமிசைய வேணும். இசையாதொழியில் प्रत्यक्षं தானும் प्रमाणமன்றிக்கே ஒழியும். अनुमानागमங்களிலே சில बाधितங்களாகக் காண்கையாலே மற்றுள்ளவற்றிற்கும் यादृच्छिकसंवादமேயுள்ளது என்னில்? இது प्रत्यक्षம் தன்னிலும் சொல்லலாம் प्रमाणान्तरங்களை இல்லை என்கிறவர்கள் தாங்களே, உண்டால் பசி கெடும் என்று போலே अनुमिத்து भोजनादिகளிலே प्रवृत्तिயா நின்றார்கள். தங்களுக்கு प्रत्यक्षानुमान विषयமல்லாத நிலங்களிலே आप्तवाक्यத்தை विश्वसिத்து निश्शङ्कமாக धन व्ययादिகளைப் பண்ணா நின்றார்கள். ஓர் आप्तன் தங்களுடைய सिद्धान्तத்தைச் சொன்னானை

1. பார - ஆதி - 91 - 48 சார்வாக மதஸ்தர்களில் சிறந்தவர்களின்னும் (இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு அதிகாரிகள் நிரூபிக்கப்படுகிறார்கள்)

என்று கேட்டு அத்தை विश्वसित்திரா நின்றார்கள். दृष्टार्थमन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्रங்கள் अन्वय व्यतिरेकங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே निपुणனுக்கு संवादिக்கக்காணா நின்றோம் இப் प्रकारத்திலே पारलौकिक शास्त्रங்களிலும் अतिश ங்கை பண்ண வொண்ணாது. शङ्कमானனுக்கும்

1 'अस्ति चेत् नास्तिको हतः'

(அஸ்தி சேத் நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற न्यायத்தாலே शास्त्रातिलङ्घनமுசிதமன்று.

2 'प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च'

(ப்ரத்யக்ஷா ச்ருதிரர்த்ததீச்ச)

என்கிற श्लोकத்தை இங்கே पठिப்பது.

[அநுமானம் ப்ரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(2) अनुमानागமங்களை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भवि(ப்பி)க்கலாம் என்றதுவும் बाह्येन्द्रियமில்லாத दशैயிலே स्मृतங்களான लिङ्गादि களாலே प्रमिति பிறக்கக் காணகையாலும், सर्व साधारण मनो व्यापारं सहकारिमात्रமாகையாலும், परंपरया प्रत्यक्षमूलத்தையைக் கொண்டு இவை प्रत्यक्षान्तर्गतமென்பாருக்கும் இவை காட்டின अर्थங்கள் இசைய வேண்டுகையாலும் अनुपपन्नं.

[மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(3) विषहरण मन्त्रादिகளில் अन्वय व्यतिरेकानर्ह विषयமுண்டென்னுமிடம் சொன்னோம்

---

1 தெய்வம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இல்லை என்றவன் கெட்டான்

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினால் கேட்கப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும், அதன் அர்த்தமும் ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

अर्थकामங்களை प्रयोजनமாகககொண்டு प्रवृत्तமான नीतिशास्त्र முமं अनापத்தில धर्मविरुद्ध विषयத்தை अभ्यनुज्ञै பண்ணுது, स्तेय शास्त्रமும,

1 ' असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति '

(அஸாதுபயோऽாததமாதாய ஸாதுபய : ஸமபரயசசதி)

2 'प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः '

(பரஸஹய விததாஹரணம ந கலக:)

எனகிறபடியே क्षत्रियादिகளுககு परकालादि न्यायத்தாலே धर्मोपयुक्त மாக प्रवृत्तं । कामशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 ' धर्मविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ '

(தாமாவிருததோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற पापरहित कामोपयुक्तமாகையாலும, अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री विषय निषेधादिகள சொலலுகையாலும, पारदारिकமும स्वदाररक्षणाद्युप युक्तமாகையாலும धर्मविरुद्धமெனறு निर्णयிததாாகள.

(4) “ लोकसिद्धங்களில ஒருவருககும் பிணங்க வேணடா” எனறது पक्षान्तरங்களுககும तुल्यं । लोकोत्तीर्णங்களாக கொளளா மையாலே அவையடியாக बाधकமில்லை எனகிற செட்டுச சொலலில सर्व परित्यागियान माध्यमिकனுககே विजयமாம.

---

1. துஷ்டாகளிடமிருநது பணததை கரஹிதது ஸாதுககளின பொருட்டுக கொடுககிருன

2 பாரதம - ஆதி 1-301 பலாதகாரம செயது பணததை அப ஹரிபபது தோஷமலல

3 கீதை—7-11. ஓ' அாஜுஜுந, பராணிகள இடததில தாமத் துறகு விரோதம இலலாத காமமாக இருககிறேன

सर्वहृदयसंङ्गतार्थकथनं என்றது निपुण बुद्धि सङ्गतियில்லாமை யாலே असिद्ध । लोकायतिकன் தானும் अदृष्टமுண்டாகில் செய்வது என்? என்று உள் அஞ்சியிருக்கும்

[அதீந்த்ரியவிஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(5) ब्राह्मणक्षत्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिகள்போலே காணவொண்ணாதிருக்க இவற்றைத் துவக்கி வருகிற विधिகள் प्रमाणமாம்படி என்? என்றதுவும் अनुपपन्नं । अबाधितानादि परिग्रह परंपரையாலே आगोपालं प्रसिद्धமான जातिविभागத்தை अपह्नविக்க (अपलபிக்க) வொண்ணாமையாலும்,

1 'अनादौखलु संसारे'

(அநாதௌகலு ஸம்ஸாரே)

इत्यादिகளிற்படியே சில विषयங்களிலே विप्लवமுண்டாலும் अनुपप्लुतवर्ग अनन्तமாகையாலும், संसारத்தில் सर्वोपप्लवशान्तिபிறந்து மேலும் चातुर्वर्ण्यादि व्यवस्थित सृष्टियுண்டாகையாலும் वर्णादि व्यवस्थै க்குக்குறையில்லை.

2 'कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीड्यते'
केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं '

(கஸ்யதோஷ: குலே நாஸ்தி வ்யாதிநா கோ ந பீட்யதே।
கேந துக்கம் ந ஸம்ப்ராப்தம் ஸுகம் கஸ்ய நிரந்தரம்)

---

1 அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில்

2 எ னுடைய வம்சத்தில் தோஷம் இல்லை? எவன் ரோகத் தினால் பீடிக்கப்படுவதில்லை? எவனால் துக்கமானது அடையப்பட வில்லை? எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல் இருக்கிறது?

इत्यादिகளுக்கு परपरिवादादि निवृत्तिमात्रத்திலே तात्पर्यं । गन्ध विशेष पयः प्रकरणादि लिङ्गसहकृत प्रत्यक्षத்தாலே घृतरत्न विशेषादि जातिகளைக் காணுமாப்போலே ब्राह्मणत्वादि जातिகளையும் காணலாமென்று निर्वहिப்பார்கள்.

1 'तमश्शूद्रे रजः क्षत्रे

(தமஸ் ஶூத்ரே ரஜ க்ஷத்ரே)

इत्यादिகளிற்படியே शारीरगुणत्रय तारतम्यलक्षण जाति पक्षத்தில் वार क्रमादिகள்போலே अबाधित परिग्रहादिகளே प्रमाणமாம். मनुष्यत्व जाति யொழிய अवान्तर जातिயுண்டாமாகில் अनुलोम प्रतिलोम संकीर्णोत्पत्ति घटिக்கும்படி என்? என்னில், अश्वत्व गर्दभत्व गोमायुत्व सारमेय त्वादि जाति भेदங்களுண்டாயிருக்க विजातीय संसर्गத்தாலே वेसरा द्युत्पत्तिயுண்டாமாப்போலே संकीर्णोत्पत्तिக்கு विरोधமில்லை. वैदिक मार्ग बहुविधनियम क्लेशोत्तरமாய पित्रादि क्रमेण प्रवृत्तமாய் போருகை யாலே बुद्धिपौरुष हीनजीविकै என்றும், गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थ மென்றும் शंकिக்கவொண்ணாது. अनादि वेदमूलமாக अविच्छिन्न संप्रदायமான நடப்பை ஒருவன் கட்டின இடங்கை வலங்கை போலேயாக்கி உற்றது பற்றென்னவுமொண்ணாது.

[ஆத்மா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

6 शरीरமே आत्मा என்றதுவும் अनुपपन्नं ।

2 'अवयवितयेदं कुर्वाणैः' ।

(அவயவிதயேதம் குர்வாணை:)

என்கிற श्लोकத்தின்படியே शरीरं पाञ्चभौतिक पाणि पादादि संघातமாய்

---

1 26-ம் பக்கம் பார்க்க.

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-4 (சரீரமானது) அவயங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் 'இது' என்று அறிகிற வெளி இந்திரியங்களாய (ஜீவாத்மாவிற்கு ஆதேயமாயும் பரகாரமாயும் தோன்றுகிறது)

இது என்னுடைய शरीरं என்று தன்னில் வேறுபாடு தோற்றுவதாய், चक्षुरादिकरणங்களுக்கு विषयமாய चक्षुरादिकरण संयोगமில்லாதபோது தோற்றுதிருக்கையாலும், ज्ञाताவான आत्मा एकरूपனாய सर्वावयवप्रदेशத்தில் सुखादिகளுக்கு प्रतिसन्धाताவாய अहं बुद्धि विषयமாய बाह्येन्द्रियங்களால் தோற்றுதே समाहितனுக்கு करणங்களுடைய प्रत्याहरणदशैயிலும் காணலாயிருக்கையாலும், देहத்தில் காட்டில் இவனுக்கு வேறுபாடு தோற்று நிற்க, காய்ந்த இரும்பில் तेजஸ்ஸைக் காண்கிறவன் இரும்பு சிவந்தது, उष्णமாயிருந்தது என்கிறப் போலே संसर्गविशेषத்தாலே, 'स्थूलोऽहं' इत्यादि प्रत्यय व्यवहारங்களும் உண்டாகின்றன. दीपैक्य प्रत्यभिज्ञादिகள் போலே अन्यथासिद्धि संभावனையுள்ள प्रत्यक्षங்களை 'अग्निरुष्णः' इत्यादि प्रत्यक्षங்களோடொக்கச் சொல்ல வொண்ணாமையாலே अनन्यथासिद्ध व्यतिरेक प्रत्ययத்தாலே देहात्मभ्रमं बाधितமாம்

'मम शरीरं' என்கிற प्रत्ययத்துக்கு बाधितान्यार्थமான, शिलापुत्रक शरीरादि दृष्टान्तம் अनुपपन्नम्। 'ममात्मा' என்கிற இடத்தில் आत्मशब्द स्वरूप पर्यायமாகையாலே, 'मम गृहं' என்னுமாப் போலே अर्थान्तरத்தைக் காட்டுகிற शरीरशब्दத்துக்கு दृष्टान्तமாகாது. प्रत्यक्षविरुद्धங்களில் अनुमानागम प्रवृत्ति கூடாதென்னுமது दोषशङ्कानर्ह प्रत्यक्ष विषयம்

[ப்ருதிவ்யாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதந்யம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(7) पृथिव्यादिகளொழிய வேறொரு तत्त्वமில்லை என்றதுவும் यथासंभवं प्रमाणங்களாலே तत्त्वान्तरங்களும் सिद्धिக்கையாலும் अतीन्द्रिय विषयங்களில் योग्यानुपलम्भबाधமில்லாமையாலே शास्त्र प्रवृत्तिகூடுகையாலும் அவற்றை இசையாதொழியில் இசைந்தவை தன்னையும் தள்ளலாம்படி நிற்கையாலும் अनुपपन्नம்

(8) योग्यायोग्यविभागமற अनुपलम्भमात्रத்தாலே वस्तुவை இல்லை என்பார்களை,

1 'गृहाद्बहिर्गतश्चार्वाकस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोशेत्'

(க்ருஹாத் பஹிர்கதஶ்சார்வாகஸ் ஸோரஸ்தாடநம்
ஶோகவிகலோ விக்ரோசேத்)

என்று उपलक्षित्தார்கள்.

[அவைகளே இதர வ்யாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(9) भूतचतुष्टय संयोगविशेषத்தாலே किण्वादि संयोगத்தில் मद शक्त्यादिகள் போலே चैतन्यगुणं பிறக்கிறது என்றதுவும் प्रत्येकसमुदाय दि विकल्पத்தாலே दूषितम्। शरीरावयवங்களையெல்லாம் தனித் தனியே चेतनங்கள் என்றால் ग्रामसमाधियாய परस्परगृहीत प्रतिसन्धानமும் கூடாதே परस्परोपकार नियमமுமில்லையாம், இவற்றாலே अवयविயென்றொரு द्रव्यान्तरं பிறக்கும் என்று वैशेषादिகள் சொல்லும் अर्थ संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய अपूर्वமாக வருவதொரு द्रव्यविशेष प्रत्यक्षादिகளாலே सिद्धियாமையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभिज्ञाबलத்தாலும் निरस्तம் अवयविகொள்ளுவார்க்கும் अवयवगत विशेषगुणங்களில்லாதபோது अवयवியில் विशेषगुणं பிறக்கப் प्राप्तिயில்லை. मदशक्ति विषशक्त्यादिகளும் चूर्णहरिद्रादि संयोगजरागமும் करक काठिन्यமும் रूपरसादि विचित्र परिणामமும் पाकादि निमित्तविशेषங்களாலே प्रत्यवयवं பிறந்தன என்னுமிடம் उपलंभयुक्त्यादिसिद्धम्.

[சேதநாந்தர அதிஷ்டாநமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான अवयवங்களில் இல்லாத विचित्र रूपं अवयविயில் வந்தபடி என்? என்னில், यथादर्शनं अवयवगतरूप विशेषங்களாலே अवयविயிலே रूपविशेषं பிறக்கிறது என்று இவ்வளவும் கொள்ள வேணும். अवयवसङ्घात மொழிய अवयवि இல்லை என்கிற पक्षத்தில் अवयवगत सितरक्तादि समुदाय மொழிய வேறொரு चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இத்தாலே पाणि पादादि संघातமே

---

1 தன்வீட்டிலிருந்து கிளம்பிப்போன சார்வாகன் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய் அழட்டும்

आत्मा என்னும் பக்ஷத்திலும் प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यமென்னுமிடம் सिद्धं । இதற்கு

1 'पिण्डः पृथग्यतः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः'

(பிண்ட: ப்ருதக்யத: பும்ஸ: ஶிர:பாண்யாதி லக்ஷண:)

इत्यादि महर्षि वाक्यங்களிலும் अभिप्रेतं (सिद्धं)। देहात्मवादத்துக்கு

2 'नान्यदृष्टं स्मरत्यन्यो नैकं भूतमपक्रमात् ।
वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥'

(நாந்ய த்ருஷ்டம் ஸ்மரத்யந்யோ நைகம் பூதமபக்ரமாத் ।
வாஸநா ஸங்க்ரமோ நாஸ்தி ந ச கத்யந்தரம் ஸ்திரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणங்கள் கண்டு கொள்வது. हेतु फल भावமில்லை என்னுமவனுக்கு

3 'तेभ्यश्चैतन्यं'

(தேப்யஶ் சைதந்யம்)

என்றதுவும் अनुपपन्नம் ।

कण्टक तैक्ष्ण्यवक्रतादि दृष्टान्तமும் संनिवेश वैचित्रीमात्रத்துக்கு उदाहरणமாம். அல்லது अहेतुकोत्पत्त्यादिகளுக்கு निदर्शनமாக மாட்

1. விஷ்ணுபுராணம் 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய வற்றை லக்ஷணமாவுடைய ஸரீரம் ஜீவாத்மாவை விட ஏந்தக் காரணத்தினல் வேறுபட்டதோ

2 வேறு ஒருவனுல் பார்க்கப்பட்டதை மற்றொருவன் ஸ்மரிப்பதில்லை முன் க்ஷணத்தில் இருந்ததும் அடுத்த க்ஷணத்தில் இருப்பதும் ஒன்றன்று. முன் க்ஷணத்தில் இருந்தது நசித்துவிட்டபடியால் ஒன்றின் வாஸனை மற்றொன்றில் போய் ஒட்டாது ஸ்திரமான ஆத்மா இருக்க மற்றொரு கதியும் சொல்ல இயலாது.

3. 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

டாது. அங்கும் कार्यविशेषानुगुण कारणविशेषங்களுண்டு. भावाभाव
रूप सर्व कार्यங்களுக்கும் कादाचित्क स्वभावमात्रத்தை अवलंबित्து ஒரு
वस्तुவுக்கு कारणत्वं परमार्थமாகில் नीलादिகளைப்போலே 'सर्वं प्रति
स्यात्' என்னுமிது स्वाभाविकமாகில் 'सर्वदा सर्वं कार्यं कुर्यात्' என்
றும், औपाधिकமாகில் उपाधि தன்னிலும் स्वाभाविकत्वौपाधिकत्व विकल्प
த்தாலே अतिप्रसङ्ग अनवस्थैகள் வருமென்று कार्य कारण भावத்தை
அழிக்கச்சொல்லும் तर्कங்கள் मूल शैथिल्यादि दूषितங்களாகையாலே
तर्काभासங்கள், उभयान्तवत्துக்களாய்த் தோற்றுகிற पदार्थங்
களுக்கு अवधिनियामकமில்லாதபோதும் இவை नित्यங்களாதல்
तुच्छங்களாதலாக வேண்டுகையாலும், व्यक्तिमात्रத்திலே कार्य
कारण भाव नियमं சொன்னால் अतिप्रसङ्गादि दोषं வருகையாலும்,
विशिष्ट व्याप्तियில் व्यक्ति विशेष नियमं यथादर्शन व्यवस्थितமாகையாலும்,
இங்ஙன் இசையாதபோது

1 'तेभ्यश्चेतन्यं'

(தேப்யஶ்சைதந்யம்)

इत्यादि स्वसिद्धान्त स्वाभ्युपगम स्ववचन स्वप्रवृत्ति विरोधங்கள் வருகை
யாலும், சில उपपत्तिகளாலே परपक्षத்தைக் கழித்துத் தங்கள்
सिद्धान्तத்தை साधिக்கையாலும் निरस्तம். यथालोकं इष्टानिष्ट प्राप्ति
परिहारार्थ प्रवृत्तिகளை இசைந்து, लोकविरुद्धமாக कार्यकारण भावமில்லை
என்றால், वाद प्रवृत्त्यादिகளும் घटியாதிறே. चैतन्यसामग्रीमात्रத்தைக்
கொண்டு चैतन्यं தன்னையும் கழிக்கும் पक्षं उपलम्भविरुद्धம். चैतन्य
सामग्रियில் प्रकाशமன்றிக்கேயிருக்க चैतन्य प्रकाशமுண்டென்னுமி
டம் स्वप्न जागरங்களில் आदिम प्रत्ययங்களிலும் अनिरूपित स्मृत्यादि
களிலும் காணலாம். प्रतिमाजल्पनமும் देवासुरादि जीवावेश(विशेष)த்
தாலேயாதல் सर्वकर्माराध्य सर्वेश्वर संकल्पविशेषத்தாலேயாதல் வரு
கிறதாகையாலே அங்கும் चैतन्यमूलत्वं உண்டு. இத்தாலே पक्ष्म
संमीलन निश्वसादि दृष्टान्तமும் निरस्तं।

---

1 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உயயுமிடத்தில க்ஷேத்ரஜ்ஞானந்த்யத்தாலே கர்மாநுரூபமாக வேறொரு சேதநாதிஷ்டானம் கடிக்கும் (கூடும்) ஸ்தாவராதிகளுடைய ஆதிக்யம் பாபகர்மங்களுடைய ஆதிக்யத்தாலே கூடும் இது தேஹாத்ம பாவாதிகளுக்கு உபபாதகம் ஆகாது.

[சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி சரீராதிரிக்தனாய் புண்ய பாப மூல ஸுகதுஃக போக்தாவான ஆத்மா ஸித்திக்கையாலே சரீரநிவ்ருத்திமாத்ரமாதல் சரீரானந்த விசேஷமாதல் மோக்ஷமென்றதுவும் நிரஸ்த ।

[தாமாதாம பலங்கள் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) ப்ரதிநியத த்ருஷ்டஸாமக்ரீ ப்ரவாஹத்தாலே ஸர்வமும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க ஸுகதுஃகாஸாதாரண காரணங்களாக தர்மாதர்மங்களைக் கொண்டால் கல்பனா கௌரவமுண்டாம் என்றதுவும் நித்யாகம ஸித்தத்தில் பாத மில்லாதாப் போலே கல்பனையுமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் ॥ அத்ருஷ்டமென்றொன்று கொள்ளப்பாராதொழில் த்ருஷ்ட ஸாமக்ரியுண்டாயிருக்கச்செய்தே கார்யம் பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது சாஸ்த்ரஸித்த ப்ரஹ்லாத ஹனுமதாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் சபத விசேஷாதிகளிலும் கண்டபடியாலே இஷ்டப்ரஸங்க(மா)ம் ப்ரத்யக்ஷாநுமான லௌகிகாகமங்களுக்கு ஒரு ப்ரகாரத்தாலே அர்த்தஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கும், நித்யாகமத்துக்கு உத்ஸ்வப்னாயித வாக்யத்துக்குப் போலே புருஷாசய தோஷ மில்லையேயாகிலும் அர்த்தஸம்பந்தங்கூடும்படி யென்? என்னில் பதங்களுக்கு ஸ்வபாவ சக்தியாலே வ்யுத்பத்தி ஸித்த பதார்த்தஸம்பந்தம் ப்ரதிஷ்டிதம் இப்பதங்கள் ஆகாங்க்ஷாஸத்தியோக்யதைகளுள்ள போது விசிஷ்ட போதகங்களுமாம். இப்படி ஸம்பந்தம் இசையாதபோது இவையடியாக விசிஷ்ட ஜ்ஞானம் பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப் பிறந்த ஜ்ஞானத்துக்கு கரண தோஷ பாதக ப்ரத்யயங்கள் கூடாமையாலே ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞானத்துக்குப் போலே ப்ராமாண்யங்கொள்ளக் குறையில்லை ஏகதேசவர்த்தி புஷ்பபலாதிகளாலே வ்ருக்ஷாதிகளிலே புஷ்பி

நாதாதி வ்யபதேசம் போலே சரீரைகதேசவர்த்தி ஜ்ஞானத்தாலே வ்யபதேச (சரீர)த்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வ வ்யபதேசமென்று சார்வாகர் சொல்லுமதுக்கும்படிக்கொரு ப்ரத்யக்ஷமில்லை த்ருஷ்டாந்த மாத்ரத்தாலே அபிமத ஸாதநம் பண்ணப்பார்த்தால ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக ஸர்வர்க்கும் ஸ்வபக்ஷஸித்தியுண்டாம் ஸ்தூல பிண்டத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மைகதேசத்திலே சைதந்யமென்னப்புக்கால் அது சரீரைக தேசத்திலேயோ சரீராதிரிக்த த்ரவ்யத்திலேயோ வென்று நிச்சிதமாகக் காட்டவல்லதொரு ப்ரத்யக்ஷமாதல், அநுமானமாதல் இல்லாமையாலே ஸாதக பாதக ப்ரமாணாந்தரரஹித விஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரமான சாஸ்த்ரமே சரணம்

இப்படி ப்ரத்யக்ஷோபபத்தி சாஸ்த்ர பலத்தாலே அநேக ஸமுதாயாத்மகமான சரீரம் ஆத்மாவாகமாட்டாதென்ற ந்யாயத்தாலே ப்ராண வைஶ்வானராத்ம வாதமும் தத்தோத்தரம் சில க்ஷுத்ரயோகிகளும் ப்ராணாதீநமான விசித்ர கார்யங்களைக்கண்டு ப்ராணவாயுவே ஆத்மாவென்று ப்ரமிப்பார்கள். ஆத்மவிஷயத்தில் ப்ராண சப்தம் ப்ராண ப்ருத்வாதி நிபந்தனம். என்னுடைய ப்ராணன் என்கிறாப்போலே நான் ப்ராணன் இத்யாதி ப்ரதீதி ப்ரஸங்கமுமில்லை இக்கட்டளையிலே இந்த்ரியாத்ம வாதமும் நிரஸ்தம். இந்த்ரியங்கள் நியத விஷயங்களாயிருக்க, இவற்றாலே தனித்தனியே அநுபூத ஸர்வ விஷயங்களையும் ஒருவன் ப்ரதிஸந்தானம் பண்ணுகையாலே பலவாய்க் கரணங்களும் தோற்றுகிற விவற்றை யென்னுடைய கரணங்கள் என்றொருவன் கரண புத்தி பண்ணுகையாலும் இந்த்ரியங்களொன்றும் அநுபவிதாக்களாகமாட்டாது அவற்றை ஆத்மா வென்றால் அநுபவித்த சக்ஷுராதீந்த்ரியங்கள் நஷ்டமானபோது அவ்விந்த்ரியத்தால் அநுபூதத்தை ஸ்மரிக்கை தவிரப்ரஸங்கிக்கும் அன்யகுணம் அன்யத்தில் போகாமையாலே வாஸநா ஸங்க்ரமம் கூடாது. ம்ருகமத புஷ்பாதி வாஸனை போலே அவயவ ஸங்க்ராந்தியாலே வாஸனையென்னில், அதிப்ரஸங்கம் வரும். மாதாபிதாக்களுடைய அவயவ ஸங்க்ராந்தியால் புத்ரனுக்கு ஸ்ம்ருதி பிறக்கிறதில்லையிறே ஆகையால் பலவாய்க் கரணங்களாய் தோற்றுகிற சக்ஷுராதிகளில் காட்டில் வ்யதிரிக்தனான ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷன். கண் காணாநின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றாப்போலே சொல்லும் வ்யபதேசங்கள் உபசாரத்தாலே என்னுமிடம் என் கண்காணாநின்றதென்கையாலே ஸித்தம்.

सत्यतपாவின் வாக்யம் शरणागत रक्षणाभिसंधियாலே अन्यपरं सर्व शरीर व्यापियாயிருப்பதொரு इन्द्रियமே प्रदेश भेदங்களாலே शब्दादिகளை ग्रहिக்கிறதென்னும் पक्षத்தில் अनुभविता ஒரு शरीरத்தில் ஒருவனென்மையும், அவனுக்கு प्रदेश भेदங்கள் उपकरणங்களாமையும் கொள்ள வேண்டிவரில் இக்கल्पனையில் காட்டில், கண்ட प्रमाणानुशरणம் उचितम् ॥

प्रति नियत व्यापारங்களான वागादिகளையெல்லாம் ஒருவன் व्यापरिப்பிக்கையாலே, आत्मा कर्मेन्द्रियங்களிலும் வேறுபட்டவன், सर्व विषय साधारणமான मनस्ஸு सर्वेन्द्रियार्थ प्रतिसन्धानं பண்ணுகிறதென்னும் पक्षமும் निर्मूलம். प्रतिसन्धाताவான आत्मा सिद्धித்தால் இவனுக்கு संकल्पादिकरणமாக शास्त्रसिद्धமாதல் कल्पितமாதலாய் வருகிற मनஸ்ஸை இதுக்கு करणिயாய்த் தோற்றுகிற आत्माவென்கை கூடாதிறே. मनஸ்ஸு என்றொரு करणமும் இதுக்கு करणिயாயிருப்பதொரு आत्माவுமுண்டோ? बुद्धि विशेषமேயன்றோ मनஸ்ஸாவது? இப்बुद्धि विशेषं நான் என்று தோற்றுகையாலே இதுதானே आत्माவாம் அத்தனை என்று ज्ञानात्मवादिகளான चार्वाकादिகள் சொல்லுவார்கள். இப்पक्षத்தில் क्षणिकமாகவாதல் अनुवृत्तமாகவாதல் கொள்ளுகிற ज्ञानमात्रத்துக்கு ज्ञातृत्वமில்லாமையாலே पूर्व ज्ञानத்தாலே अनुभूतமான விஷயத்தில் प्रत्यभिज्ञैயும் स्मृतिயுமன்றிக்கே யொழிய प्रसंगिக்கும். सन्तानैक्यादिகளுக்கு दूषणं बौद्धभङ्गத்திலே சொல்லக்கடவோம். बौद्ध विशेष पक्षத்தில் போல இவர்கள் पक्षத்திலும் सुषुप्तिदशैயில் ज्ञानமில்லாமையாலே सन्तानैक्यங்கொள்ள प्रसंगமில்லை पूर्व जागरத்தில் संस्कारத்தாலே उत्तर जागरारंभத்தில் ज्ञानं பிறக்கையாலே सन्तानैक्यादिகள் निर्वहिக்கலாமென்னவும் வொண்ணாது. संस्कारத்துக்கு आश्रयமாயிருப்பானொரு स्थिरனான आत्माவுண்டாகிலிறே இப்படிச் சொல்லலாவது. स्थिरமான हृदयादि प्रदेश विशेषं संस्कारங்களுக்கெல்லாம் धारकமாய संस्कार कोशமென்று பேர்பெற்றிருக்கிறதென்னில்? அது தானே ज्ञाताவாய आत्माவாகப் प्राप्तம். அப்படிக் கொள்ளுகை ज्ञानात्म वादத்துக்குச் சேராது. हृदयाद्यवयव विशेषத்துக்கு ज्ञातृत्वமும் संस्कारादि

யோகமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக் காணுதொரு विचित्रार्थ ததைக் கட்டுமதில் कारण दोषादिகளில்லாத शास्त्रஞ்சொன்ன கட்டளையே கொள்ள प्राप्तம் । आत्मा ज्ञाताவாயத் தோற்றுகையாலும் என்னுடைய ज्ञानமென்று தன்னில் காட்டில் ज्ञानं பிரியத்தோற்றுகையாலும் அதுக்கொரு बाधं காணுமையாலும் ज्ञानमात्रமே आत्मा வென்கை தாங்களிசைந்த प्रत्यक्ष प्रमाण विरुद्धम् । मरण कालத்தில் ज्ञानविच्छेदமே आत्म विनाशं என்கிற இவன் मरणத்தில் आत्म नाशத்துக்கு அஞ்சுமாப் போலே सुषुप्ति வருகிறதென்று भयப்பட प्राप्तம் । இங்ஙனன்றிக்கே सुषुप्तिயாலே தனக்கு विश्रमादिகள் பிறந்து பின்பு தான் प्रवुद्धனாய सुखமேஇருப்பானாக நினைத்திறே लोकायतिकனும் सुषुप्तिயை ஆசைப்படுகிறது இப்படி ஆத்மாவுக்கு स्थिरत्वं प्रत्यक्षத்தாலும் शरीरान्तरानुवृत्तिயுண்டென்னுமிடம் वीतराग जन्मादर्शनத்தாலும் नित्यனென்னுமிடம் शास्त्रத்தாலும் அறியலாம். இவ்வாத்மா देहादि विलक्षणனென்னுமிடம் युक्ति निरपेक्षமாக दुस्त्यज प्रामाण्य श्रुति तदर्थापत्तिகளாலும் (ஸித்திக்கும்) सिद्धम् व्यतिरेक प्रत्ययादि बलத்தை யிசைந்து आत्माவை देहावधि प्रळयावधि मोक्षावधिயென்று சொல்லும் पक्षங்களும் श्रुत्यादि बाधितங்களாம் एक देहावधि என்கிற पक्षं शंकिக்கப்பறுமோ? வென்னில்

1 'स एवतु कर्मानुस्मृति शब्द विधिभ्यः'

(ஸ ஏவது காமாநுஸம்ருதி ஶபதவிதிபய:)

என்கிற अधिकरणத்திலே सुप्तोत्थितனையக்கப்பட आत्मान्तरமென்று शंकिத்துப் परिहरिக்கக் கடவதாலல் देहावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லுவார் पक्षத்தை शंकिத்துப் परिहरिக்கத் தட்டில்லை. श्रुतिயிலே 'परलोकத்தில் என் உள்ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென்றும்', प्रेतனால் अर्थसञ्ज्ञैயில்லையென்றும், विज्ञानमयனான आत्माவே

1 சாரீரக ஸூத்தி—2-3-29 அநதத தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனெனில்) தூங்கினவனால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகாமங்கள் அவனாலேயே அநுபவிக்கப் படவேண்டும், ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அநுஸந்தித்து, சுருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப்படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானோ அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் பரதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங்களை விதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்பரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

இப்பூதங்களோடொக்க எழுந்து இவை நசிக்கும்போது தானு மொக்க நசிக்கிறானென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான இறந்தானென்கிற லோக व्यवहार स्वारस्यத்தாலும், आत्माவுக்கு प्रति शरीरं उत्पत्ति नाशங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? என்பார்கள் श्रुति மூலமாக இப்பக்ஷங்கொள்ளப் பார்த்தால் श्रुति தானே नित्यனான आत्माவுக்கு शरीर परंपरा योगத்தைச் சொல்லுகையாலும்,

1 'वासांसि जीर्णानि'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி)

इत्यादिகளான उप बृंहणங்களாலும் இப்प्रमाणங்களுக்கனுகுண மாக प्रेक्षावान்கள் பண்ணுகிற निर्बाध निरुपाधिक पार लौकिक प्रवृत्तिகளுக்கு निष्प्रयोजनत्व, दृष्ट प्रयोजनत्वங்கள் கூடாமையாலும் शरीरावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லிற்றாகத் தோற்றுகிற श्रुतिகளுக்கு अवस्था विशेषத்திலே तात्पर्यं கொள்ள प्राप्तம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது आत्म नित्यत्वஞ்சொல்லுகிற श्रुतिகள் போலே இश्रुतिகள் தானும் प्रमाणமன்றிக்கே யொழிகையால் இது மூலமாக இவர்களுக்கு स्वपक्षமுதியாது

लोक वेदங்களில் आत्माவினுடைய उत्पत्ति नाश व्यावहारं शरीरोत्पत्ति विनाशादिகளையிட்டு विशिष्ट वेषத்திலே प्रवर्तिக்கிறது. ஆனாலும்

2 'प्रकृतिं यां मयाऽऽख्याता व्यक्ताव्यक्त स्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥'

(ப்ரக்ருதிர்யா மயாऽऽக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்வரூபிணீ)
(புருஷஸ் சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மனி)

---

1 கீதை—2-22 கிழிந்துபோன வஸ்திரங்களை (விட்டுவிட்டு புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய் புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பார்க்க

इत्यादिகளாலே ஆத்மாவும ஆப்ரளயஸ்தாயியாம் அததனையன்றோ ? எனபாாகள். அபபோது

1 'प्रकृति पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपी'

(பரக்ருதிம புருஷம சைவ விதயநாதீ உபாவபீ)

इत्यादि प्रमाणஙகள விரோधिககையாலும் இஙகு प्रवाहनित्यत्वं विवक्षित மெனன வேணடுமபடிககொரு प्रबल बाधकமிலலாமையாலும் क्षेत्रज्ञர்ககு उत्पत्ति नाशஙகள கொணடால ईश्वरனுககு वैषम्य नैर्घृण्य प्रसंगं परिहरिககவொண்ணாமையாலும,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(காமபி: பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே காம கல்பகோடி ஶதைரபி)

इत्यादिகளாலே आत्माவுககு कल्पान्तरस्थिति कण्ठोक्तैயாகையாலும் अकृताभ्यागम कृत विप्रणाशஙகள கூடாமையாலும, 'लीयते परमात्मनि' எனறவிடம இருமபுண்டநீா போலே வருகிற पृथग्व्यपदेशानर्हावस्थाविशेषापत्तियாலே निर्वाह्यं ஆகையால सृष्टि प्रळयஙகளில आत्मादिகளுககு स्वरूपोत्पत्ति विनाशஙகளை अव्यवस्थित भागமாகவாதல சொலலுகிற ब्रह्मदत्तादि मतஙகள் बाह्यमत तुल्यஙகளாம.

---

1 28-ம பக்கம பாாகக.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முனசெயத காமஙகளினால உண்டாககப் பட்ட, அதாவது அநதக காமஙகளைக காரணமாகக கொணடு உண் டாககப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்ததம் - பரகருதிகாணடம் - 26-70 நூறுகோடி கலபஙகளிலும காமஙகளின பலனகள அனுவிககபபடாததாயக கொணடு நாசம அடைகிறதிலலை

नित्य नैमित्तिक प्राकृत प्रळयங்களில் நசியாதாகிலும் आत्यन्तिक प्रळयத்தில் ब्रह्मத்திலே लीनனாம் என்று சொல்லப்படுகிற आत्मा பின்பு பிறக்கக்கூடுமோ? ஆகையால் आत्मा आमोक्षस्थायि யாமத்தனையன்றோ? என்பார்கள். இப்பக்ஷத்திற்கு मोक्षदशै தன்னிலே ஜீவர்களுக்கு भेदம் சொல்லுகிற श्रुतिस्मृतिகள் विरोधिக்கையாலும் साम्य साधर्म्य तादृक्त्वादि निर्देशங்கள் சேராமையாலும் मुक्तனுக்கு स्वच्छन्द भोगविशेषங்களையும் व्यापार विशेषங்களையும் சொல்லுகையாலும் मोक्षத்தில் आत्यन्तिक प्रळय शब्दं अविद्याकर्मादिகளுடைய अत्यन्त निवृत्तिயையும் पुनरावृत्तिயில்லாதபடி प्रतिष्ठित परिपूर्ण ब्रह्मानुभवदशैயையும் பற்ற प्रयुक्तமாகிறது. मुक्तனுக்கு संज्ञैயில்லையென்றாப் போலச் சொல்லும் शब्दங்கள் प्रतिकूल संज्ञादि निवृत्तिயிலே तत्परங்களாம். ஆகையால் आत्मनाशं मोक्षமென்கிற पक्षமும் चार्वाकादि पक्षतुल्यம்.

गुण गुणि भेदभंगक्षण भंगादिகளைக் கொண்டு विशिष्ट नित्यात्मा पन्हवं பண்ணப் பார்க்குமதுக்கு परिहारं सौगतादि समय भंगदशैயிலே கண்டுகொள்வது. ஆகையால் प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्र प्रसिद्धமான नित्यात्म तत्वத்தையிசைந்து पारलौकिक सुख दुःख प्राप्ति परिहारानुगुणமாக வர்திக்கப் प्राप्तम् ॥

[ப்ரம்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டது என்கிற ஏற்ற நிரஸநம்]

(13) प्रजापतिயும் देवगुरुவும் देहात्म वादத்தைச் சொன்னதுவும் आसुर व्यामोहनार्थं. रामभक्ति मूलமான जाबालि वाक्यं रामवाक्यத்தாலே दत्तोत्तरं. आश्रम वर्णनத்திலே लोकायतिक मुख्यரென்கிறது लोकायतिक सिद्धान्तத்தை दूषिக்கலாம்படி தெளியக் கற்றவர்களைச் சொன்னமாத்ரத்தனை. ஆகையால் அதுக்கு वेदवैदिक परिग्रह लेश प्रसंगமுமில்லை. पशुप्राय गूढाशय पापिष्ठजन परिग्रहं प्रेक्षवदुपादित्सा मूलமாகாது.

[ஈச்வரன் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(14) लोक व्यवहार सिद्धेश्वरனையொரு प्रकारத்தாலே आराधिக்க फलं வருமென்று निश्चयित्து प्रवर्तिக்கிறாப் போலே लोक वेद व्यवहार सिद्धனான ईश्वरனையும் आराधिக்க फलं வருமென்று निश्चयिக்கக்குறையில்லை. प्रत्यक्षमात्र भक्तருக்கும் स्वरूपமும் वेदजन्य ज्ञानமும் கண்டபடியாலே अपह्नविக்க வொண்ணாது. இதுக்குக் கரண दोषமும் वाधक प्रत्ययமும் காணாமையாலே (அப்ராமாண்யம்) இசைய வொண்ணாது. இப்படியால் प्रत्यक्षத்தைப் போலே वेदமாகிய सनातन चक्षुस्सैயும் கொண்டு अंजन विशेषादिகளாலே निधिகாணுமாப்போலே अतीन्द्रियங்களையெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

* கண்டதனால் காணாதது அனுமிக்கின்றார்,
கண்டொருத்தன் உரைத்ததனைக் கவருகின்றார்,
உண்டு பசிகெடுமென்றே யுணர்ந்துண்கின்றார்,
ஒன்றாலே யொன்றைத்தான் சாதிக்கின்றார்,
பண்டுமுலையுண்டதனால் முலையுண்கின்றார்,
பார்க்கின்றார் பலரல்லாத தம்மை மற்றும்,
கண்டு மதிகெட்டநிலை காண்கில்லார்,
காணாததிலதென்று கலங்குவாரே. 13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठः ॥

(ஆறாவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்)

---

* 114-ம் பக்கம் பார்க்க.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீராா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான் திருவடிகளே சரணம

|| माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ||

(ஏழாவது மாதயமிகபஙகாதிகாரம)

(மாதயமிக பஙக ப்ரதிஜ்ஞை — அவாகள கொளகைகளின ஸஙகரஹம் — புதத ஸாவஜஞதவ பக்ஷ நிரஸனம — ஸதஸத பக்ஷ நிரஸனம — ஸவாக்காதிகளுககாக பரயதனம வேணடா எனகிற பக்ஷ நிரஸனம — மோக்ஷமே இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம)

---

* [ப-ரை] காணுதது - நமமால கணடறியபபடாதது, இலது - இலலை, எனறு, கலஙகுவாா, பரமிபபவாகள, கணடதினல - பரதயக்ஷமாக பாாககபபடட புகை முதலியவைகளைக கொணடு, காணுதது - காணபபடாத வஸதுவை, அனுமிககினறா - ஊகிககிறாாகள, ஒருததன - ஆபதன் எனறு நிச்சயிககபபடடவன, கணடு - பரதயக்ஷமாகபபாாதது, உரைததததை-சொனன வாாதைதையை, கவருகினறா? - அஙகீகரிககிறாாகள, உணடு - சாபபிடடு, பசிகெடும - பசி தீாநது விடும, எனறே உணாாநது – எனறு தெரிநதுகொணடு, உணகினறா - சாபபிடுகிறாாகள, ஒன்றுலே ஒரு வாாதைதயிலுலே, ஒனறை - மறறைய ஒனறை, தான - தானே, சாதிககினறா - சொலலுகிறாாகள, பணடு - பூாவ ஜனமததில, முலையுணடதனல - ஸதனயபானம செயததிலுலே, (முலைபபால உணடதினல) முலை உணகினறா - (பிறநத அடுதத நிமிஷததிலேயே)அநத வயாபாரததில பரவாததிககிறாாகள, பலரலலா - அனேகவஸதுககளாக அலலாத, தமமை - தன ஆதமாவை, பாாககினறா - நான ஒருவன எனறு பாாககிறாாகள, மறறும் - இபபடி பலவேறு விதமாக, கணடு - தாஙகளே பரதயக்ஷத்தில அறிநது, மதி - புததியானது, கெட்ட - கெடடுபபோன, காணகிலலாா - காண சகதி இலலாதவாகள, (அனறிககே) கணடுமதி - பரதயக்ஷததினல உணடான ஜஞானம, கெடடநிலை - தோஷதளத அடைநதிருககும நிலை, காணகிலலாா

காணாததிலதெனும் கலவியினுரைககடிநததறபின
கோணா குதாககங்கள கொண்டேகுழபபும புவுததாகளில*
நாணுதனைதது மிலதெனறும நால வகையனறிதெனறும,*
வாணுளறுககினற மததிமததான வழி மாறறுவமே 14

[மாதயமிக பஙக பரதிஜஞை]

परोक्षமொனறு மிலலையெனகிற लोकायतिகரை निराकरिதது தோம இவர்களுககுத தோள தீணடிகளான बौद्धாகளில प्रत्यक्ष प्रतिद्वन्द्वि சொல்லவொணணுதபடி प्रत्यक्ष परोक्षஙகளிரணடு மிலலையெனகிற माध्यमिकனை निरसिககிறேம்

[அவாகள கொளகைகளின ஸஙகரஹம]

அவன சொலலும்படி யென? எனனில :—

सर्वज्ञனெனறு பேராம்படி परिगृहीतனுன बुद्धन் சொன னதே प्रामाणिकम् இவன क्षणभंग, प्रत्यक्षार्थभंग, बाह्यार्थभंग, धर्मधर्मि भावभंगादिகள சொனனதுவும भिक्षु पादप्रसरणं பணணினபடி सर्व शून्यत्वமே सुगतमतकाष्ठै ஆனபினபு अहमिदं जानामि எனறு ज्ञातृ ज्ञेय ज्ञानस्वरूपமாயத தோறறுகிற अर्थजातததை सदसदुभयानुभयकोटि களிலே நடததப பாாத்தால प्रबल युक्तिகளாலே யொனறிலும கூடாதபடியாயிரா நினறது இவவர்த்

* [ப-ரை] காணுதது - பரதயக்ஷததிலை, காணபபடாதது இல தெனும-இலலை எனறு சொலலுகிற,கலவியினுரை-வித்தையையுடைய வாகளை, கடிந்ததறபின - நிரஸனம செயத பிறகு, கோணா கோணலாயிருககையினுல நிறைநத, குதாககஙகள - கெடடயுகதி களை, கொணடே - ஆதாரமாகக கொணடு, குழபபும - லோகததை பரமிககுமபடி செயகிற, பவுததாகளில—(ஸௌததிராநதிகன, யோகா சாரன, வைபாஷிகன, மாதயமிகன)எனறு நாலவகைபபட்ட பௌத் தாகளுககுள, நாணுது - வெட்கடபடாமல, அனைததும - எலலாம,

1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् ।
चतुष्कोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'
2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(ந ஸத் ந அஸத் ந ஸத் அஸத் நசாபி அனுபயாத்மகம் ।
சதுஷ்கோடி விநிர்முக்தம் தத்வம் மாத்யமிகா விது: ॥
புத்யா விவிச்யமாநாநாம் ஸ்வபாவோ நாவதார்யதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸ்தே நிஸ்ஸ்வபாவாஶ்ச தர்ஶிதா: ॥)

इत्यादिகளிலே संगृहीतम् ॥

இப்படியால் स्वप्नकल्प जागर प्रतीति विषयங்களும் गगन कुसुमादिகள் போலே तुच्छங்களென்றறிந்தால் स्वर्ग मोक्षादि पारलौकिक फलार्थ प्रवृत्तिகள் பண்ண வேண்டுவதில்லை दृष्टार्थ व्यापारங்களு மெல்லாம் स्वप्न व्यापारங்கள் போலே अविचारित रमणीयங்களாய் நடக்கிறனவத்தனை. मोक्षமாவது सर्वத்திலும் நடக்கிற सत्यता भ्रमं கழிய नित्यसिद्ध निरुपाधिक शून्यतापत्तिயே யுள்ளதென்பார்கள்.

இல்லது என்றும் - இல்லை என்றும், (இது)-ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள வஸ்துக்கள், நால்வகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று சொல்லிக்கொண்டு நாளகளை, அறுக்கின்ற - வீணாக்கப்போக்குகின்ற, மத்திமத்தான் மாத்யமிகனுடைய, வழி - மார்க்கத்தை, மாற்றுவம் - கண்டிப்போம் 14

1 ந ஸத் - ஸத்துமல்ல, ந அஸத் - அஸத்துமல்ல, ந ஸத் ஸத் - ஸத் ஸத்தும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதுமல்ல என்பதும் அல்ல கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான தத்வத்தை மாத்யமிகர்கள் அறிந்தார்கள் 2 புத்தியினால் பிரித்து அறியப்படுகிற இந்த வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவமானது நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை, ஆகையினால் அந்த வஸ்துக்கள், சொல்லத்தகாதவைகள் ஸ்வபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புதத ஸாவஜஞுதவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள स्वमतததுககு मूलமாகச சொனன सर्वज्ञனையும वन्ध्यासुत तुल्यனாக இசைகையாலும सर्वज्ञ समाख्यामात्रं महावृक्षादि शब्दஙகள போலே अन्वर्थமாகமாடடாமையாலும மறறுளளாராக கும இபபேரிட शक्यமாகையாலும ஒருவன परस्पर विरुद्धமாக नाना मतஙகளை प्रलपितத இதில ஒனறிலே तात्पर्यமெனகைககு नियामक மிலலாமையாலும் இவறறுககெலலாம भ्रमादिகளே मूलமா மிததனை.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம]

இவாகள चतुष्कोटि विनिर्मुक्त तत्त्वமெனறதுவும अनुपपन्नम्। ஒரு देशादिகளிலே सत्ताயும देशान्तरादिகளிலே असत्ताயும இப்படி उभयाकारयोगததாலே सदसत्ताயும் स्वव्यतिरिक्त सदसததுககளில காடடில வேறு படடிருககையாலே सदसद्विलक्षणமாயும प्रत्यक्षादि सिद्धமான वस्तुவுககு இप्रकारததாலே कोटि चतुष्टयமும கூடும. सर्वप्रकार सत्त्वமாதல सर्व प्रकारा सत्त्वமாதல, देशादि भेद निरपेक्ष सदसदात्मकत्वமாதல सत्वासत्वात्यन्ताभावமாதல கொளளும் पक्षஙகளுககனறோ? विरोधமுளளது. இபபடி आकार भेदததாலே இக்கோடிகளை யிசைநதால जैनன சொலலும सप्तभंगी प्रसंगமும் வாராது. निरुपाख्यமான अभावததுககுச சில हेतुககள उत्पादकங களாமபோது அநத हेतुககளுககு निर्विषयत्वं प्रसंगिககையாலும் ஒரு हेतुவாலே வருமவைததுககெலலாம विनाशं வேணடுகையா லும இவவுपपत्ति தனனாலே विनाश निरपेक्षமாக स्वत एव निरुपाख्य மான अभावததுககு विनाशं கூடாமையாலும, प्रागभावமெனறும, प्रध्वंसाभावமெனறும் विकल्पितமான अभावं नित्यமாகையாலே सर्व भावஙகளும் எபபோதும स्वाभाव ग्रस्तஙகளாகையாலே இவைத துககு सत्वं कल्पनामात्र सिद्धமனறோ? எனனில, भावान्तर रूपமாயா தல, अतिरिक्तமாயாதல सिद्धिககிற अभावததுக்கு स्वेन रूपेण निरुपा ख्यत्वமிலலை. वस्त्वन्तर रूपததாலே வரும निरुपाख्यत्वம कार्यत्व, कारण त्वादिகளுககு विरोधिயனறு இப்படியால अभावததுககு यथा प्रमाणं निवर्त्यत्वமும उत्पाद्यत्वமும, उत्पन्नததுககும उत्तरावधि राहित्यமுங கூடு

கையாலே प्रागभाव प्रध्वंसाभाव मध्यवर्तियான भावத்துக்கு स्वकाल सत्त्व विरोधமில்லை विवेकदर्शिயில் स्वभावानवधारणமும் தன்னுடைய मतिमान्द्य प्रयुक्तम्. भावाभावरूपமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் निरुपाख्यं, निरभिलाप्यं, निस्स्वभावமென்றுப் போலே சொல்லுமவனுக்கு स्ववचन विरोधமும் प्रमाण विरोधமும் வரும். पूर्वं असत्तாகையாலே அப்போது निस्स्वभावமாய் நின்றதுக்குப் பின்பு सत्तायोगமாதல், स्वरूपेण विद्यमानत्वமாதல் கூடும்படி யென்? என்னில், स्वकालத்திலே प्रमाण व्यवस्थित स्वभावமான वस्तुவுக்கு पूर्वकालத்தில் சொல்லுகிற असत्त्वம் अभावमात्रமாகையாலே இவ்வஸ்து पूर्वं निस्स्वभावமாய் நின்றதில்லை. இவ்வभावं कार्यத்துக்கு स्वरूपமாகில் ஒன்றுக்கே विरुद्ध स्वभावत्वं கொண்டதாம். स्वरूपातिरिक्तமாகில் कार्यं முன்பு எப்படி இருக்குமென்று கேட்க? இதினுடைய अभावமாயிருக்குமென்ற अर्थान्तरத்தைச் சொன்னால் கேட்டதுக்கென்ன उत्तरஞ் சொல்லிற்று மென்னில், இக்கार्यं पूर्वकालத்திலுண்டாகில்லன்றே அதுக்கொரு படி சொல்லவேண்டுவது, कार्यத்தினுடைய स्वरूपந்தான் कालத்தி லில்லையென்று उत्तरतात्पर्यமாகையாலே प्रश्नத்தோடு संगतமாம். देवदत्त स्वरूपத்தை இசைந்து, அவன் எங்கே वर्तिக்கிறானென்று देश विशेष संबन्धத்தைக் கேட்டவனுக்கு देवदत्तனுண்டாகில்லன்றே அவனிருக்கிறவிடம் கேட்க வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம் என்னுமாப் போலே, पूर्वकालத்திலே घटस्वरूपத்தையிசைந்து, அதெப்படிப்பட்ட स्वभावத்தையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்ட வனுக்கு, அக்காலத்தில் कार्य स्वरूपமில்லாமையாலே स्वरूप विशेष प्रश्नத்துக்கு अवकाशமில்லையென்று उत्तरஞ்சொல்லிற்றாயத்து. இத்தாலே 'न ह्यसन् घटादिर्न पटादिः' என்ற खण्डन जल्पமும் निरस्तम्॥ 'अस्मिन्देशे अस्मिन्काले कार्यमस्ति' என்கிறவிடத்தில் अस्ति शब्दार्थं कार्यस्वरूपமாகில் पुनरुक्तமாம். देश कालங்களில் विधिनिषेध साधारणமுமாம். स्वरूपातिरिक्तமாகில் स्वरूपं सत्तாம்படியென்? என்னில், देशकाल सबन्धादि रूपமான अस्ति शब्दार्थமும் वस्तुவுக்கு स्वभावतो विशेषणமாகையாலே இவ்வஸ்துவை सत् என்னலாம். संबन्धान्तरापेक्षादिகளில்லாமையாலே अनवस्थादि दोषமும் வாராது. अलीक कारங்கள் தன்னிலும் संवृति सत्यलोक व्यवहार सिद्धिக்காக यथा दर्शनं

विशेषण विशेष्य भावादिகள माध्यमिकादिகளும (கொளளா) சொல லா நினறுர்கள. இஙஙனஙகொளளாதபோது सर्वமும तुच्छं अनिर्वचनीयமெனறுப போலே சொலலும तुच्छत्वादि विशेषण विधि ககு गतिயிலலை. वस्तुवुககு देश काल विशेषஙகளிலுணடான अभावं संबन्धाभावरूपமாஞல संबन्धं தனககு देश कालஙகளில சொல்லுகிற अभावமெனறுகக கடவது (என?) எனனில், अतिरिक्ताभाववादि களுககு अभावं தாறுய நிறகும. भावान्तराभाववादिகளுககு तद्विरुद्ध स्वभावமான भावान्तरமாயிருககுமெனறு यथादर्शनं கணடுகொள வது. இததாலே

1 ‘अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ॥’

(அநதர்பாவித ஸததம சேத காரணம ததஸததத: ।
நாநதர்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: ॥)

इत्यादि विकल्पஙகளும निरस्तஙகள. இததை

2 ‘अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं सदिदं ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदिदं ततः ॥’

(அநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ஸதிதம் தத ।
நாநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ததிதம் தத: ॥)

---

1 காரணமாகிய வஸது காரயததின ஸவரூபததை உளளடககிக கொண்டிருக்கிறது எனறுல, இப்படி சொலலுகிறபடியல அநத வஸது, அஸத காரணமாகிய வஸது காரயததின ஸவரூபததை உளளடககிககொணடிருககவிலலை எனனில அபபடிசசொலலுவதினு லேயே அநதக காரயம அஸததாகவே இருககும அதாவது காரயம காரணததுடன் கூடவே இருநததாகில இதுகாரணம் என்பதே பொருந் தாது முனபு அஸததாயிருநத காரயததிற்குப் பினபு ஸததாயிருககை வராது என்றபடி

2 காரணமாகிய வஸது காரயத்தின ஸ்வரூபத்தை உள்ளடககி கொணடிருககிறது எனறுல இபபடி சொல்லுகிறபடியாலுல இநதக்

என்று படிப்பது

கார்யமாயத்தோற்றினது உத்பத்திக்கு முன்னே ஸத்தாயிருக்குமாகில உத்பத்திக்கும உத்பாதகங்களுக்குமொரு ப்ரயோஜனமில்லையாம. முன்பு அஸத்தாயிருக்குமாகில ம்ருண்மயகடம் ம்ருத்தாயிருக்குமாப் போலே பிறந்தாலும் முன்பு போலே அஸத்தாயிருக்க வேண்டுகையால காரண வையர்த்யாதி தோஷ ஸமானமாம என்னில? த்ரவ்யம் நித்யஸத்தாயிருக்க அவஸ்தா விசேஷங்கள ஆகந்துகங்களாகையாலே காரணாதி ஸாபல்யமுண்டு. அவஸ்தைகள தன்னில பூர்வ ஸதஸத்த்வ விகல்பத்தில கதியென? என்னில, பூர்வம் அஸத்துக்கு ஹேதுவசத்தாலே ஸத்த்வமும,பின்பு ஹேத்வந்தரவசத்தாலே அஸத்த்வமும வரக்காணகையாலே கண்டபடி கொள்ளுவார்க்கு விரோதமில்லை கண்டபடியை இல்லையென்பார்க்கே விரோதமுள்ளது அஸத்து ஸத்தாம்படியென? விருத்தங்களுக்குத் தாதாத்ம்யம் கொண்டால ப்ராகஸத்தான தான தனக்கு உத்பாதகமெனகிற ஜைனவாதமாகாதோ? என்னில, காலபேதத்தாலே ஒன்றுக்கு ஸத்வாஸத்வங்கள வருகை விருத்தமன்று பூர்வ ஸித்தாஸத்வ பரித்யாகத்தில ஸ்வரூப பரித்யாகமாம. அதைப் பரித்யஜியாதொழியில அஸத்தான அவஸ்தைதன்னிலே ஸத்வமுண்டாகாதோ? என்னில, பூர்வகாலாஸத்வமெனகிற தர்மத்தை யொரு காலத்திலும விடாமையாலே ஸ்வரூபத்யாகமுமில்லை, ஸ்வகால ஸத்வ விரோதமுமில்லை,ஸத்வாஸத்வங்கள தர்மங்களானால ஸ்வரூபமெதாவது? என்னில, அதுவுமிப்படிப்பட்ட ஸத்வாஸத்வங்களுடைய ஆச்ரயமென்று லோகத்ருஷ்டம்

வந்தேறியான ஸத்வ தர்மத்துக்கு பூர்வஸத்யாஸத்வங்களில விரோதானவஸ்தாதிகள வாராதோ? அதத்தை ஸதஸத்விலக்ஷணமென்றால

காரணம ஸத்தாகும அதாவது கார்யவஸ்து காரண தசையில ஸ்வரூபம இருந்து அதின அவஸ்தை மாறிவருகிறபடியினால, அந்த அவஸ்தை மாறுவதற்குக்காரணம அவச்யம வேண்டியதாகையினலே அப்படி ஒப்புக கொள்வது பரயோஜனத்துடன கூடியதாகும.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யத்தின ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால இந்தக்கார்யம ஸத அதாவது காலபேதத்தினால ஸத்வாஸதவங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுக்கந்த ரூபமநுவ்ருத்தமாதல், வ்யாவ்ருத்தமாதலாமபோது परित्याज्या सत्त्वமும் प्राप्यसत्वமும கூடாதபடியாய அககடடளையிலே सर्वமும अनिर्वचनीयமாம अनिर्वचनीयत्वததை விட்டு सत्वं வருகை विरुद्ध மாஞல் பிறநதாலும अनिर्वचनीयமாய उत्पत्ति वैयर्थ्यं வாராதோ? எனனில, सत्वததுககுப पूर्वासत्वமாவது पूर्वकालवर्ति विरुद्ध धर्म प्रतियोगित्वं सत्वமாவது प्रामाणिकत्वं. இபபடி यथादर्शनं கொண்டால स्वपरनिर्वाहादिகளாலே विरोधानवस्थादिகள வாராது, उत्पन्नமாகிற वस्तु தனனுலே பிறககிறதாகில पूर्वसिद्धமானதால பிறகக வேண்டா. स्वाभावकालததிலே स्वसत्ता विरोधமும் வரும. परத்தாலே பிறககிறதெனருல परत्वाविशेषததாலே எலலாம எலலாததில நினறும பிறகக வேண்டாவோ? இரண்டாலும பிறககிறதென ருல, இரண்டு दोषமும வாராதோ? எனனில. परत्व मात्रं कारणत्व नियामकமெனறெரு युक्ति சொனனேமாகில, இபபடி प्रसंगं வரும் अन्वय व्यतिरेक दर्शन नियताकार विशेष विशिष्टமான वस्तुवுககுக कारणत्वம சொலலுகையாலும परस्पर संबन्धஙகளான காரணஙக ளெலலாம கூடிக कार्यததைப பண்ணுகையாலுமொரு दोषं வாராது கண்டபடி कारणत्वமெனறு கொண்டு कृतार्थனுய निरूप णार्थं युक्तिயைககழிககப பாாத்தால, तैलोत्पत्ति கண்ட तिलஙக ளுககு तैलकारणत्वமாய तिलान्तरஙகளுககுத तैलकारणत्वं காணுமை யாலே, அவறறைத तैलार्थिகள उपादानं பணணததவிர வேண டாவோ? எனனில, இது दत्तोत्तरம ॥ तिलजातीयं तैलोत्पत्तिकारण மெனறு प्रत्यक्षததாலே सामान्येन व्याप्ति ग्रहणं பணணிஞல विशेषத தில अनुमानததாலே प्रवृत्ति கூடும. तैलोत्पत्तिயில परत्व तिलत्वஙகளி ரணடுககும कारणत्वं अन्वय व्यतिरेक नियत विषय प्रत्यक्ष सिद्धமாகை யாலே இவறறில ஒனறைககொண்டு ஒனறைததளள விரகிலலை परत्वं सर्व कारणानुवृत्तं, तिलत्वादिகள कारण विशेष नियतஙகளாயிருக குமெனறு இவவளவே विशेषं இபபடியே

1 'असत्त्वान्नास्ति संबन्धः कारणैः सत्वसंगिभिः ।
असबद्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थितिः ॥'

---

1 (காாயஙகள) அஸததுகளாயிருபபதிஞல இவை இரணடுககும

(அஸத்வாந்நாஸ்தி ஸம்பந்த: காரணை ஸத்வ ஸங்கிபி ।
அஸம்பத்தஸ்ய சோத்பத்திம் இச்சதோ ந வ்யவஸ்திதி: ॥)

என்று சிலர் சொன்னதுவும் இத்தாலே दत्तोत्तरம்

कार्यத்துக்கு कारणत्वं கொண்டு संयोगादिसंबन्धं வேணு மென்கை अयुक्तांग स्वीकारமாம் कारणங்களுடைய अन्योन्य संबन्धமும் कार्यத்தைப்பற்ற नियत पूर्व भावित्वமும் सबन्धமாகப்போரு தென்றபோது युक्तांग परित्यागं வரும். மற்றும் विकृताविकृतादि विकल्प परिहारं आरंभणाधिकरणादिகளிலே கண்டுகொள்வது உत्पत्ति नाशங்கள घटियाத்துக்கு शश विषाणத்துக்குப்போலே तुच्छत्वं नियतமாகவேணுமென்னுமதுவும் प्रमाण सिद्ध नित्यसद्भावத்தாலே परिहृतम्

இவர்கள் सर्वத்தையும் பற்றி असदलीक शून्य तुच्छ निरभिलप्य निरुपाख्य निस्वभाव मिथ्यादि शब्दங்கள சொல்லுமவை लोकसिद्ध व्युत्पत्ति प्रकारத்தாலே சொல்லப் பார்க்கில் निरुपाधिक निषेधं கூடாமையாலே देश काल स्वभाव, नियत निषेध परங்களாகக் கொள்ளவும் வேணும். அப்போது देशादि भेदத்தாலே वस्तुக்களுக்கு सत्यत्वமுண்டாம். लोकसिद्ध व्युत्पत्तिயை अनादरிக்கில் இவற்றுக்கு ஒன்றைப் பற்ற बोधकत्वமும் बाधकत्वமும் கூடாது वन्ध्या सुतादि वाक्यங்களிலும் व्युत्पत्ति सिद्धपदार्थ परित्यागத்தில் प्रतिनियतार्थ बोधकत्वं घटियாது, व्युत्पन्न पदार्थ स्वीकारத்தில் अनन्वयाग्रहादिகளாலே निर्वाहம் अनन्वित निर्विशेषादि शब्दங்களும் अन्वित विशिष्ट बोधकங்களாம்.

ஒரு कालத்திலேயாதல் ஒரு देशத்திலேயாதல் ஒரு प्रकारத்திலேயாதல் निषेध विषमமாயிருக்குமதுக்கு ஒரு காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலும் ஒரு படியாலும் विधि विषयत्वं கூடாதென்று कूर्म

ஸம்பந்தம் இல்லை அப்படி ஸம்பந்தம் இல்லாத வஸ்துவிற்கு உத்பத்தியை இச்சிப்பவனும் இன்னதற்கு இன்னதுதான் காரணம் என்கிற நியமம் சொல்லமுடியாது.

ரோமாதிகளிலே காணகையாலும ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வஸ்வபாவங்களாலும விதி விஷயமாயிருப்பதொரு வஸ்துவில்லை யெனனுமிடம விரோதாப்யுப கமததாலே பலிக்கையாலும ஸர்வசூன்யத்வம் கொள்ளவேணடாவோ? எனனில, நித்யாஸததில கணடபடியைப ப்ரபஞ்சததிலே கட்டபபாத தால ப்ரபஞ்சததில கணடபடியை நித்யாஸததுதனனிலும கடடலாம்.

ப்ரமாணாப்ரமாண விபாகமில்லை யெனபாரககு இரணடும தனனிலுமொககும். ககன குஸுமாதிகளைபபோலே ஸர்வமும துச்சமென றும, ஸ்வப்னஜ்ஞானாதிகளைபபோலே ஸர்வபுத்திகளும ஸ்வரூபாச்ரய விஷயசூன்யங் கள எனறுமசில ஹேத்வாபாஸங்களைக்கொணடு ஸாதிக்கபபாாத்தால, இவை மாத்யமிகன தனககும ஸ்வரூபாஸித்தி த்ருஷ்டாந்தாஸித்த்யாதி தோஷங்க ளாலே நிரஸ்தங்களாம

இவாகள ஸத் எனகிற பக்ஷததுககுச் சொனன தூஷணம் மெயயாகில, அபபோது கத்யபாவததாலே அஸததெனகிற பக்ஷம ஸுப்ரதிஷ்டிதமாம் அஸத்பக்ஷ தூஷணம் ப்ரதிஷ்டிதமானபோது ஸத்பக்ஷமே பரிக்ராஹ்ய மாம. ப்ரமாண விருத்தங்களான கோட்யந்தரங்களில சொலலும தூஷணங்கள ப்ராமாணிகாககு இஷ்டங்களுமாய் அனுகூலங்களுமாயிருககும்.

இபபடியால கணடபடியொழிய பஞ்சமகோடியைக கட்ட விரகில்லை. இவாகளுககு ஸ்வபக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாணம் பரமார்த்தமாகில நிருபாதிக நிஷேதம் ஸித்தியாது அபஸித்தாந்தமுமாம. அபரமார்த்தமெனனில், இதுககு ஸம்வ்ருதி ஸத்யாதி நாமகரணம் பணணினலும் ஸ்வபக்ஷம் ஸித்தியாது. சூன்யமானதுககு அவித்யாதிகள ஒருபடியாலுஞசொலலவொணணு மையாலே தோறறுகிறவை அவித்யாஸித்தங்கள. ஸம்வ்ருதிஸித்தங்கள ப்ராந்திஸித்தங்களெனறுபபோலே பணணும வ்யவஸ்தைககும் விரகில்லை. அபரமார்த்த ஸாதகததாலே ஸ்வபக்ஷம் ஸித்திககும கடடில் தனனலே பரபக்ஷங்களுமெல்லாம ஸித்திககக குறையில்லை. இபபடிப பரபக்ஷ பாதக யுக்தியிலும பரமார்த்தாபரமார்த்த விகல்ப தூஷணங்கணடு கொளவது. ஸர்வமுமில்லையெனனுமிவனைக குறிதது நாமொரு ஸாதனமாதல தூஷணமாதல ப்ரயோகிததால அவைததை அஸித்த்யாதிகளாலே அவன நிரஸியானோ? எனனில, ஆபாஸானாபாஸாதி வ்யவஹார வ்யவஸ்தை இசைநத

வனைக்குறித்து साधन दूषणங்கள் प्रवृत्तங்களாம். இசையாதவனோடு वादமுமில்லை. अचेतन पशु मृग बालोन्मत्तादिகளுக்குப்போலே இவனுக்கும் वादाधिकारமில்லையென்று शिष्यादिகளுக்குச்சொல்லு மத்தனை. இவ்வர்த்தத்தை

1 "अधिकारोऽनुपायत्वात् न वादे शून्यवादिनः"

(அதிகாரோ அனுபாயத்வாத் ந வாதே சூந்யவாதிந:)

என்று संग्रहित्தார்கள்.

[மோக்ஷம் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

सर्वமும் तुच्छமென்றறிந்து தானே दृष्टार्थ व्यापारங்களைப் பண்ணினாலும் स्वर्ग मोक्षादार्थ प्रवृत्तिகளையும் प्रतिषेधिக்கவேண்டுவ தில்லை. नित्य सिद्ध शून्यत्वं साध्यமல்லாமையாலே स्वशास्त्रமும் निष्प्रयोजनं। सत्यताभ्रमंதானும் तुच्छமாகையாலே அதத்தைக்கழிக்க வேண்டுவதுமில்லை இம்माध्यमिक पक्षத்தை वेदान्त सूत्रकारர்

2 "सर्वथानुपपत्तेश्च"

(ஸாவதாநுபபத்தேச்ச)

என்கிற सूत्रத்தாலே निरसित्தார். ஆழ்வாரும்

3 'உளனெனிலுளன்'

என்கிற பாட்டிலே सर्वशरीरि परतत्व सत्त्वोदाहरणமுகத்தாலே निराकरित्தார்

---

1. பட்டாாயா — ஸாவமும் சூன்யம் என்று சொல்லுகிறவனுக்கு உபாயம் ஒன்றும் இல்லாமையால வாதத்தில் அதிகாரம் இல்லை

2, சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும் சூன்யம் என்றுவது, மற்ற எந்தவிதமாகவாவது சொன்னபோதிலும், எல்லாவிதத்தாலும் பொருந்தாதாகையினால்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 'प्रतीतिश्चेदिष्टा'

(பரதீதிஶசேதிஷடா)

எனகிற ஶ்லோகததையுமிஙகே படிபபது.

* மானமிலலை மேயமிலலை யெனறும, மறறோர்
வாதநெறியிலலை யெனறும் வாதுபூணட *
தானுமிலலை தனனுரையும பொருளுமிலலை
தததுவததினுணாததி சயமிலலையெனறும *
வானவரும மானவரும மனமும வௌக
வளமபேசு மதிகேடன மததி மததான *
தேனநெறி கொணடனைததும திருடாவணணம
செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே. 15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிக பஙகாதிகாரம)

---

1 ஸ்ரீரஙகாரஜஸதவம 7 (ஒனறும இலலை) எனகிற அறிவா னது உணமையெனறு கொளளபபடில,

*[ப-ரை] மானமிலலை - (ஸாதக) பரமாணம இலலை, மேயமிலலை - (அநத பரமாணஙகளைக கொணடு) அறிய வேண்டியது ஒனறும இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுபபடட, (ஓர) வாத நெறி இலலை - வாததிறகு ஏறபடட மாரககம ஒனறுமிலலை எனறும, வாது பூணட - வாததைப பூடடிககொணடவனை, தானும இலலை - வாதம செயப வனும இலலை, தன உரையும - தனனுடைய வார்த்தையும, பொரு

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ||

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்)

[யோகாசார நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை — அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸநம — ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம — ப்ரத்யக்ஷம ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம]

* முற்றுஞ்செகத்திலதென்றே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுந்துறந்து துறையில நின்றே துகளாக்கியபின் *
மற்றொன்றிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால *
சற்றுந்துறந்த யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே 16

ஞும - அதற்கு ஆத்தமும், இலலை - இல்லை, தத்வத்தின உணாததி - தத்வ ஜ்ஞானமும, சயமிலலை - ஜயமிலலை, வானவரும - தேவதைகளும், மானவரும - மனுஷ்யாகளும, மனதும - சொலலுகிற தனனுடைய மனதும, வெள்க-ஜுகுப்ஸைப்படுமபடி, வளம பேசும - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிககொளகிற, மதிகேடன - புதத்தி இல்லாதவனை, மததிமததான - மாத்யமிகன, தேனநெறி - திருடாகளுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரிததது, அனைததும - எல்லா வஸ்துக்களையும, திருடாவணணம திருடாமல இருக்கும படியாக, செழு - சலாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைபபோல, எழு - வருத்தி அடைநது கொணடிருக்கிற, மதியால் - புதத்தியினால, சேமித்தோம - காப்பாற்றினோம. 15

* [ப-ரை] செகததது - இநத லோகத்தில, முற்றும - எல்லா வஸ்துக்களும, இலது - இல்லாதது, எனறே - என்று சொலலிக் கொணடு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடாகளை,

[யோகாசார நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை]

कार्य कारण भावादिகளில்லையென்ற चार्वाकனுக்கும் सर्वமுமில்லையென்ற माध्यमिकனுக்கும் சொன்ன தோஷங்களைத் தப்பலாமென்று பார்த்து ज्ञानமொன்றையுமிசைந்து அதிலே कार्य कारण भावத்தையும் கொண்டு सुखदुःखादि व्यवस्थैக்காகப்பல ज्ञान सन्ततिகளையும் கொண்ட योगाचारனை निरसिக்கிறோம்.

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

அவன்

1 'अविभागो पि बुद्ध्यात्मा विपर्यासि तदर्शनैः।
ग्राह्य ग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते ॥'

(அவிபாகோபி புத்த்யாத்மா விபர்யாஸி தத்ர்சநை: ।
க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவாநிவ லக்ஷ்யதே ॥)

என்றும்,

நாம, சுற்றும் - எல்லாதிக்குக்களிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு' துறையில் நின்றே - (பூர்வர்கள் நின்ற) மார்க்கத்திலேயே நின்று கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாக்கிய பிறகு, அதாவது அவர்களை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மற்றொன்று இலது - வேறு ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துக்கம் என்றபடி, பல - அநேகவிதமான, மதி - ஜ்ஞானம் உண்டு, என்று - ஜ்ஞானம் மாத்திரம் உண்டு என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில வஸ்துக்களை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிக்கின்றனம் - துண்டு துண்டுகளாகச்செய்கிறோம்

1 ஒருபிரிவும் இல்லாத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யா சத்தை உண்டாக்கப்பட்ட பார்வையை உடையவர்களினுலே, அறியப் படுகிற வஸ்து அறிகிறவன் ஜ்ஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 'सहोपलंभ नियमात् अभेदो नीलतद्धियोः'

(ஸஹோபலமப நியமாத அபேதோ நீலததியோ:)

என்றும, இவன சொலலுமிததை अनुवदिககிறவாகளும

2 'त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः।
तथाप्यनादौ संसारे पूर्व ज्ञान प्रसूतिभिः॥
चित्राभिश्चित्र हेतुत्वा द्वासनाभिरुप प्लवात्।
स्वानुरूप्येण नीलादि ग्राह्यग्राहक रूषितम्॥
प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्य मर्थं मपेक्षते।'

(தவதபக்ஷே யதயபி ஸவசசோ ஜ்ஞாநாதமா பரமார்த்தத।
ததாபயநாதௌ ஸமஸாரே பூாவஜ்ஞான பரஸூதிபி:॥
சிதராபி: சிதர ஹேதுதவாத வாஸநாபி: உபபலவாத।
ஸவாநு ரூபயேண நீலாதி கராஹய கராஹக ரூஷிதம॥
பரவிபகதம இவோதபந்நம நாநயம ஆததம அபேக்ஷதே।)

என்றும சொனனாகள.

[காாய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம]

இபபக்ஷததை இவவுपलंभस्वारस्यादिகளாலும अनुमानஙகளாலும साधिககும இவன சொலலும் मोक्षமாவது, विषयोपरागशून्य बुद्धि

---

1 நீலரூபம் எனன, அதைபபறறிய ஜ்ஞானம எனன, இவைக ளுககு எபபொழுதும ஒன்றுகவே (சோநதே) அறியபபடுகிறபடியினால இவை இரணடுககும அபேதமே

2 உனனுடைய பக்ஷததில ஜ்ஞானஸவரூபம உணமையில அழுககறறதுதான, அபபடி இருநதபோதிலும ஆதி இலலாத ஸம ஸாரததில முனபு உணடான ஜ்ஞாநததினால ஏறபடடவிசிதரமான காரணஙகளை யுடைததாயிருபபதினால விசிதரஙகளான வாஸனைகளி னாலே கெடுககபபடுகிறபடியினால அநதநத வாஸனைககுத தகுநதபடி நீலரூபம் முதலான அறியபபடவேணடிய வஸதுககள அறிகிறவன இவாகளினால கெடுககபபடடதாயப பிரிககபபடடதைப போல உண டானது வேறு ஒரு வஸதுவை அபேக்ஷிககிறதிலலை.

संतान स्फुरणं. இதுக்கு உபாயமாகச் சொல்லுமதும் இப்படியே தெளிந்து भाविक्कै இவன் தனக்குச் चार्वाकादिகளில் காட்டில் வாசியாக कार्य कारण भावं கொண்டது निर्वहिக்கவொண்ணாது. எங்ஙனே யென்னில் :—

क्षणिक स्वक्षण व्यक्ति नियமத்தாலே कार्य कारणभावं சொன்னால் गर्दभ धूमादिகளுக்கும் कार्य कारणभावம் சொல்லலாம். அப்போது, எல்லா पूर्वक्षणங்களும் எல்லா उत्तरक्षणங்களுக்கும் कारणமென்னலாம்படியாயத்தானிசைந்த अनुमानமும் निर्मूलமாம் सन्तानैक्यத்துக்கு व्यवस्थापकம் கொள்ள விரகில்லை ஆகையாலே

1 'यस्मिन्नेव हि सन्तान आहिता कर्मवासना।
फलं तत्रैव बध्नाति कार्पासे रक्तता यथा॥

(யஸ்மிந்நேவ ஹி ஸந்தாந ஆஹிதா காமவாஸநா।
பலம் தத்ரைவ பத்நாதி காாபாஸே ரக்தா யதா॥

என்று சொன்ன दृष्टान्त दार्ष्टान्तिकங்களும் घटियாது अन्वय व्यतिरेक सिद्ध सामान्य नियமத்தாலே कारणत्वादिகளைக் கொள்ளுகை सामान्य रूपத்தையும் அதுக்கு व्याप्तिயை ग्रहिக்கைக்கு நிலை நின்றுன ஒரு ज्ञाताவையும் கொள்ளாமையாலே கூடாது.

कार्य कारण मात्रந்தானு ज्ञानங்களுடைய सत्वமும் पूर्वोत्तर काल सत्वமும் साध्य सत्वादिகளும் भ्रान्ति रूपविकल्प मात्र सिद्धங்களென்கையாலே ज्ञानத்துக்கு मायावादिகள் சொல்லும் नित्यत्वமாதல், माध्यमिकன் சொல்லும் तुच्छत्व மாதல் ஒழியக் கொள்ள விரகில்லை. ज्ञानமதான स्वयं प्रकाशமானால் அதினுடைய स्वयं प्रकाशत्वं प्रमाणान्तर निरपेक्षत्व क्षणिकत्वादिகளைக்காட்ட மாட்டாமையாலே सर्व संग्राहक ज्ञानान्तरத்தாலே யறிய வேண்டியிருக்க

1 எந்த ஸந்தானத்திலேயே காமத்தின வாசனை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, பஞ்சில சிவப்பு நிறம் உண்டாவதைப் போல, அந்த சந்தானத்திலேயே பரயோஜனத்தை உண்டாக்குகிறது.

स्वाकारமே ग्राह्यமென்கை स्वपक्षविरुद्धம் सन्तानान्तरமும் एकसन्तानத்தில் पूर्वापरक्षणங்களும் உண்டென்று காட்டுகிற ज्ञानமும் स्वस्वरूपातिरिक्त सत्य विषयமென்னுமிடம் தனக்கே இசையவேணும். सन्तानान्तरं ग्राह्यமல்லாதபோது शिष्याचार्य शत्रु मित्र वादि प्रतिवादि संव्यवहारங்களொன்றும் கூடாமையாலே एकसन्तान परिशेषமாதல் अद्वैतिகள் சொல்லும் एकस्थिर परिशेषமாதலாம். ஆகையால் बाह्यग्रहणத்தை बाधिக்கைக்குச் சொல்லும் कुतर्कங்களெல்லாம் स्वसिद्धान्त बाधकங்களாம். स्वपक्षस्थापकன் தானும் स्ववेद्य विषयத்தில் प्रमाणமன்றென்கிற இவனுக்கு माध्यमिकனுக்குச் சொன்ன दूषणத்தைத் தப்பவொண்ணாது.

ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸநம்

ज्ञान ज्ञेयங்களுக்கு आकारभेदம் காணகிறிலோம் என்றதுவும் 'इदमहं जानामि' என்கிற त्रितयप्रकाशात्मक स्वानुभव सर्वलोकानुभवங்களாலே निरस्तங்கள். இது கொள்ளாதபோது

1 'ग्राह्यग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते'

(க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவானிவ லக்ஷ்யதே)

என்னவொண்ணாது.

இவ் வுபலம்भ बलத்தாலே கண்ட ஆகாரத்தை ज्ञानाकारமாக்க அமையும் என்று लाघवம் சொன்னதுவும் निरस्तம். संप्रतिपन्न विप्रतिपन्नங்களில் संप्रतिपन्नज्ञानத்துக்கே ஆகாரமென்னுமதுவும் विपरीतम्, अर्थ सर्वलोक संप्रतिपन्नமாகையாலும், இதினுடைய सिद्धिरूपமாய் ஒரு ज्ञाताவின் धर्मமாயல்லது ज्ञानं सिद्धियாமையாலும், उभय निरूप्य ज्ञानमात्रத்தைக் கொண்டு उभयाकारापह्नवं பண்ண शक्यமன்று. विप्रतिपत्ति மாத்ரं बाधकமாகாதென்னுமிடம் सर्ववादि संप्रतिपन्नம்.

இப்படிக் கண்ட ग्राह्यग्राहकங்களை कुतर्कங்களாலே बाधिக

1 127-ம் பக்கம் பார்க்க

கில माध्यमिक न्यायத்தாலே ज्ञानं தானும் बाधितமாம். अवयवि रूप बाह्यार्थத்தில प्रमाणமில்லையென்று वेदान्तिகள் தாங்களே बाधि க்கையாலும், संघातिகளை யொழிய संघातமென்றொரு द्रव्यமில்லா மையாலும், संघातिகளைத் தொடாந்தால் परमाणु परिशेषமாயவை தானும் षट्पार्श्वादि विकल्प दुस्थங்களாய अनवस्था दोषं வருகையாலும், அவை प्रत्यक्ष மல்லாமையாலும், बाह्यार्थग्रहणं प्रमाणமாகக் கூடா தென்னில்? दृश्यमान परमाणुमात्रத்தைக் கொள்ளுமளவில் यथादर्शनं पार्श्व कल्पनादिகள் கூடுகையாலும், அவற்றின் संघात विशेषங்களாலே लोकத்திலுள்ள सर्व वैचित्र्यமும் उपलंभ तारतम्यादि களும் கூடுகையாலும், अतीन्द्रिय परमाणुவைக் कल्पियாமையாலும், शिल्प शास्त्र धर्म शास्त्रादिகளிலும் கண்ட परमाणुவைக் கொண்டு மேலுள்ள परिमाण कल्पनைகள் கூடுகையாலும், அவற்றிலே अतीन्द्रिय परमाणु முதலாக संख्योत्कर्ष कल्पனை சொன்னதுவும் अभिसन्धि विषयமல்லாமையாலும், आप्तवाक्य सिद्धமென்று अतीन्द्रिय परमाणुவைக் கொண்டாலும் संघात दशैயிலே அவைத் துக்கு प्रत्यक्षं வருமென்று शास्त्रबल सिद्ध மாகையாலும், இக்கட்டளை யிலே अतीन्द्रिय मूलप्रकृति முதலாக परिणाम परंपरै வந்தால் भूत भौतिक रूप परिणाम दशैயிலே ऐन्द्रियकत्वங்கூடுகையாலும், बाह्यद्रव्य ங்களும் तद्गुणादिகளும் प्रत्यक्ष प्रमाण सिद्धங்களாகக் குறையில்லை.

आत्मा அணுவாகிலும் विभुவாகிலும் அஹமென்று தோற்றின இதுக்கு ज्ञानத்துக்குப்போலே बाधஞ்சொல்ல வொண்ணாமை யாலும் ग्राहकाकारமும் सत्यமாம் सहोपलम्भनियमத்தாலே ज्ञान ज्ञेयங்களை एकமென்னுமிடமும் स्वतन्त्रनस्वप्रतिपत्ति स्वसिद्धान्तविरुद्ध மாம் ग्राह्यग्राहकाकारங்களை ज्ञानத்தோடே अभिन्नங்கள் என்றால் सत्य मिथ्यार्थங்களுக்கு एकत्वं प्रसंगिக்கும், शून्य वादமாதல் अनेकान्त वादமாதலாம். தன்னையொழிந்தவற்றை ज्ञानங்காணுமாகில் अति प्रसंगं வாராதோ? என்னில், இவ विषय व्यवस्थै यथादर्शनं मिथ्या विषयத்தில் போலே सत्य विषयத்திலும் காணலாம் இத்தாலே எப்படிப்பட்டது எந்த ज्ञानத்துக்கு विषयமென்று लक्षणங்காண்கிறி லோம் என்றதுவும் निरस्तम्.

स्वप्न ज्ञानादि दृष्टान्तத்தைக்கொண்டு सर्व ज्ञानங்களுக்கும் निरालंबनत्वं साधिக்குமதுவும் सर्व लोकोपलंभ स्ववचनादि विरुद्धமாகை யாலும் स्वप्नादि ज्ञानங்களுக்கு सत्यसंकल्प सृष्टि विशेषादिகளாலே तादात्विकமாகமாதல், (कल्प) कालान्तरादिகளிலேயாதல் आलंबनமுண் டாகையாலும் अनुपपन्नம்.

1 ' परिव्राट् कामुक शुनामेकस्यां प्रमदा तनौ ।
कुणपः कामिनी भक्ष्या इति तिस्रो विकल्पनाः ॥ '

(பரிவ்ராட் காமுக சுனாம் ஏகஸ்யாம் ப்ரமதா தனௌ।
குணப: காமினீ பக்ஷ்யா இதி திஸ்ரோ விகல்பநா:)

என்கிறபடியே बाह्यवस्तुவிலே परस्पर विरुद्ध विकल्पங்கள் பிறக்கை யாலே இது निस्स्वभावமாகவேண்டாவோ? என்னில், ज्ञानம் தன்னி லும் परीक्षकர்களுக்கு सत्यत्व तुच्छत्व जडत्व स्वयंप्रकाशत्व क्षणिकत्व नित्यत्वादि परस्पर विरुद्ध विकल्पशतமுண்டாகையாலே ज्ञानமதானும் निस्स्वभावமாய்விடும்.

एकवस्तुவிலே विरुद्ध लिङ्ग संख्या परिणामादि व्यपदेशங்களு மெல்லாம் सोपाधिकங்களாகையாலே वस्तुவில் विरोधம் உண் டாகாது. இங்ஙன் கொள்ளாதபோது ஒரொரு ज्ञानங்கள் தன்னிலே (पूर्वत्वापूर्वत्व) परत्वापरत्व कार्यत्व कारणत्व नील पीता कारत्वादि विरुद्ध विकल्पங்களாலே मिथ्यात्वं வந்து शून्य वादமே புகலிடமாம். இப்படி बाधितानुवृत्त्यादि क्षुद्रोपद्रवங்களுக்கு மெல் லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது. ஒரு नील ज्ञान सन्तान स्वभावத் தாலே இதுக்குப் पीत ज्ञानांश अज्ञानமாமென்றும், पीत ज्ञानसन्तानादि களுக்கும் स्वभाव वशத்தாலே नीलादि ज्ञानांशங்கள் अज्ञानங்களா மென்றும், இப்படி स्वप्न ज्ञान सन्तानभेदங்களில் போலே अपर्यनुयोज्या नादि वासना वैभवத்தாலே बाह्यार्थ निरपेक्षமாக नील पीतादि विकल्प

1. ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய சரீரத்தில் சந்யாஸி காமத்தை உடைய புருஷன் நாய் இவைகளுக்கு பிணம் யுவதி சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து என்று மூன்று கல்பனை உண்டாகின்றன

ங்கள் மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், वासனைக்கும் आधार மாக ஒரு स्थिरத்தைக் கொள்ளாமையாலும், ज्ञान स्वरूपமொழிய वासனையென்றொரு गुणத்தைக் கொள்ளாமையாலும், क्षणप्रत्यय स्वरूप प्रवाहமே वासனையென்றறுதியிட்டபின் अनादियான संसार த்திலே सर्व ज्ञान लक्षणங்களும் सर्व वासना रूपங்களாக வேண்டுகை யாலே नील पीतादि प्रतिनियत विकल्पोदयं தவிர்ந்து एकैक क्षणங்களே सर्व विकल्पोदय हेतुக்களாய் सर्व ज्ञान सन्तानங்களும் सर्व विकल्पयोग्य ங்களாய்விடும்.

இத்தாலே शुभையான चित्तवासனை धर्मமென்கிற सौगत प्रतित न्त्र व्यवस्थैயும் கழிந்து, देश काल व्यवस्थित शास्त्रार्थानुष्ठानங்களும் व्याकुलங்களாம். அவைதன்னையும் தவிர்ந்துவிட்டால் मोक्षार्थ शास्त्र निर्माण श्रवणोपदेशादिகளெல்லாம் निरर्थकங்களாம், अनादि सन्तानத்திலே मोक्षமும் வந்தபோது காணும்த்தனை என்றால் अज्ञान तत्वज्ञानங்களாலே संसार मोक्षங்களென்கிற सर्व तन्त्राभ्युपगम विरोधं வரும்

तत्व ज्ञानம் தானும் வந்தபோதுகாணும்த்தனை யென்றால், श्रवणादि प्रतिनियत कारण व्यवस्थापरित्यागத்தாலே अहेतुक सर्वोत्पत्ति पक्ष तुल्यமாய் चार्वाक माध्यमिक सयूथ्யனும்தொழிய गतियில்லை.

இப்படிகளால் 'इदमहं जानामि என்று தோற்றின மூன்று अर्थத்தில் இரண்டுக்கு सत्यत्व नियमமும், विषयांशத்திலும் अधिष्ठान रूपादि सत्यत्वமும், आरोपितांशத்திற்கு देशान्तरादि सत्यत्वமும் கொள்ளவேண்டி இவற்றில் स्थिरास्थिरविभागமும் यथादर्शनं கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ज्ञानंபோலே ज्ञाताவும் ज्ञेयமுமுண்டாய் ज्ञानந்தானும் क्षणिक सन्तति रूपமன்றிக்கே நிற்கையால் அவர்கள் சொன்ன मोक्षமும் प्रामाणिकமல்லாமை யாலும் இதுக்கு वेदविरुद्ध वेषाचार ज्ञान योगादिகளைக் காரணமென் றது समुदायाधिकारத்தில் சொன்ன न्यायங்களாலே निरस्त மாகையாலும் योगाचारपक्षமும் चार्वाक माध्यमिक पक्षங்களபோலே स्वर्गापवर्गादि सकल पुरुषार्थ विरुद्धம் இம் मतத்தை

1 'नाभाव उपलब्धेः'

(நாபாவ உபலபதே:)

2 'वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत्'

(வைதாமயாசச ந ஸவபநாதிவத்)

எனகிற ஸூத்ரஙகளாலே வேதாந்த ஸூத்ரகாரா நிராகரிததார்.

* உளககதியை நாமுளளி உளளநதேறி
 உலகததார உகநதிசைய உலகுணடெனறேம் *
இளககவரிதாகிய நறறருககம சோநத
 எழில மறையில ராசனுடன எமமைககணடோம *
விளககு நிரைபோல மதிகள வேறுய வேறெனறு
 அறியாதே விளஙகுமென விளமபுகினற
களககருததன கணணிரணடுமழிததோம, நாணுக்
 காகம் போல திரிநதிவன என கதறுமாறே. 17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எடடாவது யோகாசார பஙகாதிகாரம)

---

1. சாரீ-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸதுக்களின அபாவம இலலை நமமால அறியபபடடிருபபதினால

2. சரீ-ஸூ 2—2—28 ஸவபநததில உணடான ஜ்ஞானத்திறகு விருத்தமான ஸவபாவம இருபபதினால ஸவப்நத்தில உணடாகும ஜ்ஞானத்தைபபோல் அலல, விழிததுககொணடிருககுமபொழுது உணடாகும ஜ்ஞானம.

* [ப—ரை] உளககதியை - மனது ஸவரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ —
இந்நூல் ஒப்புல் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அந்தக் கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

* பொருளொன்றில தென்று
போத மொன்றுங்கொண்ட பொய்யரை * நாம்

மாராகத்தை, உள்ளி-யோசித்து, உள்ளம்தேறி - மனதில் நிச்சயம் உண்டாகி, உலகத்தோர்-லோகத்தில் இருக்கும் எல்லோரும், உகந்து -ஸந்தோஷித்து, இசைய - அங்கீகரிக்கும் படியாக, நாம், உலகு - லோகம், உண்டு என்றோம்-உண்டென்று நிரூபித்தோம், இளக்க-இள் கும்படி செய்வதற்கு, அரிதாகிய-அசக்யமான, நல-நல்ல, தருக்கம் சேர்ந்த-தர்க்கத்துடன் கூடிய, எழில் மறையில்-பரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிற வேதத்தில், ஈசனுடன்-ஸர்வேச்வரனுடன் கூட, எம்மை - ஜீவாத்மாக்களையும், கண்டோம்-பார்த்தோம், விளக்குநிரைபோல - விளக்கின் வரிசையைப் போல, மதிகள் வேறுய-புத்தியின் ஸந்தானங் கள் தனித்தனியாய, வேறொன்று அறியாதே-தன்னை வேறொரு ஜ்ஞானம் அறியாமல், விளங்கும் பரகாசிக்கும், என-என்று விளம்புகின்ற சொல்லுகிற, கள்ளக்கருத்தன் - கள்ளர்களுடைய கருத்தையுடையவனுடைய, கண் இரண்டும்-இரண்டு கண்களையும், இவன்-இந்த யோகாசாரன், நாணுக்காகம்போல - வெட்கம் இல்லாத காகாஸுரனைப்போல, திரிந்துலோகங்களை எல்லாம் பரிபரமித்து, (சுற்றி), கத்துமாறு-கத்தும்பரகாரம், அழித்தோம், அவன் சொல்லு கிற ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம் இவைகளை நிராகரித்தோம். 17

* [ப-ரை] பொருள் ஒன்று-வஸ்துக்கள் ஒன்றும், இலது-இல்லை, என்று-என்றும், போதம்-ஜ்ஞானம், ஒன்றும்-ஒன்றையுமே, கொண்ட

தெருள் கொண்டு தீர்த்தபின்
    காண வொண்ணாப் பொருள்தேடுகின்ற *
மருள் கொண்ட சூதுரைக்கும்
    ஸௌத்திராந்திகன் வண்ணிக்கை * நாம்,
இருள் கொண்ட பாழுங்கிணறென்று
    இகழ்ந்தோட இயம்புவமே 18

[ஸௌத்ராந்திக பக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

बाह्यार्थமில்லையென்ற योगाचारன் सर्वलोक परिहास विषयமானபடியைக்கண்டு बाह्यार्थமுண்டென்றொரு பேரையிட்டு அது प्रत्यक्षமன்று, அதடியாகவந்த ज्ञानाकारமே தோற்றுகிறது. இத்தைக் கொண்டு बाह्यार्थத்தை अनुमिக்கிறோம் என்கிற सौत्रान्तिகனை निरसिக்கிறோம்.

- அங்கீகரித்தவனுன, பொய்யரை-மித்யாவாதியான யோகாசாரனை, நாம் - ப்ரமாணசக்திகளை நன்ருக நிரூபித்திருந்த நாம், தெருள் கொண்டு-ஸமயக்ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, தீர்த்தபின் - நிராகரித்த பிறகு, காணவொண்ணு-ப்ரத்யக்ஷத்திஞல் அறியமுடியாததான பொருள-(பாஹ்ய) வஸ்துக்களை, தேடுகின்ற-ஜ்ஞானத்தில் உண்டாகிற ஆகார பேதத்தைக்கொண்டு, அனுமிக்கவேண்டும் என்கிற, மருள் கொண்ட - அஜ்ஞானத்தைக் கொண்ட, சூது-கபடயுக்திகளை, உரைக்கும்-சொல்லுகிற, ஸௌத்திராந்திகன்-ஸௌத்ராந்திகனுடைய வண்ணிக்கை-வாணிப்பதை, நாம், கீழே ஒரு நாம்' என்கிற பதமும், இங்கு மறுபடியும் அந்தப்பதத்தைப் ப்ரயோகிப்பதற்கு பொய்யரை நாம் என்கிற இடத்தில் பரமதங்களை நிரஸிப்பதற்குக் காரணமான நல்ல ப்ரமாண தாக்கங்களிஞல் உண்டாக்கப்பட்ட நல்ல ஜ்ஞானத்தையுடையவா என்பதையும் ' வண்ணிக்கை ' நாம் என்கிற இடத்தில் பரமதங்களைத் தூரத்திலேயே தள்ளி விடுவதற்குக் காரணமாகிய அந்தந்த மதங்களிலுள்ள தோஷங்களையும், அவைகள் அநாதத்தை உண்டாக்கக்கூடியவைகள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்ட நாம் என்கிற ஆத்தபேதம் உண்டாகையிஞல் புனருக்தி தோஷமில்லை, இருள் கொண்ட - இருட்டை அடைந்ததான, பாழுங்கிணறு - ஜலம் இல்லாத கிணறு, என்று-என்று தெரிந்து கொண்டு, இகழ்ந்து அவைகளைத் தூரத்திலேயே விட்டு விட்டு, ஓட - ஜனங்கள் ஓடும்படியாக, இயம்புவம்-சொல்லுவோம்

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவன் बाह्यार्थங் கொண்டவிடத்திலும் अवयवि संघातங்களை अवस्तुக்களென்று கழித்தான் परमाणुக்கள் தன்னையும் सावयवत्वादि चोद्य भयத்தாலே निरंशங்களென்று கொண்டான். कृत्स्नैकदेश विकल्पத்துக்கல்லாத परमाणुக்களுக்கு संयोगந்தன்னையும் विकल्पमात्र सिद्धமென்றான் சில स्वलक्षण विशेष स्वभावத்தாலே இவற்றுக்கு अन्योन्यं संयोग भ्रमं பிறக்க संयुक्तव्यवहारம் வருமித்தனையென்றான், परिच्छिन्नங்களான अणुக்களுக்கு घटादिகளுக்குப் போலே पार्श्वங் கொள்ள வேண்டுகையாலும், पार्श्वங்கொள்ளாதபோது आकाशं போலே सर्वगतங்களாகப் प्रसंगिக்கையாலும், पार्श्वத்தாலே संयोगமாக வேண்டாவோ என்று शंकித்து, இதுக்குப்परिहारமாக परमाणुக்களுக்கு परमाणुत्व மென்றொரு पारमार्थिक धर्मமில்லை, भ्रान्ति सिद्ध परमाणु कलापங்களிலே इयत्तैயென்றும் परिच्छिन्नत्वமென்றும் காண்டோம். அது காணும் आकाशधातु அதுவும் प्रज्ञप्ति मात्रமத்தனை, वस्तुभूतமன்று. இப்படி कलापங்களில் கண்ட आकाश धातुவை परमाणुக்களிலும் कल्पिக்கிறோமாகையால் क्षणिक परमाणु मात्र रूप बाह्यार्थ अनुमेयமென்றான்.

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப் परमाणुக்களிலே संयोग भ्रमமென்றும் कलाप भ्रमமென்றும், परिच्छेद रूपाकाश धातु भ्रमமென்றும் சொன்னார்கள் இவற்றைக் கொள்ளுகிறவனுக்கு वैभाषिकன் சொல்லுகிற परमाणु पुञ्ज प्रत्यक्षत्वமாகல், மற்றுள்ளார் சொல்லும் स्थिर प्रत्यक्षत्वமாதல் ஒழிய மற்றொரு நிலை கூடாது.

चिर विप्रकृष्टभूत भविष्यद्विषय ज्ञानங்களுக்கு कारण भूत विषयத்தாலே आकार समर्पणமென்றதுவும் கூடாது. प्रत्यक्षार्थ विशेषத்தாலே परज्ञानத்தை अनुमिக்கிறாப்போலே प्रत्यक्ष ज्ञान विशेषத்தாலே अर्थ विशेषத்தை अनुमिக்கிறோமென்று दृष्टान्तंசொல்லுமதுவும் सर्वार्थமும் अनुमेयமென்கிறவனுக்குச் சேராது. இவனுக்கு आकार

प्रतीतियைககொணடு आकाशமெனெொரு सत्य पदार्थததை अनुमिககலாயிருகக, இததை तुच्छமெனறதுவும अनुपपन्नம், प्रतीतितुल्यत्वம உண்டாயிருகக युक्तिயாலே ஒனறை तुच्छமென்னபபாாததால माध्यमिक मर्यादैயாலே नीलत्वादिகளையும तुच्छமெனனலாம. आवरणाभावमात्रं आकाशமெனறவனுககு संसर्गाभावादि विकल्पததிலொரு कोटि परिग्रहिக்க விரகிலலை. मध्याकाशத்தில दूरासन्नत्वादि विशेषஙகளும சொலல வழியிலலை.

दूरत्वादि विशिष्ट कलाप कल्पனைகளாலே अलीकान्तरாலததில कल्पनाभेदஙகளெனறில, आकाशததை सत्यமாககொணடு, அதிலே स्वप्नज्ञान तुल्य कल्पनासिद्ध कलाप विशेषஙகளாலே அவவோ परिच्छेद भ्रमமெனறு கடடலாம स्फुटोपलंभादि वलाल्बनம पक्षद्वयததுககும तुल्यம இவவர्थததை

1 ' आकाशे चाविशेषात् '

(ஆகாஶே சாவிஶேஷாத)

எனறு सूत्रकाரருளிசசெயதாா

ज्ञान वैचित्र्यததுககு अर्थवैचित्र्यं कारणமாகவேணுமெனகிறவிதுககு, ज्ञानஙகளுககுளள व्याप्तिग्रहणं பணண விரகிலலை व्याप्तिग्रहणं பணணியலலது இவனுககு अर्थ कल्पिகக வொணணமையாலே (விரகிலலாமையாலே) अर्थஙகள தனனிலும व्याप्ति ग्रहिகக வொணணாது. ज्ञानஙகளையே विचित्र कारणஙகளாகக கொணடு व्याप्तिग्रहणं பணணிறைல, பின்பு வேறொரு ज्ञानததில अर्थததைக் कारणமாகக कल्पिகக வேணடா नील ज्ञान सन्तानं நடவா நிறக, चक्षुरादिகளும नील पीतादि साधारणஙகளாயிரா நிறக, பினபு पीत ज्ञानं

1. சாரீ—ஸூத 2-2-23 ஆகாசததிலும் துசசதவம இலலை மற்ற வஸதுககள விஷயததில போலவே ஐஞானம துலயமாகிற படியிறைல

வருகிறது पीतமாயிருபபதொரு बाह्यार्थं सन्निहितமாகப் பெற றனறே, அலலாத போது முனபுபோலே नील ज्ञान सन्ततिயே நடநது விடாதோ? எனகிற अनुमेयबाह्यार्थ वादिககு स्वप्नததில नीलपीतादि ज्ञान सन्ततिகள மாறிவருகிறபோது முனபுபோலே नील ज्ञान सन्तति बाह्यार्थமனறிககேயிருகக वासनावशததாலே வருகிற தெனறு இவன தானும योगाचारனும கொணட கணககிலே जागरदशैயிலும वासनाविशेष वैचित्र्यததாலே सर्वप्रतिभासமும வரு கிறதெனனும வழியைத தபப விரகிலலை योगाचारன சொனன ग्राह्यलक्षण योगததுககுப परिहारமாகவிவன

1 'भिन्न कालं कथं ग्राह्यमितिचेत् ग्राह्यतां विदु ।
हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकारार्पण क्षमम् ॥'

(பினனகாலம கதமகராஹ்ய மிதிசேத கராஹயதாமவிது: ।
ஹேதுதவமேவ யுகதிஜ்ஞா: ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥)

எனறு इन्द्रिय संप्रयोग क्षणததிலே अग्रस्थितமாய स्वोत्पाद्य ज्ञान क्षणததிலே स्वाकार समर्पकமான बाह्यार्थததைப பேரிடுகிறேமென றதுவும अनुपपन्नம. बाह्यार्थதனககு स्वरूपமொழிய இவன வேறு ஒரு आकारஙகொளளான கொணடாலும் அது स्वाश्रयத்தை விடடு வரபபுகுகிற ज्ञानததில செனறேறமாடடாது. अर्थ स्वरूपந தான स्वकार्यமான ज्ञानं பிறககுமளவும இராது. இரணடும் निर्धर्मकமாயிருகக तुल्यமான आकारं பிறநததெனன வொணணாது. स्वच्छமான ज्ञानததிலே अर्थाकारं प्रतिफलितமெனனுமபோது लोक समत प्रति फलन न्यायததாலே सपान कालत्व रूपत्वादिகள வேணும இத तर्कஙகளாலே ततायः पिण्ड माष राशि प्रविष्ट मषी नीलोत्पल वन गत कादंबादि न्यायஙகளும கழியும पूर्वापरஙகளான

---

1. வேறு காலததில இருக்கும வஸதுக்கள எபபடி அறியபபடும? எனில யுகதியை அறிநதவாகள ஜ்ஞானததில் தனனுடைய ஆகாரத தைக கொடுப்பதறகுத தககதான காரணமாயிருககைகயையே அறியப் படடிருககையாக அறிந்தாாகள.

अर्थज्ञानங்களுக்கு परोक्त जाति போலே ஓா आकारங்கிடக்கிற தென்னுமது उपलंभोपपत्ति स्वसिद्धान्त विरूद्धम् ॥

चूर्ण हरिद्रा संसर्ग जनित रागंபோலே अर्थ ज्ञानங்கள இரண்டிலுமில்லாத आकारं அப்போது வருகிறதென்னும் पक्षமும் पूर्वापरங்களுக்கு संसर्गं கூடாமையாலே निरस्तं। இப்படியால் இவனுக்கு बाह्याकारं प्रत्यक्षமென்று கொள்ளுதல் बाह्यமன்றிக்கே யிருக்க वासनावशத்தாலே सर्वं प्रतिभासமும் என்னுதல் போக்கி மற்றுநிலையில்லை. இவனுக்கு प्रत्यक्षமுமன்றிக்கே अनुमितங்களான क्षणिक भक्ष्य भोग्यादिகள் भक्षणादि प्रवृत्ति विषयமாகமாட்டாது ज्ञानाकारத்தைத் தின்னவும் மெல்லவும் ஒண்ணுது

अनुमित क्षणं अनिष्टமானல் उत्तरक्षणங்களும் भागसंतान ரூபங் களாய் विषाद ரூபங்களுமாம். उत्तरक्षणங்களும் पूर्व क्षणங்க ளென்று अनुमिக்கில் सर्व ज्ञान सन्ततिகளின் विषयक्षणங்களில் वैचित्र्यं கொள்ளவொண்ணுதபடியாய अर्थ वैचित्र्यத்தாலே ज्ञान वैचित्र्यं என்கிற कल्पனை கழியும் இப்பக்ஷம் बाह्यங்கள் தன்னிலே प्रत्यक्षानुमेयं பண்ணி நடக்கிற स्वोपलंभ सर्व लोकोपलंभ विरुद्धமாகை யாலும் अनन्वित त्रस्तरि करமாய் अपहास्यஊம். இம் मतத்தை

1 ' नासतो दृष्टत्वात् '

' நாஸதோ தருஷ்டத்வாத '

என்று सूत्रकारं निरसिத்தார்

* நிலையில்லாப பொருள மதியை விளைத்துத் தான சோ
நிறங்கொடுத்துத் தானழியும் * தனனுல வந்த

---

1. சாரீரக—ஸூத்ர 2 2-25 இல்லாத வஸ்துவிறகுத் தன னுடைய ஆகாரத்தை ஜஞானத்தில் ஸமாபபிப்பது (காட்டி கொடுப பது) ஸமபவிக்காது, இல்லாத வஸ்துவின ஆகாரம் மற்றென்றில் தோன்றுகிறதென்பது லோகத்தில் காணப்படாமையிஞல

* அடுத்த பக்கம் பாாக்க

நிலையில்லாமதிதனனில் நிறததைககாணும
இதுகாணும் பொருளகாணகை என்ற நீசன *
முலையில்லாததாய் கொடுதத முலைபபாலுணணும
முகமிலலாமொழியெனவே மொழிந்த வாாததை *
தலையில்லாததாளுரும கணககாய நினற
கடடளை, நாம கணடு இனறு காட்டினோமே 19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒனபதாவது ஸௌதராந்திக பஙகாதிகாரம்)

---

* [ப-ரை] நிலை - நிலைததிருககை, இலலா-இலலாததான, பொருள-வெளியில இருககும வஸது, மதியை-புததியை, விளைதது -உணடாககி, தானசோ-தான அடைநதிருககிற, நிறம-ஆகாரததை, (ரூபததை) அனறிககே, நிறம எனபது கறுபபு, மஞசள முதலிய வாணததைச சொலலி, அததால ஆகாரததை உபலக்ஷிககிறதாகவு மாம கொடுதது, தான, அழியும-நசிததுவிடும, தனனுல வநத-உண டாககபபடட நிலையிலலா-ஒருக்ஷணததிறகு மேல இருககாத, மதித தனனில-தனனிடததில இருககும, நிறததை—ஆகாரததை, காணும் -பாாககும, இதுகாணும்-இதுவே, பொருளகாணகை—வஸதுககளைப் பறறிய பரதயக்ஷம, எனற-எனறு சொலலுகிற நீசன-நீசனுன ஸௌத ராநதிகனுடைய, இதுமேல 'கடடளை' எனபதுடன அநவயிககிறது, முலையிலலா-ஸதநம இலலாத, தாய-தாயாா, கொடுதத, முலைபபா லுணணும-ஸதநயபானம பணணுகிற, முகமிலலா-முகம இலலாமலே சொலலபபடும மொழி வாாததை (எனவே) எனறு, இது, மேல, 'எனற' எனபதுடன அநவயிககிறது, மொழிநத வாாத்தை-சொலலப படுகிற வாாததை, தலைஇலலா-தலைமுதலிய மறற அவயஙகளிலலாத, தாள-பாதமானது, ஊருமகணககாய - ஊரும பரகாரமாய, நினற - இருககிற, கடடளை-பரகாரததை (கலபனையை எனறபடி) நாம இனறு, கணடு, காட்டினேம-எலலோரும் அறியுமபடி உபதேசிததோம. 19

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பததாவது வைபாஷிக பஙகாதிகாரம)

[வைபாஷிக மதநிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனகொள்கைகளின ஸங்க்ர ஹம - அககொளகைககளின நிரஸனம]

*காணகினறவனில்லை, காடசியும கணடது முணடு *அவைதாம்
ஏண கொணடனவன்று, இவறறிற்குணமு நிலையுமிலலை *
சேண கொணடசநததியால சோந்துமொனறெனா நிறகுமெனற *
கோணகொணட கோளுரை வைபாடிகனகுறை கூறுவமே 20

[வைபாஷிக மத நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

முனபு கழிநத बौद्धாகள மூவாககுச சொன்ன दोषं தப பலாமெனறு பாாதது ज्ञानததோடொக்க बाह्यार्थமும் प्रत्यक्ष ज्ञान ज्ञेयஙகளிரண்டும निर्विशेषात्मक क्षणिक सन्तान रूपஙகளாயிருக கும். ज्ञाताவொருவனுமே कल्पितனெனகிற वैभाषिकனை நிராகரிக கிறோம

* [ப-ரை] காணகினறவன-அறிகிறவன, இலலை, காட்சியும -ஜ்ஞானமும, கணடதும - பாாககபபடடதும, உணடு அவைதான -அநத ஜ்ஞான ஜ்ஞேயஙகளும, ஏண கொணடன அனறு எண்ணிக கை உடையவைகளனறு இவறறில, குணமும நிலையில்லை நீடிததிருபப தும, இலலை, சேண கொணட-நீடிததிருககையை உடைய, சநததி யாா-சநததியால், சோநது-ஒனறுசோதது, ஒனறு என-க்ஷணஙகள தோறும அவை வெவவேறுய இருநதபோதிலும ஒனறு எனறு சொல லும்படி, நிறகுமென்ற கோண கொணட-கோணலைக கொணட, கோள உரை-கருரமான வாாததைகளையுடையவனுன, வைபாடிகன- வைபாஷிக னுடைய, குறை-குறறஙகளை, கூறுவமே (இநத அதிகாரத தில) நிருபிபபோம

[அவன கொள்கைகளின ஸங்கரஹம]

இவன கொண்ட क्षणिक परमाणुககள प्रत्यक्षஙகளென்று தானே இசைந்தான. पुंज दशैயிலே प्रत्यक्षமெனனுமபோது पुंज மென்று परमार्थமாக வொனறைக் கொண்டு, இவன पुंजமென கைககு हेतुवाक संयोगமென்றுதல नैरन्तर्यமென்றுதல ஒரு धर्ममுங கொண்டிலன क्षणिक स्वक्षण विशेषஙகள निर्विकल्पததாலே தோற்றி पुंज विकल्प விஷயமாமெனனும

[அக்கொள்கைகளின நிரஸனம]

இப்படி निर्विकल्पஙததாலே இவை தோற்றிதெனறு ஸாதிக்கைககு निर्विकल्पं प्रमाणமாகமாட்டாது.

1 ' विकल्पे वस्तु निर्भासात् असंवादादुपप्लवः '

(விகல்பே வஸது நிர்பாஸாத அஸமவாதாதஉபபலவ: '

எனறும்,

2 ' तस्माद्यद्रूपम् आभाति वाह्यमेकमिवान्यतः '

(தஸமாத யதரூபம ஆபாதி பாஹ்யம ஏகம இவாந்யத.)

எனறும,

3 ' व्यावृत्तमिव निस्तत्वं परीक्षानङ्गभावतः '

(வயாவருததமிவ நிஸததவம பரீக்ஷாநங்கபாவத:)

---

1 ஸவிகலபகஜ்ஞானததில வஸது தோனறுகிறபடியினுலும, மற்றொரு பரமாணததை அனுசநதிததிராமையாலும ஸநதேகமுணடு.

2 அநத ஸவிகலபக ஜ்ஞானததினுல வெளியிலிருககும வஸது ஒனறைப போலவும, மற்றொரு வஸதுவில இருநது வேறுபட்டவை போலும எநத ஆகாரததை உடையதாகவும தோனறுகிறதோ.

3 விசாரிபபதறகு அநுமானம் இலலாமையினுல, உணமையை உடையதலல

என்றுசொல்லி सविकल्पமும் अनुमानமும் कल्पिताकर विषयமென்று தாங்கள் கட்டுகையாலே அவையும் परमार्थத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி विकल्पं प्रमाणமன்றென்கிறவனுக்கு - विकल्प व्यवस्थाप्यமான निर्विकल्पமும் प्रमाणமாக விரகில்லை विकल्प प्रामाण्य बाधकानुमानத்துக்கு अनैकान्त्यादि दोषங்களவரும் विकल्प मूल विशिष्ट व्यवहारமெல்லாம் कल्पितविषयமென்னுமிவனுக்கு स्वशास्त्र स्ववचनादि विरोधம் உண்டாம். ஆகையால் स्वपक्षस्थापक प्रमाणाभावं माध्यमिकादिகளுக்கும் இவனுக்கும் तुल्यம்

இத்தாலே बुद्धिயிலும் बोध्यங்களிலும் स्वभावமென்னலாமவை सत्यं, विकारமென்னலாமவை मिथ्याவென்ற विभागமும் கூடாது. विशिष्ट स्थिर विषयமாயத் தோற்றுகிற पुञ्ज विकल्पं भ्रान्ति रूपமென்கையாலே இது सयूथ्यர் சொல்லும் वासनादि मात्रवशத்தாலும் கூடுகையால இவனுக்கு बाह्यार्थ प्रत्यक्षமென்னவிரகில்லை ज्ञान ज्ञेयங்களுக்கு संबन्धान्तरं வேண்டா. स्वभाव विशेषத்தாலே विषय विषयी भावமென்றதுவும் ज्ञानविषयமென்று ஒன்று सत्यமாயிற்ருலிறே சொல்லலாவது कारणभूत पूर्वक्षणं इन्द्रिय संप्रयुक्तமாகையாலே இது संबन्धமாக उत्तर ज्ञानं पूर्वक्षणத்தை ग्रहिக்கிறதென்றதுவும் सर्व लोकोपलंभ सिद्धமான ज्ञान समकाल विषय प्रकाशத்தாலே निरस्तम्

व्यवसाय विषयங்களான भूतभविष्यद्वस्तुக்களை व्यवसायத்தோடொக்க अनुव्यवसायं ग्रहिக்குமென்றும், विनश्यदवस्थ वस्तु विषय प्रत्यक्षं विषयविनाशத்துக்குப் பின்னும் क्षणान्तर स्थायिயென்றும் சொல்லுவார் படியிலே पूर्वविषय क्षणं उत्तरज्ञान क्षणத்துக்கு विषयமாகத்தட்டென்? என்னில், இப்படிச் சொன்னாலும், सर्वलोकத்திலுமுள்ள पूर्वक्षणங்களும் विषयமாக प्रसंगिக்கும் அவற்றிற்கு இந்த ज्ञानத்தைக் குறித்து कारणत्वமில்லை என்னில்? आलंबनक्षणंபோலே कारणங்களான अधिपति सहकारि समनन्तर प्रत्ययक्षणங்களுக்கும் विषयत्वं வரும்

कारणत्वादिகள் तुल्यமாயிருக்க स्वलक्षण, स्वभाव विशेष मात्रத்தாலே भिन्नकालं ग्राह्यமென்ருல் அப்படிப்பட்ட स्वभाव विशेष संभवத

தாலே चिरविप्रकृष्टமும் दूरस्थமும ग्राह्यமாகலாம இப்படிககு आलंबन स्वभाव विशेषம கொள்ளுவாாககு अधिपति सहकारिகளைககட்ட வேணடுவதுமில்லை. அவையுண்டாளுலும் स्वभाव विशेषமில்லாத போது आलंबनமாகமாட்டாது. स्वभाव विशेषமுளளபோது அவை யில்லையாகிலும ஆலंबनமாகலாம स्वबाव विशेष विशिष्टமான क्षणिक स्वलक्षणமவற்றையொழிய தோற்றுகிறதில்லை என்று व्यभिचारं காட்டவிரகில்லை सन्तानान्तरததிற்கு தோற்றுகிறதில்லையென்று नील ज्ञान ज्ञेय क्षण द्वय स्वभाव नियमததாலே परिहारமாளுல் वैभाषि कादिகள மூவரும தநதாஙளிசைநத वस्तुககளையெல்லாம் क्षणिक மென்று கொள்ளுகிறவிது सर्व लोक प्रसिद्ध निर्बाध प्रत्यभिज्ञाविरुद्धं संप्रतिपन्न दीपादि सन्ततिபோலே पुंजात् पुंजोत्पत्तियாலேவருகிற घटादि களிலும் ज्ञान सन्ततिகளிலும் आकार सादृश्यததாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञै வருகிறதாகையால स्थिरत्वं कल्पितமெனனில? अनन्यथासिद्ध सामग्री भेदादिகளாலே भिन्नமான दीपததில் போல இஙகு प्रत्यभिज्ञैக குப बाधं சொல்ல வொணணுது.

सर्वமும क्षणिकமாளுல் पूर्वापर सादृश्यादि प्रतिसंधानததுககு ஆளில்லாமையாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञैயும स्मृति मात्रமும் उदिक கைககு விரகில்லை. அப்படியே क्षणिक पक्षததில் पुण्य पापकर्ताவுககு तत्फल भोगं கூடாமையாலே வேறெருததன भुजिககப்புககால अतिप्रसंगं வரும

1 ‘ यस्मिन्नेव हि संतान आहिता कर्म वासना ’

(யஸமினனேவஹி ஸநதான ஆஹிதா காமவாஸநா)

2 ‘ फलं तत्रैव बध्नाति कार्पासे रक्तता यथा ’

(பலம தததரைவ பதநாதி காாபாஸே ரகததா யதா)

---

1 129-ம் பககம பாாக்க.

2 129-ம பககம பாாக்க.

என்றும் சொன்ன दृष्टान्तமும் अनुपपन्नம். वासनाधार स्थिर द्रव्यानुवृत्तिகளாலே வருகிற नियमத்தை क्षणिक संतानத்தில் சொல்ல வொண்ணுது

निरन्वय विनाश पक्षத்தில் सन्तानैक्य व्यवस्थापकமில்லை யென்னுமிடம் சொன்னேம். दीपத்தில் निरन्वय विनाशங்கண்டோ மென்று घटादिகளிலும் निरन्वय विनाशं கட்டவொண்ணுது घटादिகளில் கண்ட सान्वय विनाशத்தைக் கொண்டு இப்பக்ஷத்திலும் सान्वय विनाशமென்கை उचितम्। दीपावयवங்கள் बुद्बुदावयवங்கள் போலே अतिसूक्ष्म दशापन्नங்களாகையாலே, अनुपलंभं வருகிறது. सत्वाद्यनुமானங்களாக கொண்டு सर्वத்திலும் क्षणिकत्वं கொள்ளுகைக்கு दृष्टान्तமில்லை स्थिरங்களினுடைய परस्परावच्छेद विशेष मात्रத்தாலே क्षणोपाधि निर्वाहं கூடும் अबाधित प्रत्यभिज्ञैयாலே क्षणिकत्वानुमानங்களுக்கு बाधமுமுண்டாம்

समமான स्थिर वस्तुவுக்கு करणाकरणங்கள் सहकारि संबन्धासंबन्धங்களாலே கூடும். அவை தானும் स्वसामग्री प्रवाहनियतங்களாய காலभेद व्यवस्थितங்களாகையாலே (கூடும்) विरोधமில்லை एकवस्तुவுக்கு स्वकालத்திலே उपाध्यन्तर विरुद्धமான अवान्तर कालभेदं विरुद्धமன்று. विरोधமுள்ள स्वाभाव कालத்தில் स्वसत्तै கொள்ளோம். प्रत्यक्षந்தான் वर्तமான क्षणத்தை ग्रहिக்கையாலே पूर्वापर काल व्यावृत्त वस्तुவைக் காட்டுகிறதன்றே? என்னில், இது स्वकाल सत्तैயைக் காட்டுமத்தனை போக்கி कालान्तरासत्तैயைக் காட்டாது. अहेतुक विनाशं சொல்லும் ध्रुवभावित्वानुமானமும் अनैकान्त्यादि दुःस्थं.

1 ' नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वा हेतोरन्यानपेक्षणात्।
अपेक्षातोहि भावानां कादाचित्कत्व संभवः॥ '

(நித்யம் ஸத்வம் அஸத்வம வா ஹேதோரந்யாநபேக்ஷணாத।
அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாசித்கத்வ ஸம்பவ:॥)

---

1 காரணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினுல் எப்போதும் ஸத்தாயிருக்கையாவது, வேறு ஒரு காரணத்தை அபேக்ஷித்தாலன்றே வஸ்துக்களுக்கு லசிகாலம் இருக்கை சம்பவிக்கும்.

என்று धर्मकीर्ति भावங்களில் சொன்னது, प्रध्वंसத்துக்கும் வருகை யாலே இதனை अहेतुकமென்றால், இதுக்கு अनादित्वமுண்டாகை யாலே भावமன்றிக்கேபோதல், இப்ப्रध्वंसத்தைத் तुच्छं என்று கொண்டபோது, भावத்துக்கும் परमावधियன்றிக்கே போம்படி யாம். இப்படிகளால் எல்லா प्रमाणங்களையும் ஆராய்ந்தால், சில வஸ்துக்களுக்கு अनित्यता मात्रं கொள்ளுமளவே யாகையாலே शरीरादिகளில் நிலையில்லாமை சொல்லுகைக்காக विद्यु द्बुद्बुदादि दृष्टान्तங்களையிட்டு वैराग्यं பிறக்குமளவே अध्यात्म शास्त्र कृत्यं. हेतुவை யொழிய नाशं வரக்கடவதாகில் இவர்கள் சொல்லுகிற अहिंसा धर्मத்தை विधिக்கிற उपदेशங்களுக்கு प्रयोजनமில்லையாம்.

ज्ञान रूपமான आत्माவுக்காதல், तदनुबन्धि शरीरादिகளுக் காதல், வேறொன்றாலே नाशं வரிலிறே இவைத்தை नशिप्पि யாதே கொள் என்று ஒருவனுக்கு उपदेशिக்கவேண்டுவது.

अहिंसादि विधिயாவது विसभाग सन्तानोत्पादन प्रतिषेधமாதல் वेदना रूप चैत्त विशेष जनन प्रतिनिषेधமாதல் ஆகக்குறை என்? எனனில், आत्माவை क्षणिकज्ञान रूपனென்று தெளிந்தவனுக்கு विधि निषेध शास्त्रानुष्ठानादिகள் கூடாது. विनाशத்தோடே अन्वय व्यतिरेक वत्तान हेतुவை विविध विसभाग सन्तान मात्रமாக்கி कादाचित्कமான विनाशத்துக்கு अहेतुकोत्पत्ति சொன்னால் பழைய चार्वाक प्रक्रियை யாலே भावங்களையும் निर्हेतुकங்களென்ன प्रसंगिக்கும். सर्वமும் क्षणिकமென்றால் இசைவாரில்லை யென்று பாரத்து नित्यமாயிருப்ப தொரு तत्वமுண்டென்று சொன்ன विभज्य वैभाषिक मतத்திலே,

1 'अत्ति हि बिक्को अकदयज णत्ति एद्स्स जन्तु णो सत्तं।
मानस्स सुण्णरत्ताणं संपज्ज ई॥'
'अस्ति हि भिक्षोरकृतं नास्त्यै तस्यजन्तोस्सत्वं।
मानस शून्यावस्थानन्तु संपद्यते॥'

---

1. ஓ! சிஷ்யனே, நித்யமான வஸ்து இருக்கிறதல்லவா, இந்த வஸ்துவிற்கு அஸத்தாயிருக்கை இல்லை, மனது இல்லாத அவஸ்தை, ஜ்ஞானம் இல்லாத அவஸ்தை யுக்தமாகாதல்லவா. (வைபாஷிக காரிகை)

என்று नित्यत्वाभ्युपगमं முதலாக எடுதத वृद्ध वाक्यं आभासोपपत्ति மூலம் எனனுமிடம सुव्यक्तम्. ஒரு नित्यतत्वததை இசைநததுவும क्षणभंग विकल्प मिथ्यात्वादिகளுககுச சொனன दूषणஙகளுககுப परिहारமாகமாடடாது. ஒரு वस्तुவை नित्यமெனறு கொணடவனுககு क्षणिकत्वसाधक सत्त्वानुमानं विरुद्धமாம. नित्यமாக இசைநத वस्तुவை दृष्टान्तமாகக கொணடு सत्वानुमानஙதனனாலே वस्त्वन्तरஙகளை स्थिरஙகளெனறு साधिககலாம படியாம.

कृतकत्वादिகளாலே நீககி உளளவறறிறகு क्षणिकत्वததை साधिககிறோமெனறால, இநத हेतु प्रतिवादिகளுககு भागासिद्धமாம. அது தனனையும साधिககும हेतुககளிலும இபபடி दोषं கணடு கொள்வது.

उपपत्तिயை விடடு उपदेश मात्र बलததாலே யொனறு नित्यமெனறும, மறறுளளவையெலலாம क्षणिकஙகளெனறும் கொளளுகிறோமெனனில, இவவுपदेशं भ्रमादि मूलமாகக கூடுமாகையாலே विश्वसनीयமாகாது இஙஙனலலாத போது जैनादिகளுககும उपदेश मात्रததைக கொணடு स्वपक्षस्थापनं பணணுமபடியாம

पुरुष वैषम्योपपादनங்கூடாதெனறு समुदायाधिकारத்திலே சொனனோம, प्रच्छन्न बौद्धன சொலலும नित्यानित्यत्व विवेक क्रமும மேலே दूषितமாம, ஆகையால सर्व द्रव्यஙகளும स्वरूपनित्यஙகளாய आगन्तुकावस्थैகளுககே निवृत्तिயுளளதெனகிறதே प्राप्तम्.

இவாகள काल्पनिक विचित्रकलापஙகளிலே कल्पितமான परिच्छेदं आकाशं, இதுதான் खपुष्पंபோலே तुच्छமெனனுமதுவும स्वोक्ति स्वाभ्युपगत पृथिव्यादि तुल्योपलंभததாலே निरस्तமாமெனனுமிடம सौत्रान्तिक भंगததிலே சொனனோம. परिच्छेदं मिथ्यैயானால परमाणुககளுக்கும் कलापஙகளுககும परா சொலலும विभुககளுககுப போலே अपरिच्छेदं प्रसंगिககும். ज्ञानक्षणஙகளுககும परिच्छेदं मिथ्याவெனகையாலே ज्वालासंचरण न्यायததாலே पूर्वदेह त्याग गर्भ कोश

प्रवेशादिகள சொன்னதுவும घटियாதபடியாய एकैक ज्ञानங்களுக்கே सर्व व्यापित्वं கொள்ள வேணடுமபடியாம बुद्धिसंतानமே आत्मा என்கிற बौद्धா மூவாககும अहमर्थததில் பிறநது தோறறுகிற बुद्धि अहमर्थமென்கை उपलंभादि विरुद्धமாம. चित्त विज्ञान सन्तानமும आलय विज्ञान संतानமும பிரியககட்டினவாகளுககும இவற றிறகு परस्परान्वयஙகூடாது शुद्ध ज्ञान सन्तानोदयமாதல் ज्ञान सन्तानததுககு रागादिகளுடைய अत्यन्तोपदेशमமாதல मोक्षமென்றது வும क्षणभंगादि दूषणததாலே निरस्तं இவாகளுடைய पंचस्कन्ध द्वा दशायतन चातुरार्थ्य रूत्या दशादश धातुप्रभृति परिभाषैகளும परिपाटि களுமெல்லாம ஒரு प्रमाणததோடு துவககற்று, நூல்லலா மாலை போலே நிறகும நிலை நுணணிதாககககணடு கொளவது. இந்த वैभाषिक मतததை

1 ‘ समुदाय उभय हेतुकेपि तदप्राप्ति : ’

(ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி ததபராபதி)

என்று தொடஙகி सूत्र कारा निरसितததாா.

* குமபிடுவாராரென்று தேடுகின்றுர்

குணஙகளையும தஙகளுககுக கூறுகினறுா *

தமபடியைத தமாககு உரைததுப படிவிககினறுா.

தமககினிமேல வீடென்றுசாதிககினறுா் *

தமபுடவை யுடலகுறிதது நெடிதெணகினறுா

சந்ததிககுத தவ பலிக்கததாம போகினறுா *

---

1 சாரீ-ஸூத-2-2-17 பரமாணுககளையும, பருதிவயாதி பூதங களையும காரணமாக உடைய குமபலகளிலும ஸமுதாயததை உடைய தாயிருககை பொருநதாது

*(ப—ரை) குமபிடுவாராா-நம்மை நமஸகாரம செயவாாகள் யாா, என்று, தேடுகினறுா-தேடிககொணடே இருப்பவாகளும, தஙகளுககு

செம்படவா செயகினறசிறறினிபபை
சேவகபபறறுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பஙகாதிகாரம)

-குணஙகளையும - சாநதிமுதலிய குணஙகளையும, கூறுகினறுா-சொலலுகிறுாகள. தமபடியை தமமுடைய.பரகாரத்தை, தமாககு-தமமைச்சேர்நத சிஷயாகளுககு, உரைதது-உபதேசிதது, படிவிககின றுா-படியுமபடி செய்கிறுாகள. தமககு, இனிமேல-இதறகுபிறகு, வீடு -மோக்ஷம், எனறு-கிடைககபோகிறது எனறு, சாதிககினறுா—சாதிக கிறுாகள, தம-தஙகளுடைய, புடவை-வஸதிரம, உடல, சரீரம் இவை களை, குறிதது, நெடிது-வெகுகாலம், எண்கினறுா-யோசிககிறுாகள. சந்ததிககு-ஜஞானசந்தானததிறகு, தவம-தபஸஸு, பலிக்க - பலிப பதறகாக, தாம, போகினறுா- (தபஸஸுசெயய) போகின்றுாகள. செம்படவா-மீனபிடிபபவாகள போல, செயகின்ற-செயகிற, சிறறி னிபபை அலபருசியை, சேவகபபறறுடனே-சாஸதிரபரமாணஙகளின அவலம்பததுடனே, நாம, சிதைததிடடோம் - தூளகளாகுமபடி செய தோம. 29

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ॥

(பதினோருவது பரசசந்ந பௌதத பஙகாதிகாரம)

[பரச்சனன பௌதத பஙக ப்ரதிஜ்ஞை — அவன கொளகை களின ஸஙகரஹமும அவறறின நிராகரணமும]

* வேதஙகள மௌளி விளஙக வியாசன விரிதத நன்னூல் *
பாதஙகளான பதினறிலீசன படிமறைத்துப *
பேதஙகளிலலை யெனறு ஓர பிரமப்பிசசியம்புகினற *
போதஙகழிநதவனைப புததா மாட்டுடன பூட்டுவமே. *

[பரச்சனனபௌதத பங்க ப்ரதிஜ்ஞை]

बुद्धि ஒனறையுங கொணடு बोद्धाவையும் बोधविषयததை யும் बुद्धि धर्मஙகளையும बुद्धियिலே कल्पितஙகள் எனற योगाचारனை யும் இவனுடைய सयूथ्यரில, नित्यமொனறுணடு மறறுளளவை अनित्यமெனகிற वैभाषिकैकदेशिயையும निरसितத வளவிலே वेद वाद प्रच्छन्न बौद्धனை निरसिககிறோம

*(பதவுரை) -வேதஙகள-வேதஙகளுடைய, மௌளி-தலை(உபநிஷதது) விளஙக-பரகாசிககுமபடி, வியாஸன-விரிதத-வியாசமஹர்ஷி விஸதாரமாக நிகுபிதத, நனநூல-நலல சாஸததிரததில, பாதஙகளான பதினறில-ஒரு அதயாயததிறககு நாலுபாதமாக நானகு அதயாயங களுககு பதினாறுபாதஙகளில, ஈசனபடி-பகவானுடைய பரகாரஙகளை, மறைதது - அபலபித்து, (இலலைஎனறு சொலலி), பேதஙகளிலலை - (குடம், படம முதலிய) விதயாஸஙகள கலபிதங்களே யனறிவாஸதவத்தில இலலை, எனறு - எனறு சொலலி, ஓர - ஒபபற்றதான, பிரமபிச்சு - பரமிககச் செயது இயம்புகினற - சொலலுகிற, போதமகழிநதவனை - ஜ்ஞானம் இலலாதவனை, புததர் மாட்டுடன் - பசுபராயனை புததரோடு, பூட்டுவமே-ஒருகணணியிலே கட்டுவோம இவனும புததரோடு துல்யன் என்று நிரூபிக்கிறோம எனறபடி.]

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின நிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திககு க்ஷணிகத்வ ப3ஹுத்வாதி3கள சொன்ன பௌ3த்3த4னும, நித்யத்வைகத்வாதி3கள கொளளுகிற மாயாவாதி3யும, நிர்விஶேஷ வுத்திககுத தநதாம சொலலுகிற த4ர்மஙகளையெலலாம கல்பிதஙகளெனகையாலே நிர்கு3ண நிரூபண த3ஶையில இரணடு மதமும ஒனறும.

ஸ்வமத ஸாத4நததுககுத தாஙகள தனிததனியே சொலலும பௌ3த்3தா4க3ம வேதா3க3மாதி3களுடைய ஸ்வரூபமும ப்ராமாண்யமும, போ3த்3தா4வும வுத்தி ப2லஙகளும் பொயயெனகிற இருவரும மாத்4யமிகன கடையில ஓதினவாகளாகையாலே இவாகள அவனை அநுவர்த்திககவே ப்ராப்தம்

மாத்4யமிகன ஜ்ஞானமிலலையெனறது பொயயானபடியாலே இவர்களோடொகக ஜ்ஞானமுணடெனறதாம. இவாகள ஜ்ஞானமுணடெனறொரு ப்ரமாணததாலே ஸாதி4ககிறது பொயயானபடியாலே அவனோடொகக ஜ்ஞானமுமிலலையெனறதாம.

பௌ3த்3தா4 ஸம்வ்ருதி ஸத்யததாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமெனறதுககும மாயாவாதி3 வ்யாவஹாரிக ஸத்யததாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமெனறதுககும பாகுரததில வேறுபாடொழிய ப்ரதிபாத்3யததில வைஷம்யமிலலை, அநிர்வசநீய துச்சா2தி3 ஶப்3த3ஙகளிலும தாத்பர்ய நிரூபணம் பணணிறல அர்த2பே4த3ம கூடாது.

வேத3ஙகளுமெலலாம ப்4ராந்தி ஸித்3த4 ப்ரமாணஙகளெனறும, வைதி3க கர்மஙகளுடைய ப2ல ஸாத4நத்வம் மித்2யாவாகையாலே இவை ப்4ராந்தக்ருத்யஙகள எனறும் த3க்3தா4கி2லாதி4காரனாய் வேத3ஶிரஸ்ஸிலே வர்த்திககிற ப்3ரஹ்மவித்துககு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையிலலை, வேத3விருத்3தா4நுஷ்டா2நததால் பாபமும வாராதென்னும இபபடி ஜல்பிக்கிறவன வைதி3காககு தூ3ரபரிஹரணீயன

ப்3ரஹ்மததினுடைய ஸத்யத்வ ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வாநந்தத்வ நிரவயவத்வ நிர்விஶேஷத்வாதி3களையும, ப்ரபஞ்சததினுடைய மித்2யாத்வாதி3களையும், ப்ரமாணமலலாத தொனறைக கொணடு காமமாத்ரததாலே ஸாதி4ககபபார்த்தால அதிப்ரஸஙக3மாம்.

ப்3ரஹ்ம வ்யதிரிக்தமெலலாம மித்2யாவெனகையாலே பரமார்த2மாயிருப்பதொரு ப்ரமாணமிலலை. பரமார்த2மான ப்3ரஹ்மஸ்வரூபமிவையொன

றையும் ஸாதிக்கமாட்டாது. व्यावहारिक प्रमाण व्यवस्थै கொண்டா லும व्यावहारिकமானது सत्यंபோலே சிறிது போது தோறறிபபினபு निरूपित्தவாறே பொயயாயப போமெனகையாலே स्वप्न प्रमाण तुल्य மானவறறுலும स्वपक्ष व्यवस्थै கூடாது प्रमाणததினுடைய प्रामाण्य மும पारमार्थिक धर्मமனறெனறு தாஙகளேயிசைநதாாகள.

विषय सत्यत्वलक्षणமான प्रामाण्यं ज्ञानததிலேயாதல तत्साधनத திலேயாதல, भ्रान्तियாலே आरोपितமெனனும पक्षததிலும ब्रह्मததி னுடைய सत्यत्वादि धर्मஙகளையும, प्रपंचத்தினுடைய मिथ्यात्वादि धर्म ஙகளையும தாஙகளே मिथ्या भूतஙகளாயக கொளளுகையாலே ஒரு படியாலும स्वपक्ष स्थापनததுககு प्रमाणம் சொலலவிரகிலலை

निर्विशेषत्व प्रपंच मिथ्यात्वादिகளுடைய मिथ्यात्वादिகளாலே परपक्ष ज्ञान प्रपच ज्ञानादिகள सत्यविषयஙகளாகையாலே அவை प्रमाणஙகளாயவிடும प्रमाणஙகள போலே தோறறியவை बाधितங களாமெனனில, श्रुतियும प्रमाणं போலேதோறறி मायावादि वाक्यந தனனலும शून्यवादि वाक्यந தனனலும் बाधितமாம அதுககுமேல வேறொரு बाधकமிலலை.

दुष्ट सामग्री मूलतைதயாலே அதுககு अप्रामाण्यं சொலலில, இது தன पक्षததில वेदததிலும तुल्यம, स्वप्नगत वाक्यததுக்கு स्वरूप मिथ्यात्वததாலும प्रामाण्यं இலலாதாபபோலே वेदததுககுமிது வரும. असत्यததாலே सत्यம सिद्धिககும எனகைககு இவன சொலலும दृष्टान्तஙகளிலொனறும் स्वपक्ष परपक्ष संगतமாகாது. तत्त्वावेदकஙகளெனறு வகுதத वेदान्त वाक्य विशेषஙகளில தோறறின सत्यत्व ज्ञानत्वादिகள் ब्रह्मததுக்கும मिथ्याவெனறும சொலலுகிறவனுககு இவை கொணடு प्रपंचததில காட்டில வேறுபாடு சொலலவொணணுது असत्यत्वादिகளை प्रपंचதனனிலும मिथ्याவெனகையாலே प्रपंचததுககும ब्रह्मததில காட்டில பிரிவு கூடாது विशिष्ट ग्रहणததில प्रत्यक्षத்துககுச சொனன अनुपपत्ति भ्रान्तियிலும வரும केवल प्रत्यक्षமாதல उपपत्ति सहित प्रत्यक्षமாதல निर्विशेषத்தைக காட்டுமெனகை उपलंभादि विरुद्धम्.

भेदத்தில் சொன்ன स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं அவ்வோ கட்டளைகளிலே अभेदத்திலும் சொல்லலாம் सर्व भेद मिथ्यात्वं சொல்லுமவனுக்கு प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वपक्ष परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पायुमुखादि विभागं घटியாமையாலே सर्व व्यापार विरोधं வரும்.

अवेद्यत्व निर्विशेषत्वादिகளைப் பற்றச் சொல்லும் अनुमानागमங்களுக்கு स्ववचन विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुसाध्य संबन्धसापेक्षமான अनुमानத்தைக் கொண்டு निर्विशेषवादि साधनं காணுகோரியாலே பண்ணும் कण्डूयनமாம். अनुमानங்களாலே नित्यत्व निर्विशेषत्व स्वयंप्रकाशत्वादि ब्रह्म स्वभावங்களையெல்லாம் அறியலாமென்கிறவனுக்கு ब्रह्मविद्या विषयத்தில் अपशूद्राधिकरणं निरर्थकமாம் त्रैवर्णिकருக்கும் सर्व शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगிக்கையாலே शारीरकादिகளும் निरर्थकங்களாம்

पदवाक्य रूपமாயக் கொண்டு प्रवृत्तமாகிற आगमத்தில் निर्विशेष வஸ்துவை प्रतिपादिக்க வல்லது ஒன்றுமில்லையென்னுமிடம் परावर परीक्षकரெல்லாரும் परामर्शिக்கலாம்

निर्गुणत्वादि व्यपदेशத்திற்கு तात्पर्य शास्त्रத்தில் निर्गुणत्वादिகள் சொன்னஇடம் समीचीन न्यायங்களாலே हेयगुणादि निषेधपरं। परब्रह्म स्वरूपத்தை सर्व कल्पनाहीनமென்று शास्त्रங்கள் சொல்லாநிற்க இதிலே யொரு பேராதல், जातिயாதல், गुणமாதல், शक्तिயாதல், व्यापारமாதல், विभूत्यादिद्रव्यமாதல், अभावமாதல் கொள்ளப்போமோ? இவையெல்லாம் भ्रान्ति कल्पितமாகையாலே परमार्थ निरूपण दशैயில் स्वरूपமே शेषिக்குமத்தனையன்றோ? வென்னில், இது श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरुद्धமாய், स्ववचन विरुद्धமுமாயிருக்கையாலே कल्पनाहीनமென்றவிடமிது தனக்குள்ள विशेषणங்களைக் கழிக்கிறதன்று वस्त्वन्तरस्वभावங்களாய सामान्य दृष्टिயாலே இங்கே शंकितங்களானவற்றை இல்லையென்கிறது.

இது தனக்குள்ளவையெவை? கழிக்கிற கல்பனைகளெவை? என்னில்? धर्मिग्राहक शास्त्र सिद्धமான ईश्वरादि नामங்களும், आत्मत्व जातियும், ज्ञानादि गुणங்களும், सर्वाधिष्ठानादि शक्तियும், जगत्सृष्ट्यादि व्यापारங்களும், शरीर भूत विभूतिद्वयமும், स्वरूपத்தில் विकार पुरुषार्था भावமும் இவையெல்லாம் अनन्य परங்களான शास्त्रங்களாலே सिद्धங்களாகையால் இவை परस्वरूपத்திலுண்டானவை. अद्वारक மான मनुष्यादि नामங்களும், அவ்வோ जातिகளும் रूप रसादि गुणங்களும், स्वरूपेण परिणाम योग्यதையும், स्वकर्म मूल पराधीन व्यापारமும், दुःखावह शरीरादिகளும், कल्याण गुणाभावமும் प्रमाण विरुद्धங்களாகையாலே இவை परस्वरूपத்தில் இல்லாதவை.

இப்படி जीवात्म विषयத்தில் சொல்லும் निषेध शास्त्रங்களுக்கும் विषय व्यवस्थै கண்டுகொள்வது

धर्म धर्मि भावादि भंगத்துக்குச் சொல்லும் कुतर्कங்களுக்குப் परिहारं सौगत भंगத்திலே கண்டு கொள்வது

இப்படியால் ब्रह्मं सजातीय विजातीय स्वगत भेद शून्यம் என்றது सर्व प्रमाण विरुद्धம்.

अर्थापत्त्यादि प्रमाणान्तरங்களை யிசைந்தாலும் இவையும்पूर्वोक्त तुल्य प्रकारங்களாகையாலே निर्विशेषத்தைக் காட்டமாட்டாது प्रमाणங்கள் ஒன்றும் வேண்டா, स्वयं प्रकाश स्वरूप मात्रத்தாலே निर्विशेषं सिद्धिக்கு மென்னுமது स्वरूप मात्रத்தால் साधिக்க வொண்ணாது. स्वयं प्रकाश सिद्धமென்று வேறொரு प्रमाणத்தாலே साधिக்கப் பார்த்தால், அது विशिष्टமாக வல்லது காட்டாது निर्विशेष स्वयं प्रकाश वस्तुவுக்கு अविद्यातिरोहितत्वाविशदत्वाध्यासभ्रम बाधங்கள் சொல்ல வழியில்லை

भेदपक्षத்தில் आत्माவுக்கு बहु धर्म विशिष्टत्वமுண்டாகை யாலே சில धर्मங்களினுடைய तिरोधानத்தாலே आत्माவுக்கு अविशदत्व विरुद्धाकाराध्यासादिகளும் घटिக்கும்

शरीरादिகளுக்கு ज्ञातृत्वங் கூடாமையாலே இவை आत्मா வன்று என்று பிரிக்கிற இவனுக்கு निर्विशेष ज्ञानमात्र मात्माவென்கை अनुपपन्नமாகையாலே ज्ञाताவான अहमर्थமே आत्माவென்று கொள்ள வேணும். अहमर्थத்துக்கும் अनात्मत्व जडत्वादिகளையும், संविन्मात्रத்துக்கு साक्षित्वात्मत्व प्रत्यक्त्व भ्रमाधारत्वादिகளையும் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு प्रत्यक्षागमादि विरोधं வரும். இவ்வர்थं आत्मसिद्धिயிலே பரக்க उपपादिத்தது

1 'अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।
अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥'

(அத: ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தத்வாத் உக்த ந்யாயாகமான்வயாத் ।
அவித்யா யோகதஶ்சாத்மா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று निगमितமாய்த்து.

अहमर्थம் आत्माவல்லாதபோது अह शब्द सामानाधिकरण्यம் கொண்டு जीव ब्रह्मैक्यं साधिக்கிறவிடம் சேராது. चिदचित्प्रपंचத்துக்கு सामानाधिकरण्यமும் ऐश्वर्यமும் बाधार्थமுமன்று. शरीरात्म भाव निबन्धनமென்னுமிடம் घटक श्रुत्यादिகளாலே सिद्धம் भेद निषेधादि वाक्यங்கள் पूर्वापरपरामर्शादिகளாலே अन्यपरங்கள். अनुमान आगमங்களைக் கொண்டு प्रपंच मिथ्यात्वादिகள் சொல்லுமது कालात्ययापदेशादि निरस्तं । सर्व प्रत्यक्षबाधं பண்ணும்போது उपजीव्य विरोधத்தாலே अनुमानागमங்கள் प्रमाणமாகமாட்டாது. त्रालैक्यादि बाधத்திலும் उपजीव्य विरोधமில்லை. कार्य कारणादि विषयமாக माध्यमिकादि मतங்களிலே இரவல் வாங்கிச் சொல்லும் कुतर्कங்களுக்கெல்லாம் முன்பே परिहारம் சொன்னோம்

ஆகையினால் ப்ரத்யக்ஷத்தினால் ஏற்பட்டபடியினாலும் கீழ்சொல்லிய ந்யாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருப்பதினாலும், அவித்யையினஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆத்மா அறிகிறவனாய் நான் என்று ப்ரகாசிக்கிறான்

प्रपंचத்துக்கு सद्सद्विलक्षणत्वம் கொள்ளுமது सद्सत्व समुच्चय वादம்போலே विरुद्धं. अनिर्वचनीयत्वத்தை साधिக்கைக்குச்சொல்லும் अर्थापत्तिகளுக்கெல்லாம் अन्यथैवोपपत्तियுண்டு. सद्सन्निषेध वाक्यं सद्सच्छब्द वाच्य कार्य वर्गद्वय प्रळय परं प्रपंचोपादानமாக सद्सदनिर्वचनीया ज्ञानத்தைக்கட்டுகைக்குச் சொல்லும் प्रत्यक्षादिகளெல்லாம் निपुण निरूपणத்தில் विपरीत फलங்களாம்.

ऐक्य ज्ञानத்தாலே अविद्यानिवृत्तिயென்னுமது भेद ज्ञानத்தாலே मोक्षமென்கிற श्रुतिகளோடே विरुद्धம். बन्धமும் निवर्तक ज्ञानமும் ज्ञाताவும் ज्ञानप्रदனும் ज्ञानोत्पादक शास्त्रமும் ज्ञान फलமான अविद्या निवृत्तिயும், பொய்யென்கிறவனுக்கு ब्रह्म जिज्ञासादिகளும் उपदेशादिகளும் निष्फलங்களாம்.

प्रपंच सत्यत्वं सर्व प्रमाण सिद्धமாகையாலே वाक्यार्थ ज्ञानத்தாலேயாதல், निष्प्रपंचीकरण नियोगத்தாலேயாதல் ध्यानयोग जन्य साक्षात्कारத்தாலேயாதல் प्रपंचबाधமென்றதுவும் கூடாது.

शब्द जन्य प्रत्यक्षं जीवन्मुक्तिயென்றாற்போலே சொல்லுமதுவுமெல்லாம் सर्व लोकोपहास्यं. नित्य मुक्तன் आत्माவென்கிறவனுக்கு जीवन्मुक्तिயும் साक्षान्मुक्तिயும் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ब्रह्म व्यतिरिक्त कृत्स्न बाधज्ञानं பிறந்தவனுக்கு बाधितानुवृत्ति கொள்ள விரகில்லை. लोकத்தில் बाधक ज्ञान विषयமல்லாத सत्य दोषம் अनुवृत्तமாகையாலே बाधितानुवृत्ति கூடும்.

शिष्यன் मिथ्याभूतனென்றறிந்தவனுக்கு उपदेशादिகள் கூடாது. सत्यமென்று நினைத்தபோது उपदेष्टा अतत्ववित्ताவான்.

एक जीव वादத்துக்கு सुखित्व दुःखित्व शिष्याचार्य बद्ध मुक्तादि व्यवस्थै கூடாது. शुकादि मोक्षं சொல்லுகிற शास्त्रங்களும் विरोधिக்கும்.

ब्रह्म प्रतिच्छन्दமாக कल्पितரான नाना जीवர்களைக்கொண்டவனுக்கு प्रतिच्छन्द द्रष्टाவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகில்லை.

निर्विशेष निर्विकार प्रकाश मात्र स्वरूपமான ब्रह्मं अविद्यातरங்கங்களான अन्तःकरणங்களிலே प्रति फलिக்கையாலே तरंगचन्द्रனுக்கு अनेकत्व चलत्व तट स्पर्शादिகள் போலே भेदங்களும் विकारங்களும் विषय स्पर्शங்களும் प्रतिभासिக்கின்றன என்கிற वर्णनं निष्प्रमाणமாகையாலே नाटय कल्पना तुल्यं.

प्रतिच्छन्दமான जीवனுக்கு मोक्षமும் आत्मनाशமாய்த் தலைக்கட்டும் मायाविद्या विभाग वादத்தில் ब्रह्मத்துக்கு मिथ्या भूत जीवदर्शनादिகளைப் பண்ணுகிற मायैக்கு अविद्यात्वं दुष्परिहरம். माय.शब्दं अन्यार्थமாக प्रयोग विशेषादिகளாலே सिद्धமாகையாலே मूल प्रकृत्यादिகளில் इश्शब्दं आश्चर्य सृष्टि हेतुत्वादिகளாலே யென்னுமிடம் पूर्वापर निरीक्षणादिகளாலே அறியலாம்.

अवतार दशैயில் ईश्वरனுக்கு अज्ञानादिகள் தோற்றினவிடம் अभिनय मात्रமாம்,

1 ‘ परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यदृढचेतसां ’

(பரீக்ஷாம் ச ஜகந்நாத: கரோத்யத்ருடசேதஸாம்)

इत्यादिகளால் ईश्वरனுக்கு அறியாமை சொல்லவொண்ணாது. இவற்றிற்கு हित विशेष प्रवृत्तियிலே तात्पर्यम्। मायैயைக்கொண்டு सर्वेश्वरன் जगत् सृष्टिபண்ணுகிறுனென்றும், மாயையாலே जीवன் கட்டுண்டு கிடக்கிறுனென்றும், इज्जीवனுக்கு ईश्वरன் कर्मानुरूपமாக बन्ध हेतुவென்றும் विद्या विशेषங்களாலே मोक्ष हेतुவென்றும் श्रुत्यादिகள் சொல்லுகையாலே चि.चिदीश्वर तत्वங்கள் नित्य भिन्नங்களாய் இவையெல்லாம் प्रति नियत गुणादि विशिष्टங்களாய் प्रमाण बाध प्रसंगமற்று நிற்கின்றனவென்றனறே கொள்ளுகை प्रामाणिकாக்கு प्राप्तம்.

---

1 லோகத்திற்கு நாதனுகிய பகவான் உறுதி இல்லாத மனதையுடையவர்களுக்கு பரீக்ஷையை செய்கிறார்.

இப்பக்ஷத்தில் அநுப்ரவிஷ்டரானவர்கள் முன்னில் ஊர்கருத்தத்தக்க படி ப்ரஹ்மாத்வைதம், ஶிவாத்வைதம், வாஸுதேவாத்வைதம், ஸ்போடாத்வைதம், ஸம்விதத்வைதம், ஸதத்வைதம் என்றுப்போலே சொல்லும் வாலோபச்சந்தந பேதங்களில் ப்ரமாணோபபத்தி ஸஹமாயிருப்பதொரு சிலவான ப்ரமேயமுமில்லை யென்னு மிடமும் வேதாந்த ஸூத்ரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங்க ளென்னுமிடமும் ஶததூஷணீ ப்ரப்ருதிகளிலே பரக்கச்சொன்னோம்.

* பிரிவில்லா இருளொன்று பிணக்கொன்றில்லாப்
பெரு வெயிலை மறைத்து உலகங்காட்டு மென்ன *
அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி
அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார் *
செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார்
சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார் *
நெறியில்லா நோவழியும் தானேயானன
நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலைபெற்றோமே. 23

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादश ॥

(பதினொருவது ப்ரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

---

* [பரை] பிறிவில்லா - வேறாக இல்லாத, இருள் ஒன்று - ஒரு இருட்டு, ஒன்று - ஒருவிதமான, பிணக்கு - தடங்கல், இல்லா - இல்லாததான. பெருவெயிலை - எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய பெரிய வெயில் போன்ற ப்ரம்மத்தை, மறைத்து, உலகம் - லோகம் இருப்பதாக, காட்டும் - தோன்றும்படி செய்கிறது, என்ன - என்பதற்கு ஸதருசமாக, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாததான, அறிவொன்றை - ஒப்பற்றதான ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை, அவித்தை - அவித்தையானது,

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பனனிரெணடாவது ஜைன பஙகாதிகாரம)

[ஜைன மத பஙக பரதிஜ்ஞை — அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹம — அவறறின நிரஸனம]

* சோதனே விடடொருததன சொலலே மெயயெனசசோகதரை,
சோதனே யறறவ ரெனறு சிதைததபின சீவாகடகோர்,
வேதனே செயகை வெறுமறமெனறு விளமபிவைததே,
மாதவ மெனறு மயிாபறிபபாா மயல மாறறுவமே. 24

முடி - மறைதது, அகம - உளளே இருககும வஸதுககள, புறம-வெளியிலிருககும (இடம முதலிய) வஸதுககள, எனறிவை - எனறு சொலலப்படுகிற இவை அனேததும, அமைககும - ஸருஷடிககும, எனபாா - எனறு சொலலுவாாகள, செறிவிலலா - ஜ்ஞானமிலலாத, புததருடன - புததாகளுடன, சோநது - அவன சொனனபரகாரஙகளை அனுசரிதது, கெடடாா - நஷடாகளாயப போனாாகள, ஜீவனேயும - ஜீவாதமாவையும, ஈசனேயும - ஈசவரனேயும, சிதைகக இலலே எனறு சொலல, பாாததாா, நெறியிலலா உபாயமிலலாத, நோவழியும - தஙகள புததிககு நேராகபபடட மாாககமும, தானேயானை - தான தானய நினற, நெடுமாலே - ஆசரிதாகளிடததில அதிகமான வயாமோஹததை உடையநெடுமாலே, நாம அடைநது-நாமஆசரயிததுநிலேபெறறேம - நலலஸதிதியை அடைநதோம (23)

*(ப-ரை) ஒருததன - யாரோ ஒருவன், சொலலே - வாாததையை, சோதனே - நிரூபிததுப பாாபபதை, விட்டு - தயஜிதது, மெயயென - மெயஎனறு சொலலுகிற, சோகதரை - சௌகதாகளை (புததாகளை) சோதனேயறறவா-ஜ்ஞானம இலலாதவாகள, எனறு - எனறு நிரூபிதது, இசைததபின - அவாகள சிதிலமாயபபோகுமபடி நிராகரிததபின, சீவாகடகு - ஜீவாதமாககளுககு, ஓா - ஒரு, வேதனே - துககததை, செயகை - உணடு பணணுகை, வெறும அறம - வயாதத

[ஜைனமத நிரஸன பரதிஜ்ஞை.]

प्रकटராயும प्रच्छन्नராயுமுள்ள बौद्धादिகளை நிரஸித்தோம். அவர்களைப் போலே वेदागமத்தை प्रमाणமன்றென்று கழித்து बुद्धனைப் போலே अर्हனென்னொருவ विप्रलंभகனை सर्वज्ञனாக भ्रमित्து அவன் वाक्यத்தைக் கொண்டு तत्त्वाचार तपश्चर्यादिகளை வேறொருபடி வகுத்து, बुद्धोक्तक्षण भंगादि परित्यागத்தாலும் अस्ति नास्त्यादि सप्त भंगी परिग्रहத்தாலும் सर्वாக்கும் நல்ல பிள்ளையாக நடக்கிற जैन नटனை निरसिக்கிறோம்

[அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம—அவற்றின் நிரஸனம]

அவன் சொல்லும்படி யென்னென்னில் —

अस्मदादिகளுக்குக் காணவுமரிதான ग्रह गत्यादिகளை सर्व लोक संवादம் பிறக்கும்படி उपदेशिக்கையாலும், காணகிற अर्थங்களில் बुद्धனைப் போலே யொன்றையும் अपन्हवियாமையாலும், அவன் தானும் அவனையனுவாதித்த क्षपणாகளும் கட்டின मन्त्रங்கள் फलिக்கக்காண்கையாலும் अर्हतனை सर्वज्ञனென்று கொள்ள வேணும். सत्यवादियान தானுந்தனனை सर्वज्ञனென்று சொன்னான்.

वैराग्याहिंसादिகளை प्रधानமாக उपदेशिக்கிறவிவனுக்கு राग द्वेषादिகள் கூடாமையாலே இவன் சொன்ன शास्त्रத்துக்கு प्रामाण्य மிசைய வேணும், இவன் சொல்லுகிற वस्तु व्यवस्थैக்கு प्रत्यक्षादि प्रमाण तर्कानुगुण्यமுண்டு ஆகையால இம்மதமே भोगमोक्षार्थिகளுக்கு स्वीकार्यமென்று சொல்லும்.

இவன் वेदप्रामाण्यத்தைக் கழிக்கப்பார்க்குமதற்கெல்லாம் परिहारமधिकारान्तरங்களிலே சொன்னோம்.

மான தாமம், என்று, விளம்பி வைத்தே சொல்லிக்கொண்டே இருந்து, மாதவமென்று இது ஒரு பெரிய தபஸ என்று, மயிர்ப்பறிப்பார், கேசங்களை பிடுங்குகிறவர்களுடைய, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, மாற்றுவோம் - மாற்றிவைப்போம.

वेदोक्त मर्यादையை விட்டு இவன் पञ्चास्ति காயங்கள், जीवाजीवास्रव निर्जर संवर बन्धमोक्षங்கள் घाति कर्म चतुष्टय मघाति कर्म चतुष्टयமென்றுப போலே கட்டும தत्वानुष्ठान संग्रहங்களில் परिभाषैகள் பட்டது பட आचार तपश्चर्यादिகளில் கைமேலே फलिக்கிற தல்ல பறியொழிய வேறொரு प्रयोजनமில்லை.

अर्हन प्रचमுखமான ज्योतिषத்திலேயொரு प्रक्रियை யவलंबित்து गणितादिகள் சொன்னவிடம் अस्मदादिகளுக்கும் दुष्करமன்று. இது वेद विरुद्धासदर्थोपदेशं பண்ணத் தொடங்குகிற இவனுக்கு विप्रलंभ द्वारम्। இவன் ग्रहचक्रादिகளில் ஓராகாரத்தாலே चन्द्रद्वित्वमादित्य द्वित्वமென்றுப்போலே கட்டினவையும் भूपतनादिகள் சொன்னதும் अनुपपन्नமென்று उपपादित्ताர்கள்.

प्रत्यक्ष सिद्धार्थங்களிலே சிலவற்றை यथा प्रमाणमुपदेशித்தானென்று இது கொண்டிவனை आप्तனாக்கில் ஓரோராகாரத்தாலே सर्वसिद्धान्तिகளுக்குமிது சொல்லலாம் இவர்கள் கட்டின मन्त्रं फलिக்கிறது मन्त्र व्याकरणादिகளைக் கொண்டு वर्णादि विशेषங்களினுடைய सामर्थ्य विशेषங்களை யறிந்து அதற்கு अनुगुणமான संतर्पणங்களைப் பண்ணி औषधத்தைப் பழத்திலே மறைத்துக் கொடுக்குமாப்போலே वंचनार्थமாக वर्ण पदवाक्यान्तरங்களைக்கூட்டி प्रयोगिக்க क्षुद्र फलங்கள் संवदिக்கையாலே இது கொண்டு स्वसिद्धान्तத்தை विश्वसिப்பித்த விரகு இது बौद्धादिகளுக்கும் तुल्यम्. இப்படிப்பட்ட क्षुद्र मन्त्र सृष्ट्यादिகள் कुहक मर्यादा व्युत्पत्तियுடைய अद्यतनாக்கும் शक्यं सर्व विप्रलंभक साधारणமான एकदेश सत्य वादित्वத்தைக் கொண்டு

1 'अहं सर्वज्ञः'

(அஹம் ஸர்வஜ்ஞ:)

என்கிற अर्हद्वाक्यत्तையும் विश्वसिக்கப் பார்த்தால்

---

1. நான் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன்.

1 'अग्निरुष्णः'
(அக்னிருஷ்ண:)

2 'आपोद्रवाः'
(ஆபோத்ரவா)

इत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागमமெல்லாம் प्रमाण மென்பார்க்கும் प्रतिक्षेपமில்லையாம்

अर्हन்னைப் போலே बुद्धனும் தன்னை सर्वज्ञனென்று சொல்லக் கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினார்கள், अर्हन वैराग्याहिसादिகளை उपदेशித்துக் கொண்டு विप्रलंभकனன்று என்னுமதுவும் दत्तोत्तरम् ॥

அதில் प्रबल दुःखமான केशोल्लुञ्चनादि क्लेशத்தை उपदेशியாமையாலே अहिंसोपदेशं बुद्धனுக்கு அதிகம். सौगतரோடொக்க कारुणिकत्व प्रसिद्धियைக் கொண்டு कातरரைப்படுக்கைக்காக हिंसैயை धर्मமென்கிற वेदं प्रमाणமாகமாட்டாதென்று விட்டு आत्मपीडादि रूप केशोल्लुञ्चन कायक्लेशादिகளிலே மூட்ட இவற்றை तपस्साக இசைந்து परपीडैயாகாதென்கிற இதுக்கு विरुद्धமாக परवादिகளை நிராகரிக்கைக்கு வழி தேடி प्रवर्तिக்கிறவனுக்கு हिंसा विशेषं धर्मமென்ன வேண்டுகையாலே धर्माधर्मव्यवस्थापकமான शास्त्रத்தாலே अग्नीषोमीयादि हिंसैகளிலும் युद्धத்தில் वधार्ह वधத்திலும் कालाधिकारि विशेष विषयங்களான अनशन भृगु सलिलादि हेतुक मरणங்களிலும் पापत्वशंकै பண்ணவொண்ணாது.

இத்தாலே कर्म ज्ञानங்கள் विषयानुरूप फल प्रदங்களென்று युक्तिमात्रप्रधानர் கட்டின व्याप्तियுங் கழிந்தது. இந்த उक्तिயைப் பற்றுவார்க்கு

---

1. நெருப்பு சூடு.
2. ஜலம் த்ரவமாக இருக்கும்.

1 ‘ संसार मोचकादेश्च हिंसा पुण्यत्वसंमता ’

(ஸமஸார மோசகாதேஶச ஹிமஸாபுணயதவஸமமதா ॥)

எனகிறபடியே ஒரோா அவஸ்தையிலே பரஹிம்ஸைதானும புண்யமாக ப்ரஸங்கிககும இபபடியே பரதார பராமர்ஶாதிகளும விஷயானுரூப பல ப்ரதங்களாக வேணடும ஹ்ருதயாக்ரோஶநததாலேயவை பாபமெனனில த்ருஷ்ட விரோதமிலலாத விடததில ஶாஸ்த்ர விலககாதபோது ஹ்ருதய க்ரோஶநஙகூடாது. வைதஹிம்ஸை பஶுவுககு ஹிதமெனறு ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுககு அனர்த்தஹேதுவனறு, இது சிகித்ஸக ஶல்ய ப்ரயோகாதிந்யாயததாலே ஹிதமாம சோர தண்டாதிகளிலுமிக கட்டளை கணடுகொளவது.

ஆகையாலே

2 ‘ स्वल्पस्संकरस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः ’

(ஸவலபஸ் ஸஙகரஸ் ஸுபரிஹரஸஸபரதய வமரஶ:)

எனறும,

3 ‘ करिष्यति ’

(கரிஷயதி)

எனறும ஸாங்க்யா சொனன ஸ்வல்பதோஷ ஸங்கரததுககும் அவகாஶமில்லை. இவவாதததை

---

1 ஆஹண முதலியோருக்கு ஹிமஸை புணயம எனபது ஸமமதம்.

2. அலப தோஷததின ஸமபநதம அனுதாபததோடே கூடிய தாயக கொணடு ஸுலபமாய பரிஹரிகக தககது.

3. உணடாககுகிறது.

1 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्'

(அசுத்தம் இதிசேத் ந, சப்தாத்)

என்று वेदान्त सूत्रकारர் அருளிச்செய்தார்

प्रायश्चित्तं பண்ணவேண்டும்படி पापமான अभिचार हिंसैயை वेदं विधिப்பானேன என்னில், दुर्निवार क्रोधान्धனாய शत्रुவை हिंसिக்கப் பார்த்தவன் प्रकारान्तरத்தாலே परहिंसै பண்ணிலுல இது प्रभूतानर्थ हेतुவாய प्रभूत प्रायश्चित्त विषयமுமாகையாலே அதில் மூளாமைக்காக प्रायश्चित्तादि लाघवமுடைய अभिचार मार्गத்தை காட்டுகிறதாகையாலே,

2 'शास्त्रं हि वत्सल तरं माता पितृ सहस्रतः'

'சாஸ்திரம் ஹி வத்ஸல் தரம் மாதா பித்ரு ஸஹஸ்ரத:'

என்றதுக்கு विरोधமில்லை

स्थावरங்களை निरात्मकங்களென்று கொள்ளாதே स्थावर हिंसै பண்ணியும், பண்ணுவித்தும் வயிறு வளர்த்து வாணியமான धर्मஞ்செய்கிறோமென்றுமவை स्वशास्त्र सिद्धोप करणार्थமாக जंतुहिंसा नुज्ञै என்றுஞ்சொல்லுகிறவிவனுக்கு सर्वहिंसा परित्यागத்துக்கு प्रसंगமில்லை.

இப்படியால் वेदத்தில் पशुहिंसादिகளைச் சொல்லுகிற प्रदेशं राजस प्रक्षिप्तமென்று निष्प्रमाणமாக स्वेच्छामात्रத்தாலே ஜல்பிக்கும் सौगतार्हादिகளுக்கு स्वपक्ष संक्षोभं வரும். अनेकान्त वादिக்குத் தான் சொல்லும் धर्मத்துக்கும் अधर्मत्वங்கொள்ளவேணும். தான் கழித்த हिंसादिகளுக்கு धर्मत्वமும் दुष्परिहरं ॥

---

1. (முன்பு செய்த யாகங்கள் ஹிம்சையுடன் கூடியிருப்பதால்) அசுத்தம், ஆகையினால் வ்ரீஹ்யாதி பாவங்கள் வருகிறது என்னில் இல்லை அது அசுத்தமான ஹிம்சையல்ல சருதியில் புண்யலோகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

2 சாஸ்திரம் ஆயிரம் மாதாபிதாக்களைக் காட்டிலும் வாத்ஸல்யம் (அன்பு) உள்ளதன்றோ

वेद वैदिक शास्त्रங்களில சில प्रदेशங்களிலே जितेन्द्रियராய் दिगंबरராய श्रमणशब्द वाच्यரான ऋषिகளைச சொலலுகையாலே अर्हदुपदिष्ट धर्मं वेदानु मतமாக வேணடாவோ? எனனில், दूषणार्थ மாக असत्कार्यवादिகளைச சொனனாபபோலே இதுவுமொரு परमतो पन्यासமாதல சில वैदिक व्रतविशेष निष्ठऋषिविशेष विषयமாதலாம இதுவும आसुर मोहनार्थ धर्मप्रतिछन्दसृष्टयादिகளுககு द्वारம

இவன द्रव्यஙகளும் पर्याय शब्द वाच्यावस्थाविशेषஙகளாயு மொழிய तत्त्वமிலலையெனனுமது நித்யஙகளான द्रव्यஙகளுககுச சில नित्य धर्मஙகள प्रमाण सिद्धஙகளாகையாலே निरस्तं। सहोत्पन्न धर्मஙகள गुणஙகள आगन्तुक धर्मஙகள पर्यायஙகளெனகிற विभागத தாலுமிதுககுப परिहारமிலலை. द्रव्यஙகளில ईश्वरादिகளை प्रति क्षेपिககுமது नित्यनिर्दोष वेदागम विरुद्धम्

இவாகளிசைநத जीव धर्माधर्म पुद्गल कालाकाशஙகளெனகிற द्रव्यஙகளில जीवன अणुपरिमाणனனலும देहात्म भ्रमादिகளாலே ह्रस्व दीर्घ स्थूल कृशादि व्यवहारं घटிககையாலும पाद शिरः प्रवृत्तिகளில सुखदुःखानुभवமும அவவோ कर्मानु रूप ज्ञान विसर्पததாலே கூடுகையாலும் ஜீவனுககு देह परिमाणஙகடடினவிடம अनुपपन्नं गजादि शरीरஙகளிலும पिपीलिकादि शरीरஙகளிலும மாறி மாறி प्रवेशिககிற ஜீவனுககு कृत्स्नोपलंभादि सिद्धिககாக नानापरिणाम पर्यायஙகளைக கொளளுமதுககு जीवाणुत्व निर्विकारत्व श्रुतिविरोधமும வரும

शरीरமிலலாத मुक्ति दशैயில परिणामததுககு व्यवस्थापकமிலலையாம. नित्योर्ध्वगमनं பணணுதல ऊर्ध्वगमनं பணணி आलोकाकाशத திலேயொரு प्रदेशததிலே वर्तिககுமெனனுதல சொலலுகிறவனுககு मुक्तனை अपरिमितனெனன வொணணாது मुक्तரெலலாருமொரு नित्यशरीरததிலே प्रवेशिபபுதல, தனிததனியே शरीरஙகளை யெடுததுக கொணடுயிருபபுதல செயவாாகளெனறுல वेदान्तिகள சொலலுமாபபோ லிவனுககொரு प्रयोजनஞ சொலலவிரகிலலை.

आत्माவுககு परिमाण मात्रसिद्धिககாக शरीर परिग्रहமெனகை अपहास्यम्. धर्मा धर्मद्रव्यஙகளை जगद्व्यापिகளெனறது स्वरूपेण व्याप्तिயை

யாதல் அணுக்களாய தாருவஹ்ந்யாதி ந்யாயத்தாலே எங்குமுண்டென்றுதல விவக்ஷிதத்தாலிவை நித்யங்களாகையாலே புருஷ வ்யாபார ஸாத்யங்களாகாது ஸர்வபுருஷஸாதாரணங்களுமாம்.

இவைத்தின பர்யாய விசேஷங்கள ப்ரதிநியதபுருஷ வ்யாபார ஸாத்யங்களென்னில அவைதானே தர்மாதர்மங்களாய அப்போதும ஸம்ப்ரதிபந்ந ஜீவாதி த்ரவ்யங்களுக்கே தர்மாதர்ம ஸ்வரூப பர்யாயங்களைக்கட்டவமையும, விஹித நிஷித்தாநுஷ்டாநாதிகளே தர்மாதர்மசப்த வாச்யங்களென்றுமிவைதத்துக்கு பல ப்ரதான த்வார தேவதாப்ரீத்யாதிகளென்றும் நித்யாகமஸித்தமித்தாலே புத்கலவிசேஷங்கள புண்ய பாபங்களென்கிற பக்ஷமும நிரஸ்தம்.

புத்கலமாவது ஸ்பர்சாதி யுக்த த்ரவ்யமாய இதுதானே அநியதமாக வாயுவஹ்நி ஸலில ப்ருதிவீ ரூப பரிணாமங்களை யடையுமென்னுமிது ப்ரத்யக்ஷத்தாலே கண்டதன்று. கல்பநா லாகவார்த்தமாகக் கட்டுகிறோமென்றுல கண்டவளவைக கொள்ளுமவனுக்கு கல்பநா லாகவமுளளது. ஏகைக பூதங்களிலே அநியதாநந்த பரிணாமங்கண்டிலோமோ? என்னில அதுவும் கண்டவளவிலே நிறுத்துமத்தனை, இது கொண்டு காணுத விடங்களிலே கட்டபபாரத்தால அதிப்ரஸங்கம் வரும

ப்ரக்ருதியென்றொரு த்ரவ்யமேயெல்லா பூதங்களுமாய பரிணமிக்கிறதென்று வைதிகர்களும வேதாவலம்பி ஸாங்க்யாதிகளும கொண்டிலர்களோ? என்னில, அதுவும ச்ருதிப்ராமாண்ய வலத்தாலே நியதக்ரம ஸ்வபாவ பரிணாமமாகக கொண்டத்தனை அப்படியிவனும கொள்ளில இதுக்கும (விரோதம்) (விரோதம) சொலலோம.

இவ்வஸ்து தன்னை அபூத், அஸ்தி, பவிஷ்யதி என்றுப போலே சொல்லுகைக்கு நிதானமான காலத்தை இவர்கள அணுஸ்வரூபமென்றது, சிறுமையாலே யாதல, ஸர்வ வ்யாபியாயிருக்கச செய்தே ஆகாசம்போலே ஸ்வச்சதாதிகளாலேயாதலாகில் ஸம்ப்ரதிபந்நாணுக்களாலும அவற்றின பர்யாயங்களாலும், கால வ்யவஹாரமெல்லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு த்ரவ்யத்தைக கல்பிக்க வேண்டுவதில்லை.

वैदिकர்ககு वेदஙகளும் वेदोपबृंहणஙகளும 'காலததை வேறு படக காட்டுகையாலே कल्पना गौरवமில்லை. आकाशाम्बरன अर्हताग மததாலே तत्वांतरं கொளளபபாாகுமது आशामात्रமாம.

जैनाधिकरणததில काल विषय भाष्यததுககு மிவவளவிலே தாதபாயம். இததைக கொணடு सर्वेशास्त्र विरुद्धமாக कालपन्हवं பணண வொணணாது.

आकाशததை नित्यமாய अनन्त प्रदेशமாய, सर्व व्यापियாய நிறகுமெனறவிடம आकाशोत्पत्यादि श्रुतिविरुद्धமாகையாலும இதுக குச சொலலும तर्कानुमानஙகளுககு व्याप्तिசொலலவொணணாமை யாலும अनादरणीयं.

இவவாறு द्रव्यஙகளுக்கும पर्यायஙகளுககும भेदाभेदங கொணடு

1 ' स्याद्स्ति स्यान्नास्ति स्याद्स्तिच नास्तिच ।
स्याद्वक्तव्यं स्याद्स्तिचावक्तव्यम् ॥
स्यान्नास्तिचावक्तव्यं स्याद्स्तिच नास्तिचावक्तव्यं च '

' ஸயாதஸதி ஸயாநநாஸதி ஸயாதஸதிச ஸயாந நாஸதிச ।
ஸ்யாதவகதவயம ஸயாதஸதி சாவகதவயம் ॥
ஸயாந நாஸதி சாவகதவயமஸயாதஸதிச நாஸதிசாவகதவயம'

எனறு सर्वத்திலும सप्तभंगि கட்டினவிது माध्यमिकன சொலலும पंचम कोटियை இசைந்தும இவை தனனோடே யததைக் கலநதும

1. இருககலாம இலலாமலும இருககலாம
இருநதும இலலாமலும இருககலாம
சொல்லவியலாத தாயிருககலாம
இருககவும் இருககலாம சொல்லவியலாததாகவும இருககலாம
இலலாமலும் இருககலாம சொலலவியலாததாகவும இருககலாம
இருநதும் இலலாமலும சொலலவியலாததாகவும இருககலாம

தவிரநதும सत्कोटियோடும असत्कोटियோடும் सद्सत्कोटिயைக கூட்டியும भंग्यन्तरஙகள கட்டலாமாகையாலே सप्त भंगिயெனறு நிறுததினது मतिपान्द्यं। அவை अनुपपन्न மெனறறிநது போக விட்டாலுகில परस्पर विरोधததாலே யிவை தனனையும போக விடவமையும अस्तित्वादि विशिष्टதனககே नास्तित्वादिகள வருமாகில विरोधिपदार्थमुत्पन्न மாகையாலே स्वपक्ष परपक्ष साधन दूषण सद् सदादि व्यवस्थै கழிநது सर्व निर्विवादत्वादिகள வரும். देश कालाद्युपाधि भेदததாலே अस्तित्व, नास्ति-व सद्सत्वावक्तव्यत्वादिகளைச சொலலப பாரததாலிது, மறறுள்ள सिद्धान्तिகளிசைகையாலே இவன தனக்கு स्वतन्त्रமாக अनेकान्त वादஙகட்ட வேண்டா सर्वமும் அநேகாந்தமெனறு கட்டுகிறவனுககுததான பணணின तत्व विभागஙகளும் अनुष्टानवि भागஙகளும குலையுமபடியாம.

1 'अनैकान्तं जगत्सर्वं हेरंबनरसिंहवत्'

(அனைகாநதம ஜகதஸாவம ஹேரமப நரசிமஹவத)

எனறதுவும दृष्टांतानुपपत्तिயாலே निरस्तं. विलक्षण सन्निवेश विशेष विशिष्टावयव संघातததில व्रीहियव संकीर्ण राशिயில போலே विरुद्ध धर्मान्वयஞ சொலல விரகிலலை. இவவளவு अनेकान्तत्वம் சொல லில इष्ट प्रसंगமாம

2 'सर्वमनैकान्तं सत्वात् परापर जात्यादिवत्'

(ஸாவ மனைகாந்தம் ஸதவாத பராபர ஜாத்யாதிவத)

எனகிறதுவும், परत्वापरत्व स्थूलत्वाणुत्व ह्रस्वत्व दीर्घत्व पितृत्व पुत्रत्वा ग्रजत्वावरजत्वादि सामानाधिकरण्यं प्रतियोगि भेद निर्व्यूढமாகையாலே இது प्रति योगि भेदरहितानेकान्त दृष्टान्तமாகாது.

---

1. உலகம முழுதும் ஒரே தனமையுளளது என்ற நியமமலலாதது, பிளளையாரும நரகிஙகனுமமனுஷ்யனே அலல மிருகமே எனற நியம மிலலாமல இரண்டு தனமையும கலநதிருபபது எபபடியோ அபபடி.

2 எநத வஸதுவும ஒரேவித ஸவபாவமுளளதனறு உள துஎனற தனமை உளளதாகையால பரமாயும அபரமாயுமுளள ஜாதி முத லாலானவைபோல

स्वांशங்களோடே अंशिகளுக்கும், स्वपर्यायங்களோடே आश्रय द्रव्यங்களுக்கும் अनेकांतं கொள்ளுமளவேயுள்ளது என்னும் பக்ஷமும் सोपाधिक निरुपाधिकानेकान्त विकल्प दोषத்தாலே परिहृतं.

सर्व द्रव्यங்களுக்கும் स्वाभाविकांशं உண்டென்கிற இவன் परमाणुக்களுக்கும் अनन्तांशं கொள்ளுகையாலே अणु द्रव्य व्यतिरिक्तங்களை अस्ति कायங்களென்று கட்டுகைக்கு व्यवस्थितமாயிருப்பதொரு अणुவில்லை आत्मादिகளும் पुद्गलस्कंधங்கள் போலே स्वाभाविकांशवत्त्वैயாலே संघात रूपங்களாம். அப்படிக் கொள்ளப் பார்த்தால் आत्मविषयத்தில் चार्वाक पक्षத்துக்குச் சொன்ன प्रत्येकसमुदायादि विकल्प दोषंவரும்

अभेदமும் स्वाभाविकமாகையாலே एकत्व प्रतिसन्धानादिகள் என்? என்னில் भेदமும் स्वाभाविकமாகையாலே तदभावமுண்டாம்.

सर्वानेकान्त वादिக்கு आत्मभेदங்களிலுமொரு आकारத்தாலே अभेदங்கொள்ள வேண்டுகையால் अतिप्रसंगंவரும். अंशांशिகளுக்கும் धर्म धर्मिகளுக்கும் स्वाभाविक भेदத்தைத்தானே இசைந்தான், இவற்றுக்கு स्वाभाविकाभेदஞ் சொல்லுமது भेदाभावமென்னவொண்ணாது அப்படிச் சொல்லில் स्ववचनविरोधादिகள் வரும்.

अभेदமாவது अर्थान्तरமென்னில், அதுவும் संप्रतिपन्नभेदத்தோடு विरोधाविरोध विकल्पத்தாலும் भेदाभेद विकल्पத்தாலும் दत्तोत्तरम्.

भिन्नங்களுக்கு आकार भेदத்தாலே अभेदமென்னுமதுவும் आकाराकारि भेदाभेद विकल्पादिகளாலே अपहस्तं மற்றுமிவன் जीवावस्थाविशेष जगत्संस्थान देवताभेद तदाराधन यागादि विषयமாகச் சொல்லும் क्षुद्रजल्पங்களுக்கு இप्रकारங்களிலே दूषणங்கண்டுகொள்வது.

இज्जैन पक्षத்தை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸமிந்நஸமபாவாத)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रகாரா நிரஸிததாா.

சொனனா தாம் சொனனதெலாம துறவோமெனறும
சொனனதுவே சொனனதல தாகுமெனறும *
தினனதும தினனுமது மேகமெனறும,
சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனெனறும, *
மனனது மனனுமது மொனறே யெனறும
வையமெலலாம் விழுகினறதெனறு மெனறும *
தெனனடும வடநாடும சிரிககபபேசும்
சினநெறியாா சினமெலலாம சிதைததிடடோமே. 25

इति श्रीकविनार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பனனிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

---

1 ஒரே வஸதுவில விருதத அநேக தாமஙகள இருகக முடியாது ஸமபவிககாதாகையால

* [ப-ரை] சொன்னாதாம - அநதந்த மதஙகளை சொலலுகிற வாகளினலே, சொனனதெலலாம - சொலலப பட்ட ஆததஙகளை யெலலாம, துறவோமெனறும - விடோமெனறும், சொன்னதுவே - சொலலபபட்ட வஸதுவே, சொனனது அலது - சொலலபபடாதது, ஆகுமெனறும, தினனதும - சாபபிடாததும, தினனுமதும - சாபபிடுவதும, ஏகமெனறும - ஒனறே எனறும, சீவன - ஜீவாதமா, சிறியனு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமூனருவது பாஸகர பஙகாதிகாரம்)

[பாஸகர பஙக பரதிஜஞை—அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹமும—அவறறின நிரஸனமும]

ஐ[ஏ]காநதிக மொனறுமிலலை யெனருசையைத தாமுடுப்பார் *
சோகாநதமாகத் துறபபுணடபின தொழிலவைதிகமெனறு *
ஏகாநதிகள சொனனவீசன படியில விகறப மெணணும *
லோகாநத வீணாதம வேதாநத வாாதததை விலககுவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும, பெரியனுமாம - பெரிதாயும, இருககும எனறும, மனனுதும - தருடமலலாததும், மனனுமதும் - தருடமாய இருபபதும, ஒனறேயெனறும, என்றும - எபபொழுதும, வைய மெலலாம - லோகமெலலாம, விழுகினறது எனறும, தெனனுடும - தக்ஷிணதேசமும, வடநாடும - உத்தரதேசமும, சிரிகக - பரிஹசிக குமபடி, பேசும - சொலலுகிற, சின - ஜைனனுடைய, நெறியாா மதத தைச் சாாந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம - கோபததை எலலாம, சிதைததிடடோம - துகளாகுமபடி செயதோம 25
சிதைககினறேமே எனறு பாடாநதரம.

ஆசையை தாமுடுபபார்—திகமபரரான ஜைனாகள

* [ப-ரை] ஒனறும-ஒருவஸதுவும, (ஐ) காநதிகமஇலலை-ஒரே விதமான ஸவபாவததை உடையதனறு எனறு - இபபடிசொலலி, சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறபபுணடபின - விலககப்படடபின், வைதிகம - வேதவிசாரமே, தொழில - காரயம, என்று, ஏகாந்திகன் ஏகாநதிகளாலே, சொனன சொலலபபடடதான, ஈசனபடியில - ஈச்வரனுடைய ஸவபாவததிலே, விகறபம - பேதா பேதஙகளை, எண்ணும - சிநதிககுமவரான, லோகாநத வீணாதம - லோகத்தில அறிவிலலாதவாகளான அதாவது பிதறறுகிற பாஸகர யாதவாகளுடைய வேதாநத வார்ததை - வேதாநத வாாததைகளை, விலககுவம நிராகரிபபோம. 26

(பாஸ்கர பங்க ப்ரதிஜ்ஞை)

ஆறு द्रव्यங்களும் அவற்றின் पर्यायங்களுமே तत्वமென்ற जैनரை निराकरित्तவளவிலே அவர்கள் गोत्रமே स्वगोत्रமாக்கி सदात्मक ब्रह्मादि शब्द वाच्यமான एकद्रव्यமும் இதின் व्यष्टिविकारங்களுமே तत्वமென்கிற अनेक विधभेदाभेदिகளை निराकरिக்கிறோம்.

[அவர்களின் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவர்களிலே சிலர் सर्वशक्तियாய स्वप्रकाशமாய सन्मात्रமான ब्रह्मமொன்றுமே तत्वं. இது सर्वतत्वங்களினுடைய समष्टियாயிருக்கும். இதுவே ईश्वरன் पुरुषன் प्रकृति யென்று மூன்று विभागं नित्यமாயிருக்குமென்று சொல்லுமது ब्रह्म निरंशं, प्रकृति पुरुष विलक्षणं, ईश्वरனொருவனுமே ब्रह्मமென்கிற शास्त्रங்களோடே விரோதிக்கும். अनुवृत्तமான सन्मात्रं अशங்களில் காட்டில் विलक्षणமன்றோ? என்னில் மூன்றிலும் सत्तामात्रமே अनुवर्तिக்கிற தாகையாலே மூன்றினுடைய धर्म ब्रह्मமாக प्रसगिக்கும்.

फेनतरंग बुद्बुद कल्पமான चिदचिदीश्वर विभागத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட सद्द्रव्यं निस्तरंग समुद्रம்போலே நிற்கிறதென்னில், तरंगादि स्थानीयங்களான இவை மூன்றிற்கும் सत्तिலே लयங் கொண்டு अव्यवस्थितभागமாக மீண்டும் உத்பத்தி கொள்ளில், चदचिदीश्वर नित्यत्वादि श्रुति विरोधं வரும் अकृताभ्यागमादि दोषமுமுண்டாம்.

व्यवस्थित भागोत्पत्तियாலே இந்த தத்வங்கள் மூன்றும் நித்யங்களென்றே கொள்ளில் இவை மூன்றுக்கும் अतिरिक्तसत्वமாக நாலு द्रव्यமாய ஒன்றுக்கொன்று துவக்கறும் எல்லாத்துக்கும் भेदाभेदங்கொள்ளுமது जैनभंगाधिकारத்தில் दूषिத்தோம்

ईश्वरன் ब्रह्मांशமாகையாலே निरतिशय ज्ञानानन्दैश्वर्यगुणனும்படி ब्रह्म शक्तिகள் नित्यமாக आविर्भूतங்களாக விருக்குமென்றதும் अनुपपन्नं। ब्रह्मத்துக்கு இந்த शक्तिகளுண்டாகில் समुद्रस्थानीयமான

स्वरूपத்திலும் तिरोधायकமில்லாமையாலே இவை आविर्भूतங்களாக प्रसंगिக்கும் ईश्वरன பக்கலிவற்றுக்கு आविर्भावं ब्रह्मांशतैயாலே யென்றுல் प्रकृति पुरुषांशங்களிலும இவற்றுக்கு नित्याविर्भावங் கொள்ள வேண்டும்படியாம.

ईश्वरனுக்கு मनोमयன, वाङ्मयன, प्राणमयன என்று विभागं கொண்டது स्वरूप भेदविषयமாகில इश्वरैक्य वचनशत विरोधं வரும सम्प्रान्न ब्राह्मणादिகளும் अन्यपरங்கள मायावादिகள சொல்லும विश्वतैजस प्राज्ञ कल्पनैயிலும उपाधि भेदத்தாலே भेदஞ்சொல்லு மதொழிய गतियिலலை.

मनो वाक् प्राणங்களை अधिष्ठिக்கிறவளவாலே मनोमयादि भेदஞ் சொல்லில் तत्वान्तराधिष्ठानங்களாலும भेदஞ் சொல்லலாம இவை மூன்றையும अधिष्ठिக்குமிடத்தில आदित्याग्निचन्द्र तेजस्सुக்க ளாய अधिष्ठिக்குமென்றதுவும स्वरूप परिणामத்தாலே யென்ற போது श्रुत्यादि विरोधமுண்டாம

वासुदेवादि विभागं स्वरूपமன்றிக்கேயிருக்கிற विग्रहादि विशेषத்தாலே வருகிறதாகையாலே विरोधமிலலை. मनोवाक् प्राणங் கள सत्त्व तमोरज: परिणाम द्रव्यங்களென்னுமிவை संसारिகளுக்கு मनस्सायும், शब्दமாயும, प्राणனுயும, परिणमिக்கு மென்றும, मुक्तருக் கும, ईश्वरனுக்கும இவையடியாக त्रिविधप्रवृत्तिகளென்றும, இவை இவர்களுக்கு, उपकारभूतர்களான देवர்களென்றும இக்கட்டளை யிலே மற்றுள்ள करणங்களென்றும प्राणमयனே अन्तर्यामियாய सर्व तत्वங்களோடும அவைத்திலுள்ள देवतादि चेतनரோடுங் கூட कर्ताவாகிருனென்றும் कर्ताவான जीवனுக்கு अन्तर्गतனுன मनोमयन् जीवனுக்குக் कारयिताவென்றும वाङ्मयன எல்லாத்திலும परिणम यिताவென்றும சொல்லுமதெல்லாம प्रमाणगतिகளைப் பார்த்தால उत्तान भाषितங்களாயிருக்கும.

ईश्वर व्यतिरिक्त पुरुष निरूपणத்தில ஒரு पुरुषன भोक्तृशक्ति युक्त னுயிருக்கும அவனுடைய व्यूहங்கள शरीरங்தோறும பிரிய व्यवस्थित

ங்களாய அணுக்களாய நித்யங்களாய அனந்தங்களாய ஜீவாகள என்று பேர் பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும एक पुरुष परिणाम विवक्षै யாலே சொல்லில जीवनित्यत्वादि श्रुति विरोधं உண்டாம். समुदायै कदेश विशेष विवक्षैயாலே சொன்னால पुरुष शब्दार्थமான समष्टியும जीव शब्दार्थமாகக் குறையில்லை.

ஜீவாகள ब्रह्मांशமாகையாலே சில ஜீவர்கள் பக்கலிலே சில ब्रह्मगुणங்கள आविर्भूतங்களாய சில तिरोहितங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ब्रह्मांशत्वं तुल्यமானால் எல்லா ஜீவாகள பக்கலிலும எல்லா ब्रह्मगुणங்களும எல்லாக் காலத்திலும் आविर्भूतங்களாயிருக்க प्राप्तं. स्वभाव विशेषादिகளாலே नियमங்கு சொல்லில रूपरसादिகளபோலே இவை ब्रह्मांशங்க ளென்னுமதத்தை போக்கி सर्वानुवृत्त ब्रह्मगुणங்களென்று கட்ட விரகில்லை.

ஜீவாகளை सिद्धரென்றும, बद्धரென்றும, मुक्तரென்றும் பிரித்து सिद्ध वर्गத்தை आजान सिद्धரென்றும, योगसिद्धரென்று மிரண்டு கூறாக்கி आजान सिद्धरीश्वरனுக்கு उपकरण भूतரென்றும் योगसिद्धா வந்தேறியான अणिमादिगुण विभवத்தையுடையவாக ளென்றும பிரிவு சொன்னது योगसिद्धரை बद्धरிலே கூட்டப் प्राप्तமாகையாலே निरस्तं

बद्धாக்கு प्रकृति बन्धं वैकारिक बन्धं दक्षिणा बन्धं என்றும் बन्धं மூன்றுவகை அவைத்தில पृथिव्यादिகளிலுண்டான अष्टप्रकृतिகளி லுண்டான रागं प्रकृति बन्धं विकारங்களான शब्दादिகளிலுண்டான बन्धं वैकारिक बन्धं कर्मங்களாலுண்டான बन्धं दक्षिणा बन्धं. இவை மூன்றும तुषकंबूकங்களபோலே जीवனை வேஷ்டித்து இவனுக்கு ब्रह्मगुणங்கள आविर्भवियாதபடிபண்ணி நிற்கிறன வென்றதில बन्ध त्रैविध्यं पुण्यपाप रूप कर्मத்தாலே बन्धं இதுக்குக் காரணங்களாயும காாயங்களாயும रागादिகள வருகின்றனவென்கிற निष्कर्षத்தாலே निराकृतं सांख्यादि ग्रन्थங்களில त्रैविध्यं சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே तात्पर्यं கொள்ளலாம. मुक्ताக்கு सत्तगुणाविर्भावமென்றது

வும் श्रुतिविरुद्धं स्वभोगस्वातन्त्र्यமிசைகையாலே सत्य संकल्पत्वமும் அவ்வளவிலே கொள்ளலாம். स्वभोग मात्रस्वातन्त्र्यந்தானும் ईश्वरायत्त மென்றறியவேணும் सत्यकाम सत्यसंकल्पங்களுக்கு एकप्रयोजनतैயைக் கொண்டு एक गुणत्वத்தை கல்பித்து, सत्वगुणाभावமென்று சொல்லும்து गुणान्तरங்களுக்கும் एक प्रयोजन தயைக்கட்டி एकीकरणं பண்ண शक्यமாகையாலே निरस्तं.

ईश्वरனோடே मुक्तர் வேண்டினபடி विभक्तராயும் अविभक्तராயும் நிற்பார்களென்றதுவும் இவர்களுக்கு नित्य सिद्ध ब्रह्माकारैक्य भेदங்களொழிய மற்றுஞ் சொல்லும் विभागाविभागங்கள் माष राशि मषी विभाग।विभाग तुल्यங்களாகையாலே अकिंचित्करवचनं.

प्रकृतिபோலே ईश्वरனும் पुरुषனும் सततपरिणामिகளல்லர்கள். சில हेतुக்களையடைந்து ज्ञानादिपरिणामத்தை भजिப்பர்களென்றதுவும் धर्मभूत ज्ञान परिणामமுகத்தாலே கொள்ளாதபோது बहुश्रुतिविरोधं வரும். प्रकृत्यंशத்தில் ब्रह्मगुणங்கள் प्रायेण तिरोहितங்களாகையாலே இத்தை अचेतनமென்றதுவும், सर्वप्रमाण विरुद्धं.

प्रकृतिதானே कालं परमाकाशं अव्यक्तமென்று மூன்று வகையாயிருக்குமென்றதுவும் काल परमाकाशங்களுடைய प्रकृतिविलक्षणத்வஞ் சொல்லும் प्रमाणங்களாலே निरस्तं. कालं अनाद्यन्तं என்று கொண்டால் प्रकृतिயில் கூறு என்ன प्राप्तियுமில்லை उत्पत्तिविनाशवத்தென்றால் स्ववचन विरोधादिகள் வரும் सर्वनिमित्तமாய் வருகிற காலத்தை परिस्पन्दத்துக்கு विशेष कारणं என்றதுவும் अनुपपन्नं. कालं सामान्यகாரணமாய் நின்று விசேஷ ஹேதுக்களாலே பிரிந்த परिस्पन्दங்களாலே परिच्छिन्नமாமளவேயிறேயுள்ளது.

प्रलय காலத்தில் இரும்புண்ட நீர்போலே ईश्वरांशத்திலே சுவறி வேறொரு பேரிடவொண்ணாதபடியாய शक्त्यवस्थैயென்றும் तमஸென்றும் பேரிடும்படி நிற்கிற मूल प्रकृतिக்கு ईश्वरனைக்காட்டில் विभागव्यपदेश योग्यமாய் अक्षरशब्द वाच्यமான आद्यावस्थै परमाकाशं என்னுமிது शब्दपरिणाम शक्तियुक्तமானபடியாலே वाक् என்றும், अक्षरமென்றும் பேர் பெற்றதென்றும் இது ईश्वरனுடைய प्रभயென

றும், இதுதான் देशैरूपமாகையாலே இதுக்கு देशान्तरापेक्षैயில்லை யென்றும் மற்றுள்ள प्रभैகளுக்கு देशापेक्षैயுண்டென்றும் परमात्मा வுக்கு अद्देशயோகத்தாலே ज्ञानप्रभै आनंदप्रभै क्रियाप्रभै என்றிவை முதலாகவந்த प्रभैகளுண்டாமென்றும், அவனுடைய आनन्द प्रभै புருஷர்கள் பக்கலிலே अभिव्यक्तैயாய்க் கொண்டு विषयसुखமென்று பேர் பெற்றிருக்கிறதென்றும் क्रियाप्रभै प्राणமென்றும் இப்ரபைகளெல் லாங்கூட सिलिதங்களான वेषத்தாலே परा प्रकृतिயென்றும், परमा काशமென்றும், ज्ञानप्रभैயினின்றும் सत्वமும், क्रियाप्रभैயினின்றும் रजस्सु, वाक्शक्तिயும், तमस्सु பிறக்குமென்றும், இस्सत्यादिகளுக்கு पूर्वोक्त मनोमयादिகள் अधिष्टाताக்களென்றும், विशालமான सत्वத் தின் வயிற்றிலே रजस्साய், रजस्सिன் வயிற்றிலே तमस्साய், இவை मिलितமான வேஷத்திலே अव्यक्तமென்றும், सत्वं நடுவே நிற்க இரண்டுக்கும் (பக்கம் 3) रजस्तमस्सुக்கள் நிற்குமென்று भास्करன் சொன்னான் என்றும் जीवगत कर्मங்களுக்கு परस्पर संकरं வாராதபடி காத்து कर्मफल देशविशेषத்திலே भोक्ताவை नियमिக்கையாலே नियति யென்று பேர் பெற்றிருப்பதொரு अवस्थाविशेषத்தோடே கூட, प्रकृति चतुर्विधैயாகவுமாம் என்றும், काल नियतिகள் एकसंपुटங்களாகை யாலே एकव्यपदेशமுமாம் என்றும், இப்புடைகளிலே சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு अनन्य परமாயிருப்பன சில वेद वैदिक वाक्यங்கள் மூலமாகக் காணவரிது.

இவைத்தில் प्रसिद्ध प्रमाणங்களோடு விரோதமில்லாத अंश கழிக்கவேண்டும் निर्बन्धமில்லை. कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रति शरिरमुत्पत्तिகொள்ளுமதுக்கு विशेषिதத்தொரு वचनமில்லை. सर्वेन्द्रियங் களுக்கும் तत्वसृष्टयादि காலங்களிலே सृष्टिप्रळयங்கள் சொல்லுகிற शास्त्रங்களோடே विरोधமுண்டாம்

1 'हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं'

(ஹஸ்தாதயஸ்து ஸ்திதேऽதோ நைவம்)

1 மனிதன் பிழைத்திருக்கும்போது கை முதலான இந்திரியங் கள் உண்டு ஏழுதான் என்பதில்லை சாரீ-ஸூ 2-4-5

எனகிற ஸூத்ரமும் अन्यपरं.

1 ‘वाङ्कमनसि दर्शनाच्छब्दाच्च’

(வாஙகமநஸி தர்ஶநாச்சபதாசச)

इत्यादिகளாலே सर्वेन्द्रिय संयुक्त सूक्ष्मशरीरதேதாடே जीवனுககு गमनागमन प्रकारं निर्णीतமாயிற்று.

2 ‘तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसां ।
सन्निवेश्यात्ममात्रासु सर्वे भूतानि निर्ममे ॥’

(தேஷாம் தவவயவாந ஸூக்ஷமாந ஷண்ணமபயமிதௌஜஸாம।
ஸந்நிவேஶ்யாதமமாதராஸு ஸாவ பூதாநி நிாமமே ॥)

என்கிற मनुवचनமும்

3 ‘मनष्षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति’

(மநஷஷஷடாணீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

எனகிற भगवद्गीतावचनமும प्रधानஙகளையிட்டு अप्रधानஙகளை उपलक्षिககிறது. இஙஙன கொளளாதபோது

4 ‘अत एव सर्वाण्यनु’

(அத ஏவ ஸாவாண்யநு)

---

1. மரிககுமபோது வாககு மனஸஸில அடஙகுகினறது காணபபடுகிறபடியிலும் ச்ருதியில சொலலியிருக்கிறபடியிலும
சாரீ-ஸூ 4-2-1

2. மனு 1-16

3. 35-ம பக்கம பாாக்க.

4. சாரீ-ஸூ 4-2-2

எனகிற ஸூத்ரமும் இதின விஷய வாக்யமும விரோதிக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियாலும் आप्यायन विशेषததாலும் कर्मेन्द्रियஙகளுககு प्रतिशरीरं सृष्टियாகிறதெனனில, இது ज्ञानेन्द्रियादिகளிலும சொலலலாம இபபடி மற்றுமுளள विरुद्धार्थஙகளுககெல்லாம் परिहारம கணடுகொளவது.

இமமததுககு மூலமாக

1 'ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।
यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥'

(ஈஶ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேநதரியோர்மிபி: ।
யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹமணே நம: ॥)

எனறு தொடஙகி कात्यायन कारिकैயெனறும் पठिக்குமதுவும் आर्षமெனறு विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம கொளளுதல,

2 'उत्क्रमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः'

(உதகரமிஷயத ஏவம் பாவாதிதயௌடுலோமி·)

इत्यादि सूत्रஙகளாலே மற்றுமசில ऋषिमतஙகளை எடுததுக கழிததாபபோலே கழிபபுதல செயயலாம. ऋषिमतஙகள படுகிறபடி கண்டால ब्रह्मदत्तादिகள சொனன भेदाभेद पक्षததுககும कैमुतिक न्यायததாலே निरासமுணடாம

---

1. ஈச்வரன, மூலபரகருதி, பராணன, விராட், பூதங்கள, இந்தரியஙகள இவறறுல எது குததாகுவதுபோல தோனறுகிறதோ அநத ப்ரஹமததுககு நமஸகாரம.

2 (ஜீவனைச் சொலலும சபதததால பரஹமத்தைச் சொல்வது) சரீரததை விட்டுக்கிளமபிப போகிறவன இவவிதமாகிருஞகையால, எனறு ஔடுலோமி (சொலலியிருககிருர) சாரீ-ஸூ 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादि्களில் एकविषयங்களான एकानेक भेदाभेद शब्दங்கள் विशिष्टाकार भेदங்களாலே उपपन्नங்களாம். भास्कर मतத்தில் सदादि शब्द वाच्यமுமாய் सर्वात्मकமான एक द्रव्यं ब्रह्मं. இதில் ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञமாய் सर्वशक्तியாயிருக்கும் उपाधिயென்றொரு अंशம் प्रकृत्यादि विभागवத்தாய் नित्याचेतनமாயிருக்கும் இவ்வுपाधि परिणाम विशेषங்களாலே अनादिயாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवாக்கள் என்றுபேராய் उपनिषத்துக்களில் சொல்லுகிற ऐक्य योग बलத்தாலே उपाधिसंसर्गம் निःशेषமாகக் கழிந்தால்

1 'घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा'

(கடத்வம்ஸே கடாகாஶோ ந பிந்நோ நபஸோ யதா)

என்னும்படி ईश्वरனில் காட்டில் औपाधिकभेदं கழிந்தும் ईश्वरனோடு வேறுபட்ட अहन्तैயும் सबोधமுமில்லாத अविभक्तेश्वर तत्वமாய் நிற்கு மென்ற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकश्चेत्यादिகளுக்கு अनुगुणंபோலே தோற்றி தேன் பூசின வாளிபோலே आपातरमणीयமாய் निपुण निरूपणदशैயில் अत्यन्तानुपपन्नமாயிருக்கும்

இப்பக்ஷத்தில் सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமென்றதுக்கும் இத்தை चिदचिद्भागवत्என்றதுக்கும் இப்பாகங்கள் இரண்டுக்கும் उपाध्यंशங்களுக்கும் परस्पर भेदाभेदங்கள் स्वाभाविकங்களென்றும் மற்றுமிப்ர காரங்களில் சொல்லு மவைத்துக் கெல்லாம் श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतங்களில் சொன்ன उपपत्ति विरोधமும் दुष्परिहरम्। जीवனுக்கும் ईश्वरனுக்கும் ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिक மென்ற विभागத்தில் प्रत्यक्षानुमानங்கள் प्रवर्त्तिயாது ஒன்று स्वाभाविकं ஒன்று औपाधिकं என்று வகுத்துச் சொல்லுவதொரு शास्त्रமில்லை. ऐक्य भेद व्यपदेशங்களும் शक्ति शरीरादि शब्दங்களும் सामानाधिकरण्य

---

1 கடம் நாசமடைந்தால் கடாகாசம் ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் பிந்நமாகாததுபோல

மும் चिदचित्ககளிரணடிலும तुल्यமாயிருகக இவைத்தில கொணடு இவனுககு अचेतनததில காடடில வேறுபட்ட चेतनाशததில औपाधिक भेदं கடடவொணணுது. मुक्त दशैயிலே विशेपिதது ऐक्यं சொலலுகையாலே अभेदं स्वाभाविकமாக வேணடாவோ? எனனில, இதுவும साम्य श्रुत्यादि विरोधததாலே,

1 'मम साधर्म्यमागताः'

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 'भोगमात्र साम्य लिगाच्च'

(போகமாதர ஸாமய லிஙகாசச)

इत्यादि स्मृति सूत्र विरोधததாலும

3 'राम सुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत'

(ராம ஸுகரீவயோரைகயம தேவயேவம ஸமஜாயத)

इत्यादिகளில போலே अन्यपरமாம. मुक्तனுககு விசேஷிதது ब्रह्म शब्द सामानाधिकरण्यமும் श्रुत्यन्तरोक्त परमसाम्य विवक्षैயாலே घटिககும் ब्रह्मமேயாமெனகிற अवधारणமும स्पर्धमानனன पुरुषन वामन पश्वालंभததாலே विष्णुவேயாயிநத लोकஙகளையெலலாம் ஜயிககு மெனனுமிடததில போலே परसाम्य विवक्षैககு अत्यन्तानुगुणமாம.

---

1 எனககு ஸமானமான ஸவபாவததை உடையவாகளாயிருககையை அடைநதிருககிற, கீதை

2 அனுபவம மாததிரம ஸமமாயிருககும எனபதில ஸமருதி முதலியவைகள இருககிறபடியினலும. சாரீ-ஸூ 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுககும ஸுக்ரீவனுககும இவ்வாறு ஐக்யம உணடாயிறறு (ராமா ஸுந)

नदिகள समुद्रத்திலே अस्तத்தை யடையுமாப போலே विद्वान नाम रूप विमुक्தனாய்க் கொண்டு परम पुरुषனை யடையுமென கிறவாक्यத்திலும कर्मकृत नामरूप निवृत्त्यादिகளாலே வருகிற विवक्षितं साम्यमे पूर्वजलத்துக்கும प्रविष्टजलத்துக்கும स्वरूपैक्यமில்லை யென்னுமிடம घट करक सलिलसंभेदத்தில आधिक्य दर्शनத்தாலே யறியலாம் இது शुद्धोदकத்திலே आसिक्तமான उदकान्तरं ताद्दக்ஷமாபபோலே யெனகிற श्रुत्यन्तरத்தாலே व्याख्यातं घटध्वंसத்தில घटाकाशं नभस्सोடே अभिन्नமாபபோலே என்கிற श्रीविष्णु धर्मवचनமும घटाकाश महाकाश भागங்களுக்கு புதிதாகவொரு स्वरूपैक्यापत्तियை उदाहरिக்கிறதென்று घट सयोग लक्षण वैषम्य निवृत्ति मात्रोदाहरणத்திலே (தாதபாயம) तत्परम्।

1 'तद्भाव भाव मापन्न '

(தாதபாவபாவ மாபந்ந)

2 'विभेद जनके ज्ञाने '

(விபேத ஜநகே ஜ்ஞாநே)

इत्यादि श्रीविष्णु पुराण वचनங்களும स्वरूपभेदंநிற்க औपाधिक वैधर्म्यरूप भेदनिवृत्ति परங்களென்னுமிடம पूर्वापरादि परामर्शத்தாலே யறியலாம.

3 'आमुक्तेर्भेदः'

(ஆமுக்தோபேத)

என்னும भगवच्छास्त्र वचनங்களுக்கும

1. அதன தன்மை வரபபெறறவன.
2 பேதததை உணடாக்கும ஜ்ஞானம.
3. முகதி அடையும வரையில பேதம.

1 'யானுந்தானாயொழிந்தான'

इत्यादि द्रमिडोपनिषद्वाक्यங்களுக்குமிப்படி सर्वानु गुणமான तात्पर्यம் கண்டுகொள்வது. उपाध्यवच्छिन्नचिदंशं ஜீவனென்கிற இவன் उपाधियாலே घटादकांजलिन्यायத்தாலே छेदம் சொல்லுமாகில் छेदनाद्यनर्हत्व वचन विरोधंவரும். घटाकाशादि न्यायத்தாலே प्राप्तस्वरूपத்தில் उपाधि संयुक्त प्रदेश भेदங்களை ஜீவர்களென்னில் उपाधि संचार दशैயிலே पूर्वापर प्रदेशभेदத்தாலே पूर्वानु भूत प्रतिसंधानादिகளில்லை யாம் प्रतिक्षणं बन्ध मोक्षங்களும் प्रसंगिக்கும்.

उपाधिभुक्त प्रदेशं தன்னிலே उपाध्यन्तरागमத்தாலே மீண்டும் बंधமுண்டாம். व्यवस्थितैकैक प्रदेशवर्तिகளாக சில उपाधिகளைக் கட்டவொண்ணாது. जीवविभुत्वादिகள் சொல்லும் प्रकारத்தாலே उपाधिसंयुक्त ब्रह्म தனக்கே ஜீவத்வமென்னில் जीवाणुत्वाभ्युपगम विरोधமுண்டாம். सर्वोपाधिகளால் வரும் सुखदुःखங்களெல்லாம் ब्रह्म தனக்கே யாகையாலே प्रदेश नियम प्रयुक्त भोग व्यवस्थैயும் ईश्वरனுடைய निर्दुःखत्वाभ्युपगमமும் निर्मूलமாம். उपाधि स्वरूपந்தானும் ब्रह्मமாகையாலே उपाध्यवच्छिन्न ब्रह्मமென்று उपाधि தன்னை विवक्षिக்கிறோமென்னில் चिदचिद्विभाग सिद्धान्तத்தை விட்டு चार्वाक पक्षத்தை परिग्रहिக்கும்படியாம். ஆகையால் उपाधि विशिष्ट चेतनान्तरங்களை ஜீவர்களாக இசைந்து उपाधिनिवृत्तियில் ஜீவனுக்கு ईश्वरனோடு जगद्व्यापारादि व्यतिरिक्त परम साम्यங்கொள்ளுமதே श्रुतिस्मृति सूत्रानुगुणम्॥

जीवेश्वरர்களுக்கு स्वाभाविकமாக भेदाभेदங்களிரண்டையும் கொள்ளுவார்க்கும் औपाधिक भेदங்கொள்ளுவார்க்கும் பொதுவான दोषஞ்சொல்லுகிறோம்:—

ब्रह्मांशமாய स्वतःसर्वज्ञனான ईश्वरன் அது தன்னோடொக்க ब्रह्मांशமாயாதல் அது தான் उपाध्यवच्छिन्न प्रदेश विशेष மாயாதல் நிற்கிற ஜீவர்களுக்கும் தனக்கும் स्वरूपैक्यத்தையறியானாகில்

1. திருவாய்மொழி 8-8-4

सर्वज्ञனுக மாட்டான அறியுமாகில सर्व जीवदुःखததையும स्वदुःख மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्तावாய जीवानन्त्यததாலும अनादि संसारानुवृत्तियாலும अनन्त नित्य दुःखவானுக प्रसंगिககும.

जीवாகள் தஙகளுககும स्वरूपैक्यं स्वाभाविकமென்கிற இவ னுககு सौभरिकार्तवीर्यादि न्यायததாலே उपाधिभेद भोग व्यवस्थापक மாகமாட்டாமையாலே सर्वानुभूत सर्व सुखदुःखादि प्रतिसन्धानंவரும

1 'शास्त्र फलं प्रयोक्तरि'

'ஶாஸதர பலம் பரயோகதரி'

எனகிற व्यवस्थैயுஙகுலைநது कर्तृविशेष नियत विधिनिषेधशास्त्र व्याकुलतै யும உண்டாம ईश्वरांशததிலுளள आनन्दादिகளும எலலாம ऐक्याकारத்தாலே सर्व जीवாகளுககும प्रतिसन्धेयஙகளாம. सर्वத தோடும स्वरूपैक्यமுடைய सद्रव्य स्वरूप ब्रह्मविषयத்தில निरंशत्व, निर्विकारत्व निर्दोषत्व श्रुतिகளும அனவயாதபடியாம.

இப்படியால இப भेदाभेदपक्षं ब्रह्मज्ञान पक्षததிலும காட்டிலும पापीया னென்று वेदार्थसंग्रहததிலேயருளிச செயதாா

ஒன்றெனவும பலவெனவும தோறறுகின்ற
  உலகெலலாமொரு பிரமநதானேயாககி *
நன்றெனவும் தீதெனவும பிரிநததெல்லாம
  நன்றென்று தீதனறேயென நவின்றாா *
கன்றுமலா பசுவுமலராகி நின்ற,
  கனறுகிப பசுவாகி நின்றவண்ணம, *
இன்று மறை மாட்டுககோ ரிடையனென,
  ஏகாநதி யறிநதிட நாமியமபினோமே. 27

---

1 சாஸதரம போதிககும பலம அதன உபாயமான காமாவைச செயகிறவனுககு உண்டாகும.

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[ப-ரை] ஒன்றெனவும - ஒன்றாகவும, பலவெனவும - பலவகைப பட்டவைகளாகவும, தோற்றுகின்ற-காணப்படுகின்ற, உலகெல்லாம-லோகத்திலுள்ள வஸ்துக்களெல்லாம, ஒருபிரமந்தானேயாக்கி - ஒரு பரமமமாகவே இருக்கிறதாகக் கொண்டு, நனறெனவும - நல்லதுக ளென்றும, தீதெனவும - கெட்டதுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம் - பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களையெல்லாம, நன்றன்று - நல்லவையல்ல, தீதன்றே - கெட்டவைகளல்ல, என நவின்றார் - இப்படி சொல்கிற வாகள, கன்றும அலா-கன்றுமல்ல பசுவுமஅலா-பசுவுமல்ல, ஆகி நின்றே-இப்படி சொல்லும்படியாக இருந்தே, கன்றுகி-கன்றுக குட்டி களாகவும பசுவாகி-பசுக்களாகவும, நின்ற வண்ணம - நிற்கும ப்ர காரத்தை, இன்று-இன்றைக்கு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு-பசு வுக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, இடையனுன-கோபாலனுன, ஏகாந்தி-ஒரே நிலையில உள்ளபகவான, அறிந்திட-அங்கீகரிக்கும்படி (ஒப்புக கொள்ளும்படி) நாம, இயமபினோமே-சொன்னோம-அதாவது பகவான ஸ்ரீபகவத கீதையில சொன்ன அர்த்தங்களுடன சேரும்படி பரமதஸ தாகளை தூஷித்தோம என்றபடி) 27

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ||

பதினானகாவது வையாகரண பஙகாதிகாரம)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொளகை களின ஸஙகரஹமும அவறறின் நிரஸனமும]

சாயாமறைகளில சததந் தெளிநதிடச சாறறுதலால *
தூயாரிவரெனறு தோனற நினறே பலசூதுகளால *
மாயாமதமும மறு சினவாதும பவுததமும சேர
வையாகரணா சொலலும மறுமாறறஙகள மாறறுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण க்ரமததிலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादஙகளை நிராகரிததோம. वेद वाद कञ्चुकच्छन्नராய்க கொணடு विपरीतஞ சொன்ன இவாகளைப போலே वेदाङ्ग निर्वहण वारवाण संवृतராயக

[ப-ரை] சாயா - ஸவர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன உச்சரிக்க வேணடிய, மறைகளில - வேதஙகளிலே, சததம - சபதங கள, தெளிநதிட - தெளியுமபடி, சாறறுதலால - நிரூபிக்கிற படியால, இவா - இவாகள (வையாகரணாகள) தூயாா - தோஷமிலலாதவாகள எனறு தோன்ற நினறே - எனறும தோன்றுமபடி நினறு கொணடே, பல - அனேகஙகளான, சூதுகளால - கபடஙகளாலே, மாயா மதமும - மாயாவாதி பக்ஷததையும, மறு - மற்றெனறுன, சினவாதும - ஜைனாகளுடைய வாதஙகளும், பவுததமும - புததமததையும, சேர-சேர்ததுககொளளுமவரான, வையாகரணா, சொலலும-சொலலு கிற, மறுமாறறஙகள - வேறுவிதமான ஆததஙகளை, மாறறுவம - ஒழிதது விடுவோம, 28

கொண்டு सर्वமும் शब्द ब्रह्मத்தினுடைய विवर्तமாதல परिणामமாத லென்று சொல்லுமவர்களை निरसिககிறோம. (நிராகரிககிறோம)

[அவாகள கொளகைகளின ஸங்க்ரஹம்]

இவாகள प्रत्यक्षसिद्ध वर्णஙகளையும वर्णसंघात विशेष रूप पदங களையும पदसंघात विशेषात्मकஙகளான वाक्यஙகளையுமொழிய अर्थ विशेष बोधकமாக स्फोटமென்று ஒன்றைக கட்டுமது साध्वसाधु विवेकार्थशब्द प्रक्रियादिகளுககு उपकारकமன்று. शब्दததாலே अर्थததை அறியா நின்றோமெனகிற விடததிலே तत्व प्रत्यक्षं अन्यथासिद्धं निपुण निरूपणं பண்ணின वैयाकरणா செவியாலே கேட்டுப பாாத தாலும वर्णातिरिक्तமாகவொரு वाचकं தோற்றுகிறதில்லை वर्णங களுககு अर्थबोधकत्वததிலே சில अनुपपत्तिகளைச் சொல்லி வேறொன்றை बोधकமாகக கட்டுகிறவனதானே இவவாண விசேஷஙகள தன்னை அந்த स्फोटததுககு विशेष व्यंजकஙகளாகக கொளளுகையாலே இவைததுககு अर्थबोधनததில சொன்ன अनुपपत्तिகளெலலாம் स्फोट व्यंजक(ங)த்திலே வரும். वर्ण संश्रयமாக स्फोटமென்றொன்றை व्यासादि महर्षिகள சொன்னதுவும் वर्णங களுடைய स्वार्थस्फुटीकरण शक्ति मात्रமாக அமையும.

இபபடி पराभिमत स्फोटरूप शब्दததில प्रमाणமில்லாமையாலே

1 ‘ शब्द ब्रह्म यदेकं यच्चैतन्यं च सर्व भूतानां

यत्परिणामं त्रिभुवन मखिलमिदं ’

(ஶபத பரமம யதேகம யசசைதநயம ச ஸாவ பூதாநாம

யதபரிணமம தரிபுவந மகிலமிதம்)

என்று हलायुधन் சொன்னதுவும் निर्मूलं. शब्दந்தானே चैतन्यமென்ற துவும் त्रिभुवनं शब्द परिणामமென்றதுவும் स्वसंप्रतिपन्न श्रुत्यादि विरुद्धं स्वाभिमत देवता स्तुति मात्रार्थமாக சில कल्पनैகளைப் பண்ணுமதில்

1 'देवतां कांचिदुद्दिश्य भक्त्या यो वक्ति किंचन ।

तस्य दोषं न यत्किंचित् मनसापि विचिन्तयेत् ॥'

(தேவதாம் காஞ்சிதுத்திச்ய பக்த்யா யோ வக்தி கிஞ்சந ।

தஸ்ய தோஷம் ந யத்கிஞ்சித் மநஸாபி விசிந்தயேத் ॥)

என்று आलंकारिकர் சொன்னபடியே उपेक्षिக்கிறோம்.

இப்படி शब्द तत्व विवर्तமான

2 'परमज्योतिरुचो गोपते:'

(பரமஜ்யோதிருசோ கோபதே:'

என்கிற सांब वचनத்தாலும் शब्दार्थ मिथ्यात्व स्थापनं பண்ண வொண்ணாது. सर्व प्रपंचமும் शब्द विवर्तமென்கிற पक्षமும் भर्तृहरि ग्रन्थादिகளில் சொல்லும் युक्त्याभास तूलजालமும் எல்லாம் प्रच्छन्न बौद्धादि दूषण न्यायத்தாலே निरस्तम्.

ஒரு शब्दத்திலே மற்றுள்ள शब्द प्रपंचமெல்லாம் பிறக்கிற தென்று वेद वैदिक वाक्य सिद्धமானால் இப்रक्रियैயாலே अर्थप्रपंचமெல்லாம் शब्दத்திலே பிறக்கிறதாக அமையாதோ என்னில்? இது

1. பக்தியினாலே ஒருவன் ஒரு தேவதையைக் குறித்து ஒன்று சொன்னால் அதில் குற்றத்தை மனஸ்ஸினாலும் கருதக்கூடாது.

2.

संभावनामात्र वचनமாகையால प्रमाणமாகாது. இதனை अनुमानமாக வருக்கும்போது प्रमाण विरोधं வரும் वर्णங்களில வर्णान्तरोत्पत्ति சொன்ன விடமும नित्यங்களான மந்தரங்களுக்கு बीज क्लृप्ति பண்ணினதுவும

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸ்யு:ஶக்தி ஶாலிநோ மந்த்ரா: ஏவம் ஸ்ருஷ்டி விசிந்தநாத)

என்கிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादृते ।
अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோऽஸ்தி ப்ரத்யயோ லோகே ய: ஶப்தாநுகமாத்ருதே।
அனுவித்தமிவ ஜ்ஞானம் ஸர்வம் சப்தேந க்ருஹ்யதே॥)

என்றதுவும் पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில் शब्दानुमानं கூடாமையாலும் அங்குமிதைக் கல்பிக்கைக்கொரு प्रमाणமில்லாமையாலும் निरस्तम्. अव्युत्पन्नावस्थैயிலும் वाचक शब्दத்துக்கு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धமென்னுமது अनुपलंभத்தாலும் व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य प्रसंगத்தாலும் अनुपपन्नं

शब्दத்தினுடைய सूक्ष्मतैயாலே अनुपलंभமென்னில் அப்படி अनुपलंभ शब्दத்துக்கு बोधकत्वமில்லையாம்

---

1. இப்படி ஸ்ருஷ்டியை (உத்பத்தியை) த்யானித்தால் மந்தரங்கள் சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

2. சப்தத்தின் சேர்க்கையிராமல் ஒரு அறிவும் உலகத்தில் இல்லை எல்லா ஜ்ஞானமும் சப்தத்தோடு ஒட்டினதாகவே தோன்றுகிறது.

1 'सूक्ष्मैः पश्यन्तिवैखरि'

(ஸூக்ஷ்மை: பஶ்யந்திவைகரி)

யென்று शब्दத்திலே சில अवस्थाविशेषங்களை आप्त वाक्य सिद्धங்களா லும் सूक्ष्माद्यवस्थैகளில் वाचकत्वं घटியாது. இவ்விभागोपदेशமும் अन्यार्थम् இவ்வர்थங்களைப்பற்ற சில अनुमानங்களைக் கட்டின லும் அவை उपलंभोपपत्ति विरुद्धங்களாம் वेदान्त प्रस्थान विरुद्धங்க ளாம். वेदान्त प्रस्थान विरुद्धமாக शब्द स्वरूप नित्यत्वादिகள் சொன் னது वाचकत्वத்துக்காதல் वेद नित्यत्वादिகளுக்காதல் अनपेक्षित மாகையாலே वैभव वादமாமத்தனை जैमिनि शब्दाधि करणமும் अन्यपरं.

மற்றும் बौद्धர் சொல்லும் शब्दाध्यासादिகளுக்கும் बौद्धगन्धि वैयाकरणादिகள் சொல்லும் प्रतिभा वाक्य वाक्यार्थादि वादங்களுக்கும் प्रकारங்களாலே उचितोत्तरங்கண்டுகொள்வது.

இப்படிகளால் सर्व कारणமாக शब्द ब्रह्मமென்றென்றைக கட்டினவர்கள் वाक्यமும் अनादरणीयम् शब्दार्थங்களிரண்டுக்கும் स्रष्टाவான परम पुरुषனே परब्रह्मं अर्थान्तरங்களில் ब्रह्मशब्दं औपचा रिकं. सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टனான औपनिषद परम पुरुषன் தானே स्थूल चिद चिद्विशिष्டனாய்க் கொண்டு परिणमिக்கிறானென்று शारीरक निर्णीत மான परमार्थத்தை प्रतिक्षेपिக்குமது पाणिनि कात्यायन पतञ्जलि प्रभृति परमर्षिपरिषத்துக்கு अभिप्रेतமாகாது.

இப்போது எங்கும் நடையாடாத ऐन्द्र चान्द्र माहेश दौर्ग कौमार कापिशलादि व्याकरणங்களில் சில विरुद्धार्थங்களுண்டென்று சொல்லுகைக்கு प्रमाणமில்லை. உண்டானாலும்

---

1 ஸூக்ஷ்மை பஶ்யந்தி வைகரி, என்ற இவை சப்தத்தின அவஸ்தா விசேஷங்கள்.

¹ 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च।
ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारत संहितां॥'

(அஷ்டாதஶ புராணானி அஷ்டௌ வ்யாகரணாநி ச।
ஜ்ஞாத்வா ஸத்யவதீஸூநு:சக்ரே பாரத ஸம்ஹிதாம்॥)

என்று சொல்லச்செய்தே संकीर्ण राजस तामस पुराणங்களில் विरुद्धाविरुद्धांशं பண்ணும் க்ரமத்திலே निर्वहिங்கண்டுகொள்வது.

கல்கத்தில் கலங்கிவரும் காணிக்கெல்லாம்
கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல, *
உலகத்தில் மறை சேர்ந்த வுரைகள் தம்மால்,
ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்தார், *
பலகத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப்,
பகற கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம் *
சிலகற்றுச்சித்தாந்தமறிய கில்லாச,
சிறுவரினி மயங்காமற சேமித்தோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதினான்காவது வையாகரண பங்காதிகாரம்)

---

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வ்யாகரணங்களையும் அறிந்து ஸத்யவதீபுத்ரரான வ்யாஸர் மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிகாரம்)

[வைசேஷிகர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுள்தான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக்கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால் *
கண்டகராய் நின்ற காணுதர் வாதங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம், கணுறு - கணுறென்று போபெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமாதயம உள்ள மார்க்கத்தை, கட்டுவார்போல் - உண்டாக்குவர் போலே, உலகத்தில் மறைசேர்ந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தமமால - வாதங்களினால்,ஒருபிழையும-ஒருதவறும்,சேராமல்-வராதபடி உபகரித்தார் - உபகாரம் செய்தவர்களுடைய, பலகததும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தா முதலான - பௌத்தர் முதலிய, பண்டை பராசீனங்களான, பகல் கள்ளர் - பகலில் திருடுபவர்களுடைய (திவாசோரர்) பகட்டு - பரமிக்கச்செய்யும் வாதங்களை, அழிக்க - போக்கடிக்க, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம - பொய்யான, சிலகற்று - ஜல்பங்களுடைய, சித்தாந்தம - மதத்தை, அறியகில்லா - அறியகில்லாதவர்களான, சிறுவர் - அல்பர்களாகிய வையாகரணர்கள், இனி - இதற்குபிறகு, மயங்காமல்-கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதலாதன - காணமுடியாத வஸ்துக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உள்தான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद वाह्यங்களான गुरु सुगतजिन मतங்களையும் तत्सगन्धங்களான कुदृष्टिपक्षங்களையும் निराकरித்தவளவிலே चार्वाकादिகளைப்போலே वेदத்தைப் पौरुषेयமென்றும் प्रकृत्यादिகளை யில்லையென்றும் द्रव्य विशेषங்களிலே वैभाषिकादिகளைப்போலே असत्कार्य वादனுசொல்லியும் संप्रतिपन्न वर्णादिகளையொழிய अर्थबोधकமாக வேறொன்று கட்டுவாரைப்போலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावங்களைக் கட்டியும்

1 ‘ काणाद शाक्य पाषण्डै स्त्रयी धर्मो विलोपितः ।
त्रिदण्डधारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥ ’

(காணாத ஶாக்ய பாஷண்டை: த்ரயீ தர்மோ விலோபித: ।
த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா த்ரயீ ॥ ’

என்று धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முற்பட

2 ‘ अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय
निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादाम्नाय प्रामाण्यं ’

(அதாऽதோ தர்மம் வ்யாக்யாஸ்யாமோ யதோऽப்யுதய
நிச்ரேயஸஸித்தி: ஸதர்மஸ்தத்வசநாதாம்நாய ப்ராமாண்யம்)

காலமாக இருக்கையை, மாற்றுதலால் - இல்லை என்பதிலும்' ரசனை - ரச்வரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்தும், கொள்ளாவகை -(வேதங்களை நம்புகிறவர்கள்) அங்கீகரியாத ப்ரகாரம், என்று கூறுதலால் - சொல்லுகிறபடியினால், கண்டகராயநின்ற - நல்ல மாரககத்திற்கு முன்போல நிற்கிற, காணாதர் - காணாதர்களுடைய, வாதம் - வாதத்தை, கழற்றுவம் - துகளாக்குவோம் 30

1 81-ஆம் பக்கம் பார்க்க

2. இனி இதனால் தர்மத்தை விளக்குகிறோம் எதனால் முக்தியும் மற்ற சிறு பலன்களும் உண்டாகுமோ அது தர்மம் இதைச் சொல்வதால் வேதம் ப்ரமாணமாகிறது

என்று वेदोक्त धर्मத்தை व्याख्यानं பண்ண संकल्पित्तु द्रव्य गुणादि षट् पदार्थ साधर्म्य वैधर्म्यादि वर्णनத்தோடே தலைக்கட்டிவிட்டார்கள்

இப்படி निरूपिக்கிற पदार्थ वर्गத்தை भावाभाव रूपத்தாலே இரண்டு வகையென்பார்கள். भावातिरिक्तமான अभावं ஒரு प्रत्यक्षத்தாலே विशदமாகக்காட்ட வொண்ணாமையாலும் अतिरिक्ताभावங்களில் கொண்ட கட்டளையிலே परस्पर विरुद्ध स्वरूपங்களான भावान्तरங்களாலே अभाव व्यवहारமெல்லாம் निर्वहिக்கையாலும் प्रागभावादिகளுடைய अभावத்தை भावமென்று தாங்களுமிசைகையாலும் प्रागभाव प्रध्वंसங்களுக்கு भावाभावங்களிரண்டுங்கூட प्रध्वंस प्रागभावங்களென்று கட்ட வேண்டுகையாலும் இப்रकारத்திலே पूर्वावस्था परंपरै प्रागभावम्। उत्तरावस्था परंपरै प्रध्वंसाभावம். काल विशेष विशेषित देशविशेषादि संसर्गाभावம், गोत्वादि संसर्गाभावம், गोत्वादि विरुद्ध धर्मங்கள் தானே अश्वत्वादि धर्म धर्मि निरूपित विशेषத்தாலே अत्यन्ताभावமும் अन्योन्याभावமும் धर्मங்களே தனக்கு पराभिमताभावங்களுக்குப்போலே परस्पर रूपங்களே अभावங்களென்று निर्वहिக்கலாமாகையாலே अवस्था विशेषादि मात्रங்கள் தானே आकार भेदத்தாலே अभावங்களான பின்பு पदार्थம் भावाभाव रूपத்தாலே இரண்டு வகையென்ன விரகில்லை இவ்வர்த்தத்தை

1 ‘असद्व्यपदेशान्नेतिचेन्न धर्मान्तरेण
वाक्यशेषाद्युक्तेः शब्दान्तराच्च’

(அஸத் வ்யபதேசா ந்நேதிசேந்ந தர்மாந்தரேண
வாக்ய சேஷாத்யுக்தே, ஶப்தாந்தராச்ச)

---

1 அஸத் இல்லாதது என்று வேதம் கூறுவதால் ஸத்கார்யவாதம் ஸரியன்று என்னில் அப்படியன்று இருக்கும் வஸ்துவே வேறொரு தன்மையை இட்டு இல்லாதது எனப்படுகிறது அஸத் என்று சொல்லப்பட்ட பொருளே மேல் வாக்கியத்தில் ‘ஸங்கல்பித்தது’ எனப்படுகிறபடியாலும் இருப்பு இல்லாமை இரண்டும் ஒருபொருளின் தன்மையேயன்றி வேறில்லை என்ற யுக்தியினாலும் ஸதேவ என்று ஸத்தாகவே மற்றொரு சொல்லால் கூறப்படுகின்ற படியாலும், (ஸாரீ-ஸூத் 2—1—18)

எனகிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரதிபாதித்தாா.

अभावஙகளுககு भावஙகளோடே विशेषण विशेष्य भावமென ெருரு पदार्थान्तरத்தைச சிலா கட்டுமதும कल्पनीय संवन्ध प्रतिवन्दि யாலே निरस्तம அபபடியே अपृथक्सिद्ध द्रव्य गुणादिகள அஞசுககும தநதாம आश्रयஙகளோடே கூட संवन्धமாகக கட்டின समवायं नित्य மாய एकமாய ंर्वे संवन्धिகளுடையவும संवन्धமாய நிறகிற தெனா பாாகள இதுககு सवन्धि वस्तुககளோடும देशकालஙகளோடும संवन्धान्तरஙகொளளில अनवस्थै வரும் எனறு भयபபடுததாஙகளே இதுககொனறேடும संवन्धமிலலை யெனறு स्वभावததாலே सर्वत தோடும विशिष्ट व्यवहार विपयமாமெனறும் சொலலுவாாகள்.

இபபடியானால समवायமெனறொனறை सविकल्पक विषय மெனனுதல अनुमिति निर्विकल्पक विपयமெனனுதல नित्यानु मेयமென னுதல சொலலி இதுககு स्वाभाव विशेपததையும கட்டுமதில காட்டில, संप्रतिपन्नஙகளான आश्रयाश्रयिகளுககொரு स्वभावததாலே विशिष्टप्रत्यय विपयत्वஙகொளளுகை उचितं

2 'धर्मिकल्पनातो वरं धर्म कल्पना'

(தாமிகலபநாதோ வரம தாம கலபநா)

எனனுஙகணககிலே காணுத समवायததுககுககட்டும महिमावைக கணடவறறிலே கட்ட प्राप्तं

सर्व काल संबन्ध नित्यமெனபாாக்கு नित्यமான समवायத துககு काल संवन्धं இலலையெனன வொணணுது அது கொண டால अनवस्थै வரும. घटादिகளுக்குக कालததோடே संबन्धமாய तद् गुणादिகளுககு काल संयुक्त द्रव्य द्वारा काल संबन्धமாறுபபோலே

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக கலபனை செயவதைக காட்டிலும இருககும பொருளுககே ஒரு தனமையைக கல்பனம செயவது மேலானது.

समवायத்துக்கு समवायिद्वारा संबन्धமென்னுமதுவும், समवायिகளோடே स्वत:संबन्धமென்னுமாப்போலே காலத்தோடும் स्वत: संबन्धமென்னலாமாகையாலே निरस्तं समवायத்துக்கு सर्व काल संबन्धங் கொண்டால் समवायिகளெல்லாம் नित्यங்களாக प्रसंगिயாதோ? என்னில், இது स्वपक्षोन्मूलनமாம்.

காலத்திற்கும் कालगुण विशेषங்களுக்கும் नित्य संबन्धங் கொள்ளுகையாலே समवायं सर्वकाल संबन्धियாகையால் தான் சொன்ன अतिप्रसंगம் தனக்கே வரும். नित्यद्रव्यान्तरங்களோடே समवायं नित्यसंबन्धமாயிருக்க द्रव्यान्तर गुणादिகளுக்கு तद् द्रव्य संबन्धத்தை अनित्यமாகத் தானுங் கொள்ளாதே कारणाभाव मात्रத்தாலேயாதல், प्रध्वंसराहित्यத்தாலேயாதல், समवायத்துக்கு नित्यत्वம் கொள்ளும்போது प्रागभाव प्रध्वंसाभावங்களுக்கும் नित्यत्वं प्रसंगிக்கும்.

காலத்துக்குப்போலே उभयान्त शून्यதை नित्यत्वமென்னில் இப்போதிதிலே गुणादि समवायं பிறந்ததென்கிற सर्व लोक प्रतीति व्यवहारங்களுக்கு विरुद्धமாம் नित्यமாய सर्वத்துக்கும் एकமான समवायம் ஒரு काल विशेषத்திலே ஒன்றுக்கொன்றை विशेषणமாக்குகிறதென்கைக்குத் தனக்கே नियामकत्वங்கூடாமையாலே नित्य गुण गुणिகளுக்குப்போலே सर्वத்துக்கும் नित्यत्वம் प्रसगिக்கும்.

विशेषण विशेष्य रूप वस्तु स्वभावத்தாலே नियमஞ் சொல்லும்போது समवायம் अजागलस्तन तुल्यமாம். नित्यानित्य नाना समवाय वादத்திலும் ஒன்று आधारமாகவும் ஒன்று आधेयமாகவும் घटितं ஆகைக்கு समवाय स्वरूपமாத்ரம் नियामकமாக மாட்டாமையாலே आधाराधेय स्वभाव व्यवस्थैயைக் கொள்ளுகை उचितं

कार्यங்களுக்கு कारण समवायமாதல் सत्ता समवायமாதல் जन्मமென்றும் समवायத்துக்கும் समवायமில்லாமையாலே जन्मமில்லை யென்றுஞ் சொல்லுகிறவர்களுக்கு जन्म शब्दार्थமான समवा

யததுககு अन.दित्वஙகொணடால कार्यஙகளுககு आदिमत्वஙகொளள விரகிலலையாம. இககாாயததுக கிபபோது जन्मமுணடாயிற றெனகிற सर्व पामर परीक्षक व्यवहार विरुद्धமுமாம.

नित्य[மு]மாய நிறகிற समवायं कार्यஙகளடைவே வர அவைததின जन्मமெனறு போ பெறறிருககு மெனனில, இபபடிக கொரு प्रत्यक्षादि दृढ प्रमाणமிலலாமையாலே सामग्रीसन्निपाताद्य वस्था विशेषமே कार्यஙகளுககு यथालोकं जन्मமெனறு கொளள प्राप्तम् இபபடிக கொளளாதபோது जन्मार्थமான कारणஙகளுககு वैयर्थ्य வரும.

कारणஙகள உதபததியினுடைய உத்பதயாததமாக வரு கினறனவனறு, कार्यததினுடைய उत्पत्त्यर्थமாக எனறதுவும अनुपपन्नम् उत्पत्तियின स्वरूपत्தையாதல अतिशयததையாதல விளைகக மாடடாததை उत्पत्त्यर्थமெனகை निरर्थक वाद् मात्रமாம.

कार्यार्थिஙகள कारणஙகள எனனுமபோது கணடதுககுமேல समवायமெனறொரு उत्पत्तिகடட வேணடுவதிலலை. उत्पत्तिககு उत्पत्तिகொணடால अनवस्थै வருமெனனும் तर्कமும सामग्री प्रवाहा नादित्वाभ्युपगमததாலே निरस्तं.

नित्यமான समवायததுககும विशेषण विशेष्य भावததை ஜநிப பிததுக கொணடு காரணஙகள सफलஙகளாகின்றனவெனறு சில जरद्वैशेषिका சொலலுமதுவும विशेषण विशेष्य भावं தனனுடைய जन्मं स्वकारण समवायादि रूपமெனறு கொளள வேணடுகையாலே दत्तोत्तरं अधिकोत्तरஙகள கணடுகொளவது.

एकமாய नित्यமான समवायம सर्वसंबन्धिகளுக்கும் संबन्धமாய் நிறகிறதெனறவாகளுககு सर्व धर्मஙகளுககும सर्व धर्मिகளோடும संबन्धं प्रसஙகிககும அவவோ द्वन्द्वस्वभावததாலே व्यवस्थै சொல லில समवायங கட்ட வேணடுவதில்லை धर्मधर्म्युभयஙகளுடைய

कार्यत्वத்தில் समवायமும் कार्यமென்னும் पक्षத்தில் समवायத்துக் கவைத்தோடு पूर्वापर सहोत्पत्ति विकल्प दोषங்கண்டுகொள்வது.

இவர்கள் मुक्तात्मादि द्रव्य विशेषங்களுடைய व्यावृत्ति प्रति पत्திக்காக

1 'नित्य द्रव्य वृत्तयोऽनन्ता विशेषाः'

(நித்ய த்ரவ்ய வ்ருத்தயோऽநந்தா விசேஷா)

என்று विशेषाख्य पदार्थान्तरங்கட்டினதுவும் अनुपपन्नम्. सर्वज्ञ ரான முக்தருக்கு ज्ञान भोगங்களில் अत्यन्त साम्यமுண்டானாலும் व्यापारादि भेदங்களாலும் पूर्वोत्तराद्यादिகளாலும் व्यावृत्ति बुद्धि கூடும்

सर्व वैशेषिक गुणोच्छेदं பிறக்கையாலே मुक्तात्माக்கள் पाषाण कल्पரென்று अनुमानத்தாலே கட்டும்து वेदान्त विरुद्धं प्रकृत्यादि विशिष्ट ब्रह्मकारण वादத்தில் निरंश रूपाद्यपरमाणत्वादिகளில்லாமை யாலே அவைத்திலும் வேறொரு विशेषங்கட்ட வேண்டா, भावान्तरं ஒழிய अन्योन्याभावத்தைக் கட்டுமவனுக்கு வேறொரு विशेषங் கட்டவேண்டுவதில்லை. समान रूपங்களில் अन्योन्याभावं व्यावृत्ति जनकமாக மாட்டாதென்னில் தாங்கள் கட்டின पृथक्त्व गुणத்தாலே निर्वहिக்கலாம் पृथक्त्वங்கள் एक जातियोगத்தாலே व्यावृत्तங்களாக மாட்டாதென்னில் மேல் கட்டின विशेषங்களும் एकलक्षण योगத் தாலே व्यावृत्तங்களாக மாட்டாதொழியும். இங்கு जाति साम्यத்துக் கும் उपाधि साम्यத்துக்கும் வாசி சொல்லவும் ஒண்ணாது.

परापर भावेन व्यवस्थितங்களான सामान्यங்கள் जाति सामान्यங் களென்று சொன்ன அவைத்துக்கு प्रतिनियत व्यंजक स्वभावங்கொள் ளுகையாலே அது தன்னாலே एकरूप व्यवहारादिகள் घटिக்கும்.

---

1 வைசேஷிக தாசனத்தில் விசேஷங்கள் என்று அங்கீகரிக்கப் பட்டவை நித்ய த்ரவ்யங்களில் இருப்பவை எண்ணிறந்தவை

सुखादि बुद्धि व्यवहार विषयமென்று கொள்ளாதபோது कल्पना गौरवं வரும்.

बुद्धिपूर्वமன்றிக்கே जीवनपूर्वकமென்றொரு प्रयत्नத்தைக் கட்டினவிடம் अतिमन्दकृत्यं

1 'अग्नेरूर्ध्वज्वलनं वायोस्तिर्यक् गमनं अणुमनसो
श्चाद्यं कर्मेत्येतान्यदृष्टकारितानि'

(அக்நேரூர்த்வஜ்வலநம் வாயோஸ்திர்யக் கமநம்
அணுமனஸோர் ச்சாத்யம் கர்மேத்யேதாந்யத்ருஷ்டகாரிதாநி)

என்கிறவிவர்களுக்கு अदृष्ट विशेषத்தாலே उच्छवास निःश्वासादिகள் கடிக்கும் प्रयत्नोत्पादकादृष्ट विशेषத்தையுங் கொண்டு இத்தாலே प्रयत्नोविशेषத்தையுங்கட்டினால் अतिगौरवंவரும்.

सुषुप्त्यादिகளில் जीवप्रयत्न निरपेक्षமாக ईश्वर संकल्पத்தாலே उच्छवास निःश्वासादिகள் என்னுமிடம் उपनिषदध्ययनादिகள் பண்ணினார்க்குமறியலாம். स्मृति हेतुसंस्कारமாவது वेदान्तमर्या दैயாலே धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் द्रव्यत्वं உண்டானால் बुद्ध्यवस्था विशेषं என்ன அமையும் धर्माधर्मங்களாவன विधिनिषेध विषय वस्तुக்கள் என்னுமிடம் लोक वेदावगतம்.

क्षणिकங்களான कर्मங்களுக்கு कालान्तर भावि फल प्रदानத்தைப்பற்ற द्वार भूतமான अदृष्टமாவது இவர்கள் தாங்களுமிசைந்த श्रुति सिद्धங்களுமான देवता प्रीत्यादिகளே யாகலாம் अदृष्टवदात्मस योगத்தாலே

1 'अग्नेरूर्ध्वज्वल

(அக்னேரூர்த்வ ஜ்வலநம்)

---

1. நெருப்பு மேல்முகமாக எரிவது காற்று குறுக்காக வீசுவது அணுக்களுடையவும் மனஸினுடையவும் முதல் கிரியை இவையெல்லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டவை.

इत्यादिகளென்னுமது अदृष्ट. दृष्टसामग्रिயை முன்னிட்டல்லது कार्यசெய்யாதென்று தாங்கள் சொல்லும் ஆர்த்தத்தோடே விரோधिக்கும். अदृष्टाभावத்தாலே अनुपलब्धिகூடாமையாலே योग्यानुपलब्धिயாலே पदार्थाभावनिश्चयமும் கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது दृष्टसामग्री உண்டாயிருக்க ஒருக்கால कार्याभावம் கூடாதபடியாம்

ईश्वरादिदेवता बुद्धिविशेषमदृष्टமென்னுமவர்களுக்கு शास्त्रानुगुणமாக यथोपलंभं व्यवस्थैகூடும். இங்கு गुणादिகளுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்களை ஒன்பதுவகையாக வகுத்ததுவும் उपपत्ति शास्त्र विरुद्धं.

இவைத்தில் पृथिव्यादिகளெல்லாம் प्रकृति परिणति विशेषங்களென்று शास्त्र सिद्धங்களாகையாலே पृथिव्यादिகள் நாலிலும் कल्पितपरमाणु नित्यत्वமும் आकाशनित्यत्व विभुत्वங்களும் मनः परमाणु नित्यत्वமும் आगमबाधितங்களாம் இவைத்துக்குச் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு विपक्षे बाधமுமில்லை. अतिप्रसंगादिகளும் வரும் पृथिव्यादि चतुष्टयத்தில் सघातादि विशेषातिरिक्तமாக अवयविशब्दवाच्यமான द्रव्यान्तरத்தைக் கட்டுமது प्रत्यक्ष श्रुत्यादि विरुद्धं இதுக்கு कल्पना गौरवादिகளுமுண்டு ஆகையால் தாங்களிசைந்த अत्यंत तन्तुसंयोग पूर्व काल पट प्रतिपत्त्यादिகளைப் போலே उत्तरकालத்திலும் बुद्धिशब्दान्तरादिகள் निर्वहिக்கலாம்

ताळ पलाश ताटंकादि दशैயில் வேறொரு अवयवि उत्पन्नமாகாதிருக்க ताटंकादि बुद्धिशब्दान्तरादिகள் நடக்கின்றனவென்று தாங்களுமிசைந்தார்கள் இப்படி संप्रतिपन्नातिरिक्तावयविशब्दार्थமில்லாமையாலே अवयविगुणादिகளைப்பற்றும் प्रक्रियैகளுமெல்லாம் आकाशलिपिகளாம்.

दिக்கென்றொரு नित्य विभुद्रव्यத்தைக் கல்பிக்கும் अनुमानங்களுக்கு व्याप्त्यादिகளில்லை. இப்படிக் கட்டுவது वेदान्ताभिमतமன்று दिक् सृष्ट्यादिகள் சொல்லுகிற वाक्यங்களும் अन्यपरங்கள்

जीवेश्वर भेदभिन्नமான आत्मवस्तुவை जडமென்னுமதுவும் अनन्यथा सिद्ध स्वयं प्रकाशत्व शास्त्र विरुद्धம் இவர்கள் विभुக்களென்னுமது अणुत्व कण्ठोक्तिயாலும் आत्मस्वरूपத்துக்கே उत्क्रान्त्यादिகள் சொல்லுகையாலும் अनुपपन्नं

योगिகளுடைய युगपदनेक शरीराधिष्ठानं अदृष्टविशेष सहकृतज्ञान व्याप्तियாலே கூடும். போன போன விடமெல்லாம் आत्मोपलंभமும் सुख दुःखाद्यनुभवமும் शरीर विशिष्टात्मगमनத்தாலே निर्वहिக்கலாம் शरीर गमनத்தையும் आत्मगमनத்தையும் कल्पित्தால் गौरवं வாராதோ என்னில் उपलंभस्वारस्यத்தாலும் शास्त्रத்தாலும் கொள்ளுகிறவனுக்கு कल्पनागौरवं வாராது. ஒரு जीवனுடைய अदृष्टத்தாலே देशान्तरத்தில் भोग्य पदार्थोत्पत्त्यादिகளுக்கு जीवसन्निधानापेक्षैயில்லை कर्मानुरूप फलप्रद सर्वज्ञ संकल्प विशेषங்களாலே सर्वமும் கிடைக்கும்

जीव विभुत्वங் கொண்டால் एकदेश वर्तिनिमित्तासमवायिகளாலே பிறக்கிற अदृष्टத்தை स्वाश्रय व्यापिயென்று கொள்ளவொண்ணாது. இப்படிக் கொள்ளப் பார்க்கில் [சில] सुख दुःखादिகளுக்கும் विभुவாக இசைந்த आकाशादिகளில் शब्दादिகளுக்கும் स्वाश्रय व्यापित्वं प्रसंगिக்கும் अदृष्टं आश्रयैक देशवर्तिயென்றால் அவ்வदृष्टத்தில் सन्निधानமில்லாத सर्वदेशத்திலும் भोग्य पदार्थोत्पत्ति கூடாதபடியாம்

अद्रव्यமான अदृष्टத்தை संचारिயாக்க வொண்ணாது. अदृष्ट संक्रमणवादம் दानविशेषादिகளாலே अदृष्टान्तरोत्पत्तिपरं. आत्मैक देश वर्तिயான अदृष्टத்தாலே आत्माவுக்கு काय करणादि सन्निधानமுடைய सर्वप्रदेशத்திலும் भोगोत्पत्तिயென்றால் विभुत्वाभिमताकाशத்தில் एक देशवर्ति विभाग शब्दங்களாலே कृत्स्नाकाशத்திலும் शब्दोत्पत्ति प्रसंगिத்து शब्दங்களும் सार्वत्रिकங்களாய் सर्वருக்கும் सर्वशब्दोपलंभप्रसंगं வரும்.

ईश्वरனுக்கு ज्ञान चिकीर्षा प्रयत्नங்கள் மூன்றையுமாதல் ज्ञान प्रत्ययங்களிரண்டையுமாதல் கொண்டு இவற்றை नित्यமாக்கி

जीवादृष्टं सहकरித்தபோது இவை कारणங்களாமெனனுமவனுககு ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यமாம इच्छैயுணடாய प्रयत्नமும நடவாநிறக गमनादिक्षमரலலாதவர்களைப போலே ईश्वरனும் தனனுலலலது जीवாகளுக்கு सुख दुःखஙகள கொடுகக प्रयासபபடடுக கடப படா மலிருககிறுனும

இவாகளில सर्वात्म मोक्षं கொளளுமவாகளுககுப் பினபும் ईश्वरனுடைய इच्छाप्रयत्नங்கள நடககையாலே कार्य கடைபபடும பக்ஷததில कर्म निरपेक्ष संसारமாய, கடைபபடாத பக்ஷததில संसरिககைககு सन्नद्धனுய सर्व लोक दुर्जनனை ாசவரனுககு नित्य மாக நெஞசாரலாம(படும்)படியாம. மறறிவாகள पाकज प्रक्रियै द्व्यणुकादि प्रक्रियै द्विपृथक्त्वादि प्रक्रियै विभागज विभागादि प्रक्रियै எனறுபபோலே சொலலும परिभाषाप्राय प्रक्रिया जालஙகள எலலாத் துககும உகத न्यायஙகளாலே उत्तरஙகள கணடு கொளவது.

இவவैशेषिक पक्षததை

1 'धर्म व्याख्यातु कामस्य षट्पदार्थोपवर्णनम् ।
सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्गमनोपमं ॥'

(தாமம வயாகயாதுகாமஸய ஷடபதாாதோபவாணநம |
ஸாகரம கநதுகாமஸ்ய ஹிமவதகமநோபமம ॥)

எனறும்

---

1. தாமததை விளக்குகிறேன எனறவா ஆறு பதாாததஙகளை விளககுவது ஸமுததிரததிறகுப் போக விருமபுகிறவா இமயமலைககுப போவது போனறது.

2. ‘कणान्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव।
युक्तियुक्तं तु गृह्णीमो न तु तद्वावाक्यगौरवात् ॥’

(கணானவா பக்ஷயேதகாமம மாஹிஷாணி ததீநிவ।
யுகதியுகதம து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும உபாலம்भित्தாாகள வேदान्त सूत्रकारரும

3. ‘महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां’

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமணடலாபயாம ॥)

எனறு தொடஙகி

4. ‘अपरिग्रहाच्चात्यन्तं अनपेक्षा’

(அபரிகரஹாசசாதயநதம அநபேக்ஷா)

इत्यन्तஙகளான सूत्रஙகளாலே बहिष्करित्தா

ஆழவாரும்

---

2. கணஙகளை-நொயயை-தினறு காணுதா என போ பெறறிருக கடடும எருமைததயிரை அருநதி மறறொருபெயரை பெறறிருககட டும் அவா சொலவது யுகதிககுப பொருநதியிருந்தால கரஹிககின ரோம அவா சொல எனற மதிபபால கரஹிககமாட்டோம

3

4 பெரியோர்கள அங்கீகரிககாதபடியாலும மோக்ஷமபெற விருமபுகிறவாகள வைசேஷிக தாசனததை ஆதரிககக கூடாது

5 ‘ சமணரும சாக்கியரும ’

எனகிற நிலையிலே இபபடிக கொததவாகளை,

6 ‘ மலிநது வாது செயவீாகளும ’

எனறொரு கோாவையாக அருளிச செயதாா

ஆகமததை அனுமான மெனகையாலும
அழியாத மறையழிகக நினைததலாலும *
போகமறறு ஓா உபலம போல் கிடககைதானே
புணணியாககு வீடெனறு புணாததலாலும *
மாகமொதத மணிவணணன படியை மாறறி
மறறவனுக கொருபடியை வகுததலாலும *
காகமொதத காணுதன கணணை வாஙகிக
காககைககு ஆரெனறு அலறறல காட்டினோமே	31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைநதாவது வைசேஷிக பஙகாதிகாரம)

[ப-ரை] ஆகமததை வேதததை, அனுமானம - ஊகித்தறியும பரமாணம, எனகையாலும - எனறு சொலலுகையாலும அழியாத - ஒருநாளும நாசமடையாத, (அதாவது நிதயமாய இருககிற) மறை - வேதததை, அழிகக இலலைஎனறு சொலல, நினைததலாலும - எணணுகிறபடியினாலும, போகமறறு - சுக துக்கானுபவம இலலாத, ஓா - ஒரு உபலமபோல - கலலைபபோல, கிடககைதானே - இருககைதானே

புண்ணியர்க்கு - நல்லகாமங்களை செய்தவர்களுக்கு, வீடென்று - மோக்ஷமென்று, புணர்த்தலாலும- சொல்லுகையாலும, மாகமொத்த - ஆகாசத்தைபோல தோஷமில்லாமல இருக்கும, மணிவண்ணன - ரத்தினங்களபோன்ற ஸ்வபாவத்தைஉடைய பகவானுடைய, படியை, ப்ரகாரத்தை (ஸ்வபாவாதிகளை) மாற்றி - வேறுவிதமாக சொல்லி, அவனுக்கு - அந்தபகவானுக்கு, மற்று - ஸாஸ்திரங்கள இசையாத வேறு ஒரு பரகாரத்தை, வகுத்தலாலும - இருப்பதாக சொல்லுவதாலும, காகம ஒத்த - காகாஸுரனுக்கு ஸதருசமாக இருக்கும. காணுதன - காணுதருடைய, கண்ணை-கண்களை, வாங்கி - பிடுங்கி, காக்கைக்கு - ரக்ஷிக்கைக்கு, ஆர - யாரசக்தி உடையவர்கள, என்று, அலற்றல - கத்தும்படி, காட்டினோம - நிரூபித்தோம அவர்கள மதத்தை, நிரஸித்துக் காட்டினோம என்றபடி 31

|| श्री: ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ||

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडश: ||

பதினாறுவது
ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[நயாயவிஸதார விரோதநிஸதார பரதிஜஞை—அவாகள் ஸவமததததிறகுச சொலலும ஏறறம (1) பதினனகு விதயாஸதா நஙகளில ஒனறுக மநவாதிகளினுல கணககிடபபடடிருககை, (2) ஸமாததா எனனபபடும அக்ஷபாதரால பரவாததிககப படடிருககை (3) வேதாாதத ஸஙகரஹததில நிரஸிககபபடடி ருபபது மறற ஆவாசீன மதஙகளைப பறறியதாயிருககை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகததில ஸதாபிககப படட பராமாணயததையுடையதாயிருககை எனபவை — தநநிராகரண பரகரணததில அதிலுளள தோஷாதிகள மடடுமே நிரஸிககபபடடிருபபதிஞல விதயாஸதாநம பாதிககப படவிலலை—கௌதமா வைசேஷிகாதிகளைப பினபறறவிலலை-உதயநாதி மதபரவாததநததிறகுக காரணம]

* கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக கொளளவுமாம
யாதுமிகழநதொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம
வேதியா நனனய விததரமெனபது மெயயுளதே 32

---

* [ப - ரை] கோதம நூலகளை — கௌதமருடைய நயாய ஸூதரஙகளை, குறறம இலாவகை-வேதவிரோதம இலலாதபடி, கூடடலுமாம — நிருபணம செயதலோ, கோது கழிதது — அததகைய தோஷததைத தளளி, ஒரு கூறறில—ஒரு பாகததில, குணஙகளை- நலல அமசஙகளை, கொளளவுமாம—ஏறறுககொள வதோ, யாதும — எலலாவறறையும, இகழநது — தளளி விடடு (உபேக்ஷிததுவிடடு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதி கரநததததை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம — இயறறுவதோ (செயயலாம), வேதியா — வேதவேதாநதஙகளின பராமாண யததில நமபிககையுடையவா அஙகீகரிதத, நலநய விததரம எனபது — சிறநத நயாயவிஸதரம எனனும விதயாஸதாநம எனகிற ஒனறு, மெய உளது — உணமையில இருககிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸகார ப்ரதிஜ்ஞை]

वैनाशिकादि மதங்கள் போலே अर्ध वैनाशिकादि மதமும் अपन्यायमूलமென்று அறிவித்தோம். இத்தை समान तन्त्रமாக संग्रहित्त न्याय सिद्धान्तिகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

1 "पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।
वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥" என்றும்,

2 "अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।
पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥" என்றும்

मन्वादि महर्षिகள் धर्मविद्यास्थानங்களாகப் परिगणित्त பதி ஞலில் ஒன்றான न्याय शास्त्रத்தை நிரஸிக்கலாமோ? இத்தை நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள विद्यास्थानங்களையும் यथारुचि निरसिக்கத் தட்டென்ன?

लोक वेदोपयुक्त व्यवहारமான प्रमाणादि प्रस्थानத்தில் वेद बाह्यர் சொல்லும் வழிகள் अनुपजीव्यங்களாகையாலே वैदिकोत्तमனாய் मन्वादि तुल्यமாக महास्मर्ताக்களிலே ஒருத்தனாகப் परिगृहीतனாய் महेश्वरवाद वृत्तान्त विशेषத்தாலே अक्षपादனென்று பேர்பெற்றுப் पक्षिलனாகிற மஹர்ஷி भाष्यம் பண்ணும்படி सूत्रம் சொன்ன गौतमனுடைய पक्षத்தை उपेक्षिக்கப்போமோ? ஆனபின்பு उद्योतकर वाचस्पतिप्रभृतिகள் उपन्यसिக்கும் अर्थங்களிலே சில வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் सूत्रभाष्यங்களை स्वीकारिக்க வேண் டாவோ? वेदार्थसंग्रहத்திலும்

---

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம, நயாயம, மீமாமஸை, தாம சாஸதரம, ஆறு அஙகங்கள இவறறுடன கூடிய நானகு வேதஙகள இவை பதினைகும கலவிககும தாமத்துககும ஆதாரஙகள்.

2 விஷ்ணுபு—3—17—27. அஙகஙகள ஆறு, வேதங்கள நானகு, மீமாமஸை, நயாயம், புராணம, தாமசாஸதரம இவை பதினைகும வித்யைகள (சாஸ்தரஙகள).

1 "चार्वाकशाक्यौलूक्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -
मतानुसारिणो वेदबाह्या. वेदावलम्बिकुदृष्टिभि: सह निरस्ता:"

என்று तन्मतानुसारिகளான अर्वाचीनரையன்றோ निरसित्तது ? இப்படி बुद्धिபண்ணியன்றோ अभियुक्तரும்

2 "शीक्षायां वर्णशिक्षा"

என்கிற श्लोकத்திலே विद्यास्थानங்களோடொக்க न्यायத்தையும் परमार्थ ज्ञानोपयुक्त वेदोपकारकமாக सग्रहित्தது என்னில் ?

[வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்படவில்லை]

न्याय विस्तरம் என்கிற विद्यास्थानத்தை நிரஸிக்கிறோமல்லோம். गौतमனுடைய प्रभावத்தை अपह्नविப்பதும் செய்யோம். वेदविरोधமுள்ளபோது प्रजापति पशुपति बृहस्पतिகளுடைய वाक्यங்களை वेदाविरुद्धமாக निर्वहिக்கலானவை निर्वहिக்கவும், प्राचुर्येण सवादமுள்ள प्रबन्धங்களில் विरोधाधिकरण न्यायத்தாலும்

3 "मन्वर्थविपरीता तु या स्मृति. सा न शस्यते"

என்று नियमिக்கையாலும் प्रतिकूलांशத்தைக் கழிக்கவும், प्रधान तात्पर्य विरोधமுள்ளபோது लोकायत शास्त्रத்தைப்போலே प्रबन्धமாக उपेक्षिக்கவும் प्राप्तமாற்போலே இங்கும் सर्व सूत्रங்களையும் समीचीनार्थ विषयமாக योजित्தல், निर्वहिக்க அரிய एकदेशங்களை उपेक्षित्தல், वैशेषिकोक्त वस्तु व्यवस्थैயிலே तात्पर्यமென்று

---

1 சாாவாக பௌதத வைசேஷிக நயாய ஜைந ஸாஙகய யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதத்துககுப புறமபே இருபபவாகள, வேதததை பரமாணமென ஏறறு அதறகு விபரீதாாத்தம சொலலி அதனல குதருஷடிகளென று வழஙகுமவரோடு நிராகரிககப பட்டனா

2 ஸ்ரீரஙகராஜஸ—2—18 சிகைஷ எனனுமவேதாஙகததில அக்ஷரஙகளின உசசாரண கரமாதிகளுடைய சிகைஷ செயயபபடு கிறது

3 மனு கூறிய அாததததுககு முரண்பட்ட ஸமருதி ஏறறுக கொளளபபடுவதிலலை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே நிரபேக்ஷமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபன்னம்.

மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாத் அங்கமல்லாமையாலே த்ரவ்யகுணாதி பதார்த சிந்தையை உபேக்ஷித்த கௌதமன் வைசேஷிகோக்தத்தை உபஜீவித்துப் போகிறானென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 "வ்யக்த்யாக்ருதிஜாதயஸ்து பதார்தா:"

இத்யாதி ஸூத்ரங்களிலே ப்ரஸக்தமான பதார்த்தத்தை லோகவேதாநுஸாரேண ஶிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தானாக அமையும்

ஆகமத்தை அநுமாந பஹிர்பூதமென்றும் வாயுப்ரத்யக்ஷத்வாதிகளையும் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேஷிகரோடு நிரபேக்ஷ ஸம்வாதமில்லை. விவாதம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் ஸர்வ பதார்த்த சிந்தையும் பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயந்தன்னில் பூஷண உதயநாதி மதபேதப்ரவ்ருத்தி வருகிறது வைசேஷிகச்சாயையிலே வேதாந்தாவலம்பி மதாந்தரங்களில சொன்ன அர்த்தங்களுள்ளவையும் ஸுவர்ணஶ்யாமிகா ந்யாயத்தாலே ஶோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய ஶாஸ்த்ரங்களில் குஶகாஶாவலம்பன கமனிகையாதல் விருத்தாம்ஶ பரித்யாகமாதல் அநுகூல க்ரந்தாந்தர கரணமாதல பண்ணிச் சதுர்தஶ வித்யாஸ்தானஸம்பத்தி கொள்ளலாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்தான பரிகணனை பண்ணுகிற தர்மஶாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு விரோதம் கழிக்க விரகில்லை ஆனபின்பு பரமாணுகாரணவாதம் கேவலநிமித்தேஶ்வரவாதம் வேதபௌருஷேயத்வம் பாஷாணகல்பமோக்ஷமென்றாற்போலே சொல்லும் விபரீதார்த்தங்களில் தாத்பர்யம் கொள்ளாத தவிர்ந்து தாங்களே தாத்பர்யாந்தரம் கட்டும் ஸூத்ராந்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதாந்தங்களோடு ஏகரஸமாக யோஜிக்கை அக்ஷபாத பக்தருக்கு அநுரூபம்.

---

1. வயகதி - தனிதத உருவம, ஆகருதி - அவயவ அமைபபு, ஜாதி - கோதவம முதலியது. இவை மூனறும சொலலின பொருள.

நானமறைககுததுணையாக நலலோரெணணும
நாலிரணடிலொனறுன நயநூலதனனில
கூன மறைததல கோதுளது கழிததல மறறோ
கோணுத கோதில வழிவகுததலனறி
ஊனமறைதத வுயிரொளி போலொதத தொவவாது
உயிரிலலாக காணுதமுரைதத தெலலாம
வானமறைகக மடிகோலும வணணமெனறே
மறறிதறகார மறுமாறறம பேசுவாரே. 33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्री परमतभङ्गे
न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार षोडश ॥
பதினாறுவது நயாய விஸதார விரோத நிஸதாராதிகாரம
॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(பதவுரை) — நானமறைககு — நானகு வேதஙகளுககும, துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோா — ஆபததமாகளான பூாவாகளாலே, எணணும — எணணபபடட, நாலு இரணடில ஒனறுன (எடடு) ஆறு பரமாணஙகளில ஒனறுன, நயநூலதனனில — நயாய சாஸதரததில, கூன — குறறஙகளை, மறைததல — மறைததுவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருககும அமசததை, கழிததல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறெனறுன, கோணுத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமலலாத, வழி—மாாககததை வகுததல நிஷகாஷிததல, அனறி இபபடிபபடட வழிகளில ஒனறனறி ஊன-சரீரததாலே மறைதத-மறைககபபடடிருககும, உயிா-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசமபோல (தாமபூதஜஞாநமபோல), ஒததது - (நயாய சாஸதரம எனறு எணணபபடடதோடு) ஸதருசததோடே, ஒவவாது - ஸதருசமாகாது, உயிா இலலா - உயிா இலலாத, காணுதம - காணுத சாஸதரததாலே, உரைததது எலலாம - சொலலபபடட பரமேயஙகளெலலாம எனறே - ஏதேனும ஒருநாள, வானமறைகக-ஆகாசததை மறைகக, மடிகோலும வணணம - மடிகடடுவது போலாகும, மறறு-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதறகு மறுமாறறம - வேறு விதமாகக கூறுவதை, பேசுவாா - சொலலுவாாகள ? 33

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமாதூமபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ||

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]

* ஈசனு மறறணஙகு மிலதெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுககு நீரிறைககும்
நீசரை நீதிகளால நிகமாநதததின நூலவழியே
மாசின மனஙகொடுததும மறுமாறறஙகள மாறறுவமே 34

वेद परिकरங்களான विद्यास्थानங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி मर्यादा व्यवस्थापकமான प्रधान ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில் उपप्लवங்கள் பரிஹரிக்கும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாமாந் யேந शिक्षितங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே उदाहरित्तுக்கொண்டு वेदार्थ विचारार्थமாக प्रवृत्तமான மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம்

---

* [பதவுரை] ஈசனும — ஸர்வேச்வரனாகிய பகவானும், மறற அணஙகும - இதர தேவதைகளும, இலது - இல்லை, எனறு - எனறு சொலலிககொணடு, எழில - ப்ரகாசமுளள (அதாவது ஸவயமப்ரமாணமான] நானமறையில - நானகு வேதஙகளில, பேசிய - சொலலபபடட, நலவினையால - நலல காமஙகளால, பெருமபாழுககு - சாகுபடி செயயமுடியாத உபயோகமறற நிலததிறகு, நீர இறைககும - தணணீர பாயசசும, நீசரை - அறபாகளான மீமாமஸகாகளை, நீதிகளால - நயாயஙகளின உதவியால, நிகமாநதததின நூல வழியே - வேதாநத சாஸத ரததினபடியே, மாசில - குறறமிலலாத, மனம கொடுததும - மனததைக கொடுததும, மறுமாறறஙகள - வேறு விதமாகச சொலலுவதை, மாறறுவம - கணடிததிடுவோம

[குறிபபு — கீழ அதிகாரஙகளில போலே இநத அதி காரததில நிரஸந பரதிஜஞைககு அடுதது அநத மதததின கொளகைகளை நிரூபிதது அவறறை மேலே ஒனறொனறாய நிராகரணம செயயவிலலை நிரஸந பரதிஜஞையானதும அவாகள கொளகைகளில் ஒனறைக கூறி அதை நிரஸிதது, அதறகுமேல மறறொரு கொளகையைக கூறி அதை நிரஸிதது இபபடியே மேலே நிரூபிககபபடடிருககிற விததியாசம கணடு கொளக]

1 "कर्मदेवताब्रह्मगोचरा सा त्रिधोद्भभौ सूत्रकारतः ॥

என்கிறபடியே காண்ட त्रयरूपமாய் एकरूपोपकार விசேஷத்தாலே एक विद्यास्थानமாய் षट्क अध्यायादिகளில் போலே अवान्तर विषयादि भेदமும், प्रबन्धैक्यविरोधமும் இல்லாதபடி औचित्य नियतक्रम விசேஷத்தாலே एकप्रबन्धமாய் நிற்க, இதில் कर्म ब्रह्म भागங்களைப் பரஸ்பர विरुद्ध சாஸ்த்ரங்களாக்கிக் कर्म भाग प्रतिपाद्य कर्तृ करण आराध्य फलादि भेदங்களை भ्रान्ति परिकल्पितங்களென்று கழித்து, शिरो मात्रத்தைத் தத்த்வ விஷயமென்று பற்றின ராஹு மீமாம்ஸகரை முன்பே நிராகரித்தோம்.

உத்தமாங்கத்தை உபேக்ஷித்துக कर्म भागमात्रத்தைப் பற்றின कबन्ध மீமாம்ஸகரை நிராகரிக்கிறோம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாநமும் निरस्तம். नेश्वर என்றது यथाहृदयமாகில் आनुमानिकेश्वर वादिகளை निराகரித்து वेदान्त प्रसिद्धेश्वरனை विचारிக்கிற ब्रह्मकाण्डத்தோடு विरोधமில்லையாக்கலாம். आगमिकனை ஸர்வேச்வரனையும், अर्वाचीन देवதைகளையும் பற்ற

2 "विग्रहो हविरादानं युगपत् कर्मसन्निधिः ॥
प्रीति. फलप्रदानं च देवतानां न विद्यते ॥"

என்றும் சொல்லுமது कर्म प्राशस्त्याभिसन्धियாலே अतिवादமாகில் अभिप्राय विरोधமில்லாமையாலே अनादरியாதொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று अभिप्रेतமானால் आगम सिद्धமான அதீந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை अर्धलोकायतिकரென்று अना-दरिக்க प्राप्तம்.

---

1 *அநத மீமாமஸை காமததைப பறறியது – தேவதையைப பறறியது – பரஹமததைப பறறியது எனறு மூனறு வகையாக முறையே ஜைமினி – காசகருதஸநா – பாதராயணா எனற மூனறு ருஷிகளிடமிருநது உணடாயிறறு*

2 *யாகஙகளில உததேசயாகளான தேவாகளுக்குச் சரீரம கிடையாது ஹவிஸஸை அவாகள் ஏற்பதிலலை, ஒரே காலததில யாகம நடககும பல இடஙகளில அவர்கள வந்து இருபபதிலலை, பரீதி அடைவதிலலை, பலன தருவதுமிலலை.*

शब्दाधिकरण अर्थवादाधिकरण देवताधिकरण अपूर्वाधिकरणादि களிலே वेदान्त विरुद्धமாக இவர்கள் வ்யாக்யாநம் பண்ணு மிடங்களுமெல்லாம் वेदान्तानुगुणமாகவே நிர்வஹிக்கலாம். ஜைமிநிக்கு ब्रह्म विषयाभ्युपगमமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்த ஸூத்ரங்களிலே प्रसिद्धம் ஜைமிநி மதமாகச் சில अर्थங்களை எடுத்துக் கழித்ததும் अन्य परोक्तिகளாக கொண்டு मन्दमतिகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. प्रधान अर्थ सवाद भूयस्त्वையுண்டானால் स्मृत्यधिकरण न्यायத்தாலே क्वचित् क्षुद्रविरोधங்களுண்டாய்க் கழிந் தாலும் प्रबन्धैक्य विरोधம் வாராது.

1 “सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः ॥”

என்கிற वृत्ति ग्रन्थத்தின்படியே काण्डत्रयமும் एकप्रबन्धமாகக் குறையில்லை मन्त्र अर्थ वादங்களிலும், தர்மசாஸ்த்ர-இதி ஹாஸ-புராணங்களிலும் विधिशेषமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் अर्थங்களுக்கு प्रत्यक्षादि विरोधமில்லாதபோது स्वत ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே सत्यत्वம் கொள்ள प्राप्तம்.

अन्य पर वाक्यங்களிலும் तात्पर्य अनुगुण स्वार्थसत्यत्वம் லௌகிக வாக்யங்களிலும் रात्रि सत्राधिकरणादिகளிலும் सर्वसमतம்

இப்படியால் க்ஷணிக கர்மம் कालान्तर भावि फलத்தைத் தரும்போது நடுவே घटकமாக க்ரியா சக்தியாதல் फलத்தி னுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை श्रुतिप्रतिपन्न देवता प्रीत्यादि களை अनादरित्து வேறொன்றை द्वारமாகவாதல் प्रधानமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு श्रुत हान अश्रुत कल्पनादि दोषம் வரும். शब्द வ்யாபார விசேஷத்தையாதல், அபூர்வத்தையாதல் विधि प्रत्यय वेद्यமென்னுமதுக்கு व्युत्पत्त्यादि विरोधம் கண்டுகொள்வது. पर्याय शब्द भेदத்தாலும், विशेषण भेदத்தாலும் देवता भेदம் சொல்லுகிற வித்தால் देवतैக்கு मिथ्यात्वமாதல், शब्दादिमात्र रूपत्वமாதல் உண் டாகமாட்டாது. उद्देश्याकारभेदம் வருமளவேயுள்ளது.

द्रव्य देवता ஸாமாந்யத்தில் द्रव्य बलीयस्त्वம் சொல்லுமதும் प्रमाणासक्ति विशेष मात्रमूलம் மற்றிவர்கள் पदार्थचिन्तैகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை अनुवर्तित्து भेदाभेद – அவயவி – பரமாணு – ஸமவாயாதிகளை प्रतिपादिक्कும் அம்சம் तत्तत्सिद्धान्त दूषणத்தாலே दत्तोत्तरம் ஸ்வதந்த்ரமாக अनुमानाभासादिகளைக் கொண்டு

तम प्रभृतिகளை விஷயமாகக் கட்டும் அம்சங்களும் स्वाभिमत-श्रुत्यादि विरोधத்தாலே निरस्तமாம்.

ஆனபின்பு वेदान्तानुगुणமாக द्रव्याद्रव्यத்தைக் கொண்டு पदार्थव्यवस्थैயை நிறுத்தி, ஸர்வாந்தர்யாமி பரமபுருஷ ஸமாராதந ரூபமாக शास्त्रीय कर्मवर्गத்தையும் இசைந்து तत्तदधिकारानुगुण प्रवृत्ति निवृत्ति धर्मங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டு விவேகிக்கை उचितம்.

परस्पर विरुद्ध शबर गुरु कुमारिलादि बहुजल्प भक्तिயாலே பற்றி னது விடாதே நின்றால்

1 "दृढपूर्वश्रुतो मूर्खो धर्माणामविशारदः ।
वृद्धानपृच्छन् सदेहानन्धः श्वभ्रमिवच्छति ॥"

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம் ஸாதிகளிலே सोपपत्तिक सूत्रस्वरससिद्धமாக प्रतिपादिத்தோம்.

கலைகடல போலொரு நீராம் சூததிரததைக்
கவநதனையு மிராகுவையும போலக் கண்டு
நிலைவுடனே நிலைததரும மிகழநது நிறகும
நீசாநிலை நிலைநாடா வணண மெணணி

---

1. பார காண. 72-74 முனனால அறிநததையே உறுதியாக வுடையவனாய மூடனாய தாமஙகளின் விஷயததில ஐஞானமிலலாத வனாய ஸநதேஹஙகளைப பெரியோாகளிடம கேளாதவனாயிருபப வன குருடன பளளததில விழுவதுபோல அநாத்ததததை அடைவான

[பதவுரை] கலை கடலபோல - சபதிககும ஸமுததிரம போல, ஒரு நீராம - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருககும, சூததி ரததை - மீமாமஸா ஸூததரஙகளை, கவநதனையும் இராகுவை யும போலக கணடு - கபநதனையும ராகுவையும்போல (அதாவது கபநத மீமாமஸகன, ராஹு மீமாமஸகன எனறு இரு பிரிவுகளான மீமாமஸகாகளாக), கணடு, நிலைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதிரமாக இருககிற தருமம - தாமமாகிய ஈசவரனை, இகழநது - இலலை எனறு, நிறகும் - நிறகினற, நீசர் நிலை - அலபாகளான மீமாமஸகா களின மதம, நிலைநாடாவணணம - ஸதிரமாக இலலாத வாறு, எணணி - நினைநது, வினை பரவு - காமஙகளைப

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை
 வேதாந்த நூலுடனே விரகால் கோத்த
முனையுடைய முழுமதி நம்முனிவர் சொன்ன
 மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிட்டோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकारः सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணாதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

புகழ்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜைமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால் கோத்த - இரண்டும் ஒரே சாஸ்த்ரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூர்மையுள்ள, முழு-பூர்ணமான, மதி-ஜ்ஞாநத்தை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவர் - போதாயந, டங்க, த்ரமிடாதிகளுடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மனனசீலரான எம்பெருமானார், சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூக்தி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிட்டோம் - ப்ரவர்த்தித்தோம். 35

श्री:

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

अथ निरीश्वर साङ्ख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது

நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[நிரீசவர ஸாஙகய மத நிரஸந பரதிஜ்ஞை—அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹமும் அவறறின நிரஸநமும்.]

*முககுணமாய நினற மூலபபிரகிருதிக் கழியா
அககுணமறற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இககணைபபடி ஐயைநது மெணணில முனமுததியென்னும
பககண வீணா பழமபகடடைப் பழுதாககுவமே 36

பரம வைதிகரென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதார்த நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்பர்ய விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு சரீர பூதரான ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீசவர மீமாம் ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக இசைந்து வேதவேத்ய பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் என்ற இரண்டைத் தத்த்வமென்கிற நிரீச்வர ஸாங்க்யனை நிராகரிக்கிறோம்.

---

*[ப – ரை] முககுணமாய் நினற – ஸததவ ரஜஸ தமோ ரூபமாய நினற, மூலபபிரகிருதிககு - மூலபரக்ருதிககு, அழியா – அழியாத, அக்குணம – அநதக குணஙகளினாலே, அறற - சூநயமான, அரு – ஸூக்ஷமமான ஜீவன, துணை – ஸஹாயம, அதற்கு – அநத பரகருதிககு, மறறு – வேறு, ஈசன் இலை - ஈசன இலலை, இக கணைபபடி – இநதக கபிலனால சொலலப படட கணககினபடி, ஐயைநதும - இருபததைநதும, எண ணில - விசாரிததால, முனமுததி – பூாவஸிததமான மோக்ஷம, அனறிககே முன – எதிரே நிறகும, எனனும – இபபடிச சொலலு மவரான, பககண வீணா - சபராலய வாததிகளான வீணகச சொலலுமவாகள, பழம பகடடை – அநாதியான வயா மோஹததை, பழுதாககுவம - வ்யாததமாககுகினறோம் 36

இவன் தத்த்வ ஹிதங்களைச் சொல்லும்படி என்? என்னில்

1 "मूलप्रकृतिरविकृतिः महदाद्याः प्रकृतिविकृतय सप्त।
षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥"

என்று இவனுடைய पञ्चविंशति तत्त्व संग्रहம். இப்படிப்பட்ட வ்யக்தாவ்யக்த விஜ்ஞானமே நித்ய நிர்லேபாத்ம கைவல்ய ஸாதனமென்றும் இவன் ஸுக து:க மோஹாத்மகங்களாய் லாகவ ப்ரகாச சலனோபஷ்டம்ப கௌரவாவரணங்களைக் கார்யமாகவுடைத்தாய் ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களென்று பேரான மூன்று நித்ய விபுத்ரவ்யங்கள் பரஸ்பர ந்யூநாதிரேகங்கள் ஒன்றுமில்லாத ஸாம்யாவஸ்தையில் மூலப்ரக்ருதியென்றும் சொல்லும்.

இப்படி ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்று த்ரவ்யங்கள் என்றது —

2 "सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवा।"
"प्रकृतेर्गुणसंमूढाः॥"

इत्यादिகள் இவை மூன்றையும் ஏக த்ரவ்யகுணங்களாகச் சொல்லுகையாலே நிரஸ்தம்.

இவை மூன்றையும் தத்த்வங்களாக எண்ணி இவற்றுக்குப் ப்ரதேசபேதமும் சொல்லும் ஆப்த க்ரந்தங்களுக்கு தத்தத்குண ப்ரசுர ப்ரக்ருதி த்ரவ்ய ப்ரதேச விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம்.

நித்ய விபுக்களென்று கட்டின ஸத்த்வாதித்ரவ்யங்கள் மூன்றுக்கும் ஸாம்யாவஸ்தையும், வைஷம்யாவஸ்தையும் கட்ட விரகில்லாமையாலே ஸர்க ப்ரளயாதி வ்யவஸ்தா பங்கமும் வரும். ப்ரத்யக்ஷாதி ஸர்வ ப்ரமாணங்களும் காட்டுகிறபடியே த்ரவ்யம் அவஸ்தாந்தராபந்நமாய் அவ்யக்த வ்யக்தாதி ஸஞ்ஜ்ஞைகளை பஜிக்கிறதென்னுமதொழியச் சுருட்டின சவளியில் தொழில்கள் போலவும் கூர்ம கர்பரத்துக்குள்ளே காலும் தலையும் போலவும் மூலகாரணத்துக்குள்ளே மஹதாதிகளும அநபிவ்யக்தமாய்க் கிடக்கிறனவென்னுமதுவும்,

3 "अग्न्यवस्थे च सलिले वाय्ववस्थे च तेजसि।"

इत्यादि प्रमाण शतविरुद्धம்

4 "तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजवराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥"

इत्यादिகளுக்கும் द्रव्यान्तरोत्पत्तिपक्षத்தைக் கழித்துப் पूर्वसिद्ध द्रव्यம் தனக்கே उपलम्भादि योग्यायोग्यावस्थाद्वयத்திலே तात्पर्यம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆலிருக்குமாபோலே என்னும दृष्टान्तமும், விதையினுள்ளே வ்ருக்ஷமில்லாமையாலே வ்ருக்ஷமாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம द्रव्यம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். सत्कार्यवादश्रद्धैயாலே सर्व नित्यत्वம் சொல்லுகிற இவனுக்கு अभिव्यक्ति नित्यत्वமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே अभिव्यक्ति சொல்ல விரகில்லை. अभिव्यक्तिக்கு अभिव्यक्ति கொண்டால் अनवस्थैயாம். அதுக்கொன்றுக்கும் उत्पत्ति கொள்ளப்பார்த்தால் तुल्यन्यायத்தாலே महदाद्यवस्था विशिष्टरूपத்தாலே नित्य द्रव्यம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

5 "सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥"

6 "स सिसृक्षुः सहस्रांशादण्डमुत्पादयन्ति ते ।"

इत्यादि प्रमाणव्याकोपம் வரும்.

उत्पत्त्यादि शब्दங்களுக்கும் अभिव्यक्ति பொருளென்றால் अभिव्यक्ति शब्दங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

7 "न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।
उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥" என்றும்,

8 "असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसगिभिः ।
असबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥" என்றும்,

9 "कार्यत्वं कारणत्व च सबन्धः सोऽसतां कुत ।
सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥" என்றும்,

10 "कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेत् ।
कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थितिः ॥" என்றும்

चार्वाकादिसंमतமான कुतर्क वर्गத்தைக் கொண்டு कार्य कारण भावத்தைக் கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண विरोधமும், स्ववचनादि विरोधமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

ப்ரமாணகதியாலே போக்கற்றுப் பரிணாம வாதத்தை இசைந்து மூலப்ரக்ருதி தானே ஒரு சேதன நிரபேக்ஷமாக க்ஷீர ஜலாதிகள் दधि हिमादिरूपेण பரிணமிக்கிறாப்போலே सदृश विसदृश परिणाम परंपरैகளை அடையுமென்னுமது निर्दिष्ट सर्व दृष्टान्तानुपपत्तியாலே निरस्तம் ஸர்வ வஸ்துக்களும் ईश्वरायत्त स्वरूप स्थिति प्रवृत्तिகளென்றிறே वेदान्तங்கள் சொல்லுகின்றன.

धेनूपभुक्तமான तृणोदकादिपदार्थம் तदर्थ संकल्पादि व्यापार रहित चेतन सन्निधिमात्रத்தாலே क्षीरादि रूपेण பரிணமிக்கிறாப்போலே चिच्छक्ति मात्र रूप निर्व्यापार पुरुष सन्निधिमात्रத்தாலே மூலப்ரக்ருதி विचित्र பரிணாமங்களைப் பண்ணுகிறதென்னுமதுவும் अनुपपन्नம் प्रहीण तृणादिகளுக்கும், अनडुदुपभुक्त तृणादिகளுக்கும் நிர்வ்யாபார புருஷ सन्निधानம் உண்டாயிருக்க क्षीरादि பரிணாமம் கண்டிலோம். धेनु शरीरादिகள் பரிணாம விசேஷ ஹேதுவென்னில் चेतनனையொழிய अचित्துக்களுடைய அந்யோந்ய संसर्ग விசேஷமே பரிணாம காரணம் என்கைக்கு दृष्टान्तமாம்

இப்படி अयस्कान्त वैडूर्यादि निदर्शनங்களிலும் கண்டுகொள்வது. अयस्कान्तादिகளுக்கு आभिमुख्य देशासत्त्यादि विशेपयोगம் வேண்டும் ஆத்மாவுக்கும் இப்படி ஓர் अवस्था விசேஷம் கொள்ள प्रमाण सिद्ध விசேஷ காரணங்களைக் கொள்ளப்பார்த்தால் இங்கும் यथाप्रमाणं ஈச்வர ஸங்கல்பாதிகளைக் கொள்ளப் प्राप्तம். அநுமானத்தால் प्रकृत्यादिகளைக் கொள்ள விரகில்லை. आगमத்தாலே இவற்றைக் கொண்டால் तुल्य प्रमाणसिद्धனை ஈச்வரனை விடவொண்ணாது. वैषम्य नैर्घृण्य प्रसङ्गादि कुतर्कங்களாலே விடில் वैशेषिकोक्त कुतर्कங்களாலே प्रकृत्यादिகளையும் விடலாம்.

11 “सचष्टे नेश्वरं त्वां पुरुषपरिषदि न्यस्य यद्वाऽऽन्यपर्यात्
साङ्ख्यो योगी च”

என்கிறபடியே ईश्वरादि விஷய வாக்யங்களுக்குப் பண்ணும் கண்ணழிவு तत्त्वान्तरங்களிலும் பண்ணலாம். पङ्गु अन्धन्यायத்தாலே प्रवृत्तिशक्ति रहितனை புருஷனும் चिच्छक्तिरहितैயான प्रकृतिயும் கூடிப் परस्पर स्वभावाध्यासादिகளாலே जगत्प्रवृत्ति பண்ணுகிறனவென்னுமதுவும் இவனுக்கு நிர்வஹிக்கவொண்ணாது.

मार्गदर्शन तदुपदेशक्षमனான पङ्गुவும் श्रवणादिक्षमனாய் प्रवृत्ति சக்தி யுக்தனான அந்தனும் கூடி विवक्षित गमनादि प्रवृत्ति பண்ணுமது உபபந்நம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண்டுக்கும் ज्ञातृत्वादिகளில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே परस्परोपदेशादिகளும், பரஸ்பர धर्माध्यासादिகளும் घटिया. सन्निधि மூலாத்யாஸம் சொல்லுமவனுக்கு सन्निधि नित्यतैயாலே नित्याध्यासமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

புருஷ भोगापवर्गार्थமாக ப்ரக்ருதி प्रवृत्ति பண்ணுமென்னுமதுவும் புருஷனை नित्य निर्लेपன் नित्यमुक्तன் என்கையாலே निरस्तம். ப்ரக்ருதி கார்யங்களில் बुद्धि லக்ஷணமான மஹாந் पुरुषोपरागம், विषयोपरागம், व्यापारावेशம் என்ற अंशत्रयத்தையுடைத்தாயிருக்கும். विषयोपराग லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக்குப் पुरुषोपरागத்தோடே मिथ्याभूतமான संबन्धம் उपलब्धம். இம்மஹாந் धर्माद्यष्टभावाश्रयமாயிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் अध्यवसाय वृत्ति विशिष्टமாகையாலே बुद्धिसंज्ञமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் शब्दादिகளுடைய अपरोक्षावभास रूपமான आलोचनத்தாலே उपकरिக்கும். மநஸ்ஸு परोक्षापरोक्षावभास रूपங்களுமாய் स्मृति चिन्ता तर्क संशयादि रूपங்களுமான संकल्प शब्द वाच्य वृत्ति विशेषங்களாலே उपकरिக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத்திலே ஸமீபத்திலே பார்ச்வத்திலே शब्दமென்றாற்போலே देशத்தாலும் புருஷனுடைய वर्तमानत्व प्रतीतिயடியாக 'अभूत् अस्ति भविष्यति' என்று காலத்தாலும் வரும். सबन्धावभास रूपமான அபிமாநத்தாலே उपकरिக்கும் என்றாற்போலச் சொல்லுமவையெல்லாம் बुद्धि शब्द वाच्यமான अचित् द्रव्यத்துக்கு वोढृत्व भोक्तृत्वादिகள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாக்களாக கட்டவேண்டாமையாலும் 'अन्त करणं त्रिविधं' என்கிற स्वसिद्धान्तத்துக்குச் சேராமையாலும் अभिमानालोचन रूपज्ञानங்களும் अहंकाराद्यचिद्धर्मங்களாக மாட்டாமையாலும் निरस्तம்.

अहंकारத்தை भोक्ताவுக்கு अधिष्ठानமென்று कर्तृकोटियிலே சொருகி बुद्धिயும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் अन्त करणங்களென்னும் सांख्यैक देशिகளுக்கும் बुद्धिக்கு भोक्तृत्वம் கொள்ள

விரகில்லை வ்யாஸங்கயுக்தியாலே மந கல்பநம் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு ஸ்வப்நாத்யவஸ்தையில் வ்யாக்ராத்யபிமாநத்தைக் கொண்டு அஹங்காரத்தை ஸுஷுப்தியில் நிச்வாஸாதி ப்ரயத்நாதாரமாகக் கட்டினதும் அந்யதாஸித்தம். "ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை அதிஷ்டித்துச் சேஷ்டிப்பிக்கும். இதுக்குக் கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும் வசநாதாந கமநாநந்த விஸர்கங்களாலே உபகரிக்கும்" என்னுமதுவும் இப்படி ப்ரமாணோபபத்திபராஹதம் தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணாமங்கள் க்ஷணாதிகள் என்று இவை ஸூர்ய கத்யாதிகளாலே பரிமிதங்களாய்க் கொண்டு நாடி முஹூர்த்தாதி ஸம்ஜ்ஞையைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை அநாத்யநந்தம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம். இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி வ்யவஸ்தையில்லையாம்

ப்ரக்ருதி பரிணதி பரம்பரா மாத்ரத்தாலே அங்குக் கால நியதியென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணாம விசேஷம் கட்டவேண்டுவதில்லை. அசித்பரிணாமமான அந்த:கரணத்துக்கு போத்ருத்வாதிகளைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே போத்ருத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற ப்ரமாண சதங்களாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபன்—நிர்குணன்—நிஷ்க்ரியன்—நிர்வ்யாபாரன்—நிர்விகாரன் என்றாற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய பரத்வம் ப்ரச்சந்ந பௌத்த நிராகரண தசையிலே சொன்னோம்

அஹங்காரம் அஹமர்த்தமாகமாட்டாது; ஆத்மாவே அஹமர்த்தமென்னுமிடமும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலே ப்ரதிபாதித்தோம். கூடஸ்தனாகையாலே புருஷனுக்குக் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களில்லையென்கிறவர்களுக்கு அகர்த்தாவாய் அபோக்தாவான புருஷனைப் பற்றக் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களைச் சொல்லுகிற விதிநிஷேத சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நிரர்த்தகங்களாம் கர்த்ருத்வாதி நிஷேத வாக்யங்களுடைய அந்யபரத்வம் பகவத்கீதா ஸித்தம்.

ஸர்வ புருஷ ஸாதாரணியான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மங்களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் ஸர்வ போகங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும். பத்த முக்த வ்யவஸ்தையுமில்லையாம். காயகரண ஸங்காத ப்ரதிநியமத்தாலே போக நியமமென்னுமதுவும் காயாதி

களுக்கு நியாமகத்வமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் கர்மத்தாலே காயாதி நியமமென்னும்போதும் ஸர்வஸாதாரண ப்ரக்ருதிகதகர்மத்துக்கு நியாமகத்வம் கூடாமையாலே அநுபபன்னம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வகதரென்னுமவனுக்கு ஶரீராதிகளில் ஸந்நிதி விசேஷத்தாலே போக நியமமென்னவொண்ணாது அந்த:கரண விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ஐக்ய ப்ரமமடியாக போக நியமமென்னில், இப்படி ப்ரக்ருதி ப்ரஸிக்கும்போது ஸர்வாந்த:கரணங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷர்களோடே ஐக்யம் ப்ரஸங்கிக்கும் புருஷர்களுக்குத் தனித்தனியே அந்த:கரணங்களோடே ஐக்ய ப்ரமமென்கைக்கும் வ்யவஸ்தாபகமில்லை.

ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளில்லாத புருஷனுக்கு ப்ரமிக்கப் ப்ராப்தியுமில்லை. புருஷனுக்கு ப்ரமாதி விகாரம் கொள்ளில் அபஸித்தாந்தமாம். ஆகையாலே ஸர்வத்ர போகதர்ஶனத்தாலே ஆத்மாவுக்கு ஸர்வகதத்வம் என்றதுவும் அநுபபன்னம். 'அஹம் கச்சாமி' என்கிற ப்ரதீதி ஸ்வாரஸ்யாநுகுணமாக ஶரீர விஶிஷ்ட ஆத்ம கமனத்தாலே ஸர்வத்ர போகங்களும் கடிக்கும். த்ரைகுண்ய ரஹிதனான புருஷனுக்கு கமனக்ரியா கர்த்ருத்வம் கூடும்படி என்? என்னில், பரிச்சின்னனானபடியாலே கர்மாதிவஶத்தாலே இது கூடும். ஆத்மோத்க்ராந்த்யாதி வாக்யங்களையும் அநுஸந்திப்பது. கமன ஸந்தேஹ மாத்ரத்தாலும் கமனமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணாது.

ஆனாலும் போகதர்ஶனத்தாலே எங்கும் புருஷ ஸந்நிதி கொள்ள வேண்டினால் ஶரீராத்யபாவமாத்ரத்தாலே போகாநுதயம் கூடும்படியாயிருக்க, புருஷனுடைய அபாவத்தையும் கல்பித்தால் கௌரவம் உண்டாகையாலே எங்கும் நித்யஸந்நிதி கொள்ளவேண்டாவோ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே நிராக்ருதம். ஶரீராத்யபாவ மாத்ரத்தால் போகாபாவமென்றால் ஏதேனுமொரு ஶரீராதி ஸத்பாவமுள்ள ப்ரதேஶங்களெல்லாவற்றிலும் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் போகமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

12 "संघातपरार्थत्वात्"
इत्यादिகளாலே புருஷனுக்குக் கர்த்ருத்வ भोक्तृत्वादिகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுககுக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 "पुरुषस्य दर्शनार्थं"
என்கிற ஆர்யையிலே புருஷனுடைய भोगापवर्गங்களுக்காக ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 "तस्मान्न बध्यते"
என்கிற ஆர்யையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் बन्धमोक्षங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே बन्धमोक्षங்கள் என்றும் இப்படி परस्पर विरुद्धமாக வ்ருஷளீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் अर्थங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 "विप्रतिषेधाच्चासमञ्जसम्"
என்று ஸூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்கிற ஸித்தாந்தத்தில் प्रकृतेः परனான புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவதில்லை. प्रत्यक्षादिகள் எல்லாம் கர்த்ருத்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே प्रकृत्यात्म वादமே நிலைநிற்கும். புருஷனை अबोद्धाவாக்கி ப்ரக்ருதியை चिच्छक्तिविकलैயென்று சொல்லுகிறவனுக்கு प्रमाताவாகக்கூடாமையாலே प्रमाणமில்லையாய் माध्यमिक मायावादि मध्य நிவேசம் உண்டாம்.

* ாசனிலனெனபதனு லெனறும்சீவர்
எஙகுமுளாிலருணாவை யெனறவததால்
பாசமெனனும்பிரகிருதி தனனுலெனறும்
பலமுமிலை வீடுமிலை யெனனும்பண்பால

* [ப-ரை] ாசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனுல - என்று சொலவதினுலும, சீவா - ஜீவர்கள, எனறும் - நிதயமாயும, எஙகும் - எலலாவிடத்திலும், உளா - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநததை, இலர் - இலலாதவர், எனறவததால - எனறு சொலலுகிறபடியினுலும், பாசமெனனும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னுல-மூலபரகருதியினுல, என்றும்-எபபொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - எனறு சொலலுகிற, பணபால - வார்ததையினுலும், காசினி - பூமி, நீா - ஜலம்

காசினிநீர்முதலான காரியங்கள்
கச்சபத்தின காலகைபோல் என்னுங்கத்தால,
நாசமிலதிலைகாணும் ஞாலத்துள்ளீர்
நாமிசையாச்சாங்கியத்தை நாடுவார்க்கே. 37

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிரீச்வர ஸாங்கய நிராகரணாதிகாரம

முதலான, காரியங்கள-வஸதுக்கள் உண்டாவதும் அழிவதும், கச்சபத்தின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும சுருங்குவதுமான) கால கைபோல, எனனும-எனகிற, கத்தால-பிதற்றுதலாலும, நாம இசையா - நாம் அங்கீகரிகக முடியாத, சாங்கியத்தை - ஸாங்கய மதத்தை, நாடுவார்ககு - பின்பற்றி யிருப்பவாக்கு, நாசம் இலது - அழிந்துபோவதைவிட வேறு பலன், இலை காணும - இலலையென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள், ஞாலத்து உள்ளீர - உலகத்தில இருப்பவர்களே! நீங்கள் இதைக கணடுகொள்ளுங்கள். 37

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| योगसिद्धान्त भङ्गाधिकारः एकोनविंशः ||

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜஞை - அமமததகின கொளகை களின ஸஙகரஹம-பரவாததகருடைய ஏறறததினல இம மதத தின அஙகீகரண பக்ஷநிரஸனம - மறற கொளகைகளின அநு வாதமும அவறறின நிரஸனமும].

*தாவிபபுவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிறபிறக்கினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிலபிரிவினறி நாமஙகைவாழினும நானமறையில
பாவிததனறியுரைபபது பாறும பதாததிரளே 38

---

*[ப - ரை] புவனஙகள-எலலா லோகஙகளையும, தாவி-(தரிவிக்ரமாவதாரததில) அளநது, தாளிணை சூடடிய - இரணடு திருவடிகளையும சிரஸஸில வைதது அலஙகரிதத, தநதை - பிதாவான பகவானுடைய, உநதிபபூவில - திருநாபிக கமலத தில, பிறககினும - பிறநதவன எனற பெருமையுடையவனுயி னும, பூதஙகளெலலாம - எலலாப பூதஙகளையும, புணாததிடி னும - ஸருஷடிபபவனுயிருநதபோதிலும, [இஙகு சொலலப படும ஸருஷடி மஹாபரளயததிறகுப பிறகு பகவான தானே அணடஙகளை ஸருஷடிதது ஒவவோா அணடததுககுளளும ஒரு பரஹமாவை உணடாககி அவனிடம அநத அணடததுக் குள மேல ஸருஷடியைச செய எனறு நியமிககிருன எனறு சுருதிபரஸிததமாகையாலே அணடததுககுள செயயபபடும ஸருஷடியை மடடும குறிககிறது எனறபடி] நாவில - நாக கில, பிரிவினறி - ஒருகாலும விடடுபபோகாமல, நாமஙகை - ஸரஸவதி, வாழினும-வசிததுக்கொணடிருநதாலும, அதாவது-பரஹமா இபபடிபபடட பெருமையுடையவனுயிருநதபோதி லும, (அவனல பரவர்ததிககபபடட யோகமதம பரமாணம் ஆகாதோ எனறு உணடாகும சஙகைக்கு ஸமாதாநம மேலே அருளிசசெய்யபபடுகிறது) நான மறையில - நானகு வேதங களில, பாவிததனறி - சொலலபபட்டிருக்கிறதைத தவிர, உரைபபது - வேறு விதமாகச் சொலவது, பாறும - அழிநது போககககூடிய, பதாததிரள் - கருககாயின கூட்டமபோல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் எனறபடி. **38**

निरीश्वर सांख्यனை நிராகரித்தோம். अनन्तरम् सेश्वरसांख्यம் என்னும்படி நிற்கிற हैरण्यगर्भसिद्धान्तத்தில் विरुद्धाविरुद्धांश विभागம் பண்ணுகிறோம் கபிலாதிகளைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்ர மன்றிக்கே जगद्व्यापारादि विशेषाधिकृत त्रिमूर्तिகளில் प्रथमனாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு औरसपुत्रனாய் अव्यवहितशिष्यனாய் सकल वेद प्रवर्तनाधिकृतனாய் रुद्रादिகளுக்கெல்லாம் उभयविध गुरुவாய் सर्व-मर्यादास्थापकனாக भगवானாலே दत्तवरனான हिरण्यगर्भன் वेदोक्त तत्त्वाचार विपर्यासமறச் சொன்ன योगशास्त्रத்தை अप्रमाणமென்கை ஸாஹஸமாகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர विभागादि सत्य-त्वத்தை இசைகையாலும், क्लेशकर्माद्यपरामृष्टனாய் प्रणव प्रतिपाद्यனாய सर्वलोक गुरुவான புருஷன் ஈச்வரனென்று योग सिद्धान्त विषय पातञ्जलसूत्रभाष्यங்களிலே प्रतिपादिக்கையாலும

16 " हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता "

என்று महाभारत परिगृहीतமான योगशास्त्रம் कृत्स्नமும் ப்ரமாண மாக வேண்டாவோ? என்னில், இதுவும்

17 " बहव· पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिण. "

इत्यादिகளாலே दत्तोत्तरம்

க்ஷேத்ரஜ்ஞனான हिरण्यगर्भனுக்குப் பரமபுருஷ ஸங்கல்பா நுகுணமாக भ्रमादिகள் கூடுகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ சரீரக னான பரமாத்மாவுக்கு जगदुपादानत्वமும் उपपन्नமென்று वेदान्त स्थापितार्थ विरुद्धமாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்தைப் परिग्रहिக்கையாலும், ஈச்வரன்தான் क्रियाशक्ति विक्षेपरहितனாலே सांख्य புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாரனாய் संनिधिमात्रोपकारकன் என்கையாலும்,

18 " योगी चकार प्रतिफलनमिवैश्वर्यमूचे कयाचित् "

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் उपाधिविशेषप्रयुक्तம் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிக்ரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தந்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு एकादशेन्द्रियங்கள் விசேஷங்கள், தந்மாத்ரைகளுக்குப் पञ्चभूतங்கள் விசேஷங்கள் என்றாற்போலே சொல்லுமவை க்லிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோக்ஷோபாயமாக

विधित्त யோகத்திலும் परमपुरुषाराधनत्व விவக்ஷையற்று प्रत्यगात्म दर्शनप्रधानமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 "एतेन योगः प्रत्युक्तः"

என்கிறபடியே वेदविरुद्धांशத்தில் योगदर्शनமும் अनादरणीयம். महाभारतोपादानमात्रம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே विरुद्धांश शोधन ஸஹம் कपिल हिरण्यगर्भादिகளுக்கு वेदविरुद्धांशங்களில் தாத்பர்ய மில்லை.

20 " सांख्ययोगविचारिणः "

என்று சொல்லப்பட்ட प्रवर्तकர் வ்ருதாநிர்ப்பந்தம் பண்ணினர்கள் என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள प्रवर्तक ग्रन्थங்கள் உபேக்ஷணீயங்கள் என்னுமிடம் निर्विवादம்.

* காரணனாயுலகளிக்கும் கண்ணனதேசைக்

கண்ணாடிநிழலபோலக் காணகையாலும

தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத

தனககேறறும விளககென்று தனிக்கையாலும்

---

* [ப - ரை] காரணனாய்-ஜகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக் காரணனாய், உலகு அளிககும - லோகததைக் காப்பாறறுகிற, கணணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஜஸ முதலியவைகளை, கண்ணாடி-கணணாடியில காணபபடும், நிழல போல-உருவத்தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும, தாரணையின-தியானததின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி தனனை-பகதியோகததை, தனககு-ஆதமாவாகிய தனககு, ஏறறும் - ஏறறப்படுகிற, விளககு எனறு - தீபம் எனறு, தனிககை யாலும-தனிததுச சொலலுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

காரணமாமது தனக்குப பயனும் சீவன
கைவலிய நிலையெனறு கணிககையாலும
கோரணியின கோலமெனக குறிககலாகும்
கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே 39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंश· ॥

பததொன்பதாவது யோகஸிததாந்த பங்காதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

யிருககும, அது தனக்கு – அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத துக்கு, சீவன – ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை – தனனைத தானே அநுபவிததுககொளளுகிற கைவலயமே, பயன ஆம – பய னுகும, எனறு கணிககையாலும – எனறு நினைபபதனுலும, கோகனகதது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலததில் உணடான, அயன – பரஹ்மா, கூறும – சொலலுகிற (வெளியிடட), சமயக கூறு–யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம என – வேஷம் என, குறிககலாகும் – குறிபபிடடுக் கூறும்படி யுளளது. 39

|| श्री: ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமாதூரபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंशः ||

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷடதரிமசத தததவபக்ஷ நிரஸனம—நியதிதததவகலபன நிராகரணம—காலததின மாயா காரியதவபக்ஷ நிரஸனம — ஸூகாநுபவாராததம ராககலபன நிரஸனம்—விதயாதததவபக்ஷ நிரஸனம—கலாதததவபக்ஷ நிரஸனம — ஜீவன மலமாயாகாமஙகளிஞல கடடுபபடடவன எனகிற பக்ஷ நிரஸனம—பசுககளின அநாதிசிவதவபக்ஷ நிரஸனம—ஸோமஸிததாநத நிரஸனம — பாசுபத மதததின ஆறு பிரிவுகளின நிரஸனம — தீக்ஷாதிகளிஞல ஜாதி ஒழியும என கிற பக்ஷ நிரஸனம — பாகவத ஸமயததில ஸாமயம கூறு வதறகுக கருதது—ஆகமாநுமான கலபன நிரஸனம — அதாவ சிரோவாகயததுககுத தாதபாயம — மறறும சில அநுஷடானங களின நிரஸனம—நிசவாஸ ஸமஹிதாபரமாணயதவ நிரஸனம - பஹு பராசுபக்ஷ நிரஸனம — மஹாபாரத ஸஙகரஹம பாசுபத மதததின பராமாணயததை ஸாதிககாது — வகதரு வைலக்ஷணய ஏறறததின நிரஸனம—இமமதம ஸூதரகாரரால நிரஸிககபபடடிருககிறது]

* சாதுசனஙகளெலலாம சசசையெனனும சலமபுணாததார
கோதமசாபமொனருற கொடுஙகோலஙகள கொணடுலகில
பூதபதிககடியாரென நினறவன பொயயுரையால
வேதமகறறிநிறபார விகறபஙகள விலககுவமே 40

---

*[ப—ரை] சாது சனஙகளெலலாம - எலலா ஸாது ஜநங களும, சசசையெனனும - ஸாரமலலாதது எனறு கழிககிற, சலம - சலம எனற தோஷததை, புணாததார - அஙகீகரித்த வாகளாயும, கோதம சாபம ஒன்ருல - கௌதமருடைய சாபத தால, உலகில - லோகததில, கொடும - பயஙகரமான, கோலஙகள - வேஷஙகளை கொணடு - தரிததுககொணடு, பூதபதிககு - பூதஙகளின நாயகனன சிவனுககு, அடியார - தாஸாகள, என நினறு, அவன பொயயுரையால-அவனுடைய பொயமமொழிகளாகிய பாசுபத நூலகளால, வேதம - வேதததை, அகறறி - தள்ளிவிடடு, நிறபார - நிறகிற பாசுபத மதததினருடைய, விகறபஙகள - அநேக விதமாகச சொலலப படும ஆதததஙகளை, விலக்குவம - தளளிவிடுவோம சலமென பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயததைத தெரிநதுகொளளா மல அவாமீது பொயயாகக குறறம சாடடுவது.

प्रकृत्यादिகளையும் கொண்டு ஈச்வரனை நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட योग सिद्धान्तिகளை நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் अंशान्तरங்களை अन्यथाவாகச் சொல்லும் पाशुपतரை நிராகரிக்கிறோம். शैव–पाशुपतादि–भेदத்தாலே चतुर्विधமாகவாதல் षड्विधமாகவாதல் विभक्तமான पशुपतिमतத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற षट्त्रिंशत् तत्त्वங்களில் மஹானுக்குக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் – த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் गुणங்களினுடைய सूक्ष्मावस्थै அவ்யக்தமென்றும், स्थूलावस्थै த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன विभागத்துக்கு सम्भावनामात्रமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இस्थूल सूक्ष्मविभागம் महदादितत्त्वங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க नियति काल राग विद्या कलैகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் आप्तागम युक्ति विरह निरस्तம். श्वेताश्वतरश्रुतियில் काल स्वभाव नियति यदृच्छादि शब्दங்களைக் கொண்டு तत्त्वान्तरங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் अतिप्रसङ्गம் வரும்.

புருஷனுடைய कर्म फल देश नियमத்துக்கும் कर्म फलங்களுடைய संकरம் வாராமைக்கும் नियति என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈச்வர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் घटियாநிற்க வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுவதில்லை. त्रुटि लवादि லக்ஷணமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்தர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் स्व-वचन व्याहतமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணாது.

சில தந்த்ராந்தரீயர்

21 ‘कालश्च नियतिश्चैकसंपुटत्वादेकं भुवनम्’

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே अन्तर्भावமென்று சொன்னதுவும் संपुटत्वाद्यसंभवத்தாலே जरद्-वादि वाक्य तुल्यம். दु.खाभावमात्रத்திலே सुखभ्रमहेतुவாகவும் तदर्थ प्रवृत्तिகளில் புருஷனுக்கு शक्ति जनकமாகவும் रागம என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மாநுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப घटित ஸத்த்வாதி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

प्रभृति मात्रத்தாலே सुख भ्रमादिகள் घटिக்கும். புருஷனுடைய ज्ञानव्यक्त्यर्थமாக वेद्य विசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான विद्येயென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்துக்குக कर्तृत्वकर्मங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த तत्त्व ग्रामத்தில் இந்த்ரியாதி மூலப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே व्यञ्जकान्तरம் கட்டவேண்டா. कालान्तरादिகளில் ज्ञानान्तरத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

मल सरुद्ध चैतन्य अभिज्वलनार्थமாக मल विदारण हेतुவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திக்கு व्यञ्जकமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், मलविदारणம் பண்ணுமது

21A. "तेषामेवानुकम्पार्थम्"

इत्यादिகளின்படியே सर्वेश्वर अनुग्रहமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் अश्रुत तत्त्वान्तरம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை द्विविधமாக்கி गोचरத்தை आवेदिக்குமது ப்ர மாணம். सुखादिकैயான वेदனை फलமென்ற இவ்வளவில் विरोधமில்லை. गोचरத்தை द्विविधமாக்கி शब्दाद्यनुरक्तैயாய் सुख दुःख मोह रूपैயான पुरुषबुद्धि साक्षात् गोचरமென்றும் शब्दादिகள் परंपरया गोचरமென்றும் சொன்னது पुरुष बुद्धि वृत्ति தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே निरस्तம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் बुद्ध्यादिகளுக்குப் पुनः पुनः पूरकत्वेन உபகரிக்கின்றனவென்றும் कालनियतिகள் புருஷ னுடைய क्रियाप्रवृत्ति हेतुக்களென்றும் சொல்லுமது व्याकुल वचनம். प्रवृत्ति शीलत्व युक्तिயாலே கர்மேந்த்ரியங்களை ராஜஸ அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் சொன்னதுவும் अतिप्रसङ्ग-दूषितம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று बन्धங்களாலே तिरोहितனும் என்றும் இந்த बन्धங்கள் மூன்றும் விட்டவாறே ஸர்வஜ்ஞனுய் सर्वगतனுய் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஐச்வர்யனுமென்றும்

22 "मुक्तात्मानोऽपि शिवा किंत्वेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्त्रतनुः ॥"

इत्यादिகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே विभुत्व पर्यन्त अत्यन्त साम्यவானென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய समाधिक दरिद्रत्व श्रुतियாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அணுத்வ நிர்விகாரத்வ ச்ருதியாலும் निराकृतம்.

माया कार्य रागादिகளாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள बन्धமொழிய மற்றும் அநாதி मलबन्धமென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பசுக்களுக்கு அநாதி மல तिरोहितமான अनादि शिवत्वம் मल-विदारणமான अनादि शिव प्रसादத்தாலே अभिव्यक्तமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற अर्थம் ஈச்வரனுக்கு अज्ञानादिகளைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனாவான் ज्ञान क्रिया शक्ति प्रधानனாய் सर्वज्ञान क्रिया-शक्तियுமாயிருக்கும் என்றும் जगत्सृष्टि उन्मुखனான அவனுடைய आद्यமான உந்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 "चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥"

इत्यादिகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த शक्तिயை ஸர்வஜ்ஞை ஸர்வகர்த்ரீ என்று சொல்லுமதுவும் धर्म धर्म्यैक्य विरोधादि दूषितம்.

24 "ज्ञानक्रियाख्यशक्त्योः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥"

என்றதுவும் ज्ञानक्रियाख्यशक्तिகளுடைய पृथग्विसर्पण प्रलयदशैகள் நிர்வஹிக்க அரிதாகையாலும் स्वरूप विकार ज्ञान सकोचादिகள் घटियாமையாலும் அநுபபந்நம்.

25 "न्यकू भवति यत्र शक्तिज्ञानाख्योद्रिक्ततां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥"

என்று சொன்னதுவும்

26 " न्यक् भवति कर्तृशक्तिज्ञानाख्योद्रेकमश्नुते यत्र ।
तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥"

என்றதுவும் ஜ்ஞாநாதிகளுடைய ந்யக்பாவாதி நிரூபணாநர்ஹதையாலே நிரஸ்தம்.

27 " नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।
विद्येशाः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥"

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலாநவச்சிந்நங்களாகையாலே அக்ரமபாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் க்ரமபாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கலிலே லயிக்குமென்றும

28 " पञ्चानामप्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।
व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥
तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसञ्ज्ञं चित्रशक्तिशतखचितम् ।
शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥
मायायाः परतोऽध्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।
परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥
माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।
अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥
तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।
प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥ "

என்றும், ஶுத்தவித்யை சிவனுடைய தேஹேந்த்ரியங்களென்றும், ஈச்வரன் அஹங்காரமென்றும், ஸதாஶிவன் புத்தி என்றும், சக்தி ப்ரக்ருதி-ஸ்தானீயை என்றும், சிவன் புருஷ ஸ்தானீயன் என்றும் சொல்லுமவை பூர்வ அபர விருத்தங்கள்.

ஶிவாத்வைதாதி பக்ஷங்களில் சொல்லும் குதர்க்க பாஹ்யாகம குஸ்ருதிகளுக்கெல்லாம் தூஷித விவித ஸித்தாந்த ந்யாயத்தாலே நிரஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணபூதையாய் ப்ரக்ருதி மாயாதி ஶப்தவாச்யையான ஸூக்ஷ்மதமஶக்தி க்ரந்தி குஹை என்று பேராய் மதுகோஶாதிகளைப்

போலே ஸுபிர புட ஶத ஸங்குலையாய் அனந்தஸ்ரோதஸ்ஸாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸ்ருதையாய்க் கிடக்கும் என்றும் ஸஹஸ்ரம் தோறும் தனித்தனியே போக்தாக்களான ருத்ரர்களாலே அதிஷ்டிதை என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே ஸோமஸித்தாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திஸஹமன்று.

அப்படியே "அதாதோ ருத்ரஹ்ருதயம்" என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் பஶு பாஶ விதி யோகங்களென்று பாசுபதம் நாலு வகையாயிருக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், ஆரப்த கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸமூட கார்யகாரணரென்றும், ஆட்ய கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் க்ரந்தி தத்த்வத்தினுடைய மூர்த்தாவிலும் க்ரந்தி குஹையிலும் வர்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய ஸம்பத்தராயிருக்கச் செய்தே ப்ரபுத்தராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் த்வாதஶ புவன ஸமுதாயம் ஜால மென்றும் சொல்லி க்ரந்திக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் புவனங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் ஸர்வ ஸம்மத ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதி விரோதத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 "दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति ध्रुवम् ।
कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः ॥"

இத்யாதிகளும் ஆப்தாகம விருத்தங்களாகையாலே அநாதரணீயங்கள்.

பாகவத ஸமயத்தில் பகவத் ஜ்ஞானமுடையார் எல்லாரும் 'ஸமர்' என்னுமது ஶம தமாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞான ஜந்ம ஸாம்யத்தாலும் அபிமத புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுத்தாராதி-வாதமும அன்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிருத்த அம்ஶமெல்லாம்

अन्यपरம் என்னவேண்டும் அது तत्तन्त्रங்களுக்கும் तन्निष्ठர் களுக்கும் अभिमतமன்று. எங்ஙனே? என்னில்.—

இவர்கள் वेदங்களையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப் பௌருஷேயங்களென்றும், वेदங்களில் சிவஜ்ஞானம் क्वाचित्क மாகையாலே स्वागमங்களாலே तत्त्वसिद्धि என்றும, அநுமாநத் தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பனை பண்ணியும், பராவர தத்த்வங்களை மாறுகக் கட்டியும் மற்றும் व्यपदेश अनर्ह वेद विरुद्ध तत्त्वानुष्ठान प्रक्रिया ஜாலங்களை प्रतिपादिத்துமிறே स्व सिद्धान्त स्थापनம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றே

30 "शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा लोकायतिकनास्तिकान् ।
विकर्मस्थान् द्विजान् शूद्रान् सचेलो जलमाविशेत् ॥"

என்று धर्मशास्त्रप्रवर्तகர் இவர்களை बहिष्करித்தது

இப்படி पाशुपत मतம் वेद वैदिक बहिष्कृतம் என்றால் अथर्व शिरஸ்ஸிலே रुद्रोपासनத்தை प्रसङ्गिத்து समन्त्रक भस्मलेपनादिகளை யும் சொல்லி இது पाश विमोक्षार्थமான பாசுபத வ்ரதமென்றும் சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என்? என்னில், அங்கு சொன் னவை असत् कार्य वाद अनुवादादिகளைப் போலே परपक्षानुवादमात्र மென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். तामस धर्म விசேஷ விஷய மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

श्रीमद्भाष्यகாரர் प्रतर्दन विद्यादि ந்யாயத்தாலே இது रुद्रशरीरक परमात्मोपासन விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகை யால் अथर्व शिरஸ்ஸைக்கொண்டு पाशुपत तन्त्रத்துக்கு श्रुतिमूलत्वம் கொள்ளவொண்ணாது

இப்படியே शतरुद्रीयादिகளும் ईशानबलि சொன்னதுவும் इष्ट देवता अर्चन स्मृतिகளும் प्रायश्चित्त विशेषத்தில் भस्मचिह्नत्वादि वचनங்களும் पाशुपत आगमविधिகளுக்கு मूलकल्पनालिङ्गமாக மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன ப்ரக்ரியையாலே லோகத்திலே प्रतिष्ठा अर्चनादिகள் நடக்கிறபடி என்? என்னில், இதுவும் बुद्धादि तुल्यமாகையாலே प्रामाण्य स्थापकமன்று. वेद विरोध प्रचुर शैवतन्त्र एकदेशமான निःश्वास

सहितैக்கு ஒரு புராணத்தில் प्रामाण्य अभ्यनुज्ञै பண்ணினதுவும் श्वहति क्षिप्र க்ஷீரந்யாயத்தாலே आश्वास हेतुவாகாது

லோகப்ரவ்ருத்தி सभवம்

31 "त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ।
दर्शयित्वाऽल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥"

என்று भगवन्नियुक्त पशुपति विप्रलम्भ वैभवக்தாலும் गौतम शाप अभिभूत अष्टचत्वारिंशत् सहस्र तामस पुरुष संतति संप्रदाय परंपरैயாலும் கூடுமென்னுமிடம் निर्विवाद नानापुराण संवादக்தாலே நிர்ணயிக்க லாம்.

32 "ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥"

என்று महाभारत प्रतिपाद्य संग्रहக்திலே பாசுபத ஜ்ஞானத்தை எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

33 "वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषि. ॥"

என்று सद्वृत्तக்தோடே असद्वृत्तக்தையும் எடுத்தாற்போலே स्वपक्ष परपक्ष समभिव्याहारமாமத்தனை. இவ் अर्थம்

34 "पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः ।"

என்கிற वाक्यान्तरக்தாலே सिद्धம். இம் மஹாபாரதத்தில் उग्रव्रत மென்று சொன்னதுவும் पाशुपत आगममूलமென்கைக்கு ப்ரமாணம் இல்லை. सहस्र ग्रन्थ समिताति विततध्याय रूप उपमन्यु उपाख्यानம் अनाप्तம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். आप्तமாகிலும் तामस अधिकारिகளுக்கு அடைத்த तामस धर्म विशेष परமாகை யாலே सात्त्विकர்க்கு उपादेयமன்று.

35 "उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥"

என்று वक्तृவைலக்ஷண்யம் சொன்னது प्रबन्ध प्रामाण्यार्थ மன்றோ ? என்னில், இது

36 “सांख्यस्य वक्ता कपिलः”

इत्यादिகளுக்கும் துல்யமாயிருக்க அவற்றுக்கு विरुद्ध व्यामिश्रதையாலே कात्स्न्र्येन प्रामाण्यம் கூடாதாப்போலே இங்கும் निश्शेष प्रामाण्य नियामकமாகமாட்டாது.

निष्ठानिर्णयाध्यायத்திலே

37 “किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।”

என்ற प्रश्नத்துக்கு உத்தரமாக

38 “ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।”

என்கையாலே मतभेदங்களைப் பார்த்தால் இவை भिन्ननिष्ठங்கள் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

39 “सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥”

என்றதுக்கும் பௌருஷேய ஆகமங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது वेद विरोधம வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டுகையாலே न्यायानुगृहीत तत्तदागम परामर्शம் பண்ணினால் அவ் ஆகமங்களையெல்லாம் वेदान्त वेद्य விச்வாந்தர்யாமி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிககலாமென்று தாத்பர்யம் 40 “तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।” என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி सांख्यादिகளில் சொன்ன कारण गोचर ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி शब्दங்களை வேதாந்த வ்யுத்பத்தியாலே विशेष्य भूत நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி विरोध சமநம் பண்ணினாலும் पाशुपत आचारங்களுக்கு वेद विरोधத்தைச் சமிப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓடத்தோடே ஒழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். पञ्चमवेद प्रणेताவான भगवाந் बादरायणன் 41 “पत्युरसामञ्जस्यात्” इत्यादि सूत्रங்களாலே पाशुपत प्रामाण्य प्रतिषेधம் பண்ணுகையாலே भारतादिகளிலும் இதன் ப்ராமாண்யம் अभ्युपगतமன்று என்னுமிடம் அறுதியிடலாம்.

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
    மழுவேந்தி மயல்தீர்க்க வல்லதேவன்
கைதவமொன் றுகந்தவரைக் கடியசாபம்
    கதுவியதால்தன் பலத்தைக் கருதிப் பண்டை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
    வேறாக விரித்துரைத்தவிகற்பமெல்லாம்
ஓதுவது குத்திரத்துக்கு என்று உரைத்தான்
    ஓதாதே யோதுவிக்கு மொருவன்தானே 41

*கந்தமலர் மகள்மின்னுங் காராமேனிக்
    கருணை முகில் கண்டகண்கள் மயிலாயாலும்

---

* [பதவுரை] மாதவனே - சரிய·பதியான நாராயணனே, பரன் என்று - பரத்தத்வமென்று, வையம் காண - எல்லா லோகமும் அறியும்படி, மழு ஏந்தி - மழுவென்கிற ஆயுதத்தை ஏந்தி, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, தீர்க்கவல்ல - போக்கக்கூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம் ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகந்தவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொண்டவர்களை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம் பொய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தியவர்களை, கடிய - கொடியதான, சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிக்கொண்டதால், அதன் பலத்தை - அந்தச் சாபத்தின் பலத்தை, கருதி - நினைத்து, பண்டை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமார்க்கத்தை, அணுகாது - பின்பற்றாமல், விலங்கு தாவி - குறுக்கு வழியாகத் தாண்டி, வேறாக - புதியதாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச் சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம் - அநேகவிதமான ஆகமங்களையெல்லாம், ஓதுவது - கற்பது, குத்திரத்துக்கு என்று - மிகவும் அற்பமான பலன்களைப் பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான் ஒருவரிடமிருந்தும் அத்யயநம் செய்யாமல், ஓதுவிக்கும் - மற்றவர்களுக்கு அத்யயநம் செய்துவைக்கும், ஒருவன் தானே - பகவானே, உரைத்தான் - சொன்னான் [இங்கு மாமல்லபுரத்தில் காணப்படுகிற, அர்ஜுனன் தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கல்வெட்டு, இப்பாட்டில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை ருத்திரன் கையில் மழுவேந்தி லோகத்துக்குத் தெரிவித்த விருத்தாந்தத்தைக் குறிக்குமென்பர் பெரியோர்] 41

* [பதவுரை] கந்த-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில் பிறந்த, மகள் - பெண்ணான லக்ஷ்மி, மின்னும் - (திருமார்பில்) பிரகாசிக்கும், காரா மேனி - கருமையால் நிறைந்த திருமேனியையுடைய, கருணை முகில் - கருணையை வர்ஷிக்கின்ற மேகத்தைப் போன்ற பகவானை, கண்ட கண்கள் - பார்த்த கண்கள்,

அநதமில பேரினபததிலடியரோடே
அடிமையெனனும பேரமுத மருநதிவாழத
தந்தமதி யிழநதரனா சமயம புககுத
தழலவழிபோயத தடுமாறித தளாநது வீழ்நதீா
சந்த நெறி நேரறிவாா சரணம் சோநது
சஙகேதத தவமுனிவீர் தவிாமினீரே 42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंश. ।।

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

।। श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ।।

மயிலாய ஆலும - மயிலபோல நின்று ஆடும ஸதலமாகிற அநதம - முடிவு, இல - இலலாத, போ - பெரியதான, இனபத தில - ஆனநத ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டததில, அடியரோடே - தாஸாகளான நிதயமுகதருடன, அடிமையெனனும-கைஙகாய மெனனும, பேரமுதம - பெரிய அமுததஜை, அருநதி - அநுப விதது, வாழ - வாழவதறகாக, தநத-கொடுதத, மதி-புததியை, இழநது-நழுவவிடடு, அரனா சமயம புககு-பாசுபத மததஜை பரவேசிதது, தழல - அகநி போனற, வழிபோய - மாாககததில சென்று, தடுமாறி - இனன இடம் போகிறோம எனறு அறியா மல் தததளிதது, தளாந்து வீழநதீா-கஷ்டததுடன விழுநதவா களே! சநதநெறி - வேதாநததில கூறபபடட மாாககததின, நோ அறிவாா-உணமையறிநத ஆசார்யாகளுடைய, சரணம-திருவடிகளை, சோந்து-அடைநது, சஙகேததது-(பாசுபத மதஸ தர்களுடைய) கடடுபபாடடுககளான, அவம - குறறததை யும, முனிவீா - வெறுப்பவாகளான, நீா - நீங்கள, தவிாமின - அநத மதக கொளகைகளை விடடுவிடுஙகள. [பேரமுதம எனப தறகுப போகமுதம எனறு பாடாநதரம அநுபவிககும அமுதம எனறு அாததம] 42

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम· ||

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंश. ||

இருபத்தொன்றுவது
பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸதர பராமாணயததில ஆக்ஷேப நிரஸந பரதிஜ்ஜை - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சஙகாபரிஹாரம - வேத நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணய சஙகாபரிஹாரம - புராண நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணயசஙகா நிரஸநம் - தததவ நிருபண விஷயததில பேத சஙகா பரிஹாரம - யாதவ பரகாசோகத சஙகா பரிஹாரம - மறறும சில சஙகைகளுக்குப பரிஹாரம - முகதாகளுககுச சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருதது - ஜீவபரஹமைகய வாதநிரஸநம் - ஸஙகாஷஞதிகளின உதபததி விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - அநுஷடாந விஷயமான சங்கைகளுககுப பரிஹாரம - அஷடகால பஞசகால விபாகததின கருதது - பகவதாசசநா விஷயமான சஙகாபரிஹாரம் - பஞசராதராகம விதியால அாசசா பரதிஷடா நிருபணததிறகுக் காரணம - இசசாஸதரததின உட பிரிவுகளுககுக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாசசநாதிகார விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - இதில விதிககபபடும தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எமபெருமானைச சிவனுககவும பிரமனுககவும் சொலலும ஆழவாா ஸ்ரீஸூகதியின கருதது - நாசசியாா செயத காமதேவாாசசநம தேவாநதரபஜநமனறு — அது கருஷணருபாநதர விஷயம— மறற ஆகமஙகளில போல இதில வேதததுககு முரணன அமசம இலலாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள ஆகமமே முககிய பரமாணமாதல - இச சாஸதரம நாலு வகையாகப பிரிதல - வைகாநஸாகமததுககு பராமாணய நிருபணம - ஸௌமயதவ ஆகநேயதவ நிாதேசஙகளுக்குக் கருதது - வயாஸரால பாஞசராதர பராமாணயம நிாணயிககபபடடமை]

*யாது மிலாதவனறும யாவர்ககும நனறியெண்ணியநம்
மாதவனா வதனததமுதுணணும வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமௌலியின வான பொருளே
ஓதிய பஞசராததிர முகவாரை யொழுககுவமே 43

இப்படி நிரஸ்தங்களான ஸாங்க்ய யோக பாஶுபதங்களோடொக்க भगवत् ஶாஸ்த்ரமும் विरुद्ध व्यामिश्रமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்தைப் ப்ரதிக்ஷேபிககிறோம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு वेदान्त प्रधान वेद्य நாராயண வாஸுதேவாதி शब्द वाच्य निरुपाधिक ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே भ्रम प्रमादங்கள் மூலமாகா அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே अशक्तिमूल उपप्लव ஶங்கையுமில்லை

42 " वेदान्तेषु यथासारं संगृह्य भगवान् हरिः ।
भक्तानुकम्पया विद्वान् संचिक्षेप यथासुखम् ॥"

என்று சாஸ்த்ரத்திலே प्रतिपादिக்கையாலும், ஸநத்குமார, நாரத, சாண்டில்யாதிகளான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும் உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களேயாகையாலும் निग्रह विषय दैत्यादि मोहनार्थங்களான बाह्यागमங்களிற்போலே विप्रलम्भ मूलत्वமும் ஶங்கிக்கவொண்ணாது

अप्रसिद्ध संहितैகளில் अर्वाचीन प्रवर्तक மூலமாக வரும் अतिशङ्कै धर्मशास्त्रादिகளிலும் ஸம்பவிக்கும். இப் प्रतिबन्दिயாலே भगवाந் போலே வேறொரு विप्रलम्भकன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணினோலோவென்கிற ஶங்கையும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவனறும — ஒனறும இலலாத அநதக காலததிலும அதாவது — மஹாப்ரளய காலததிலும, (ஸதிரமாய நினறு), யாவர்க்கும — எலலா ஜீவாகளுககும, நனறி எணணிய — நனமையை ஸஙகலபிதத, நம — நமமுடைய, மாதவனா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வதனதது அமுது உணணும — வதனநுபவமாகிய அமுததததை புஜிககிற, வலமபுரி போல — வலமபுரிச சஙகததைப போல, வாதுகளால — யுக்திகளால, அழியா — நசியாத, மறை — வேதஙகளின, மௌலியின — சிரஸஸான வேதாநதஙகளின, வான பொருளே — உததமமான பொருள்களையே, ஓதிய — வெளியிடுகிற, பஞசராததிரம — ஸ்ரீ பாஞசராதர சாஸதரததை, உகவாரை — அஙகீகரியாதவரை, ஒழுககுவம — திருததுவோம

43

நிஷ்டை பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தை அத்யயனம் பண்ணினான் என்கையாலே வேத நிந்தையும் वेदार्थ विरोधமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாம்படி என்? என்னில், இந்தச் चोद्यமும் अनुदित ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தாலும் भूमविद्योपक्रम ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை प्रधान तम कृत्स्नार्थ ஸங்க்ரஹத்தாலும் अर्थ वैशद्यातिशयத்தாலும் ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிறே.

43 "पुराणं वेदवेदान्तं तथाऽन्यत् सांख्ययोगजम् ।
पञ्चप्रकारं विज्ञानं यत्र रात्र्यायतेऽब्जज ।
फलोत्कर्षवशेनैव पञ्चरात्रमतः स्मृतम् ॥"

என்கிற ஸ்ரீ பௌஷ்கர வசனம் 44 "फलोत्कर्षवशेनैव" என்கையாலே पुराणादि निन्दापरமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம், फलोत्कर्षம் தானும் विलम्ब व्यवधान रहित सपरिकर भगवत्प्राप्ति साधन विशद सग्रहादिகளாடியாக வருகையாலே विरोधமில்லை. இச் சாஸ்த்ரத்திலே

45 "अचेतना परार्था च नित्या सततविक्रिया ।
त्रिगुणा कर्मिणां क्षेत्र प्रकृते रूपमुच्यते ॥
व्याप्तिरूपेण सबन्धः तस्याश्च पुरुषस्य च ।
सह्यनादिरनन्तश्च परमार्थेन निश्चित. ॥"

इत्यादिகளாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர தத்த்வங்களை यथाऽवस्थितங்களாக விவேகிக்கையாலே तत्त्वविरोधம் இல்லை 46 "व्याप्ति-रूपेण संबन्धः" என்கிறது

47 "दारुण्यग्निर्यथा तैलं तिले तद्वत् पुमानपि ।
प्रधानेऽवस्थितो व्यापी ॥"

इत्यादि पुराण वचन उपबृंहितமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ विरुद्धமன்று.

48 "आकाशेनावृतो वायु आकाशं मनसा पुनः ।
मनोऽभिमानेन तथा बुद्ध्याऽहंकार एव च ॥
आवृता महता बुद्धि· अव्यक्तेन महान् तथा ।
अव्यक्त तमसा व्याप्तं रजसा तत् तमस्तथा ॥

रज: सत्त्वगुणव्याप्तं सेत्त्वं कालात्मना पुनः ।
कालो नियत्या व्याप्तो हि सा च शक्त्याऽऽवृता पुनः ॥
पुरुषेणावृतमिदम् अन्तरं च बहिस्तथा ।
हृत्पद्मकर्णिकान्तस्थः पुरुषः सर्वतोमुखः ॥
सर्वज्ञः सर्वगः सर्वः सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
तस्मात् तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम् ॥
शुद्धस्फटिक सङ्काशं निर्वाणं परमं पदम् ।
तत्पदं प्राप्य तत्त्वज्ञा मुच्यन्ते च शुभाशुभात् ॥
त्रिसरेणुप्रमाणास्ते रश्मिकोटिविभूषिताः ।
भूयस्तेनैव जायन्ते न लीयन्ते च ते क्वचित् ॥
मद्रूपधारी द्युतिमान् सायुज्यं च स गच्छति ।
प्राप्य तत् परमं स्थानं दीप्यमानो विराजते ॥"

என்று यादवप्रकाशोपात्त भगवच्छास्त्र வசநங்களில் शक्ति शब्द वाच्यै யான மூலப்ரக்ருதியினுடைய अवस्था விசேஷங்களில் அதி ஸூக்ஷ்ம வைஷம்யமடியாகச் சில ஸம்ஜ்ஞா விசேஷங் களும் न्यूनाधिकत्वமும் சொல்லுமதில் விரோதமில்லை இவ்வள வைக கொண்டு अन्त करणம் चतुर्विधம் என்றும் चतुस्त्रिशत् तत्त्वங் களென்றும் सिद्धान्तமாகக விரகில்லை

युक्ति बलத்தாலும் अनाप्त சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும் तत्त्वान्तरங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 "पुरुषेणावृतमिदमन्तरं च बहिस्तथा" என றது வாகய சேஷவசத்தாலே ஈச்வர விஷயம்.

50 "तस्मात्तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम्"

என்கிறவிடத்தில் तच्छब्दம் ஈச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக யத்தில் ஸர்வ शब्दத்தாலே निर्देशिத்த லீலா विभूतिயைச் சொல்லு கிறதாகையாலே விரோதமில்லை. आनन्त्य शङ्कैயுடைய முக்தரை त्रिसरेणु प्रमाणரென்று சொல்லுகையாலே बद्ध दशैயில் அணுத்வ अभ्युपगमம் கைமுதிக ந்யாய सिद्धம். ஆகையாலே 51"आमुक्तेर्भेद" इत्यादि வசநங்களுககும் कर्मकृत ज्ञान सुखादि வைஷம்ய நிவ்ருத்தி ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 "जगद्व्यापारवर्ज" என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லா நிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு ஆதிமத்தான भगव-त्त्वமும் सर्वेश्वरत्वமும் सर्वशक्तित्वादिகளும் சொல்லுவானேன்? என்னில், இதுவும் ब्रह्मभावத்தையும் गुणाष्टकयोगத்தையும் பரம ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற श्रुतिகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்திலே सर्वोपाधि நிவ்ருத்தியாலே ज्ञान भोग ஸாம்யமுண்டாகை யாலும் ईश्वरेच्छैயோடு ஏகரஸையான इच्छैக்கு विघातமில்லாமையாலும் உபபந்நம்.

एकान्ति धर्म निष्ठரிலே சிலர் शङ्कर भास्करादिमत வாஸனையிலே जीवब्रह्मैक्य भेदा भेदादिகளைச் சொல்லுமது तन्मूल श्रुत्यादिகளுக்கும் இவற்றுக்கும் व्याख्याताக்களான उपेन्द्र हस्ति बल देवाचार्य वरदराजपण्डितादि ग्रन्थங்களுக்கும் அநுகுணமன்று. गुण-समुदाय वचनத்தாலும் गुणयुग शब्दங்களாலும் विशिष्य व्यपदेशம் பண்ணுவது तद्गुणसारादि ந்யாயத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம். सङ्कर्ष-णादिகளை जीव मनोहकारங்களென்றதுவும் अभिज्ञा प्रकरणத்தாலும் मोक्षधर्म वचनங்களாலும் तत्तन्मूर्ति विशेषங்களிலே அடைப்புண்ட तत्त्वाभिमान விசேஷமடியாக என்று निर्णीतம். ஆகையாலே வாஸுதேவன் பக்கலிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஜ்ஞனை ஜீவன் பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கலிலே प्रद्युम्न संज्ञமான மநஸ்ஸு பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் अनिरुद्ध संज्ञமான அஹங்காரம் பிறக்குமென்றும் சொன்னதுவும் तत्तच्छब्द वाच्य व्यूहत्रय விஷயமாகையாலே विरोधமில்லை.

संकर्षणादिகளை भगवाனுடைய बुद्धि मनोऽहंकारमात्रமென்பார்க்கு सर्वसंहितादि विरोधம் வரும். இச் சாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்பத்தியும் வ்யுத்க்ரம ஸ்ருஷ்டியும் अभिमतैயன்று என்னுமிடம் 53 "स ह्यनादिरनन्तश्च" इत्यादि वाक्य शत सिद्धம். समाध्यादि दशैயில் जीवपरैक्य भावனை தோற்றுமதுவும் वेदान्तங்களில் अहंग्रहोपासनादि ந்யாயத்தாலே स्वरूपैक्य ज्ञापकமன்று.

இப்படி தத்த்வ விஷயத்தில் विरोधங்களை शमिப்பித்தாலும் वेदविरुद्धமாகவும பரஸ்பர विरुद्धமாகவும் சொல்லுகிற अनुष्ठान विरोधத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், कर्षणादि प्रतिष्ठान्त

க்ரியாகலாபங்களுக்கும் மேலுள்ள சர்யா விசேஷங்களுக்கும் இப்போது இங்கு உபலப்யமானங்களான வேதங்களில் மூலம் காணுதொழிந்தாலும் ப்ரதிஷேத வாக்யமில்லாமையாலே கல்பஸூத்ராதி ப்ரதிபாதித தர்மவிசேஷங்களுக்குப் போலே மூல கல்பனை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 "ச்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாண கல்பஸூத்ரவத்" என்று இச்சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

க்ருஹஸ்தனுக்கு திவஸத்தில் தக்ஷன் சொன்ன காலாஷ்டக விபாகமும் பகவச்சாஸ்த்ரோக்த அபிகமனாதி கால பஞ்சக விபாகமும் ஒரு விரோதமுமற நிர்வஹிக்கலாம். இதுக்கு ஏகதேச விரோதம் சொல்லுகிற அத்வைதிகளும் 55 "அபிகமனாதய: க்ரியந்தாம் நாம" என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ தர்மங்களுள்ளவை பஞ்சாக்நி தர்வீ ஹோம ஸோமாதி ந்யாயத்தாலே ஏகபுருஷன் பக்கலிலே யதாகாலம் அந்வயிக்கலாம்.

56 "ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ:" என்றும்

57 "வர்ணாச்ரமாசாரவதா புருஷேண பர: புமான் ।
விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா: நான்யஸ்தத்தோஷகாரக: ॥"

என்றும் சொல்லாநிற்க வேறே ஒரு பகவதர்ச்சனம் கூடுமோ? என்னில், பகவதர்ச்சனம் நித்யமான வர்ணாச்ரம தர்ம விசேஷமென்னுமிடம்

58 "சௌனகோऽஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நித்யம் விஷ்ண்வர்ச்சனம் பரம் ।
ப்ரத: பாந்தமந்தஸோதீத்யர்த்தர்சஸ்ய விதானத: ॥"

என்ற சௌனகீய வாக்யத்தாலும்

59 "ந விஷ்ண்வாராதனாத் புண்யம் வித்யதே கர்ம வைதிகம் ।
தஸ்மாத் அனாதிமத்யாந்தம் நித்யமாராதயேத்தரிம் ॥"

என்கிற வ்யாஸ ஸ்ம்ருதியாலும்

60 "ஆராதனாதிகம் கர்ம யன்ன ஸூக்தம் மயா தவ ।
தத்ஸர்வம் ப்ரணவேனைவ கர்தவ்யம் சக்ரபாணயே ॥"

என்கிற याज्ञवल्क्य स्मृतियாலும் மற்றும் பல स्मृति वचनங்களாலும் सुप्रसिद्धம்.

61 "पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥"

62 "त्रैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥"

इत्यादिகளாலே भगवदर्चनம் अधिकारानुगुणமாக மோக்ஷ பர்யந்தமுமாம்

63 "पत्रं पुष्पं फलं तोयं", "पत्रेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु"

इत्यादिகளுக்கும் அர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பர்யம்.

ஆனாலும் சௌநக போதாயநாதிகள் சொன்ன प्रतिष्ठार्चनादिகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छास्त्रத்தில் அபேக்ஷை என்? என்னில், होतृ शाखोक्त हौत्र परिग्रह ந்யாயத்தாலே இது परिग्राह्यतमம்.

64 "अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा ।"

என்பானேன்? என்னில், இது

65 "वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्रामृतार्णवे ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञा वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥"

इत्यादि வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே वैदिक समाख्यैயாலே विभजित्त அம்சத்துக்கு प्राधान्यமுண்டென்று தோற்றுகைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த वैदिक तान्त्रिक विभागம் श्रौतस्मार्तादि ந்யாயத்தாலே अधिकारि विशेष नियमाद्यर्थமாகையாலே अवैदिकांश-शङ्काहेतुவன்று.

66 "अनुक्तमत्र यत्किंचित् गृह्णीयात् तन्त्रतो बुधः ॥"

इत्यादिகளாலே இத் தந்த்ரம் धर्मशास्त्रानुमतமாயிற்று.

சூத்ரனுக்கு அர்ச்சநா விசேஷம் சொன்னது ரथகாராதி ந்யாயத்தாலும் शूद्र विषय हविष्कृत् बहुयाजि शब्द நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 "भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।
नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥"

என்று சூத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ பூர்வக பஞ்சமஹா யஜ்ஞாநுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் यथाधिकारம் நிர்வாஹ்யம இவ் अर्थம்

68 "ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।
अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥
सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ।
द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥
वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।
शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।
स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानत ॥"

इत्यादि மஹாभारत வசநங்களாலும் प्रतिपादितமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற दीक्षै 69 "दीक्षितं व्रतसपन्नं" इत्यादिகளிற்போலே वैदिक दीक्षा விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற் போலே जात्यन्तरादि प्राप्तियாதல் वैदिक मर्यादा त्यागமாதல் இல்லாமையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக मन्त्रक्रियादि विभागம் பண்ணுகையாலும் वर्णाश्रमादि धर्मरहितனுக்கு समाराधन योग्यतैயை निषेधिக்கையாலும் तन्त्रान्तरங்களில் போல் वेदविरोध शङ्कै பண்ணவொண்ணாது.

सम्प्रतिपन्न गुण धर्म ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு देवतान्तर वर्जनादि நியமங்களுக்கும் विरोधமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே सन्ध्योपासनादि வைஷம்யம் तत्तत् सूत्रादि भेदத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 "ये यजन्ति पितृन् देवान्" इत्यादिகளிற்படியே நித்ய கர்மங்களில் देवतान्तर विशिष्ट परमात्म अनुसंधानத்தாலே ऐकान्त्य विरोधம் வாராது. महाभारतादि प्रसिद्ध एकान्तिकளும் श्रौत स्मार्त कर्म युक्तராய்ப் போந்தார்கள். 'ஈன்றோளிருக்க மணை

நீராட்டி ' என்றும், ' மற்றொரு தெய்வம் தொழாள் ' என்றும், ' மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவெந்நீர் ஆட்டுதிரோ ' என்றும், ' வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது ' என்றும் इत्यादिகளாலே देवतान्तर வர்ஜநம் சொல்லுகையாலே ' கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும் ' इत्यादिகள் विभूति विशेष विशिष्ट अनुसधानपरங்களாமத்தனை.

' நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் ' என்றும், ' எற்றைக்கும ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னோடுற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம் ' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின कामदेव अर्चनम् शृङ्गार समाध्यनुगुण कृष्णरूपान्तर विषयम्.

71 " व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 " गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुक. ।
य इच्छेत् सिद्धिमास्थातुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று सामान्येन प्रश्नம்பண்ண उपरिचरादि வ்ருத்தாந்தத்தை உபக்ஷேபித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநகாண்டமென்று प्रवृत्तமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெலலாம இப் भगवच्छास्त्रोक्त परमैकान्ति धर्म वैभवपरம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே भगवाனையே पाञ्चरात्रिकனென்று ஸ்துதித்து साङ्ख्ययोगங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம்ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 " बहवः पुरुषा राजन् साङ्ख्ययोगविचारिण. ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तन् तेऽहं सम्प्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

इत्यादिகளாலே सांख्ययोगங்களிலே व्यासमतविरुद्धांशமும் உண்டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி இங்கு विरुद्धैकदेश सूचक वचनம் இல்லை. விசேஷித்து 'ऋग्वेदपाठे पठितं व्रतमेतत्' என்னும் இத் धर्मத்தை प्रत्यक्ष श्रुति पठितமென்றால்

74 "इदं श्रेय इदं पुण्यं इदं हितमनुत्तमम् ।
भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनम् ।
इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितम् ।
सांख्ययोग कृतान्तेन पञ्चरात्रानुशब्दितम् ।
इदं शतसहस्रात् तु भारताख्यानविस्तरात् ।
आविद्ध्य मतिमन्थानं दध्नो घृतमिवोद्धृतम् ॥"

इत्यादिகளாலே இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு वेद विरोध प्रसंग रहितமாக प्रामाण्यத்தை ப்ரபஞ்சித்தான்

75 "पञ्चरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता नारायणः स्वयम् ।"

என்றதுவும் तन्त्रान्तरங்கள் போலன்றிகே कृत्स्नமும் ப்ரமாணம் என்கையிலே तत्परம்.

चित्र शिखण्डि संहितैயை ப்ரஸங்கித்து

76 "अस्मात् प्रवक्ष्यते धर्मान् मनु स्वायम्भुवः स्वयम् ।
उशना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥"

इत्यादिகளாலே மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களுக்கும் இது மூலமென்கையாலே भगवत् சாஸ்த்ரமும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களும் விரோதித்தாலும் மூலமான இதுவே मुख्यतमமாம். वेदம் நாலு வகையானாற்போலே இச் சாஸ்த்ரமும் आगम मन्त्र तन्त्र तन्त्रान्तर सिद्धान्त रूपத்தாலே நாலு வகையாகக் கொண்டு यथाधिकारம் धर्मभेदपरமாகையாலே परस्पर विरोधமில்லை. இப்படி पाञ्चरात्र वैखानस स्रोतो भेदங்களும் ஒன்றுக்கொன்று बाधकமாகா. இஸ் स्रोतஸ்ஸுக்களில் ब्राह्मणान्तर संग्रहा संग्रहங்களும் विधि விசேஷ नियतமாகையாலே विरोधமில்லை இவ் वैखानस शास्त्रமும் மஹா

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் ஆஶ்வமேதிகத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மஶாஸ்த்ரத்திலும் பகவத் ஸமாராதந ப்ரமாணமாக உபாத்தமாயிற்று ப்ரஸித்த ஸ்தானங்களிலே பரிக்ரஹமுமுண்டு. தேஶகால பேதங்களாலே வரும் ஸங்கோசாதிகள் வேதப்ரப்ருதிகளிலும் துல்யம். அதர்வ வேதம் ஆதர்வணம் ஆங்கிரஸம் என்று விபக்தமானாற்போலே பகவத் தர்ம விஷய சாஸ்த்ரமும் இப்படி த்விவிதமாகக் குறையில்லை இவற்றில் அந்யபரங்களாயும் அநாப்தங்களாயுமுள்ள வசனங்களைக்கொண்டும் யுக்த்யாபாஸங்களைக்கொண்டும பரஸ்பர விரோதம் சொல்லவொண்ணாது.

அக்நிதைவத்யமென்னுதல் அக்நிப்ரணீதமென்னுதல் உக்ரதேவதா ஸம்பந்தமென்னுதல் சொல்லவொண்ணாதிருக்க பகவத் ஶாஸ்த்ரத்தை ஆக்நேயம் என்றும் ஸ்ரீவைகாநஸத்தை ஸௌம்யமென்றும் சொல்லுமதுவும் மோக்ஷப்ரதானத்வ போகப்ரதானத்வங்களாலேயாதல் ஒன்றுக்கும் ஒரு பாதகமும் வாராது. இந்த ஸௌம்யத்வ ஆக்நேயத்வங்களை மாறுபடச் சொல்லுவார்க்கும் உசித தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது

77 " व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னும்படி ஆப்ததமனான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் தர்கபாதத்திலே பரபக்ஷங்களையெல்லாம ப்ரதிஷேதித்து ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்துக்குப் பரபக்ஷத்வ சங்கையைப் பரிஹரித்தானாகையாலே இது வேதவிருத்தமென்னும் பரமதம் பஞ்ஜநீயம். ஆகமப்ராமாண்யாதிகளிலே விஸ்தரம் கண்டுகொள்வது. 78 " वेदे कर्त्रायभावात् " என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே பதிப்பது.

* பூவலரும திருவுநதிப புனிதன வையம
பொனனடியாலளந திருவா போறற நினற

* [பதவுரை] பூ அலரும — தாமரைப புஷ்பம விகஸிககிற, திருவுநதி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன — தூயமையையுடையனும, வையம — லோகததை, பொனனடியால — ஸவாணமபோல ஸபருஹணீயமான திருவடிகளால, (தரிவிகரம ரூபியாய) அளநது (அககாலததில), இருவா — பரஹம ருதராகள, போறற — துதிசெயயுமபடி, நினற — (வீறுடன)

நாவலரும கலைகளெலலாம தனனை நாட
நாடாத நனனிதியா நணுகு நாதன
கோவலனாய நிரையளிதத நிரைபோல வேதம
கோவாகக கோமானாயதன பால சோததுக
காவலிது நலலுயிருககெனறு காடடும
காாததயுகக கதிகணடோம கரை கணடோமே 44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபததொனறாவது பகவசசாஸதர விரோத பஙகாதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நினறவனும, நாவலரும கலைகள எலலாம — நாககிலிருநது வரும சாஸதரஙகளெலலாம, தனனை — தன ஸவரூபாதிகளைத தெரிநதுகொளள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடபபடாத, நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால, நணுகும — அணுகபபடுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான, கோவலனாய — கிருஷணனாய அவதரிதது, நிரை — பசுக கூடடஙகளை, அளிதத — காபபாற்றின, நிரை போல — பஙகதி போல, வேதம — வேதஙகள, கோவாக — பசுவாய நிறக, கோமானாய — அவறறைக கறககும இடையனாகி, அதனபால சோதது — அநத வேதஙகளிலிருநது கறககபபடட பாலைப போனற ஸாரமான அாததததை, சோதது — ஒனறுககி, இது — இநத ஸாரமானது, நலலுயிருககு — பகவத சேஷதவததையுடைய ஆதமாககளுககு,காவல — ரக்ஷகம, எனறு, காடடும — உபதேசிககிற, காாததயுககததி — கிருதயுக தாமஙகளைச சொலலுகிற பாஞசராாதர சாஸதரததை, கணடோம, கரை கணடோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரததின எலலையை, கணடோம அதாவது ஸமஸாரததைக கடநது மோக்ஷமடையும மாாககததைக கணடோம எனறபடி 44

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்தோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோக்தோபாய பங்கப்ரதிஜ்ஞை-லோகாயதமதப்படி மோக்ஷோ பாயம் நிரூபிக்கமுடியாது - மாத்யமிகன் மோக்ஷோபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகாதிகளும் நிரூபிக்க முடியாது - பரச்சன்னபௌத்தர்களும் நிரூபிக்க வழி யில்லை - ஆர்ஹதன் உபாயம் கூறவழியில்லை - வையாகரணனும் மோக்ஷோ பாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகில்லை-நிரீச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்க்யனுக்கும் மோ க்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகில்லை - யோகமதஸ்தர்களும் உபாய நிரூப ணம் செய்ய முடியாது - பாசுபத மதஸ்தர்களும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில் பரமதஸ்தர்களுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிரூபணம் அவதாரரஹஸ்யாதிகள்மோக்ஷோபா யம் என்பதற்குக்கருத்து-ந்யாஸவித்யா நிரூபணம்-சரமச்லோகார்த்த விஷயமான ஆர்த்த பேதங்களுக்குக் கருத்து]

நமக்கு ஆர் துணையென நாம் என்றருள்தரு நாரணனார் *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணர்ந்தடையும் *
எமக்கு ஓர் பரமினியில்லாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரனு சாற்றுவமே 45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆர் - யார், துணை - ஸஹாயர், என - என்று சொல்லவே, நாம - நான்தான் (துணை) என்று, அருள்தரும் - கருபையை கொடுக்குமவனான நாரணனார் - நாராயணன், இவை - இந்தத்திருவடிகளே, உமக்கு - சோகிக்கும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபா யம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண பிக்க(உபதேசிக்க,) உணர்ந்து-அதைவிச்வஸித்து, அடையும் - சரண மடைகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு,ஓர்பரம்-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத

(பரோக்தோபாய பங்க ப்ரதிஜ்ஞை)

बाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि மூலங்களாய் प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னோம். இவை யெல்லாத்தி லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादिகள் घटियாதென்னுமிடம் சொல்லு கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷாபாயம் நிரூபிக்க முடியாது]

लोकायत मतத்தில் कार्य कारण भावமில்லை யென்கையாலும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिகளும் स्वाभिमतार्थ (काम)सिद्धिக்காக நீதிநிர்மாண प्रयोगங்களும் ஒரு साध्यத்தை साधिக்கமாட்டாது.

1 "तेभ्यः चैतन्यं"

(தேப்ய: சைதந்யம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वपक्षமும் 'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றத்ருஷ்டாந்தமும் 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' इत्यादिகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि सिध्यर्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும் கூடாது.

(மாத்யமிகன் மோக்ஷாபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது)

ஸர்வ சூந்யவாதிக்கு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादिகளுடைய शून्यत्व ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புண்யபாப ரூபங்களாய் இருக்கும் காமங்களை, மாற்றுதலில்-போக்குகையிலே, தமக்கே-ஸர்வ லோக சரண்யனன தனக்கே, பரம என்று, தாம-அநந்தநாராயணன் உயருமதரம - உயாந்துவிளங்கும் ப்ரகாரத்தை, சாற்றுவம - உத் கோஷிக்கிறோம்.

1. 104-பக்கம் பார்க்க.

भोजनादிகளும घटियाது ஸாவஜ்ஞாநங்களுக்கும் स्वरूपातिरिक्तமா யிருப்பதொரு ஸதயம वेद्यமெனகிறவனுக்கு स्वसन्तानததில ஒனறிலே வரக்கடவதான स्वर्ग अपवर्ग क्षुच्छान्ति ஃபலங்களும இவற றுக்கு घटकமாய்க்கொண்டு நடுவே நடக்கிற வாஸநாதி शब्दवाच्य க்ஷணஸந்தாநமும விஷயமலலாமையாலே तदर्थ प्रवृत्ति संभव மிலலை.

[யோகாசாரஸௌதராந்திக வைபாஷிகாதிகளும நிரூபிக்கமுடியாது]

க்ஷணभङ्गம சொலலுகிற மூனறு बौद्धாகளுக்கும सर्वोपाय ஃபலங்களும एकाश्रयம அலலாமையாலும அந்யன அநயஸுखाद्यर्थ மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும உததரஜ்ஞாநததோடே தனனை ஏகமாக भ्रमिக்கைக்கு பூாவ ஜ்ஞாநததுக்கு ज्ञातृत्वம் இல லாமையாலும இபபடித தெளிந்த सौगताக்கு अन्यार्थ प्रवृत्ति संभा வனை இலலாமையாலும संतान स्वभावததாலே ஸாவமும் வருகிற தெனறுல

1 “ उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः ”

(உதாஸீநாநாமபி ச ஏவம் ஸிததி.)

எனகிறபடியே शास्त्रोपदेशादि नैष्फल्यம प्रसङ्गிக்கையாலும் ஒனறுக் கும ஓா உபாய விசேஷ परिग्रहம் பண்ணவேணடா.

[பரசசனனபௌததாகளும அது நிரூபிக்க வழியிலலை]

प्रच्छन्न बौद्ध पक्षததிலும் ब्रह्मव्यतिरिक्त मिथ्यात्वம் அறியாத வனுக்கு ஸமஸார बाधकज्ञान संपादनादिகள கூடா(து) இது அறிந் தவனுக்கு வேறொரு बाधक ஜ்ஞாநம தேட வேணடுவதிலலை बाधितानुवृत्ति शमनार्थமாக ज्ञानान्तरம தேடுகிறுன எனனில இது இவாகளுக்கு सिद्धान्तமனறு चक्रभ्रमादिन्यायததாலே தானே

1 உதாஸீனாகளுக்கும இபபடி பலம சிததிக்கிறது.

கழிந்துவிடுமதுக்கு संन्यास योगादि पुटपाक दुःखानुभवம் பண்ண வேண்டா. இவர்கள் சொல்லும் शब्दजन्य प्रत्यक्ष निष्प्रपञ्चीकरण नियोगादिகள் நிஷ்ப்ரமாணங்களாகையாலே இவை மோக்ஷ ஸாதனங்களாகா(து.)

दिगम्बर பக்ஷத்தில

1 "धर्मायैतदधर्माय"

(தர்மாய ஏதத் அதர்மாய)

इत्यादिகளின்படியே धर्माधर्मादि सर्व विषयानेकान्तवादம் நடக்க வேண்டுகையாலே भोगमोक्षार्थ स्वसिद्धान्त धर्म நியமங்களைப் பற்ற अर्हदुपदेशादिகள் अनर्थங்களாம் प्रच्छन्न जैन பக்ஷங்களிலும் இப் प्रसङ्ग வரும். இவர்கள் சொல்லுகிற ஜ்ஞாந கர்ம गोचर ஸம விஷமஸமுச்சய பக்ஷங்களும் கர்மஜ்ஞாந साध्य विद्या விசேஷங்களாலே மோக்ஷமென்று वेदान्त निर्णीत மாகையாலே निरस्तம்

[வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

शब्द विवर्त परिणाम वादங்களிலும் पूर्वोक्तदूषित विवर्त परिणाम वादங்களிற்போலே तत्त्वज्ञानाज्ञानदशैகளில் मोक्षाद्यर्थ प्रतिनियत प्रवृत्त्यनुपपत्ति கண்டுகொள்வது

[வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

வைசேஷிக பக்ஷத்தில வேதப்ராமாண்யம் இசைந்திருக்கச்செய்தேயथावेद्ம அदृष्टं ாசவர प्रीत्यादिरूपமென்று கொள்ளாமையாலும் उपासनादिजनित भगवत्प्रसादத்தாலே மோக்ஷமென்று கொள்ளாதே ாசவர प्रणिधानத்தைப் परिकर कोटियிலே வைத்து ஆத

1. தர்மத்தின் பொருட்டு இது அதர்மத்தின் பொருட்டு

மாவலோகநததை प्रधानமாககி அது தானுமउत्तर बन्धक कर्मानुष्ठान निवृत्ति मात्रार्थமென்கையாலே இநத விபரீத உபாய நிஷகாஷம மோக்ஷோபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும உபாயம கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரததை அநுவாததிதத நையாயிகனுககும் இவ अनुपायत्वம வரும

[நிரீசவர மீமாம ஸகனும உபாயததை கூறமுடியாது]

நிரீச்வர மீமாமஸகபக்ஷததில कर्माराध्यदेवता तत्प्रसादादि களைக கழிககையாலும वेदान्त विहित परब्रह्मोपासनததை अपवर्गोपाय மென்று அங்கீகரியாமையாலும் பண்ணுகிற शास्त्रार्थஙகளெல லாம பாழுககு நீரிறைததபடியாம.

[ஸாங்க்யனுககும மோக்ஷோபாயததைக் கூறவிரகிலலை]

सांख्यபக்ஷததில புருஷனுககு ज्ञातृत्व कर्तृत्वஙகள இலலை எனகையாலும இவனுககு स्वभोगापवर्गार्थ प्रवृत्तिகள கூடாமையா லும सर्वसाधारण प्रकृति विकारगतஙகளாக धर्माधर्म तत्फलஙகளைச சொலலுகையாலும ज्ञातृत्वமிலலாத புருஷனையாதல பரகருதி யை யாதல இரணடையுமாதல பறற शास्त्रादि प्रवृत्ति घटियாது.

[யோகமதஸதாகளும உபாய நிருபணம செயய முடியாது

योगदर्शनததிலும ஈசவரனை இசைநது வைதது अब्रह्मात्मक स्वात्म दर्शनप्रधानமாகசசொலலுகிற योगம औपनिषद् योगविरुद्धமாகை யாலே அநுபாயமாம.

[பாசுபத மதஸதாசளும மோக்ஷ உபாயததை நிருபிக்க முடியாது]

शैवादि पक्षததிலும்

1 " अशुद्धास्ते समस्तास्तु "

(அசுததாஸதே ஸமஸதாஸது)

எனனுமபடி நிறகிற कर्मवश्य भिक्षुவை ஸாவேசவரனுககுகையா லும அவனுடைய உபாஸநத்துககு वेदविरुद्धाचार संस्कारஙகளை इतिकर्तव्यतैயாககுகையாலும இது स्वर्गापवर्ग पुरुषार्थोपायமாகமாட டாது.

[மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில பரமதஸதாகளுககு
உளள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம]

இஸ सिध्दान्तஙகள எலலாவறறிலும् चित् अचित् ईश्वर तत्त्व विवेकம अन्यथाவாய நிற்கையாலே இதடியாகவரும உபாயஙக ளெலலாம निष्फलஙகளென்று இவற்றுககுसाधारण दूषणம்.

இபபடிपरवादिகள சொலலும உபாயஙகளெலலாம

2 " यया धर्ममधर्मं च; अधर्मं धर्ममिति या "

(யயா தாமம அதாமம ச அதாமம தாமமிதி யா)

इत्यादिகளிறபடியே ராஜஸ தாமஸ बुद्धि सिद्धஙகளாகை யாலே ஸாவாநதாயாமியான பரமபுருஷனுடைய समाराधन ரூப மாக वेद वैदिकशास्त्र विहित यागदानोपासनाद्यनुष्ठानமே यथाधिकारம त्रिवर्गापवर्ग साधनமாகக்கடவது. காமஜஞாந योगஙகளை மோக்ஷ साधनமெனனுமது परंपरया साधनत्वததாலே उपपन्नம.

[அவதார ரஹஸயாதிகள மோக்ஷோபாயம எனபதறகுககருதது]

இபபடியே अद्वेषाभिमुख्यादिमात्रம் — அவதாரரஹஸயஜ ஞாநம—புருஷோததமவிதயை—ஸமபநதஜஞாநமாதரம—अध्यव

---

1. அவாகள எலலாரும அசுததாகளே.

2 எநதபுத்தியினுல தாமததையும அதாமததையும் உளளபடியல லாமல வேறுவிதமாக அறிகிருளே எநதபுததியினுல அதாமததை தா்மமென்று அறிகிருளே.

सायमात्रம்—सङ्कीर्तनमात्रं—உக்திமாதரம — பரார்ததநாமாத்ரம்—விஷயவாஸாதிமாதரம — ஸவபரவருததிநிவருததி—வைஷணவாபிமாநம—आचार्यपरिग्रह:—புருஷகாரவிசேஷம—ாசவர ஸவாதநதர்யம कृपा,निर्हेतुक विषयीकारादिகள எனறுஇவறறைத தனித தனியே மோக்ஷோபாய மெனனும பாசுரஙகளெலலாம் நயாஸ உபாஸநரூப विद्याविधिகளுககு विरोधம வாராதபடி நிாவஹிததுக கொளவது.

उपासनरूप विद्यैகளொழிய தனிதது न्यासरूपैயாய இருபப தொரு विद्यैஉணடோ? எனனில

1 " भजस्व मां "

(பஜஸ்வ மாம)

எனறு विधिததாறபோலே

2 " मामेकं शरणं व्रज "

(மாம ஏகம் சரணம வ்ரஜ)

எனறு विधिககையாலே இதுககுவேறுபாடுண்டு. ஆகிலும் भाष्यानुसारததாலே இதுभक्तियोगததுககுஉறுபபாமததனையனறோ? எனனில

3 " तावदार्त्तिस्तथा वाञ्छा "

(தாவதாாததிஸததா வாஞசா)

---

1. பகவத கீதை 18-66 எனனை சரணமாக அடை.
2. எனனை ஒருவனையே சரணமாகபபறறு
3. அதுவரையிலதான வருததம் ஆசை.

1 " यद्येन काम कामेन "

(யத்யேந காம காமேந)

2 " प्रपत्ते क्वचिदप्येवं "

(ப்ரபத்தே: க்வசித்ப்யேவம்)

इत्यादिகளிலபடியே यथाधिकारं இது स्वतन्त्रமாயும் फलसाधनமாம்.

सर्व धर्मங்களும मोक्षविरुद्धங்களாகையாலே அவற்றை स्वरूपेणவிட்டு सर्व विशेष शून्य ब्रह्मமான உனக்கும் எனக்கும ऐक्यज्ञानத்தை ஸம்பாதித்து அந்த ஜ்ஞான விசேஷத்தாலே முக்தனாய்ப் போவது என்று चरम श्लोक तात्पर्यार्थமாக்கி இத்தைக் கொண்டு विहित निषिद्ध त्यागம பண்ணிநிற்றல विधि निषेध अतिलङ्घनம பண்ணுதல செய்வாாக்கு प्रत्यक्षादि प्रमाणங்களும सर्वशास्त्रங்களும இச श्लोकத்தில पद वाक्यங்களும இவ்வுபதேசாதி प्रवृत्तिயும அதின पूर्वापरங்களுமெல்லாம विरोधिக்கும

सविशेष जीवब्रह्मैक्य ज्ञानविधियும स्वाभाविकपरमार्थ भेद समर्थनத்தாலே दृष्टिविधितुल्यம पूर्णाहुति फलादिகளில போலே धर्मत्यागத்தில தாத்பர்யமற்று यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहास्य द्विजोत्तम आत्म ज्ञाने शमे च स्यात् वेदाभ्यासेच यत्नवान् अकृत्वाऽपि महायज्ञान् अनिष्ट्वापि पितॄन्स्वधाम् कृष्णमभ्यर्चयेद्भक्त्या नैवं वोमरणं तपेत्इत्यादिகளிற்படியேसर्वधर्मங்களையும விட்டாகிலும देवशरणागतिயைப்பண்ணென்று भगवत्प्रपत्ति प्रशंसामात्रத்திலே தாத்பாய மென்பாாக்கு निरकांक्षनिर्वाहம संभावितமாயிருக்க अपिशब्दाध्याहारंபண்ணுகையும प्रयोजनान्तरம கொள்ளலாயிருக்க प्रशंसामात्रपरமென்கையும उचितமன்று. परमैकान्तित्व विरुद्धங்களான देवतान्तर सङ्कीर्ण धर्मங்களை परित्यजித்து परमैकान्ति

1.

2.

धर्मத்தைப் பற்றென்று विधिக்கிறது என்பாரக்கும் இதில் शब्द स्वारस्यहानियும் पुनरुक्तियுமுண்டாம்.

1 'त्रैवर्गिकांस्त्यजेद्धर्मान्'

(த்ரைவர்கிகாந் த்யஜேத் தர்மாந்)

என்கிறபடியே त्रिवर्गार्थங்களான धर्मங்களைவிட்டு पूर्व श्लोकத்தின் படியே मोक्षार्थமாக என்னைப்பற்று என்கிறதென்பாரக்கு स्वारस्य हानि पुनरुक्त्यायादि दोषं வரும் पूर्वोक्त कर्म योगादि सर्व धर्मங்களில் अनधिकारिகளான स्त्रीशूद्रादिகளுக்கு पाप क्षयार्थமாக भगवच्छरणा गतियை विधिக்கிற தென்பாரக்கும் यत्किञ्चिद्धर्मानधिकृता ஒருவரும் இல்லாமையாலும் स्त्रीशूद्रादिகள் ஒருவருமன்றிக்கே कर्मण्येवाधि कारस्ते इत्यादिகளாலே कर्मयोगाद्यधिकारियாக முன்பு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுநனதன்னைக் குறித்து विधिக்கிறதாகையாலும் இ श्लोकம் अनन्वितार्थமாம்

2 'पलण्डुं ग्रञ्जनञ्चैव भुक्त्वा चान्द्रायणञ्चरेत्'

(பலண்டும் க்ரஞ்சனம் சைவ புக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்।)

शरणागतं परित्यज्यवेदं विप्लाव्य च द्विजः। संवत्सरं निराहारस्तत्पापमवसेधति इत्यादिகளைப்போலே இது निमित्तविशेषத்தை அநுவதித்து नैमित्तिक विशेषத்தை विधिக்கிறதென்னும் பக்ஷமும் काम्य कर्म त्यागं पापமல் லாமையாலே प्रायश्चित्तம் विधिக்க வேண்டாமையாலும் फलोक्तिवि रुद्धமாக केवल नैमित्तिकत्व स्वीकारம் கூடாமையாலும் नित्य धर्म त्याग மும் स्वनैमित्तिकाविरुद्धமாகையாலும் அவற்றோடே விகல்பித்து ப்ர பத்தியை विधिக்கிறதென்றல் गत्यन्तरமுள்ளவிடத்தில் अष्टदोषदुष्ट

1

2.

विकल्पம अङ्गीकार्यமலலாமையாலும அநுபபந்நம. இஙகு एकनिमित्तத திலே नैमित्तिकद्वयं विधिககிறதனறிககேसर्वनिमित्तததையும பறற एकनैमित्तिकம विधिககிறதெனன வேணடுகையாலே सामान्य विहि ததததுக்கும विशेष विहितஙகளுககும विकल्पம கூடாது.

இபபடியானால उपहोमஙகளுககு आग्नेयादि विशेषஙகளோடே समुच्चयமானாற்போலே இஙகும समुच्चयமாவதெனபாாககும गत्य न्तर सत्भावததாலும प्रपत्तिககு नैरपेक्ष्य ब्रह्मास्त्रन्यायஙகளைசசொலலு கிற वचनबलததாலும प्रतिषेधமுணடாம व्यक्ति शब्दஙகள विशेषितது सन्निहितव्यक्ति विशेषविषयஙகளெனறு आग्नेयाधिकரணததிலே நிாண யிததாாகள. அப்படியே இஙகு धर्म शब्दமும் स्वरूपமாதல त्यागமா தல प्रसक्तமனறிககே (நிறகிற) नित्य धर्म मात्रததைச சொலலுகிற தெனகை निपुण कृत्यமனறு.

அர்ஜுனன இபபோது नित्यविधिनिषेधातिक्रमம பிறநது प्रायश्चित्तार्थियாய நிறகிறவன அனறு अप्रसक्त निमित्तனுககு प्रायश्चि ததத்தை विधिததால अतिप्रसङ्गம வரும. नैमित्तिक त्यागததில अधिकारानुपायததாலே வேறொனறையிடடு वैगुण्यம परिहर्तव्यமா காது இபபோது त्यागததை विधिதது அதுதனககே प्रायश्चित्तத தையும இஙகே विधिககிறதெனபாாககும शास्त्रान्तर स्ववचनो पपत्ति विरोधம வரும.

भक्तियोगததில அாஜுனன இதுககு முனபு प्रवृत्तனாய அத னுடைய अङ्गஙகளையும अनुष्ठिககபபுககுவிடடவனலலாமையாலே भक्त्त्यङ्ग धर्मஙகளினுடைய त्यागததை निमित्तமாக अनुवदिக்கிற தென்றதுவுமொணணாது 'यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत्' यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् इत्यादिகளாலே भक्ति परिकरஙக ளாக प्रसक्त धर्मஙகளுககுமேல त्यागம வர संभावितமனறு अनागतापेक्षण न्यायததாலே प्रायश्चित्तததை विधिககிறதானாலோ? எனனில அபபோது अङ्गमात्रததிலே धर्म शब्दததை संकोचिககை ககு नियामकமிலலை प्रतिपदोक्तनानाप्रायश्चित्तங்களும உணடாயி

ருககையாலே प्रागुक्तदोषமும வரும. இஙகு सर्वपाप शब्दத தாலே निमित्तம தோறறுகிறக வேறு निमित्तம சொலலவேணடுவ திலலை 'सर्व पाप' शब्दததை धर्म त्यागरूप विशेषததிலே सङ्कुचितம ஆககுகையும उपपन्नமனறு

ஆனபினபு प्रायश्चित्तविधि எனபாாககு भक्तियोगம தனனைப போலே यथाधिकारம अनादि काल सञ्चित सर्व पापததுககுமிது प्रायश्चित्तமெனனப प्राप्तம.

1 ' माशुचः '

(மாஶுசச)

எனகிற வாககியமும அபபோது पूर्ण प्रयोजनமாம இசश्लोकம कर्तव्य विधिपरமாகிலனறோ निमित्तादि विमर्शம பணணவேணடுவது. இது सिद्धोपाय स्वरूप मात्र परமனறோ வெனனும பக்ஷமும ऐक्यबोधन मात्र पक्षம்போலே पद वाक्य प्रमाणादि वेदिகள ஒருவருககும बुद्ध्यारूढ மாகாது

आत्माவுககு कर्तृत्वादिகளிலலாமையாலே இவ विधिகூடா தெனனும பக்ஷம सांख्यादि निरासததாலே दत्तोत्तरம. स्वरूप प्रतिपत्ति मात्रं विधेयமெனனும பக்ஷமும स्वरूप पर वाक्यததாலே सिद्धமான தறகு विधेयत्वம் கூடாமையாலே அநுபபநநம

2 ' स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम् '

(ஸமரேதவா விஷணுமவயயம)

इत्यादिகளிறபடியே भगवत्स्वरूप प्रतिपत्तियुடையவன தனககே तद्विषय स्वरूप प्रतिपत्यन्तरததை विधिககிறதெனறால் कर्तव्यान्तर विधियைக கழிககவிரகிலலை.

1.

2.

स्नात्वा भुञ्जीत என்கிற न्यायத்தாலே सिद्धोपाय प्रतिपत्ति யுடையவனுக்கு सर्व धर्म स्वरूप त्याग मात्रத்தை विधिக்கிறதென்னும் பக்ஷம் இவ்வாக்ய சக்தியால் சொல்ல வொண்ணது. இப்படிக் கல்பிக்கவேண்டும்படி இங்கு சொல்லலாவதொரு अनुपपत्ति யுமில்லை. இப்பக்ஷத்துக்கு प्रपन्नனைப் பற்ற प्रवृत्तங்களான मनीषी वैदिकाचारं मनसाऽपि न लंघयेत् इत्यादि வசனங்களும் पूर्वानुष्ठान सम्प्रदायங்களும் स्वाभिमत आचार्य वन्दनादिகளும் विरोधिக்கும். இத்தாலே सर्व धर्म स्वरूप त्याग विशिष्ट प्रपत्ति विधि பக்ஷமும் विधि निषेधाति लङ्घनம் अङ्गம் என்னும் பக்ஷமும் आज्ञानुपालनம் பண்ணவும் தவிரவும் என்னும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம்

சில धर्मங்களுக்கு स्वरूपत्यागமும் சில धर्मங்களுக்கு बुद्धिविशेष त्यागமும் ஒரு प्रयोगம் தன்னிலே विधिக்கப்படுகிறதென்றல் विधि वैषम्यदोषம் வரும் दीक्षित दशैயில் धर्मान्तर त्यागம்போலே तत्काल मात्रத்தில் सर्व धर्म स्वरूप त्यागம் விதிக்கப்படுகிறதென்னும் பக்ஷத்திலும் पूर्वोक्तशिष्टानुष्ठानादि विरोधம் दुष्परिहरம்.

प्रस्तुत भक्ति योगादिகள் अनुपायங்களாகையாலே शुक्तिका रजत त्याग विधि न्यायத்தாலே அவற்றின் स्वरूप त्यागம் विधिக்கப்படுகிறதென்பார்க்கு भगवत्गीता पर्यन्त सर्वशास्त्रव्याकुलதையுண்டாம்

1 ‘ सर्व धर्मान् परित्यज्य ’

(ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய)

என்கிற निर्देशமும் विवक्षित विरुद्धமாம் अधर्मமாயிருக்க अर्जुन बुद्धि யாலே धर्मமென்று தோற்றினவற்றை அவன் நினைவாலே धर्म மென்று अनुवदिக்கிறதானாலோ வென்னில் அர்ஜுனன் இப

1.

போது स्वदोषததாலே சில अर्थஙகளை धर्मஙகளாக भ्रमिततமை யிலலை இபபடியிருககிறவனைககுறிதது कर्म योगादिகளைததானே स्वतन्त्र धर्मஙகளாக பரகக உபதேசிதது அவன தனனையே குறிதது उपसंहारததிலே இவறறை எலலாவறறையும एक श्लोकததில काकादि मात्रததாலே अधर्मஙகளாகக காடடுகிருனெனருல இப பக்ஷம பூாவபக்ஷம எனனவும பற்ருது कृष्णपक्षமுமாகாது.

இததாலே இச श्लोकததில विधिககபபடுகிற प्रपत्तिதனனையும

1 ‘ सर्वे धर्मान् परित्यज्य ’

(சாவ தாமான பரிதயஞ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல एक शब्दததாலேயாதல अत्यन्त अनुपाय மாககநினைப்பாா பக்ஷஙகளும अतिवाद साम्राज्य விஷயமா யிததன.

प्रपन्नனுககு ாசவரனை விசேஷிதது उपायम எனகிற இது வும सिद्धोपाय प्राधान्यादि विवक्षैயாலே உபபநநம भक्ति योगादिகள स्वरूप विरुद्धஙகளாகையாலே அவறறில त्यागததை विधिககிருன எனனும पक्षமும आत्म स्वरूप तद्गुण तत्त्वज्ञान मुमुक्षुत्वादिகளில ஒன றின स्वरूपததுககு இவை विरुद्धஙகளலலாமையாலே पशुवுககு प्रदक्षिण तीर्थयात्रादिகள போலே आकिञ्चन्यादि विशिष्टाधिकारि स्वरूप विरुद्धஙகள எனனலாம். அபபோது இவறறின त्यागததை विधि கக வேணடுவதிலலை அவறறில समर्थனுககு அவறறினுடைய त्यागததை विधिககிறதெனனுமபோது प्रपत्तिககு अकिञ्चन सर्वाधि कारत्वं विरुद्धமாம एकाधिकारिககு एकफलार्थगुरुलघु विकल्पம கூடாது विकल्पमात्र विवक्षैயில त्याग विधिககு प्रयोजनம मन्दம்.

1.

लोकसिध्द रत्न वाणिज्य कृष्यादि विकल्पமும் अधिकारि भेद नियतம் पूर्वोक्त सात्विक त्यागத்தையும் पूर्वोक्ताङ्ग प्रपत्तियையும் இங்கே निगमिக்கிறதென்றால் कृतकरமாய मन्द प्रयोजनமுமாம். இப்போது विशेषित्து

1 ' माशुचः '

(மாசுச:)

என்கிற இதுக்கும் अनुगुणம் ஆகாது सर्व धर्म शब्दமும் औपचारिकமாம் இத்தாலே सात्विक त्याग विशिष्ट धर्मங்களை अङ्गங்களாகவுடைய शरणागतिயை विधिக்கிறதென்னும் பக்ஷமும் निरस्तம். இது प्रपत्तिயினுடைய धर्मान्तर नैरपेक्ष्यादि वचन विरुद्धமுமாம்

இப்படி निष्प्रमाणமாக अङ्ग अङ्गि भावத்தை பாராட்டினாலும் अभिमत प्रयोजनம் सिद्धியாது काम्यங்களில் अङ्गங்களுக்கும் सकलानुष्ठानம் வேண்டியிறே இருப்பது प्रपन्नன் वर्णाश्रमादिகளில் நிலைகுலையாதே நிற்கிறதுவும் स्वतन्त्राज्ञानिबन्धनம் आनुकूल्य सङ्कल्पादिमात्रமே अङ्गமாக स्वप्रकरण सिद्धம். तत्कालத்தில் अञ्जलि प्रणामादि கூடுமவையும் आनुकूल्य सङ्कल्पादि परिवाहरूप व्यञ्जक विशेषங்களாமத்தனை.

இப்படி त्याग मात्राङ्गत्वधर्माङ्गत्व பக்ஷங்கள் போலே निरङ्गபக்ஷமும் विश्वासादि एकदेशाङ्गत्वபக்ஷமும் निरस्तமாயிற்று प्रपत्तिயோடு துவக்கற்ற धर्मங்களிலே फल सङ्गादि त्यागத்தையும் प्रपत्तिயையுமிங்கே विधिக்கிறதென்பார்க்கு இது परस्परासङ्गत वचनமாம் प्रपत्तिபண்ணுகிறவனுடைய प्रपत्त्यङ्गமல்லாத तत् काल उत्तरकालकृत्यங்களிலே இது उपयुक्तமாகாதோ என்னில் उपाय विधि वाक्यத்தில் उपायोपयुक्ता

1.

ர்த்தம் கொள்ளவாயிருக்க उपायाऽनुपयुक्तமாய उपायவானுக்கு उपयुक्तமான अर्थम் சொல்லுகையில் औचित्यம் (போதாது)शरणागति विरुद्ध धर्मங்களைவிட்டு शरणागतिயை अनुष्ठिஎன்று विधिக்கிறதென்றல் उपाय उपयुक्तமாம் என்னும் பக்ஷத்திலும் ஒன்றை विधिக்கும் போது तद्विरुद्धத்தை விடுகை सामान्येन अर्थसिद्धமாகையாலே विधिக்குப் प्रयोजनாதிசயம் இல்லை ஆனபின்பு प्रपत्ति प्रकरणान्तरங்களை अनुसन्धित्துக்கொண்டு नैरपेक्ष्यादि विशिष्ट विधिஎன்னுதல் अधिकारि विशेष अनुवादपूर्वक यथाऽवस्थित प्रपत्तिविधिஎன்னுதல் சொல்லும் पक्षங்களுக்கு प्रमानान्तर पूर्वापर स्व वाक्य विरोधங்கள் வாராது இப்பிர பத்தியை प्रकृतानुसारத்தாலே भक्तियोगारंभ विरोधि पापक्षयार्थமாக श्रीगीता भाष्यத்தில் அருளிச்செய்தத்தற்கு इतिहास पुराण भगवच्छास्त्राद्यनुसारத்தாலே साक्षात् मोक्षसाधनமாக गद्यங்களில் அருளிச்செய்தத்துக்கும் विरोधமுண்டாக நினைத்து ஒன்றை உபேக்ஷித்து ஒன்றைப்பற்றுவார் பக்ஷங்கள் सकल फल साधनமான प्रपदनத்தினுடைய उदाहरण द्वय विषय विवक्षा अनालोचनத்தாலே வந்தவை

1 ' नेहाभि क्रमनाशोस्ति '

(நேஹாபிக்ரம நாசோஸ்தி)

என்கிற न्यायं अत्यन्त अकिञ्चन विषयத்தில் कैमुतिकन्यायसिद्धம்

2 ' मित्रभावेन सप्राप्तं '

(மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம்)

इत्यादिகளிலுமிது கண்டுகொள்வது. மற்றும் இச் चरम श्लोकार्थத்தைப்பற்றவரும் विप्रतिपत्तिகளுக்கு பரிஹாரமும் இதில் पद वाक्य

1.

2.

விவக்ஷிதஙகளுமெலலாம் ப்ரபந்தாந்தரஙகளிலே பரககச சொன னோம. இஙகு பரமதஙகளுடைய உபாய அநுபாயத்வமும ஸ்வமத உபாய ஸ்தைர்யமும் உதாஹரிததோம.

*பலததிலொரு துவககறற பதவிகாட்டிப
பலலுயிருநதடுமாறப பணணுகினற*
கலிததிறளின கடுஙகழுதைக கததுமாறறிக
கணணுடையார கணடுரைத்தகதியைச சொனனோம*
வலததிலகு மருவொனறுல மறுவொனறிலலா
மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம* அநநல
நலததிலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம
நலவழியாம அல வழக்கார நடததுவாரே 46

[ப–ரை] * பலத்திலொருதுவககறற-அடையும பரயோஜனததில ஒருவிதஸமபநதமும இலலாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிககு உபாயததை, காட்டி - வெளியிட்டு, பல - அநேகஙகளான, உயிரும - ஜீவாதமாககளும, தடுமாறபபணணுகினற, கலிததிரளின - பாபராசி யுடைய, கடும - க்ரூரஙகளான, கழுதை - கழுதைகளின, கதது - ஆரவாரிபபை, அனறிககே மறறமதஸதாகளான கலிபுருஷன போனற கூட்டததின கடுஙகழுதைககதது எனறபடி ஆகவுமாம, மாறறி - போககி, கணணுடையார - நலல ஜ்ஞானததையுடைய நமபூாவாசாா யாகள, கணடு - சாஸதரததைககொணடு, அறிநது, உரைதத (நமக் குச) சொனன, கதியை - உபாயததை, சொனனோம - வெளியிட்டோம, (அநத உபாயமாவது எதுஎனனில) வலதது (தனனுடையதிருமாாபின) வலப்பககததில, இலகும - பரகாசிககும, மருவொனறுல - ஸ்ரீவதஸ மெனகிற மருவிேனூடு, மறுவுஒனறு இலலா - வேறொருகுறறமிலலாத, மாமணியாய-பெரிய இரத்தினமாய, மலாமாதா-தாமரைபபுஷபததில அவதரிதத பிராட்டிககு, ஒளியாம-ஒளிபோனறு இருபபவனும,அநநல - அநத உதகருஷ்டமான, நலததில - ஆனநததததில, ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸது இலலாதவனுமான, நாதன - ஸவாமியினுடைய, பாதம - திருவடியே, நலவழியாம - நலல உபாயமாகும, அலவழககு - இவவிஷயததில யுகதமலலாத ஆக்ஷேபஙகளை, ஆா நடததுவாா - யாா செயய முடியும? அதாவது இபபடி தமமால நிருபிககபபட்ட உபாய விஷயததில யுததிவாதிகள ஒருவரும செயய முடியாது எனறபடி. 46

* எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்
இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்
சொல்லாக்கு மளவாலும் அமைதலாலும்
துணிவரிதாய்த் துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்
கல்லார்க்கும் கற்றார் சொல் கவாதலாலும்
கண்ணனுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்
நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றும்
நாரணார்க்கே யடைக்கலமாய் நணு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्षोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்ஷோபாய பங்காதிகாரம்)

---

* [ப-ரை]எல்லார்க்கும் - ஜீவாத்மாக்கள் எல்லாருக்கும், எளிதான -சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும்- பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்தபின், உரைக்கை - மறுமடியும் (அதேபலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் என்னும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய கருணையினுலும், சொல் - மந்தரம், ஆக்கும் அளவாலும் -பூர்ணமாய் சொல்லப் படுவது மாத்திரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பர்யாப்தமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய் - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானுலும்,துணை துறக்கும் மற்றும் இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும்- சுலபமாயிருப்பதினுலும், கல்லார்க்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றார்சொல்-நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசார்யர்களுடைய வாக்கியம், கவாதலாலும் - பலனைக் கொண்டிருத்தலாலும், கண்ணன் - ஸர்வலோக உஜ்ஜீவனமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீராா தூப்புல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंशः ||

(இருபததிமூனருவது பரோகத பரயோஜன பஙகாதிகாரம)

(பரமதஸதாகள சொலலும்-விஜயாதிகள, சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிா குண ஜஞான ஸநதானம், நிதய நிாகுண சைதனயமாதரம, அவித யாஸவ ரூபததினநிவருத்யாதிகள, ஸாவம் அனேகாநதம, பரமஹஸவ ரூபைகயம பாஷாணகலபம, ஸவாதமானநத அனுபவம, கைவல யானநத அனுபவம, அஷ்டைஸவாயாதிகள, பசுபதி ஸாரூபயம - இவைகள மோக்ஷம் எனபது உசிதமலல-விபவாதி லோகானுபவம மோக்ஷம் எனபதறகுககருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிரூபணம)

பணடை மறைககுப பகையென நினற பரமதஙகள
கொணடவா கொள்ளும் பயனெனறிலதெனும் கூர்மதியால
வண்துவரைககரசான நம மாயனே வானுலகில
கணடு களிபபதெனும காதலொனறைக கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில, முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உததம மான ஆத்தமாக முடிததலாலும - முடிததிருபபதினுலும அதாவது தனககுச்ச்ரேயஸஸூககு உபாயத்தைச சொலலுமபடி கேடட அா ஜூனனுககு ஒனபதாவது அத்யாயததின இறுதியில உபதேசிககபட்ட பக்தியோகததையே பதினெடடாம அதயாயம 65ஆம சுலோகததில மறுபடியும உபதேசிகக அததால திருபதியடையாத அாஜூன னுடைய சோாவைக்கணடு கருணையினுல தூணடபபடடவனுய பர பததியாகிற உபாயததை உபதேசிதது கீதாசாஸததிரததை தலைக கடடுகையாலும் நலலாாக்கும - புணயஙகளையுடைய வாகளுககும, தீயாாக்கும-பாவஙகளையுடையவாகளுககும, இதுவே- இபரபததியே நனறும-நலலஉபாயமாகும, (எனறு அறிநது) நாரணறகே - ஸ்ரீமந நாராயணனுககே அடைககலமாய - ரக்ஷ்யவஸதுவாக, நணுகுவீா - கிடடுஙகள, ஆசரயுஙகோள எனறபடி நலகுவீரே எனறு பாடாநத ரம் பரிதராகுங்கள அதாவது பரீதியுடன மஹாவிஸவாஸததுடன அவனே ஆச்ரயுஙகளெனறபடி 47

* [ப-ரை] * பணடைமறைக்கு-அநாதியான வேதஙகளுக்கு பகையென-விரோதிகளெனனுமபடி, நினற - நிறகுமவையான, பா

(பரமதஸ்தர்கள் சொல்லும் விஜயாதிகள் முதலியவை
மோக்ஷம் என்பது உசிதமல்ல)

இப்படி प्रमाणोपपत्ति विरुद्ध तत्वहित விஷயங்களான परमतங்களில் ஒரு அநுகூல फलமுமில்லை என்னும் अर्थம்

1 'सर्वास्ताः निष्फलाः प्रेत्य'

(ஸர்வாஸ்தா: நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய)

என்று सकल दुरित भेषज स्ववाक्यमनुवचनसिद्धं. हेतुफल भावம் இல்லை என்றும் प्रत्यक्षமொழிய प्रमाणம் இல்லை என்றும் சொல்லுமவர்களுக்கும் स्वशास्त्रத்தாலே ज्ञान रूपफलம் பிறக்கையும் कथा विशेषங்களாலே विजयादि फलம் உண்டாகையும் स्रक् चन्दन भोजनादிகளால் इष्टप्राप्ति अनिष्ट निवृत्तிகளை अभिसन्धि பண்ணுகையும் கூடாதபடியாம். शून्यापत्तியே मोक्षமென்னுமவனுக்கு नित्यसिद्ध शून्यत्वம் कारणसापेक्षமல்லாமையாலே मध्यमागम निर्माण श्रवणादि वैफल्यமுண்டாம் आत्माவை क्षणिक निर्गुण ज्ञानसन्तानமென்பார்க்கும் नित्यनिर्गुण चैतन्य मात्रமென்பார்க்கும் स्वकृतफल भोक्ताவொருவன் இல்லாமையாலே सर्व शास्त्र नैष्फल्यம் வரும்.

अविद्या स्वरूप तन्निवृत्यादिகளைத்தாங்களே मिथ्याभूतங்களென்கையாலே स्ववाक्यத்தாலும் स्वाभिमत प्रयोजन भङ्गம் सिद्धिக்கும். सर्वம் अनेकान्तம் என்பார்க்கு सुखदुःख बन्ध मोक्षादि व्यवस्थै கூடா

மதங்கள் - பரமதங்களை, கொண்டவா - அங்கீகரித்த வாதிகளாலே, கொள்ளும் – அங்கீகரிக்கப்படுமதான, பயன் - ப்ரயோஜனமானது, ஒன்றிலது - ஒன்றுமில்லை, எனுமகூாமதியால - எனகிறகூாமையான புததியினலே, வண-வில க்ஷணமான, துவரைககு-துவாரகா நகருககு, அரசான-அரசனை, நமமாயனே-நமககு ஸ்வாமியாய ஆசசாயசேஷடிதனை ஸ்ரீ கிருஷணனே, வானுலகில - ஸ்ரீவைகுண்டததில, கண்டு அனுபவிதது, களிபபது-சநதோஷிபபது, எனும காதல ஒனறை - என கிற ஆசை ஒனறையே, கருதுவமே - எணணுவோமே

1

மையாலே दृष्टाऽदृष्टरूपसर्व प्रयोजन संक्षोभமுண்டாம் இத்தோஷம் भास्करादि பக்ஷத்திலும் துல்யம். ब्रह्म स्वरूपैक्यादिகள் சொல்லுமதில साम्य श्रुत्यादि विरोधं தனனேற்றம்.

पाषाणकल्प मोक्षம் சொல்லுகிற वैशेपिक प्राभाकरादि पक्षங்களுக்கு सुषुप्ति அவஸ்தையில் भोग्यप्रतिषेधं பண்ணி गुणाष्टक विशिष्ट मोक्षावस्थैயைக் காட்டுகிற प्रजापतिवाक्यம் முதலான பல உபநிஷத்துக்களும் प्रतिकूलवृत्तिகளாம்.

न्याय भूषण कुमारिलादिகள் சொன்ன स्वात्मानन्दमात्र अनुभव பக்ஷமும் सर्वोपनिषत्प्रसिद्ध समस्त गुण विभूति विशिष्ट पर ब्रह्मानुभवरसத்தைப் பற்ற परिच्छिन्न पुरुषार्थமாகையாலே परम प्रयोजनान्वितமன்று नित्य सिद्ध स्वात्म कैवल्य मात्रं मोक्षं என்கிற सांख्यादि பக்ஷத்திலிது साध्यமாக மாட்டாமையாலே प्रयोजनமாகாது अष्टैश्वर्यादि मात्रத்தை मोक्षமென்பார் பக்ஷமும் उपचारवादமாமத்தனை पशुपतिसारूप्यादिகளும் इन्द्रसारूप्यादिகள் போலே बन्धविशेषமாம்.

[விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் என்பதற்குக் கருத்து]

विभवव्यूहलोक मात्रத்தில் भगवत्प्राप्तिயும் मोक्षासत्तिயாலே मोक्षமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ பல நிரூபணம்)

ஆகையால் शारीरक निर्णीतமானபடியே परमात्माधीन तत्तुल्य तदनुभव महानन्दமே परम प्रयोजनम्

* கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டு வெள்கிக்
காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம்போயக் *
குலந்திகழும் குருக்கள் அடி சூடிமன்னும்
குற்றேவலடியவர்தம் குழாங்கள் கூடி *

ப-ரை] கலந்திகழும்-கலந்து பிரகாசிக்கிற, போகங்கள்-போகங்களை, கண்டு-பார்த்து, வெள்கி-வெட்கப்பட்டு, காரியமும்-காரியங்களையும், காரணமும் - காரணங்களையும், கடந்து - தாண்டி நாம்போய், குலம் - கூட்டமாக, திகழும் - விளங்குகிற, குருக்கள் - ஆசார்யா

வலந்திகழும திருமகளும மறறிடததே
மன்னிய மணமகளாரும நீளையாரும*
நலந்திகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே. 49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபததிமூனருவது பரோகத பரயோஜந பஙகாதிகாரம)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, சூடி - சிரஸாவஹிதது, மனனும - திடமான, குறறேவல - கைஙகாயததையுடையவரான, அடியவாதம - பகவத தாஸாகளுடைய, குழாஙகள - கூடடஙகளோடு, கூடி - கலநது வலம - வலது பககததிலே, திகழும - விளஙகுகிற, திருமகளும - பெரிய பிராடடியாரோடும, மறறிடததே - இடது பககததிலே, மனனிய - ஸதிரமாகயிருககிற, மணமகளாரும - பூமி பிராட்டியாரோடும, நீளையாரும - நீளாப பிராட்டியாரோடும கூடி, நலம - ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிககுமபடி, வீறறிருநத - வீறு தோனறுமபடி இருநதவனுடைய, நாதன - ஸ்ரீ வைகுணட நாதனுடைய, பாதம - திருவடிகளை, நமககு - தாஸபூதரான நமககு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளே, முடி - சிரோபூஷணம, என்ன - எனனுமபடி, நணணினோம - அடைநதோம. 49

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரம்)

(லோகாயாதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம் — மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — யோகாசார மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ப்ரச்சன்ன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஜைந மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — நிரீச்வரமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய நிரூபண ஸங்க்ரஹம் — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார க்ரம நிரூபணம்)

மானங்களின்றி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்
தானங்களன்று தருமநெறிக்கென்று சாற்றியபின்*
வானங்கவர்ந்து மறைமுடி சூடிய மாதவத்தோர்*
ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நல்வழி நாடுவமே 50

* [ப-ரை] மானங்கள் - ப்ரமாணங்கள், இன்றி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட ப்ரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிக்கு தாமமாகைக்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவர்ந்து - ஆசைப்பட்டு, மறைமுடி - வேதாந்தத்தை, சூடிய - சிரஸாதரித்த, மாதவத்தோர் - பெரிய தவத்தையுடையவர்கள் அதாவது ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்குள் மாறுபாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நல்வழி - நல்ல மார்க்கத்தை நாடுவம் 50

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 'तमो निष्ठाहि ते स्मृताः'

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மநு சொன்ன वाह्यकुदृष्टि रूप परमतங்களில் प्रत्यक्षமே प्रमाणமென்கிற लोकायतमतம் प्रत्यक्षம் போலே अनुमान ஆகமங்களும் प्रतीतिயை जनिப்பிக்கக் காண்கையாலும் இவற்றிற்கு वाधकம் காணாமையாலும் चार्वाकன் தானும் अनुमानங்களையும் आप्तवाक्यங்களையும் கொண்டு निश्शङ्क प्रवृत्तिகள் பண்ணக் காண்கையாலும் नित्यமான वेदागमத்தில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும் अतीन्द्रियार्थங்களில் प्रत्यक्ष बाधं சொல்லவொண்ணாமையாலும் நிரஸ்தமாய்த்து

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

चतुर्विधமான बौद्ध सिद्धान्तத்தில் सर्व शून्यत्वம் சொல்லுகிற माध्यमिक பக்ஷம் स्वपक्षस्थापक प्रमाण पारमार्थ्यம் கொள்ளாமையாலும் தான் उपपादितத अर्थதன்னையும்தானே शून्यமென்கையாலும் இதுதன்னாலே परपक्षம் प्रतिक्षिप्तமாகையாலும் प्रतिक्षिप्तமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

ज्ञानம் ஒன்றுமேயுள்ளது ज्ञातृ ज्ञेयங்கள் ज्ञानத்திலே कल्पिताकारங்களென்கிற योगाचारபக்ஷம் इदमहं जानामि என்று एक ज्ञानத்தாலே प्रकाशिக்கிற वस्तु त्रयத்தில் कुतर्क मात्रத்தைக் கொண்டு இரண்டைக் கழிக்கப்பாராததால் माध्यमिक तर्कத்தாலே ज्ञानத்தையும் अपह्नविக்கப் प्रसङ्गिக்கையாலும் उपलम्भ बलத்தாலே ज्ञानத்தை இசையில் அப்படியே ज्ञातृ ज्ञेयங்களையும் கொள்ளவேண்டுகையாலும் निराकृतமாய்த்து.

1

[ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம]

ज्ञाताவைக கழிதது ज्ञान ज्ञेयஙகளிரணடையும கொணடு ज्ञेयததை ज्ञानाकारததாலே अनुमेयமெனகிற सौत्रान्तिक பக்ஷம ज्ञानाकारव्यतिरिक्तமாக नीलपीताद्यर्थाकारं सर्व लोकोपलंभ सिद्धமாகையாலும இததை उपपत्ति विशेषஙகளாலே ज्ञानाकारம எனறு பாரததால இததைககொணடு अर्थाकारं அநுமிகக வொணணாமையாலும नील ज्ञान सन्तानததில पीतज्ञानोदयம अर्थ विशेष निरपेक्षமாக स्वप्नादि न्यायததாலே योगाचारன சொலலுகிறபடியே अनादि वासना वशததாலே இவனுககு நிரவஹிகக प्राप्तமாகையாலும निश्शेषितமாயிறறு

[வைபாஷிக மத நிரஸன ஸஙகரஹம]

இவனைபபோலே ज्ञान ज्ञेयஙகள இரணடையும கொணடு ज्ञेयததை प्रत्यक्षமெனகிற वैभाषिक பக்ஷமும ஸவிகலபமெலலாம பரமாணமனறு எனகையாலும विकल्पसिद्ध स्थूलतद्धर्मஙகளை मिथ्या भूतஙகளெனகையாலும இவறறைககொணடு परमाण्वनुमानமே பணணிககொளள விரகிலலாமையாலும முடிவில योगाचारன சொலலுகிறபடியே अर्थापलापமே प्रसङ्गिககையாலும இம மூனறு बौद्धாகளும स्वाभ्युपगत வஸதுககளுககெலலாம் क्षणिकत्वம கொளளுகையாலே जगததில ஒரு स्मृति प्रत्यभिज्ञैகளுமினறிககே யொழிய प्रसङ्गिககையாலும अन्य सुकृतादिफलஙகளுககும अन्यன भोक्ताவாய முடிகையாலும் अवधूतமாயிறறு.

[பரச்சனன பௌத்த மத நிரஸன ஸஙகரஹம்]

बौद्धாகளில योगाचारனைபபோலே ज्ञानव्यतिरिक्तமெலலாம் मिथ्या भूतமெனறு கொணடு ज्ञानததுககு एकत्व नित्यत्वஙகளைக கொணட प्रच्छन्न बौद्धन् पक्षமும योगाचारன சொனன बहुत्व क्षणिकत्वஙகளைபபோலே இவனதான சொலலுகிற एकत्व नित्यत्व धर्मஙகளும मिथ्या भूतஙகளெனகையாலும बोद्धागतादिகளைபபோலே

தான प्रमाणமாக उदाहरिக்கிற वेदं தானும भ्रान्ति सिद्ध प्रमाणமென்னகையாலும भेदनिराकरणம் பண்ணுகையாலே स्वपक्ष परपक्ष विभागம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும नित्य निर्विशेष स्वप्रकार ब्रह्मத்துக்கு अनिर्वचनीय अविद्यातिरोधानादिகள் சொல்லுகை अनुपपन्नமாகையாலும निर्विशेष सद्भावத்துக்கும் प्रपञ्च मिथ्यात्वादिகளுக்கும் प्रमाणोपपत्तिகளில்லாமையாலும் बाधक प्रमाणोपपत्तिகளுண்டாகையாலும் निर्मूलமாயிற்று.

[ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம]

இப் प्रच्छन्न प्रकट बौद्धाகளைப்போலே वेद प्रामाण्यத்தை தயிசையாதே सर्वज्ञனாக ஒருவனை भ्रमित்து அவன் வாக்யத்தைப் प्रमाणமாகக் கொண்ட ஜைன सिद्धान्तமும் सौगत सर्वज्ञ प्रतिबन्दिயை निस्तरिக்க வொண்ணாமையாலும் प्रत्यक्षादि विरुद्धமாக सप्तभंग्यादिகளைச் சொல்லுகையாலும் वेद विरुद्धाचारादि परिग्रहம் பண்ணுகையாலும் बहिष्कृतமாயிற்று.

[பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

अनेकान्तवादिகளான ஜைநரைப்போலே गुण गुणि जाति व्यक्त्यादिகளுக்கு भेदाभेदம் கொள்ளுகிற भास्करादि पक्षங்களும் परस्पर विरुद्धार्थ प्रलापबहुलம் ஆகையாலும் नित्य निर्दोष निरवयव ब्रह्म तत्त्वத்துக்கு औपाधिकांशங்களிலேயாதல் स्वाभाविकांशங்களிலேயாதல் अनन्त दोषங்களை அங்கீகரிக்கையாலும் अर्ध जैनपक्षங்களென்று अनादृतங்களாயத்து.

[வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம]

बौद्ध गंधि वेदान्तिகள் बौद्धमात्र विवर्त प्रपञ्चம் என்று சொல்லுமாப்போலவும் जैनगन्धि वेदान्तिகள் परब्रह्म परिणामம் प्रपञ्चமென்று சொல்லுமாப்போலவும் शब्द ब्रह्म विवर्त परिणामங்களைக்கொள்ளுவார் பக்ஷமும் पूर्वोक्त क्रमத்தாலே दूषितமாகையாலும் स्फोटமென்று ஒரு தத்வம் கட்டினது प्रमाण उपपत्ति शून्यமாகையாலும் वर्णसंघात विशेष

மான पदத்திலும் पद संघात विशेपமான வாக்யத்திலும் சொன்ன वोधकत्वानुपपत्ति स्फोट பக்ஷம் தன்னிலும் வருகையாலும் स्फुटीकृत दोषமாயிற்று.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

चार्वाक बौद्ध आर्हताகளைப்போலே वेदங்களைப் पौरुषेयங்களாக்கி ஆகமம் தன்னையும் अनुमान பக்ஷத்திலே अनुप्रवेशिப்பித்த वैशेषिक वादமும் निपुण निरूपणத்தில स्वाभिमत वेद प्रामाण्य विरुद्ध மாகையாலும் वेदोक्त प्रकृति महदादि तत्त्वங்களைக் கழிக்கையாலும் प्रमाण विरुद्ध अवयव्यादिகளை அங்கீகரிக்கையாலும் அநுமான ஆபாஸங்களைக் கொண்டு கட்டும் अर्थங்களெல்லாம் आपात मात्र रमणीय மாகநிற்கையாலும் अर्ध वैनाशिकபக்ஷமென்று अधिक्षिप्तமாயிற்று

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த वैशेषिका சொல்லுமாத்தங்களைச் சுருக்கமொழிய स्वीकरिத்த नैयायिक दर्शनமும் वैशेषिक निराकरणம் தன்னாலே दत्तोत्तर மாகையாலும் वेदपरिकरங்களான धर्म विद्यास्थानங்கள பத்தில ஒன்றான न्याय विस्तर शास्त्रத்தை वेदानुगुणமாக எங்கும் யோஜியாமையாலும் निराकार्यपक्षத்திலே निक्षिप्तமாயிற்று

[நிரீச்வரமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

वेद परिकरமான न्याय शास्त्रத்திலே वेद विरुद्ध अर्थங்களை निवेशिப்பித்த वैशेषिक भक्ताகளைப்போலே विंशतिलक्षण मीमांसा शास्त्रத்தில் कर्म भाग मात्रத்தைப்பற்றின कबन्ध मीमांसकரில் कौमारिலா जैनोक्त भेदाभेदादिகளை स्वीकरिக்கையாலும் प्राभाकरா वैशेषिकोक्त पाषाण कल्प मोक्षादिகளைப் परिग्रहिக்கையாலும் இவரும் अवयविवादादिகளை अङ्गीकरिக்கையாலும் अप्रामाणिक अपूर्व तद्वाच्यत्वादिகளைக் கல்பித்து आगम सिद्ध देवता विग्रहादि निराकरणं பண்ணுகையாலும் இவாகள பக்ஷம் अर्धलोकायतம் என்று अवधीरितமாயிற்று.

[ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந் निरीश्वर मीमांसकரைப் போலே नित्य-वेद प्रामाण्यத்தை இசைந்து वेदोक्तனான ஈச்வரனை अपह्नविக்கிற सांख्य पक्षமும் प्रकृति யை गुणत्रय समुदायமென்கையாலும் गुणங்கள் தன்னை द्रव्यங்க ளென்கையாலும் प्रत्यक्षादि विरुद्ध अभिव्यक्तिवादம் பண்ணுகையா லும் आत्माவுக்குத் தாங்கள் சொன்ன ज्ञातृत्व कर्तृत्व बन्धमोक्षங் களைக் கழித்துத் தாங்களே प्रकृतिக்கு இவற்றைச் சொல்லுகை யாலும், மற்றும் परस्पर विरुद्ध अनेकार्थ प्रलापத்தாலும் ईश्वरापह्नव रूपप्रधानतमदोषத்தாலும் विषमिश्रान्नंபோலே उपजीव्यसद्भावं உண்டா யிருக்க உபேக்ஷிதமாயிற்று.

[யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

सांख्या சொல்லும் तत्त्व प्रक्रियैயிலே நின்று ईश्वरன் என் ெருரு पुरुष विशेषத்தையும் கட்டின योग सिद्धान्तமும் ஈச்வரனை निमित्तमात्रமென்கையாலும் இவனுடைய ऐश्वर्यத்தை प्रतिफलन कल्पம் என்கையாலும் यमनियमादिகளை यथाक्रमं வகுத்துச் சொல்லச் செய்தே अपवर्ग तत्साधन स्वरूपங்களை अन्यथाவாக நிர்வஹிக்கையா லும் लक्ष्य वेधानर्ह धानुष्क वल्गितமபோலே अपहसितமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த योग सिद्धान्तம் போலே प्रकृति पुरुष ईश्वराகளைப் பற்றி வகுத்த पाशुपत मतமும் ईश्वरனுடைய उपादान क्रमத்தையறியாதே राजराष्ट्र मात्र न्यायத்தைக் கொள்ளுகையாலும் परावर तत्त्व व्यत्ययம் பண்ணுகையாலும் अनपेक्षित तत्त्वान्तरங்களைக்கட்டி षट् त्रिशत् तत्त्वங்களென்று संग्रहिக்கையாலும் वेद विरुद्धाचार भूयिष्ठமாகை யாலும்

1 ‘ शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा ’

(ஶைவாந் பாஶுபதாந் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா)

---

1. சைவர்களையும் பாசுபதர்களையும் தொட்டால்,

इत्यादिகளிறபடியே तन्निष्ठरை स्पर्शित्ताल सचेलस्नानம பணண வேணடுமபடி दूरपरित्यक्तமாயிறறு.

[பாஞசராதரபராமாணய நிருபண ஸஙக்ரகம]

இஸ ஸாஙகய யோக பாசுபதஙகளோடு ஒரு கோவை யாக எணணின ஸ்ரீ பாஞசராதரததை இவை போலே विरुद्ध व्यामिश्रமெனறு சிலா சொலலுமதும मतान्तर समभिव्याहार मात्रத தைககொணடு शाङ्किகில வேதாநதம் தனனிலும अतिशङ्कै பணண प्रसंगिககையாலும இசசாஸதரததில வேதநிநதை பணணிததாக प्रति भासிககுமிடம் अनुदित होम निन्दादि நயாயததாலே அநய பர மாகையாலும இதில जीवोत्पत्त्यादि वादं जीवाद्यभिमानि सङ्कर्षणादि व्यूह விஷயமாகையாலும अनुष्ठान विशेषஙகளும் कल्पसूत्र गुणधर्मभेद நயா யததாலே निर्व्यूढமாகையாலும இதுமஹா भारतादि परिगृहीत प्रामाण्याति शयததையு முடைததாகையாலும औपनिषद परमपुरुष तदुपासन तत्प्राप्त्यादिகளை இச சாஸதரததில प्रधानமாக प्रतिपादिககையாலும இதறகு विरुद्ध व्यामिश्रत्वारोपमात्रமே எனறு व्यञ्जितமாயிறறு.

[இனி உணடாககக கூடிய மத நிரஸன / அஙகீகார கரம நிருபணம]

இபபடி லோகாயதிக माध्यमिक யோகாசார ஸௌதராந திக வைபாஷிக மாயாவாதி ஜைன भास्करीय यादव प्रकाशीय வையாகரண வைசேஷிக நையாயிக கௌமாரில प्राभाकर காபில ஹைரணய காப பாசுபதரூப परिदृश्यमान பரமத (परमत) ஙகளை பரதிக்ஷேபித்தாலும தேச காலாநதரஙகளிலே असदविदित सिद्धा न्तஙகள உணடாககக்கூடுமெனனும अतिशङ्कैக்குப பரிஹாரம என? எனனில, அவறறிலும निरस्त तुल्यமான भागं दत्तोत्तरம

सिद्धान्त तुल्यமான भागம दूषिकக வேணடுவதிலலையாகை யாலே प्रमाण तर्काभास मूलஙகளான भूत भवत् भाविपरमतஙகளெல லாம पतनपर्यन्तஙகளாமெனறு परामर्शितது भेदश्रुतिகளாலே चित् अचित् ஈசவரததவஙகளை விவேகிதது घटक श्रुति सिद्ध संबन्ध विशेषததாலே अभेद श्रुतिகளை विशिष्टैक्य விஷயத்திலே मुख्यवृत्ति

களாகக் நிலை நிறுத்தி त्याज्योपादेय विशेषनिष्कर्षத்தாலே முமுக்ஷு-வானவனுக்கு संयक्त நயாய अनुगृहीत सोप बृहमण वेदन विशेष विधि वाक्यसिद्धமாய वैदिकाग्रेसर मनुपराशर पाराशर्य शुक शौनक नाथ यामुन श्रीमद्रामानुजादि मुनिवर सार्धसञ्चार समीकृत सन्मार्गமே परिग्राह्यம

1 ' तर्कोऽप्रतिष्ठः '

(தர்கோऽப்ரதிஷ்டித)

எனகிற श्लोकத்திலும் केवल तर्कங்கள अर्थ निर्णय कारणமல்லாமை யாலும் अल्प श्रुतாக்கு सर्वविरुद्ध सम्यगर्थ निर्धारण सामर्थ्यமில்லா மையாலும सकल दुरित रोग भेषज स्ववाक्य मन्वादि महत्तरजन महापथத் தாலே गन्तव्यமென்று निगमितமாயிற்று.

*தன்னடிக்கீழுல கேழையும வைதத தனித்திருமால்
பொன்னடிக்க கேற்கின்ற புண்ணியா கேண்மின* புகலறிவார
முன்னடிபார்ததது முயலுதலாலவா சாயையெனப*
பின்னடிபார்ததது நடந்து பெருமபதமேறுவமே 51

---

*[ப-ரை] தன்னடிக்கீழ் - தன்னுடைய திருவடியின கீழே, உல கேழையும வைதத - ஏழு லோகததையும வைதத அதாவது அவை களை ஆளுமவனன, தனி - அத்விதீயமான, திருமால - ஸ்ரியப தியான பகவான, பொன்னடிக்கு - ஸபருஹணீயமான திருவடிகளை அனுபவிக்க, ஏறகினற - உரிமையுள்ள, புண்ணியா - புண்ணியசாலி களே', கேணமின - கேளுங்கள புகல - உபாயததின ஸவரூபததை, அறிவார - அறிந்த நமபூர்வாசார்யர்கள், முன் அடி பார்த்து - (அவர் கள) பெரியோர்கள நடந்த வழியைப பினபற்றி, முயலுதலால - அதன்படியே நடக்கிற படியினால, அவா - அவருடைய, பினசாயை - நிழல, என - என்னுமபடி, அடி பார்த்து - நடந்த வழியைப் பார்த்து, நடந்து, பெருமபதம - உயர்ந்த பதமான பரமபதத்தை, ஏறுவம - அடைவோம 51

1. 88ஆம பக்கம பார்க்க.

*வையமெல்லாமிருள் நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நான்மறை மௌலிமதியே கொண்டு*
மெய்யலது விளம்பாத வியாசன் காட்டும்
விலக்கில்லா நல்வழியே விரைந்துசெல்வீர்*
ஐயமறஅறுசமயக்குறும்பறுத்தோம்
அணியரங்கர் அடியவாக்கேஅடிமைசெய்தோம்*
மையகடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும்
வாதியர்தம் வாய்ப்பகட்டை மாற்றினோமே. 52

**கோதவமொன்றில்லாத தகவேகொண்ட
கொண்டலென வந்துலகில் ஐவர்க்கன்று* ஓர்
தூதுவனாய ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தனியோடித் துயர்தீர்த்த

---

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய - ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுத்தோம் - போக்கடித்தோம், அணியரங்கர் - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவாக்கே - தாஸபூதர்க்கே, அடிமை செய்தோம் - கைங்கர்யம் செய்தோம், மைய கடல் வட்டத்துள் - மைபோன்ற கருவாணமுடைய ஸமுத்திரத்தால் சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும் - காணப்படும், மற்ற வாதியர்தம் - பரமதஸ்தர்களின், வாய்ப் பகட்டை - வீண் ஆடம்பர வாதத்தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் - எல்லா லோகங்களிலும், இருள் - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை] நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரத்ன தீபமாய், மன்னிய, பொருந்திய, நான் மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாகமான உபநிஷத்தின், மதியே - ஜ்ஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதாரமாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அலது - இல்லாததை, விளம்பாத - கூறாத, வியாசன் - வ்யாஸ மஹர்ஷி, காட்டும் - ப்ரம்ம ஸூத்திரங்களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத, நல்வழியே - நல்ல மார்க்கத்தில், விரைந்து செல்வீர் வேகமாய்ச் செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள் 52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத - ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருணையையே, கொண்ட - ஸ்வீகரித்த தான, கொண்டல் என - கார்மேகம் போலே, உலகில் - இந்தப் பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவர்க்கு - பஞ்ச பாண்டவர்க்கு அன்று - அந்த பாரதயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற, தூதுவனாய - தூதனாய, ஒரு கோடி - எண்ணிறந்த, மறைகளெல்லாம்

மாதவனார்* வடகொ[க]ங்கில் வானியாற்றின
வண்ணிகை நன்னடங் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னாள
புணராதபரமதபபோர் பூரிததோமே. 53

- வேதங்களெல்லாம, தொடாந்து ஓட - பின்னால ஓடிவர, தனி -
வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம -
துககத்தை, தீாதத - போககடிததவரான, மாதவனார் - ஸ்ரீய பதியான
பகவான, பொன - ஸபருஹணீயமான, அயிந்தை நகரில - திரு
வஹீந்திர புரததில, வடகொங்கில - உததர பாாசசவததில், வானி -
பரவஹிககிற, ஆற்றின - நதியினுடைய, [கருட நதியினுடைய],
வண்ணிகை - வருணிககத தகுந்த, நன்னடம - நலல நடனததை,
அதாவது நலல நாட்டியம போலே ஏறிககுதிததுப பரவஹிபபதை
கண்டு - பாாத்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷததுடன, வாழுமபோது -
வஸிககுமபோது, நாம - பகவதனுபவததில ஆழ்ங்காலபட்ட நாம
அன்றிககே பரதிவாதிகளை நிரஸிகக வேண்டிய ஞான சகதியாதிகளை
யுடைய நாம, முன நாள - இதற்கு முனபு, புணராத - செயயபபடாத
தான, இவை - இந்த, பரமதபபோர் - பரதிவாதி நிரஸனமாகிற
யுததங்களை, பூரிததோம - பூாததி செயதோம 53

இங்கு கோது அவம என்றது தன்னுடைய பரயோஜனததை எதி
பாாபபது கோது, அவமாவது அங்கீகரிததபிறகு தோஷங்களைக
கண்டு, விட்டுவிடுதல

ஓா தூதுவனாய - பகவான அவதரிதது ஸாது பரிதராணததிற
காக செயத காரியங்கள பல. அவற்றிறகெல்லாம சிகரமாய நிறபது
இரண்டு காரியங்கள அவை தூதனாயச சென்றதும, தோ ஓட்டியதும
ஆகும இவை இரண்டிலும தூதனாயச சென்றதே சிறந்தது என்பது
ஸவாமியின திருவுள்ளம சந்தமிகு தமிழ மறையிலும இன்னாா தூதன
என நின்றான எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதபபட்டது ஸவாமி
தாமும் ''செஞ்சொலன பாசுநதை கொண்டு தீதிலாத தூதனாய'

என்று அடியவாககு மெயயன விஷயமாக நவமணி மாலையில
அருளிச் செய்தாா, ஸ்ரீ தேவநாயக பஞசாசததிலும திருவடியை
அனுபவிககும பரகரணததில

'दूत्ये' என்று

தூத கருதயததையே முதலில அருளிச் செய்திருக்கிறாா. ''அடிய
வாமெயயாமலாப பதங்களே'' என்றும, ''விடலரிய பெரிய பெருமாள
மெயப பதங்களே'' என்றும பகவானுடைய திருவடிகளின பல வேறு

கருதயஙகளை நிரூபிககும இடத்தில

'தருமன விடு தூதுககுகந்தன'

'தருமன இரந்தது இசைநது சென்றன'

என்று இத தூத கருத்யம பேசபபட்டிருககிறது.

உவாகளும் இந்தப பெருமையை

'பஞசவாககுத தூது நடநதானை'

என்று சிலப்பதிகாரததில கூறினாாகள.

ஒரு கோடி மறைகள பின தொடர - எமபெருமான செலலும் இடஙகளில எலலாம வேதஙகள அவன பெருமையை உதகோஷித துக கொண்டு செலலா நிறகும எனபது ஓா மரபு

'மறையும உரலும பின தொடர'

என்ரு விலலிபுததூராா

'வேதததின முன செலக'

என்ருன கமபனும

'படர்நது ஆரணமுழஙக'

என்று இளஙகோவடிகளாலும கூறபபடடிருககிறது.

ஸாவேஸவரன பககலிலே ஸாவாாததகரஹணம பண்ணின கலியனும அறிவு தரும பெரிய திருமொழியில

'நான மறைகள் தேடியோடும் செலவன' என்றும்

'நான மறைகள தேடியோடி எனறும காணமாட்டாச செலவன'

என்றும் உதகோஷித்து இருககிருா, ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால சேஷ்டிதங்களை வாணிககும ஸ்ரீகோபால விமசதியிலும,

'निगमान्तै रधुनापि मृग्यमाणं'

எனறு அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது ஆனுல பாரத யுதத ஸமயத தில தூதனுய செனற கருஷணனைப பினபறறி வேதஙகள செனறன எனபது எபபடிப பொருநதுமென சிலருககு சநதேஹம உதிககலாம. கருஷணன தூதனுய எழுநதருளப போகிறுன எனறு கேளவிபபடட தும ஹஸதினுபுரததிலுளள பாகவதோததமாகள கருஷ்ணனை எதிா கொணடு அழைககச செனறு அவனுடைய பெருமையை,

‘ सर्वात्मनान्धः ’

[எலலா விதததிலும குருடனஎனறு] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால கீதா பாஷ் யததில நிாதேசிககபபடட தருதராஷடரனுககும அவனுடைய குமாரா களான துாயோதனுதிகளான நூறறுவாககும ஒரு புததிமதி கூறுவ தறகாக பகவான நடநது செனற ஸமயததிலும அவன் பின வேத பாராயணம செயது கொணடு போனுாகள எனபது ஸூசிபபிககப படடதாகிறது. ஒரு கோடி எனறது எணணிறநதவைகள எனறபடி வேத புருஷனதானும பகவானுடைய குணஙகளை கணககிடுகிறேன எனறு முதலில கமபீரமாக பரதிஜஞை செயது ஒரு குணததையே முறறிலும வருணிகக முடியாமல திருமபி விடடான,

‘ யதேகைக குணப பராநதே சராநதா நிகமவந்திந: ’

எனனபபடடதிறே தரமிடோபநிஷததிலும வேதஙகள் பகவானை அறிநததாகக கொளவோம எனபது,

‘ அறிநதன வேத அருமபொருள நூலகள அறிநதனகொளக ’

எனறு உதகோஷிககப படடிருககிறது

மாதவனுா எனறதினுல நமககு உபாய தசையிலும பராபய தசை யிலும ஸ்ரீய பதியான எமபெருமானே உததேசயம எனறு காடடப படடது அபியுகதாகளும பரபரமஹம யாா என்று நிாணயிபபதறகு எவனுடைய திருமாாபில சநதனககுழமபால பிராடடியின திருவடிகள அடையாளமாகக காணபபடுகிறதோ அவனதான பரததவம எனறு நிாணயிபபதறகு பரமாணமாகக காடடினுாகள இநத ஸ்ரீய பதிதவ ஏறறததை ஸவாமி தேசிகனைபபோலே வேறு ஒருவரும தமமுடைய கரநதஙகளில பலவறறில எடுததுககாட்டவிலலை தரமிடோபநிஷத் தில பரதிபாதிககப பட்டிருககும ஆதத விசேஷததை நிருபிககும பிரகரணததில

'தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸிததே; கரணம'

என்றும

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸநதேசத்தில,

'தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகருக'

என்றும

தசாவதார ஸதோததிரததில,

'தேவஸ ஸஹைவ மரியாயா'

என்றும, ஸ்ரீதேஹளீச ஸதுதியில பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம செயயச் சென்ற போதும்,

'कृष्णाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियायाः'

என்று அருளிச செயது இருககிறபடியே திருமாரபில இருக்கும் பிராட்டியை விட்டுப பிரிய முடியாமையினால அவளை மறைபபதறகாக யகஞோபவீததில் கிருஷ்ணாஜினததினால மறைததுக கொண்டு சென்றான என்றார், நியாயஸிததாஞசனததில முதலில நாராயணன பரதேவதை என்று கூறி அததால திருபதிபெருமல அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன பரதேவதை என்றார், தருசய காவயம எனனப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸஙகலபஸூாயோதயததிலும தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாஸிநது 'என்றும ஸ்ரீமான அஸது மே என்றும இப படியே மறறும ஸ்ரீதததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷயதாதபாய சநதிரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச செயயபபட்டிருககிறது. ஸ்ரீ கீதாாத்த ஸஙகிரஹப பாட்டிலும

'தீதற்ற நறகுணப பாற்கடல தாமரைச
செம்மலாமேல மாதுறறமாயன் மருவ'

என்றும, பிரதிதினம அனுஸநதிகக வேணடும என்று ஸவாமிதானே அருளிசசெயத ஸ்ரீபிரபந்தஸாரததில சேமமதாம திருமாலதன கருணை யாலே என்றும கூறியுளளார பரதேவதா பாரமாாத்யாதிகாரததில

(ஸ்ரீமதரஹஸயதரயஸாரததில) இநத ஸ்ரீய பதிதவஏறறம நனகு நிரூபிககபபடடிருககிறது மறறபூாவாசாாயாகளின கரநதஙகளில சிற சில இடஙகளில தவிர இநத அமசம ஸபஷ்டமாக நிரூபிககபபட வில்லை அததாலதான 'எமபெருமானை சொன்ன இடமெல்லாம் பிராடடியையும சொலலிறரும எனறு ஆததம சொலலிககொளள வேணும் எனறு அருளிசசெயயபபட்டது ஆகையினலதான நம பூாவாசாாயாகளின கிரநதஙகளை விபஜிககபபுககால உகதிகள, ஸூகதிகள, ஸ்ரீஸூகதிகள எனறு பிரிபபாாகள அதில ஸ்ரீய பதிதவததை பிரதிபாதிககும ஸூகதிகளே ஸ்ரீஸூகதிகளாகும.

வடகொஙகு வானியாறறில எனறது வடக்கு முகமாக பிரவஹிககும ஆறறில அதாவது கருடநதியில எனறு பூாவாகளின நிாவாஹம உததரவாஹினியான நதிகளுககு ஓர்ஏறறம உணடு கருடநதியானது அயிநதை பிரவேசிககுமவரையில கிழககுமுகமாக ஓடிவநது அயிநதை அடைந்தபொழுது வடககு முகமாகததிருமபி பிரவஹிதது அவவூா எலலை தாணடியதும மறுபடியும கிழககு முகமாகத திருமபி ஓடி ஸமுததிரததை அடைகிறது. வடககுஎனபதில 'க' எனபது தொககி வடகு எனறு இஙகு இருக்கிறது ஓஙகி எனறது பிரவஹிககிறது எனறும 'வானி'எனறது கருடநதி என்றும ஆததம கொளளலாம வானில வசிப்பவாகள வானி எனனபபடுவாகள அவாகளில சிரேஷ்டனுன கருடன இஙகு அபபததால சொலலபபடுகிறுன வானி என்னுமபதம பவானியாறறைச சொலலும எனறு சென்னைசாவ கலாசாலைப பதிபபான தமிழ அகராதியில கூறபபடடுளளது. அதறகுஒரு பிரயோகமும எடுததுக காடடபபடடுளளது அதறகுமேல மறறெருரு பிரமாணமாக இபபாடடு எடுககப்படடுளளது வடகொஙகு என்றுல கொஙகுதேசம எனறு சொலலி அஙகு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு எனறு சிலா சொலலுகிறாகள இபபாடடில் பொனனயிந்தை நகரில எனறு ஸபஷ்டமாக திருவஹிநதிரபுரம் கூறபபட்டிருபபதினல் வடகொஙகு தேசததிறகோ, பவானி ஆறறுககோ பரஸக்தியே இலலை.

வாழுமபோது எனபதை மாதவனுா எனபதுடன அநவயிதது ஆததம கூறபபட்டது வாழுமபோது எனனும பதததை ஆகாஷித்து நாமஎனபதுடன அநவயிதது கூறிஞலுமஒககும அபபொழுது ஸவாமியினுடைய சரிததிர ஸஙகிரஹமான ஆசாாயசமபுவில ந்யவஸத அதிஸஙகம பணீநதிரபுராயாம நிகமகீரீட விசார நீதகால. எனனபபட்டது அனுஸநதேயமாகும.

முன்னுள புணராத பரமதபபோரூரித்தோமே — முன்னுள் கீழே நிருபிதத படியே ஸூத்ரகாரா ஸ்ரீமந்நாத ஸ்ரீமதயாமுன ஸ்ரீமத ராமா நுஜமுநிகள பரமத நிரஸனம செயதிருநத போதிலும அவாகளைப பினபறறியே இநத கிரநதம அருளிசசெயயப படடிருநதபோதிலும அவாகள இநத கிரநததததில அருளிச செயயபபடடிருககிற படியே பர மதபபோர பூரிததாாகளலலா. அவாகள கிரநததததிலே மட்டும இநத நிரஸனததைச செயதாாகள ஸவாமியும முதலாவிருததி ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளி அதவைதிகளை வாதத்தில ஜயிததாா மறற மதஸதாகள அஙகு நிரஸிக்கபபடவிலலை ஸ்ரீரஙகததில சிலகாலம வாசஞசெயது எமபெருமானுலும பிராடடியாலும போறறபபடடு ஸமபிரதாய பிரவச னம செயதருளி மறுபடியும முநதை மறைமொயயவழி மொழி நீ எனறு அருளதநத முகுநதனும வைராகய சிரோமணியான ஸவாமி தம்மையும தமமுடைய அதயாசாயமான பரதயஙக பூாண ஸுஷு மாவினலே மோஹிபபிதது தனனைப பாததாவாகச காமுறுமபடி செயதருளியவனும அடியவாககு மெயயனுமான தேவநாதனை ஸேவிப பதறகாக மீணடும அயிநதை எழுநதருளி அஙகே கீழகூறியபடியே வேதாநதவிசாரததைச செயது கொணடும ஸ்ரீஅசயுதசதகம ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸதோத்ரம, மஹாவீர வைபவம, கருடதணடகம, கருடபஞசா சத முதலிய கரநதஙகளை அருளிசசெயதும தமகாலததை கழிததுக கொணடிருநதாா அபபொழுது முனபு திருவரஙகததில தோறற அத வைதிகள நாம ஒருவராயசசெனறு அவரிடம தோறறோம மறற மதஸ தாகளையும கூடடிககொணடு பலராயசசெனருல எலலோரையும அவாநிரஸிகக முடியாது நாம அவரை ஜயிதது விடலாம எனறு மனோரதிததுக் கொணடு பரமதஸதாகள எலலோரையும கூடடிக கொண்டு அயிநதையை அடைநது ஸவாமியை வாதததிறகு அழைத தாாகள. அபபொழுதும ஸவாமி சறறும தயஙகாமலும, பினவாஙகாம லும அவாகளை நிரஸிக்க முனவநது அவாகளை நீஙகள ஒவவொருவராக வநது உஙகள மதககொளகைகளை உஙகளிஷடபபடி சொலலுஙகள அவறறைநாம் பரமாண உபபததிகளுடனும ஸூத்ரகாராரின அபிப ராயததிறகு அநுகுணமாகவும நிராகரிபபோம எனறு ஏறபாடுசெயது கொணடு அவாகள எல்லோா மதஙகளிலுமுளள வேத விரோதம முதலான பொதுவான தோஷஙகளை ஒரு அதிகாரததில எடுத துககாட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள சொலலும ஆக்ஷேபஙகளைக கணடிதது முதலில கூறபபடட ஸமுதாய தோஷததை நிலை நிறுததி மேலே கிரமமாக அநதந்த மதஸதாகளுடன வாதஞசெயது அவாகளை நிரஸிததருளினாாயிறறு இநதகரமம இந்த கரநதததில

ஸங்கிரஹிககப பட்டிருககிறது இபபடியே ஸ்ரீ ஸங்கலப சூரியோதயததிலும பரதிவாதிகளை ஒவவொருவராக வநது வாதிககுமபடி சேனுபதியை ராஜா உததரவிடடதாக அருளிச செயயப படடிருககிறது ஸூததரகாரருடைய அபிபராயமாக எமபெருமானுரால நிரூபிககபபடட அநதநத மதநிரஸன பிரகரணத தில கூறபபடட அமசஙகளையும ஆதாரமாகக கொணடு அவா கணடரவேண கூருமல திருவுளளததில வைததிருநத ஆதத விசேஷஙகளையும இதில ஸவாமி நிரூபிததிருபபதினுல "முனனுள புணராத பரமதபபோா புரிநதோமே' எனருா உதாரணமாக யோக பரத யுகததி அதிகரணததில எமபெருமானுரால சொலலபபடட பிரமமா வுக்கு குறைவான க்ஷேததிரிபாவம, பரமாதி ஸமபவம முதலிய காரணஙகளை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகததில எடுததுககாடடி அதறகுமேல அவன ஸரஸவதீ வலலபன ஆயினும பகவானுடைய திருவுநதி தாமரைபபூவில அவதரிததவனுய இருநதபோதிலும வேதஙகளை ஸதா உசசரிததுககொணடிருநதபோதிலும வேதததிறகு புறமபாகச சொனனுல கீழிலபோல யோகமதததிறகும சொலலு வோம எனறு கூறியுளளாா இப பரமதபஙகததில நாவிற பிரிவின்றி நாமஙகை வாழினும, தநதையுநதிப பூவில பிறககினும எனறு அருளிச செயயபபடடதே அதறகு ஆதாரமாகக கொளளபபட்டது

பூாவவா நிாவஹாம எனறு ஸஙகிரஹமாக கூறினுா இநத அமசம இக கிரநதததில நானமறையில பாவிததததனறி உரைபபது பாறும பதாததிரளே' எனறு கூறபபடடது இபபடி மேலே பல உதா ரணஙகளை எடுததுக காடடி ஒரு தனிப புஸதகமாக வெளியிடப படுகிறது

'பூரிததோம' எனறதறகு பூாணம செயதோம எனறு பொருள ஆதலினுல முனனுள நம பூாவாசாாயாகளினுல துவககபபடட பரமத பஙகமானது சரோதவய சேஷமிலலாமல பரமாண உபபததி பூாவக மாக மிகவும விரிவாக இதறகு மேல ஒருவரும புதுகோடிகள சொலல முடியாதபடி மதஙகளை நிரஸிதது அவாகளது திருவுளளக்கருததை நிறைவேறறினேம எனறதாயிறறு

இபபடி இபபாடடிறகு ஆததம் கூறுவதுதான உசிதம எனறு ஸ்ரீ தேசிக பிததா எனறு அவருடைய தேசிக பகதியை புகழ்ந்து பலர் சொலலுமபடி நினற திருவஹீநதிரபுரம மஹாமஹோபாததியாய சேட்டலூா ஸவாமி ஓா உருவில் நிாவஹிககுமபடி இருநதது ஆகை

யால இதுதான தேசிக பகதாகளுககு உகநததாயிருககும எனபதில் ஸநதேஹமிலலை.

இபபடி கீழே நிரூபிததது ததவாாததமாக இருகக பிற பட்ட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அாத்தஙகளைக கூறியும இபபாட்டுககு கீழ நிரூபிககபபட்ட அாததஙகளில சில குறைகள இருபபதாக பிரமிதது அவறறிறகு ஒருவித சமாதானமும கூருமல விட்டுவிட்டிருககிறபடியினுல அவை ஸாமானயாகளான தேசிக பகதாகளின மனதைககலககுமபடி யாய இருககிறது. ஆகையினுல இவவிஷயததில கூறபபட்டிருக கும அமசஙகளை அவாகளின வாாததைகளைக கொண்டே எடுத துககாட்டி அவைகள அவிசாரிதரமணீயஙகளேயனறி விமா சனததை பொறுககாது எனறு நிரூபிகக வேண்டிய கடமை ஏறபட்டு விட்டது.

இதில முறபட கொஙகுமண்டல சதகததில 71 ஆம் பாட் டில காஞசியில இருந்துவநத வேதாநத தேசிகன ஸதயாகால (சததிய மஙகல)ததில பரமதபஙகம எனனும கரந்ததததை அரு ளிச செயததாக கூறபபட்டு இருககிறது. இநத க்ரநதம செயத வா ஒரு ஜைனர் ஆகையினுல விஷயஙகளை நனருக தெரிநது கொளளாமல தவருக எழுதி இருககிருா எனறு ஏற்படுகிறது ஏனெனில இதிலிருநது இவா இநத கரநதததைப பாாததாக ஏறபடவிலலை. பாாததிருநதால அதில முதல ஸலோகததில 'அஹீநதிர நகரே' எனறும இபபாட்டில 'பொனனயிநதை நகரில' எனறும் அருளிச செயதிருபபதை உபேக்ஷிததிருகக முடியாது. இக கிரநதததை சிஷயாகளுககு ஸவாமி தேசிகன அஙகு ஸதய மஙகலததில கொஞச காலம எழுநதருளியிருந தபோது காலக்ஷேபம சாதிததிருககலாம அதைக கொண்டு இது அநத ஊரில செயயபபட்டது எனறு சொலலி இருகக வேண்டும அதைக காண பரமபரையாகக் கேட்ட இவா இபபடிச சொலலியிருகக வேண்டும. ஆகையினுல.

அப்படியே ஸவாமி ஸதயமஙகலம எழுநதருளியது காஞசீபுரத திலிருநது அலல ஸ்ரீரஙகத்தில துலுககாகளினுல உணடான கலாபததினுல அரஙகததை விட்டுசசெனற ஸவாமி சததியா காலம சென்று அஙகு ஸவலபகாலம எழுநதருளியிருந்து அரங கததிலிருநது தபபிவநத தமமுடைய சிஷயர்களை சோததுக கொணடு திருநாராயணபுரம சென்று அஙகேயே சிரகாலம் எழுநதருளி இருநது ஸமபரதாய பரவசனம செயது வநதார் என்றும கலாபம நிவிருததியாகி ஸ்ரீரஙகததில திருபரதிஷ்டை செயதபோது ஸவாமி அஙகு எழுநதருளினா என்றும பரமாணங் கள கூறுகின்றன

இவ்விஷயததில தேசிக ப்ரபநத உரையிட்டவர் எழுதி யிருப்பது—

இபபாசுரததின பிறபகுதிககுப பொருள கொளவதில் சில இடாகள உள. கொஙகு என்னுஞ சொல பககம என்ற பொருளைத தருவதாகக தமிழ நிகணடுகளிலோ இலககிய நூல களிலோ, காணபபடவிலலை. மேலும 'வானி' என்னுஞ சொல பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயன்றிப 'பெருகுகிற' எனனும பொருளைத தருமா வெனபா தமிழா 'வணணிகை' என்னுஞ சொல 'வாணிககததகுந்த' என்ற பொருளைக கொடுபபதும ஆராய வேணடியதாகும இஙஙனம இடாகள உளவாதலின பிறபகுதிககுப பினவருமாறு பொருள கொளளுதல சிறககு மெனபா பலா—

என்று இநத ஆக்ஷேபஙகளை எழுபபிய இநத ஆசாரியரின கருததது என்னவென்று புலபபடவிலலை. இநத ஆக்ஷேபஙகள் சரி யென்று கருதுகிருரா அலலது உசிதமலல என்று கருதுகிருரா? இதன இறுதியில புதியதாக ஒரு அாததம் எழுதியிருபபதினுல கீழ தமமால எழுபபபபடட சந்தேஹஙகள அவவளவு சரியிலலை. அவைகளிலும குறைகள இருககின்றன என்று கருதியிருககிருா அபபடியிருகக இநத ஆக்ஷேபஙகளை ஏன எழுபபினுா எனபது

புலப்படவில்லை இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேசிக பக்தர்கள் கலங்கா மல் இருப்பதற்காக அந்த ஆக்ஷேபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து அவற்றில் ஒன்றுகூட விமர்சனத்தைப் பொறுக்காது என்று மேலே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

'கொங்கு' என்னும் பதம் பக்கம் என்னும் பொருளைத் தருவ தாக தமிழ் நிகண்டுகளில் காணப்படவில்லை என்று கூறியிருப் பதை விசாரிப்போம். தேசிக ப்ரபந்த பாட்டுகளுக்கு வ்யாக்யா னம் எழுத முன்வந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிக்கு தமிழில் நல்ல ஜ்ஞானம் இல்லை என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது அவர் காலத்தில் அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் தமிழில் முன் பழக்கத்திலிருந்த பல பதங்கள் மாற் றப் பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக 'ஆகலின்' என்னும் பதம் இப்போது ஆதலின் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது அப்படி யே 'என்னப்பட்டதிறே' 'என்றிறே' இதயாதி ப்ரயோகங்கள் இப் பொழுது காணப்படவில்லை ஆகையினால் இக்காலத்திய நிகண்டுகளில் இல்லையென்பதினால் அப்பதங்கள் ஸாதுக்கள் அல்ல என்ன முடியாது அன்றிக்கே வடகொங்கில் என்பதற்கு பதி லாக 'வடகங்கில்' என்று பாடம் இருந்திருக்கலாம் 'கங்கு' என் ருல் கரை கீழ் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே வேறு ஆதாரங்க ளும் உண்டு 'வானி' என்னும் பதம் ப்ரவஹிக்கிற என்கிற அர்த் தத்தைக் கூறாது என்கிற ஆக்ஷேபமும் உசிதமல்ல வாஹினி என்னும் ஸம்ஸ்க்ருத பதம் ப்ரவஹிக்கிற என்கிற அர்த்தத்தைக் கூறுகிறது என்பதை ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது ஸம்ஸ்க்ரு தத்திலுள்ள பல பதங்கள்—'வேதம், ஏகம், அவதாரம், பகவன்' முதலிய பதங்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன பிற்பட்ட நிகண்டு காரர்கள் அப்பதங்களை நீக்கிவிட முயலுகிறார்கள் 'கைத்து' என்னும் பதம் தமிழ் அகராதிகளில் காணப்படவில்லை ஆகையி னால் தமிழ் அகராதி சரியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை என்று ஏற்படுகிறது ஆகையினால் அதை பூர்ணப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்க முடியாது சந்தமிகு தமிழ் மறையும் தேசிக ப்ரபந் தமும் தமிழ் இலக்கிய க்ரந்தங்கள் ஆகையினால் அவற்றில் ப்ர

யோகிககபபடடிருக்கும பதஙகளே அஙகீகரிகக வேணடுமே யனறி நிகணடுவில இலலே எனற காரணததினுல அவறறைத் தளள முடியாது கீழ கூறிய இரணடு கரநதஙகளுமம காலக்ஷேப கரநதஙகளாக வைககபபடடிருநதமையால அவறறை கேவலம தமிழாகள பரிசயம செயய அவகாசம ஏறபடவிலலே.

‘ யாமே ஒரு நீதியை வகுககவுமாம ’

எனறு ஸவாமி தேசிகன அருளிச செயதிருககும நயாயத தைப பினபறறி நாமே ஒருதமிழ நிகணடுவகுபபதே ருஜுவான மாாககமாகும ‘வானி எனனுஞசொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொலலும எனறு தமிழா கூறுவதில் நமககு ஒருவித ஆக்ஷேபமுமஇலலே ஆனுல அபபதம ‘பெருகும’ எனற அாததததைச சொலலாது எனறு ஒரு தமிழனும சொலல முடியாது. அபபடி வநதால அவன தமிழ மொழியை அறிநதவன அலல எனறு சொலல வேணடி வரும். ஸவாமி தாமும ‘ஸதேம’ முதலிய சில வட சொறகள ஸூஷடு, அதாவது வயாகரணததை அனுசரிததுது, அலல எனகிற ஆக்ஷேபத திறகு தாம ‘அவாகளே சாப்திகாகளாகக கருதவிலலே’ எனறு அருளிசசெயதிருபபது இஙகு கைககொளளபபடுகிறது மேலும எநதத தமிழன இபபடி ஆக்ஷேபிததிருககிருன எனபது இநத உரையிலிருநது ஏறபடவிலலே தமிழா எனனும பதம ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனேயோதான் ப்ரதானமாகக குறிககும. ஆழவாா தாமே ‘பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய மொழிசிறநத இலககிய க்ரநத மாகையினுல தமிழரால அது பரவபபடடு நிறகிறது என்று அருளிச செயது இருககிருா. அபபடியே ஸவாமியும் ‘சநதமிகு தமிழ மறையோன’ எனறு தமமை தரமிட சாகாதயாயீ எனறு நிரூபிததுககொணடு இருககிருா. ஸமஸகருத பாஷையில வேதாநதாசாாயராயும கவிதாாககிக ஸிமஹமாயும விளஙகினுபபோலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின ஞானம அநயாதருசமானது. ஆகையினுல்

ஸவாமியின பதபரயோகஙகளுககு பரகாஞனு குணமாக ஆாத தஙகளை நிகணடுகளில சோதததுககொளள வேணடும

வாஹினி (பெருகுகிற) எனனும ஸமஸக்ருதபதம இஙகு குறுகி வானி எனறு அதே அாததததைச சொலலுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸவாமியிஞல வயாகயானம் செயயபபடடிருக கிறது. ஆகையிஞல அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வணணிகை எனனும பதம வருணிககத தநத எனற பொருளைக கொடுப்பதும ஆராயவேணடியதாகும எனறு எழுதி இருபபதும உசிதமலல. தமிழ நிகணடுவில வணணிகன—எழுது பவன வணணிகை வாணிககை— எனறு கூறபபடடிருக கிறது. ஆகையிஞல் அபபதததிறகு பிராசீன வியாககியானத தில கூறபபடட அாததததிறகு ஆக்ஷேபம ஒருவராலும சொலல முடியாது சென்னை ஸர்வ கலா சாலையாரால பதிபபிககபபடட தமிழ நிகணடு பதிபபாளரும இவவுரையாசிரியரும இப்பாட டில பொனனயிநதை நகரில எனறு ஸபஷடமாக இககிரநதம திருவயிநதிரபுரததில அருளிசசெயயபபடடது எனறு நிரூபிததி ருபபதுடன முரணபடுமபடி வடகொஙகு எனபதறகு 'கொஙகு தேசததில' எனறு அாததம கொணடது தவறே அனறி வகுளா பரணம ஸவாமி அருளிசசெயத 'வடககுபபக்கததில' எனறு அாததம கூறியிருபபது தவறு அலல அது பரமாணததை அனு சரிததே இருக்கிறது எனபது ஸபஷடமாக நிரூபிககப்படட தாகிறது. சென்னை ஸாவகலாசாலையினரால பதிப்பிககப்படட தமிழ அகராதியில பலதவறுகள இருககிறபடியிஞல அதை பர மாணமாகக கொணடு மறறவா பேரில் குறை சொலலுவதை பராமாணிகாகள அஙகீகரிகக மாடடாாகள கீழே எடுததுககாட டியபடி 'கைதது, வணணிகா, வணணிகை, கொஙகு' முதலிய பதஙகள அதில காணபபடவிலலை. இதைப பறறி ஸாவகலாசாலையாருடன கடிதப போககுவரதது நடைபெறறுக கொணடிருககிறது. கூடிய சீககிரததில பிழைததிருததம வெளியிடபபடும எனறு எதிா பாாககபபடுகிறது.

மேலும பரமத பஙகம திருவயிநதிரபுததிலேயே ஆரமபிக கபபடடிருநதும் நடுவில கலாபம முதலிய இடையூறுகளால பூாததி செயயப பெருமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொஙகு நாட்டில எழுநதருளி இருகக நேரிடடு அபபொழுது பூர்ததி செய்யபபடடிருககும எனறும சிலா கருதது உரைபபா எனறதும அநுப பநம கலாப உபததிரவம திருவரஙகததில ஏறபடடதேயனறி திருவயிந்திரபுரததில ஏறபடடது எனபதறகு ஈஷததும பிரமாணம கிடையாது அபபடிககூறும இவா யாா? எஙகு அவவாறு கூறியிருககிருாகள எனபதும விளக்கப படவிலலை. வைபவப பிரகாசிகாதி கரநதஙகளில பரமதபஙகம திருவயிநதிர புரததில அருளிச செயயபபடடது எனறே கூறப்படடிருககிறது ஆகையினுல பிராமணமிலலாத ஒரு அாததததைக கூற முனவநதது யுகதமாகாது

இவவுரையாசிரியா தாமே சததிய மஙகலததில இநத கரநதம அருளிச செயயபபடடது எனறு ஏறபடவிலலை எனபதை ஒபபுக கொணடிருககிருா. கொஙகு எனனும பதம பாாசவததைச சொலலாது எனறு கொணட இவா பரசரணததுககு அநுகுணமாக கஙகு எனறு பாடபேதம கூறியிருககவேணடுமேயனறி ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிககு விரோதமாக கொஙகு தேசததில பவானி ஆற்றங்கரையில அருளிச செயயபபடடது எனகிற அாததததை அபயுகமம செயதிருபபது பெரிய தவருகும

நனனடஙகணடு மகிழநது வாழுமபோது எனகிற இடததில நனனடஙகணடு எனறது எமபெருமான தன பகதாகளை அனுகரஹிப்பதறகாக திருவீதியை அலஙகரிககுமபோது கருட நதியை கடாக்ஷிததுக கொணடு பிறகு திருவீதி செலலும கரமம அனுஸநதிககபபடடதாயிறறு. பகவான கிழககு முகமாய இததிவய தேசததில ஸேவை ஸாதிககிறபடியினுல ஸநநதிககு மேறகு பககததில பரவஹிககும நதியைக கணடு மகிழ முடியாதல்லவா? எமபெருமானுடைய தாஹசாநதிககெனறு பெரிய திருவடியால கொணடு வரபபட்ட இநத கருட நதியானது கீழ கூறிய காலஙகளில பகவானுடைய திவய கடாக்ஷததை பெறற ஸமயஙகளில தன பரவாஹததினுல நன நடனம செயது காட்டிறறு எனறபடி, இஙகு பொன

அயிநதை நகரில் என்னும பதத்தை வடகொஙகில இதயாதிககு விசேஷணமாககி இபபாடடுககு வயாகயானமிடட வகுளா பரண ஸவாமி நிருபிததிருககிரா

இநத யோஜனைககு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறககூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினால உசிதமாயிறறு. பதக கரமததிலே அந்வயிததால இநத திருவயிநதிர புரததில பரமதபபோா பூரிததோம எனறபடியாகும.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால எழுபபபபடட சந தேஹஙகளை நிலை நிறுதத முடியாது எனறு மேலே தாமே எழு தியுளளாா அபபடி இருகக இநத ஆக்ஷேபஙகள எதற்காக எழுபபபபடடன எனறு புரியவிலலை.

இவ்வாக்ஷேபங்களை யெல்லாம ஒருவாறு நிவாததி செயது விடலாம எனறு ஒரு புதுஆாததம கலபிதது இருககிரா அதில இவா கீழே கொஙகு எனபது 'பாாச வததை எனனும அாததத தைச சொலலாது எனசிற ஆக்ஷேபததைத தாமேமீறி வட கொஙகு எனபதறகு வடககுப பககம எனறு அாததம் சொலலி யிருக்கிரா. கிருஷ்ணவதார சேஷ்டிதஙகளை அடியவாககு மெய யன இவாககுக காடடியருளினா எனகிற அாததததில ஒரு ஆக்ஷேபணையிலலையே ஆகிலும் எநத சநதாபபததில எதறகாக அவா கிருஷ்ணவதார சேஷ்டிதஙகளை அயிநதை யில செயது காடடினா எனபதை நிருபிககவிலலை அதுவும வானியாற்றின நனனடஙகணடு எனறிருபபதுடன சேராது ஏனெனறால இவாகூறும உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனஙகள அபிப ராயததில கொள்ளப படடிருககினறன. மூலப பாடடிலோ 'ஆறறின் நனனடம் கணடு' எனறிருககிறபடியினால. இபபடி பிரகரணததிறகு அநுகுணமான அாததஙகளை எடுத்துக காட டாமல புதிதாகசசில அாததஙகளை கலபிதது இக்காலததிய பணடிதாகள நிரூபிககிறாாகள. இதுவும உசிதமலல உதாரண மாக ஸவாமி 'தோராத தனிவீரன' எனறும 'தோரா விசய னுககு' எனறும அருளிச செயதிருபபது உசிதமலல எனறு கொண்டு 'தோலாத' எனறு இருககவேணடும எனறு கூறி

யிருககிறாாகள. 'ரலயோரபேத:' எனகிற நியாயததினுல தோலாத எனகிற அாததததை 'தோராத' எனனும் பதம சொலலும எனறு உணாநது நிகணடுவில தோரா, எனனும பதம 'தோலா' எனனும பதததின அாதததைச சொலலும எனறு சோததுக கொளள வேணடு மேயனறி பாடத தை மாறற முனவருவது பணடித கிருதய மலல.

இபபடியே நவமணி மாலையில ஸவாமி தேசிகன

"பணிய இசைவில திசை முகனதன முடிகள பதது அறுததனே"

எனறு அனுஸநதிதது இருபபதிலுளள ஸவாரஸயமான அாததங்களை அறிநது கொள்ளாமல திசைமுகன் எனனும் பாடம தவறு, தச முகன எனறே இருககவேணடும எனறு திருததிவிடடாாகள இபபடி திருததினுல ஒரே வரியில ஒரே பதமே இரணடு முறை பரயோகிக கபபட்டிருககிறது எனகிற தோஷம வரும திசைமுகன எனகிறபதம ராவணனைக குறிககுமா குறிககாதா எனபதே இஙகு விசாரிககபபட வேணடிய விஷயம

"திசைகள பதது ஆய"

எனறிறே பாலேய தமிழா பாவும திருவாயமொழியில கூறப்பட்டிருக கிறது இதைப பினபறறி ஸவாமி தேசிகனும

'दिशासु दशासु' எனறு

பரயோகிதது இருககிறாா நானகு திசைகள்தான் ப்ரயோக பராசுர்யததில காணபபடுகிறது எனபதைக கொணடு திசை கள பதது எனபது தவறு எனறு சொலலமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினுல தசரதன எனகிறவிடததில 'தச' எனபது திக்குகளுககு உபலக்ஷணம இஙகு ஸவாமி 'திசை' (திககு) எனறு கூறி இததால பதது உபலக்ஷிககபபடுகிறது எனறு திருவுளளமபறறி இருககிறாா ஆகையினுல திசைமுகன எனனும பதம இராவணனைக குறிககும எனறு கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன எனனும பதததை இஙகு பரயோ

கிததிருபபதறகு இரணடு பரயோஜனம் உணடு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன என்று ப்ராஸ அனுபராஸம கூறபபடடது. இரணடாவதுதான பரதான பரயோஜனம் அதா வது ராவணனுடைய பதது முகஙகளும பததுத திககுகளையும பாாததுககொணடிருநதன எனகிற விசேஷாாததததை இப்படி வெளியிடடு அருளினா. ஆகையினல இபபொழுது நாடகாதிக ளில காடடபபடுகிற ராவணனுடைய பதது முகஙகளும ஒரே திசையை பாாககும்படி காடடிககொண்டு வருவது உசிதமிலலை என்று ஏறபடுகிறது. இஙகு திசை முகன எனனும பதம பரயோ கிககப பட்டிருப்பதினல, தரிமுக, சதுாமுக, ஷணமுகாகளுககு, மூனறு, நானகு, ஆறுதிககுகளையும நோககிக கொணடே முகங கள இருககினறன ஒரே திககை நோககி இலலை. இதுவே ராவ ணனின விஷயததிலும என்று ஸவாமி வெளியிட்டாராயிறறு

இதறகு முனபு பரயோகம இலலாமையினல திசை முகன் எனகிற பதம ராவணனைக குறிககாது என்று ஒரு ஆக்ஷே பம சொலலபபடுகிறது பரயோகம என்றல எது எனபதைத தெரிந்து கொளளாமல இந்த ஆக்ஷேபம எழுபபபபடுகிறது வாலமீகி உபயோகிததிருககும பதஙகளுககு முறபடட பரயோ கம எது? ஸரஸவதியின கடாக்ஷததால பெறற பெருமையினல் வாலமீகிககு ஆதி கவி என்று பெயா உணடா யிறறு. அவரைப போய ஸ்வாமியுடன எபபடிச சீர்தூககிப பாாகக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹத தினல பெறற ஜ்ஞானததையுடையவராகையினல இவருடைய பரயோகஙகளுககு முனபு பரயோகம எபபடி இருகக முடியும? சில விசேஷ பதஙகளை ஸவாமி பரயோகிததிருககிருா அதைப போல திசைமுகன எனனும பதமும ஸ்வாமியினல புதிதாகக கூறபபடடிருநதாலும் அது ஸூஷ்டுவான பதமே அதை ஆக்ஷே பிததல முறறிலும் தவறு நமமுடைய ஸவலப ஜ்ஞானததைக கொணடு ஸாவ ஜ்ஞான ஸவாமியின பரயோகததை ஆக்ஷே பிபபதைவிட பெரிய அபசாரம ஒனறும இருகக முடியாது

*திகிரிமழுவுயா குநதநதண்டஙகுசமபொறி
சிதறு சதமுக வஙகி வாளவேலமாநதது்ம*
தெளி பணில சிலேகண்ணி சீரஙக செவவிடி
செழிய கதை முசலம திரிசூலம திகழநதது்ம*
அகில வுலகுகள கணடையாய ஓரலஙகலில
அடைய அடைவில இலஙக வாசினறி நினறதும*
அடியும அருகணையுமரவாமெனன நினறு அடி
யடையும அடியரை யனபினுலஞச லெனபதும*
மகிழும அமரா கணஙகள் வானஙகவாநதிட
மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம துறநததும*
வளரணிகள மணிமினன வானந்திகொணடிட
மறைமுறை முறைவணஙக மாறினறிவெனறதும*
சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெணடிசைத்
திணிமருள செகவுகநது சேமஙகள செயதது்ம*
திகழ அரவணையரங்கா தேசெனன மனனிய
திரிசுதரிசனா செயய ஈரெணபுயஙகளே... 54

---

*[ப-ரை] திகழ - விளஙகுகிற, அரவணை — ஆதிசேஷனுகிய படுககைகையுடைய, அரஙகா - ஸ்ரீ ரஙகநாதனுடைய, தேசு எனன - தேஜஸ்ஸு் எனறு சொலலுமபடியாக, மனனிய - பொருநதிய, திரி சுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனுழவாருடைய, செயய - சிவநதவைகளான, அனறிகழே - ருஜு்ககளான, ஈாஎண - பதினுறுகளான, புயஙகளே - புஜஙகளே, திகிரி - சககரம, மழு - பரசு, உயா - உயாநததான, குநதம - குநதம, தணடு - தணடம, அஙகுசம - அஙகுசம, பொறி - பொறிகள, சிதறு - வெளிககிளமபுகிற, சதமுகம-நூறு முகமுடைய, அஙகி - அகநி, வாள - கததி, வேல - வேலாயுதம, அமாநதும - இவைகளை அமருமபடி தரிததது்ம, தெளி - நிாமலமான, பணில , சஙகம, சிலே - தநுஸஸு், கணணி - பாசம, சீா அஙகம - கலபபை செவவிடி - சிவநத இடி, செழிய - பிரகாசிககிற, கதை - கதை, முசலம - முஸலம, திரிசூலம - திரிசூலம, திகழநதது்ம — பிரகாசித ததும, அகில - எலலா, உலகுகள - லோகங்களும, ஓா அலங கலில - ஒரு மாலையில, கணடையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு வதும, அடைவில - வரிசையாக, இலங்க - விளஙகுமபடி, ஆசு இனறி - குறறமிலலாமல, நினறதும - நினற இடமும, அடியும - திரு

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும்-தலையணையாக வும், ஆம - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன போல அதாவது ஆதிசேஷனைபபோல கைங்காயததில ஈடுபட்டவா என்னும படி, அடி அடையும - திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்த, அடியவா - தாஸ பூதாகளை, அன்பினால - பரீதியால, அஞசல என்பதும - பயபபடாதே என்று அபயம கொடுப்பதும, மகிழ் - மகிழகிற, அமரா கணஙகள தேவாகளின கூட்டஙகள, வானம் - சுவாககததை, கவாநதிட - அடைவதறகாக, மலியும - கூட்டமாக நிறகும, அஸுரா - அஸுரா களாலே, கொணாநத - உணடாககின, மாயம துறநததும - மாயைச செயகைகளைப போககினதும, வளா - வளாந்து கொணடிருககிற அதாவது நிறைநதிருககிற, அணி - திருவாபரணஙகளுடைய, மணி மினன - இரததினஙகள பிரகாசிகக, (அததால) வான - ஆகாச மானது, அந்தி - ஸநதியா காலததை, கொணடிட - (அதாவது சநதியா காலமபோல ஜவலிகக), மறை - வேதஙகள, முறை முறை வணஙக - முறை முறையாக ஸேவிகக, மாறினறி மெனறதும - திருமபாதபடி, (இவாகள) உமிழ - உமிழகிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேசு - தேஜஸஸுககளை, உநத - வீசுகிற, திணி - தருடமான, மருள - அஞஞானம, செக - நசிககுமபடி, உகநது - பரீதியுடன, சேமஙகள - க்ஷேமஙகளை, செயததும - பண்ணினதும, இநத கரியா பதஙகளுககு ஈரெண புயஙகளே என்பதுடன அநவயம அதாவது இநதக காரயஙகளைச செயதது பதினறு ஆயுதஙகளை தரிததிருககிற திருககைகள என்றபடி

இபபிரபநதததின ஆரமபததில 'எணடள அமபுயததுள' என ருரமபிககும பாட்டில ஸ்ரீ சுதாசனுழவான எட்டு ஆயுதஙகளைத தரித துக கொணடிருககிறுா என்று கூறபபட்டது இபபாட்டில அவரே பதினறு ஆயுதஙகள தரிதது ஸேவை ஸாதிககிறுா என்று அவருககு இரணடு ரூபம உணடென்று அருளிச் செயயபபடடதாயிறறு பக வான தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிபபது சககராயுதததினலல லவா? அதைபபோல அவன குருவரராய அவதரிதத காலததில அச சுதாசனுழவானைக கொணடே வாதததிறகு வநத பிரதிவாதிகளை நிரஸிததாராயிறறு

இஙகு திகிரி என்று ஆரமபிககும பாட்டில கூறபபட்ட பதினறு ஆயுதஙகளையும ஷோடசாயுத ஸதோததிரம என்னும ஸதோததிரததில ஒவவொரு ஆயுதததிறகும ஒரு ஸலோகமாக ஸதோததிரம செயதிருககிறுா ஷோடசாயுத ஸதோததிரததில அனு ஸநதிககபபட்டிருககும பதினறு ஆயுதஙகள சககரம, மழு, குநதம'

इति यतिवर संप्रदायविद्भ्यः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभङ्गुरं व्यधत्त ॥

இதி யதிவர ஸமபரதாய விதபய:
சருதம அவதாராய விமருசய வேஙகடேச ।
பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம
பரமதபஙகம அபஙகுரம வயததத ॥

தண்டம, அஙகுசம, அகனி, வாள், வேல, பாஞசஜனயம, சாரஙகம், பாசம, கலபபை. வஜரம, கதை, உலககை, திரிசூலம எனபவை இவைகளே இபபாட்டிலும அதே கரமததில கூறபபட்டிருககினறன.

இப பரபநததததில சாரீரகாரதத கரமததைப பினபறறி காரணதவம், அபாதயதவம, உபாயதவம, உபேயதா எனகிற நாலு அரததஙகள அருளிச செயயபபடடதாகும. அதாவது நாலதிகாரங கொணட முதல பாகததில பகவானுடைய காரணதவம நிருபிககபபடடது. அதை ஒருவராலும மறுக்கமுடியாது எனபதை மேல 17 அதிகாரஙகளில அதை அபலாபம செயயும பரமதஸதரகளை நிரஸிததாராயிறறு. மேல இருபததிரணடாவது அதிகாரததில அவனுடைய உபாயதவமும, இருபதது மூனறாவது அதிகாரததில அவனே உபேயம எனறும அதாவது அவனே அடையுமபயன எனறும நிருபிககபபடடது 24-வது அதிகாரததில கரநத நிகமனம செயயப படடிருககிறது

* [ப-ரை] இதி - இபபடி, யதிவர ஸமபரதாய விதபய - யதிகளில சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸமபரதாயததை தெரிநதவாகளிடம இருநது, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில நன்றுகதரிததுக கொணடு, விம்ருசய- நனருக விசாரிதது, வேங கடேச - ஸ்ரீவேஙகடேசன எனனும திருநாமம உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம-ததவ ஜஞானம நிரமபிய மஹானகளின பரிஷததுககு அஙகீகரிககத்தககதான ஏதம- இநத, பரமதபங்கம எனனும க்ரநததததை அபஙகுரம ஒருவாரலும சலிபபிகக வொணணுதபடி, வயததத- அருளிச் செயதார,

இநத சலோகததில இபபடி தமமால இநத கரநததில அருளிச செயயபபடடது எலலாம எம பெருமானுருடைய ஸமபரதாயததை

முற்றிலும் பின்பற்றியிருக்குமென்று இந்த க்ரந்தத்தின் உபாதேயத்வத்தை வெளியிடுகிறார் ஸம்ப்ரதாயவித்பய என்கிற பஹு வசனத்தினால ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் தமக்குப்பிறகு இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவசனம் செய்வதற்காக நியமித்த

ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம் ஸ்ரீ பகவத் விஷயம் ஆகிய உபய வேதாந்த ஸிம்ஹாஸனாதிபதி	ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம் ஸிம்ஹாஸனாதிபதி	ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யம் ரஹஸ்யம் ஸிம்ஹாஸனாதிபதி
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்	நடாதூர் ஆழ்வான் பரம்பரையாக	கிடாம்பி ஆச்சான்
|	நடாதூர் அம்மாள்	கிடாம்பி ராமானுஜர்
எங்களாழ்வான் (விஷ்ணு சித்தர்)		|
|		கிடாம்பி ரங்கராஜர்
நடாதூர் அம்மாள்		

கிடாம்பி ராமானுசப் பிள்ளான் என்னப்பட்ட பரம்பரையாக கிடைத்த அர்த்தங்களை உபதேசிக்கப் பெற்ற என்றபடி

இங்கு,

"ஸ்ரீமத்ப்யாம் ஸ்யாத்ஸாவித்யநுபதி வரதாசார்ய ராமானுஜாப்யாம் ஸம்யக் த்ருஷ்டேன"

"யதீஶ்வர மஹாநஸ ஸம்ப்ரதாயம்"

"வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாய ஸூத்ரம்"

*यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयाना सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमत दुर्मद ज्वलित चेतसा वादिना
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥

யதீமூவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாமூயாநாம ஸதாம்
வஹாமி சரணுமபுஜம பரணதிசாலிநா மௌளிநா।
ததந்யமத துாமத ஜவலித சேதஸாம வாதிநாம
மூிரஸஸு நிஹிதம மயா பதமதக்ஷிணம லக்ஷயதாம ॥

" இததம ஸதஸமப்ரதாயகரம
ஸமதிகதாசேஷ வாஞாஹவேத
மூரததாமூததாமூயாநாம "

" கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஸ்வரவசஸ தீாததைரவாகாஹயத"

" யதி பதி ஹருதயாரூட......
வாதி ஹமஸாமபு வாஹை: "

எனறு ஸவாமி தமமாலேயே அருளிசசெயயபபடடிருபபது அனுஸந்தேயஙகளாகும இபபடி இநதகரநதம எமபெருமானாருடைய ஸம்ப்ரதாயாாத தஙகளை நனகு அறிந்த ஆசாாயாகளினல உபதேசிககப் படட அாததஙகளின ஸஙகரஹம, ஆகையினல இதன உபாதேயத மதவம நிரூபிககபபடடதாயிறறு.

* [ப-ரை] யதீச்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸவதீ - ஸ்ரீ ஸூகதிகளினல, ஸுரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம - மனதையுடைய, ஸதாம - ஸததுககளுடைய, சரணுமபுஜம - திருவடிததாமரைகளை, பரணதிசாலிநா - வணககமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸினல (தலையினல) வஹாமி-தரிததுக கொளளுகிறேன, ததநய - அதைவிட வேறுபடட, மத - மதஙகளில, துாமத - கர்வததினல, ஜவலித - பறறியெறிகிற, சேதஸாம - மனமுடைய, வாதிநம - வாதிகளுடைய, சிரஸஸு - தலைகளினமேல, மயா - எனனல, அதக்ஷிணம பதம் - இடதுகால், நிஹிதம - வைககபபடடது, லக்ஷ்யதாம - பாாக்கப்படடும.

இநத சலோகமும மேல சலோகமும ஸ்ரீ யதிராஜ ஸபததியிலும ஸ்ரீ ஸங்கலப ஸூர்யோதயததிலும உசித பரகரணததில ஸவாமி தம மாலேயே சோககபபட்டிருககிறது,

இதில இரணடு அாததஙகள நமககு உபதேசிககபபடுகினறன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமபரதாயததிறகு அஸாதாரணமானதிருவெட்டெழுத தின அாததததை அதன ப்ரதிபாதய தேவதையான ஸாவேஸவரன பககலிலே கரஹித்தருளிய கலியன அதன அாததமாக இநத ஸலோகததில உபபாதிக்கபபட்ட இரணடு அமசங்களையும

‘ மற்றுமோர் தெயவம் உளதெனறு, இருபபாரோடு
உறறிலேன்* உறறதும உனனடியார்ககடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும நின திருவெட்டெழுததும
கறறு நான* கணணபுரததுறையமமானே ’’

எனறு நமககு உபதேசிதது அருளினா அதுவே இஙகு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால அருளிச செயயபபட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததில புருஷாாதத காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸயததின பராகாஷ்டையில நினறிருநத ஸவாமி அநத புருஷாாததததை எம பெருமானிடமும யாசிககமாட்டோம பாகவதாகளே அதை தமககு அருளபுரியவேணடும எனறு “ नाथे नः ” எனகிற ஸலோகததில அருளிச்செயது இருககிறா.

ததனயமத இத்யாதி மேல பாதிஸலோகத்தின அாததமாக இநத கரநததத்தில் நாலாவது அதிகாரததின இறுதியில

“ தரயயநதத தராணமேதத ”

எனகிற சலோக விவரணததில விவரிதது கூறபபட்டிருபபதை சோதது படிததுக கொளளவும.

“யதீஸவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாநாம ஸதாம” எனறது ஸ்ரீ குருபரமபராஸாரததில ஸவாமி தமமாலேயே அருளிச செயயபபட்ட ஸ்ரீபாஷயம, ஸாரம, தீபம வேதாாதத ஸங்கரஹம, ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம பெரிய கதயம, சிறிய கதயம, ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயம, நித்யம எனகிற ஒனபது ஸ்ரீ ஸூகதிகளாகும இவறறில முதல நான்கும ஸமஸகருத வேதஙகளின அாததஙகளை விளககிக கூறு நிறகும வேதஙகளைப போலவே பகவானுடைய திருவாககிலிருந்து கிளமபிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின ஆத்ததததை விளககும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம. ஆக இநத ஐநது கரந்தஙகளும் உபய வேதாநதஙகளில ஒரு பாகமான ஸமஸகருத ச்ருதிகளின ஆதததததைக கூறு நிறகும.

கதயஙகள மூனறும தரமிடசருதிகளின ஆத்தத்தை பரதிபாதிக்கும பரபநநனுககு உபாயாநுஷ்டானததிறகுபபிறகு வேறெனறும் செயயவேணடியது இலலையே யாகிலும இஸஸமஸாரத்தில இருககும வரையில சாஸதரஙகளில விதிககப்பட்ட நிதயகாமாநுஷ்டானஙகளை பரபநநனும ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராதனம எனறு கொணடு செயயவேணடும எனபதை நியமிககிறது நிதயமெனனும கரநதம இவவாதததததை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதிகாரததில

‘ஸநதோஷாாததம விமருஶதி
முஹு: ஸதபி: அதயாதம விதயாம
நிதயம பரூதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸ‍வயாஹருதாநி
அஙகீகுாவந அநகலளிதாம வருததிம
ஆதேஹ பாதாத தருஷடாதருஷட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷடி பரபநந: ।

எனறு அருளிசசெயதிருககிறா,

ஆக இநத சலோகததால பகவதாராதன ரூபமாக நிதயகாமானுஷடானஙகளை செயது கொணடும உபய வேதாநத கரநதஙகளை ப்ரவசனம செயதுகொணடும தஙகள காலங்களைககழிககும பாகவதோததமாகளே நமமால ஸேவிககததககவாகள. அதறகுப புறமபான மறறவாகள எலலோரும தூர தளளபபடவேணடியவாகள எனறு உபதேசிககப படடதாயிறறு

இபபடி ஓா உருவில அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்தினவாககியததிறகு விவரணம அருளிச் செயயுமபடியாய இருநதது.

மறறோர் உருவில மாறன மறையும இராமானுசன பாஷ்யமும தேறுமபடி உரைககும சீருடைய ஸவாமி தேசிகன திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸ்ரீஸூகதிகளெலலாம மாறன மறையைப பினபறறியதாய இருக்கும ஆகையால இஙகு

*इदं प्रथमसंभवत्कुमतिजालकूलङ्कषा
मृषामत विषानल ज्वलित जीव जीवातवः ।
क्षरन्त्यमृतमक्षरं यतिपुरन्दरस्योक्तयः
चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिकाः ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கஷா
மருஷாமத விஷாநல ஜ்வலித ஜீவ ஜீவாதவ: ॥
க்ஷரந்த்யமருதமக்ஷரம் யதி புரந்தரஸ்யோக்தய:
சிரந்தன ஸரஸ்வதீ சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா: ॥

इति श्री कवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः
இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரம்

इति उपेय निरूपणः चतुर्थो भागः

श्री परमत भङ्गः संपूर्णः

कवितार्किक सिंहाय कल्याण गुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रमः ।
श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः चिर विजयतां भुवि ॥
॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

“ யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாச யாநாம ” எனறது

பிஙனருளால பெரும பூதூராவந்த வளளல
பெரிய நமபி ஆளவந்தார் மணககால நமபி

நனனெறியை அவாககுரைதத உயயக கொணடார
நாத முனி சடகோபன

எனனப்பட்ட ஸ்ரீமதயாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாகய ஆசாாயாக ளுடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளையும உபலக்ஷிககிறது எனறு—நிாவஹிககும படியாய இருநதது யதிபதி, யதீஸவர முதலிய பதஙகள பராதாந யேன எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளை குறிககுமேயாகிலும அவைகள யௌகிக வயுதபததியினுல மனன சீலாகளான ஸ்ரீசடகோப ஸ்ரீமநநாத' ஸ்ரீமதயாமுனாகளையும குறிககிறது அததால அவாகள ஸ்ரீ ஸூகதிகளும் இஙகுவிவக்ஷிதம ஆகினறன

*[ப-ரை] இதம-இநத, பரதம ஸமபவதபுதிதுபுதிதாககளமபுகிற குமதி - குமதிகளுடைய, ஜால - கூட்டஙகளை, கூலஙகஷா - போக கடிக்கிறதும, மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அதவைதமாகிற) விஷா நல - விஷமபோனற நெருபபினுலே, ஜவலித - ஜவலிககிற, ஜீவ - ஜீவாகளுககு, ஜீவாதவ - ஜீவிததிருபபதறகு மருநதாயிருபபதும, சிரநதன ஸரஸவதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பநத-கேசபாசத தைபபரிஷகரிககிற, ஸைரநதரிகா - தாதிகளாக இருககிறதுமான, யதிபுரநதரஸய - யதிகளுள சிரேஷடரான ஸ்ரீ பாஷயகாரருடைய, உகதய -ஸ்ரீ ஸூகதிகள, அக்ஷரம - நாசமிலலாததான, அமருதம - அமிருததை, அதாவது மோக்ஷததை, க்ஷரநதி-பெருககுகினறன.

கீழ சலோகததில எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளுககு உணடான பெருமையை இரணடு விதமாக எடுததுக் கூறினா அதா வது பாகவத பகதியை உணடாககுவதும பரதிவாதிகளை விரட்டியடிப பதும ஆகும. இந்த ச்லோகததில அநத ஸ்ரீ ஸூகதிகள ஸமஸாரத தில அழுநதிககொணடிருககும ஜீவாதமாககளுககு நிதயமான அம ருதமாக நினறு மோக்ஷததைக கொடுககும எனகிற மறறொரு ஆகா ரம நிரூபிககபபடுகிறது

பரமதபஙகம முறறும

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

பரமாணங்களின அகராதி

பரமாணங்களின அகராதி

பிரமாணங்களின் அகராதி

பரமாணங்களின் அகராதி

212-ம் பக்கம் முதல்

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலபரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியஙகளுககு பரகருதியாயும மூலப பிரகருதிககு விகருதியாயும இருபபவை. இநதிரியஙகள 11, தன மாததரைகள ஐநது இந்த பதினாறும விகருதியே ஆகும புருஷன பிரகிருதியும ஆகான, விகருதியும ஆகான. (ஸாஙகய காரிகை—3)

2 23ஆம பககம் பாாகக

3. 40ஆம பக்கம் பாாகக.

4. விஷ்ணுபுராணம 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிகக விருமபி முதலில ஜலததையே சிருஷடிததாா அதில வீாயததை விடடாா

6. அவா சிருஷ்டிகக விருமபினாா 1000ததில ஒரு பஙகி லிருநது அவை அணடததை உணடாககுகினறன.

7. உத்பத்திககு உதபததி இலலையாகில் அது நிததியமாகும உறபததி உண்டாகில அநவஸததை வரும அதனால காரியம இனன தெனறும காரணம இனனதெனறும நிருபிககபபடவிலலை.

8 காரணம இலலாததனாலே இருககும காரணங்களோடு அதறகு சமபநதமிலலை, சமபநதம இல்லாததறகு உறபத்தி சொன னால இனனகாரியமதான உணடாகும எனகிற வயவஸதை இருககாது

9. காரியததுவம எனபதும காரணததுவம எனபதும ஒரு சம பநதம இலலாதவறறிறகு அது ஏது? இருககுமேயானால காரணம காரியாாததம இலலாததால அநவஸததை

10 காரணம, காரணமாவது காரியததை உணடாககியா? உணடாககாமலா? இரணடு விதமாகவும அது காரணமாகமாடடாது உணடாககி காரணஙகளானால அநவஸததை. உணடாககாமல காரணமானால இநத காரியமதான உணடாகும எனற அவஸதை இராது.

11. சாஙகியன ஒனறையும புருஷ கோஷ்டியில வைதது அலலது வேறு கருததினால ஈஸவரனைக கூறவிலலை. யோகியும,

12 ஐநது பூதஙகளின கூடடம பிறா பொருடடே ஆகினற படியால (ஸாஙகய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாஙகய காரிகை—21)

14 16ஆம பககம் பாாகக.

15 சாரீரக—ஸூதரம 2-2-9 ஒனறுக்கொன்று விரோதமாக இருபபதினுலும, அஸமஞசஸம (சாஙகயாகளின ஸிததாநதம) பொருததமுடையதலல

16 ஹிரணயகாபா யோக சாஸதிரததை சொனனவா.

17 116ஆம பக்கம பாாகக

18 யோகி பிரதிபிமபமபோல ஆக்கினுன ஒருகால ஈஸ்வரத் தனமையை சொனனுன

19 சாரீர—ஸூதரம 2-1-31 இததால அதாவது கீழ்ககூறிய காரணததினுல யோகமதமும நிஷேதிககபபட்டது.

20 86ஆம பககம பாாகக.

21 காலமும நியதியும் ஒரு ஸமபுடமாய் இருககையாலே ஒரு வஸது

21-A கீதை— 10-11. அவாகளுககு அனுகரஹம செயவதற காக (காமததினுல உண்டான இருட்டை நாசம செயகிறேன)

22 முக்தாகளான ஆதமாககளும சிவன்களே, ஆனுல் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகததால முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத்தை உடமபாக உடையஅவன ஒருவனே அநாதிமுகதன,

23 சேதனம அசேதனம இவறறின அனுககிரகததிறகாக சிருஷ்டி செயய விருமபிய இவனுடைய முதல எழுசசியே சகதிததவம எனபபடுகிறது இது இவனேடு பிரிவறறது

24 ஞானசகதி, கிரியாசக்தி இரணடுகளும் ஏறறத்தாழ்வு இல லாத விரிவுயாதொனறு உணடோ அதை அறிவாளிகள சதா சிவன என்றபெயருளளதததுவம எனகிருாகள

25 ஞானசகதி தாழ்நது க்ரியாசகதி ஒங்கிநினருல இது ஈஸ வரதததுவம எனபபடுகிறது, இது எபபொழுதும் சாவகாரியங்களேயும செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழநது ஞானசகதிஒஙகி நினறபோது அது விதயை எனகிற தததுவமாகிறது பிரகாசபபடுததும் ஞானஸவரூபம ஆகையாலே

27 நாதம பிநது எனற இவவிரணடும முறறிலும சதா சிவன எனகிற தததுவததைப பறறி இருபபவை விதயாதிபதிகள ஈஸவர தததுவததைப பறறி இருபபவாகள, மநதரஙகளும் விதயைகளும வித்யை எனற தததுவததில இருபபவை

28 காலமில்லாதபடியினுலே இநதஐந்துககும ஒருகிரமம இலலே வியாபாரததை அனுசரிதது இவறறிறகுகலபனையனறே சாஸததிரத தில செயயப்பட்டது. உணமையில நூறறுககணககான பலவித சகதி நிறைநதசிவன எனற பேருளளததததுவம ஒனறே சகதியின வியாபார வேறறுமையால அதறகுஇநத பலவிதகறபனைகள மாயைககு அபபால சுததமான சகலவழியும சகதியிலலயம அடைகிறது, அநதமாயையும பரமாதமாவாகிற சிவனிடததில பிரிவுஅறறு நிலைபெறுகிறது, மாயை, புருஷன,சிவன எனறஇமமூனறும பிரளயகாலததில மிகுநதுநிற்கிறது மறுபடியும முனபோலவே சிருஷடி செயய பிரவாததிககிறது சிருஷடி கிரமமாக இபபடிஎலலாதததுவஙகளுடையவும நிலைசொலலபபட்டது அவைஎலலாம பிரதிலோமபரிணுமததாலே மாயையில லயம அடைகினறன

29 தீகைஷ பணணிககொளவது மாததிரததினுல மனிதன நிச சயமாக பிராம்மணன ஆகிருன கபாலவிரதத்தை அனுஷ்டிததால யதி ஆகிருன (சைவாகமம)

30 271ஆம பககம பாாகக (ஆதிதய புராணம)

31 80ஆம பககம் பாாகக

32 ரிக வேதம யஜுா வேதம சாம வேதம உபநிஷதது நயாய சாஸதிரம் வைததிய சாஸதிரம பாசுபதம, இதெலலாம ஞானம (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாதமியததையும பாணடவாகளுடைய சததியதவததையும் துாயோதனுதியருடைய நடததையையும வேத வியாஸ பகவான் சொனனுா (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூாவபகஷம, சிததாநத நிாணயம இவறறுடன கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும, பசுபதியும, ஸ்ரீ கணடனும பிரமம புததிரனு மான சிவனும் இநத பாசுபத ஞானததை அமைதியாய இருநது சொனனுா (பாரதம்)

36 87ஆம பககம பாாகக

37 86ஆம பககம பாாகக.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எலலாம் வெவவேறு மதஙகளைக கொணட ஞானஙகள எனறு அறி.

39 87ஆம் பககம பாாகக.

40 சாஸதிரங்களை இயற்றிய அறிவாளிகள அவரையே சொல லுகிருாகள.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம பிரமாணம் அனறு வேத விருத்த மான விஷயஙகளைககூறுவதால

42 சாவகஞுன பகவான பகதாகளிடததிலுளள கருணை யிஞலே வேதாநதஙகளிலுளள ஸாரஙகளைக கிரகிதது எளிதாக சுருககிச் சொனஞா (பாஞசராதரம)

43-44 புராணம, வேதம, வேதாநதம, அபபடியே ஸாஙகயம யோகம என்று இபபடி ஐநது விதமாக உளள ஞானமானது எதைப பாாககுமபோது ஓ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸமஹிதை)

அது போதிககும பலன உயாந்ததாய இருபபதிஞலேயே

45 பரம ஸமஹிதை-ஞானமிலலாதது, அயலாருடைய பிரயோ ஜனததையே பரயோஜனமாக உடையது நிததியமானது, எபபொழு தும பரிஞமததை உடையது ஸதவ ரஜஸதமோ குணஙகளை உடை யது புணய பாப கருமஙகளைச செயதவாககு அதன பலனகளாகிய ஸுக துககஙகள உணடாகுமிடம எனறு பரகருதியின ரூபம சொல லபபடுகிறது

46 அகனி அரணிககடடையில எபபடியோ எணணெய எள ளில எபபடியோ அபபடி புருஷன பிரதானததில இருககிருன வியாபதியிஞலே சமபநதம

47 மரததில நெருபபும, எளளில எண்ணெயும எபபடியோ அதைபபோல ஜீவாதமாவும பரகருதியில வயாபிததுக கொணடு ஐஞான ஸவரூபஞகவும ஸவயம பரகாசஞகவும இருககிருன.

48 வாயு ஆகாசததிஞலே சூழபபடடிருககிறது, ஆகாசம மனததிஞல, மனசு அபிமானததிஞல, அபிமானமெனகிற அகங காரம புததியிஞல, புததி மஹததிஞல, மஹதது அவயகததததிஞல, அவயகதம தமஸஸிஞல, அநத தமஸ ரஜஸஸிஞல, ரஜஸ ஸதவ குணததால, ஸதவம காலததிஞல, காலம நியதியிஞல, நியதி சகதியி ஞல, இது உளளேயும வெளியிலேயும புருஷஞல சூழபபடடிருககிறது. புருஷன இதய கமலததின காணகையுளளே இருபபவன சாவதோ முகன சாவஜஞன எஙகுமுளளவன எலலாம ஆகிறவன எலலாவற றிலும சூழநது நிறபவன அவனைக காடடிலும பரம சூக்ஷமமான ஆகாசம நிாமலமாக விளஙகுகினறது அது சுதத ஸபடிகம போன றது ஸுக ரூபமானது பரமம பதம எனபபடுகிறது உணமையை அறிநதவாகள அநத ஸதானததை அடைநது சுபாசுபஙகளிலிருநது விடுபடுகிருாகள திஸரேணு என்கிற அணுவின பிரமாணமுளள அவா கள கோடிக கணசகான் ஒளிகளால விளஙகுகிறவாகள மறுபடியும

அவாகள எங்கும பிறப்பதிலலை இறபபதிலலை எனது ரூபததை பெறறு விளஙகுகினற அவன சாயுஜயம அடைகிருன உததமமான அநத ஸதானததை அடைநது பிரகாசிதது விளஙகுகிருன

49 இதுஉளளும புறமும புருஷனுலே சூழபபெறறது

50 அதைக்காடடிலும வெகு சூக்ஷமமான ஆகாசம நிாமலமாக விளஙகுகினறது

51 182ஆம் பககம பாாகக

52 சாரீ-ஸூதர 4—4—17 லோகஙகளின ஸருஷ்டி முதலான வியாபாரஙகள நீஙகலாக பரமாத்மாவோடு முகத நிதயாகளுககு ஸமமாயிருததல ஏறபடுகிறது

53 அவன ஆதியும அநதமும இலலாதவன

54 வேதததை மூலமாக உடைய இநத சாஸதிரம கலப சூததிரம போல பிரமாணம (வாமன ஸமஹிதை-ஜஞானபாத)

55 அபிகமநம முதலானவை நனகு அனுஷ்டிககபபடடடும

56 பகவத கீதை 18—46 தனககுரிய காமததிலை அவனை ஆதரிதது மனிதன சிததிபெறுகிருன

57 விஷ்ணு புராணம 3—8—9 வாணுஸரமஙகளுககுரிய அனுஷ்டானமுளள புருஷனுல பரமபுருஷனுன விஷ்ணு ஆராதிககபபடுகிருன வேறு வழி அவனுககு சநதோஷததை உணடாககாது

58 சௌனகா எனகிற நான நிசசயம செயயவேண்டியதாய மிகவும உயாநததான விஷணு பூஜையை பரவ பாநதம எனகிற அரைருககின விதியினபடி சொலலுகிறேன (சௌன ஸூதரம)

59 விஷணு ஆராதநததைக காடடிலும புணணியமான வைதீககிரியை கிடையாது ஆகையால ஆதி, மத்தியம முடிவு இலலாத பகவானை நிததியம ஆராதிககவேணடும (வயாஸ ஸமருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எநத காமாவை நான உனககுபூாணமாக சொலலவிலலையோ அதை எலலாம பகவானுககு பிரணவததிலை செயய வேணடும்

61 ஸருதி. ஸமிருதி இவறறில விதிககப்படட கருமங்களில நோககு உளள விதவானை பிராமமணன் சதுாபுஜனுய மாசு அறறவனுன நாராயணனை தாமரைபபூவின நடுவில பூஜிகக வேணடும

62 விஷ்ணுவை மூனறுகாலமும பூஜிபபது உததமமான மோக்ஷ சாதனம, பலாசஙகளாலேயும தாமரைபபூககளாலேயும பகவானை ஆாசசிபபது ச்லாககியம

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழததை யாவது ஜலததையாவது கருடபுராணம பூாவகணடம 219-34-விலை க்கு வாஙகாமல கிடைககககூடிய இலைகள பூககள பழஙகள ஜலங கள எபபொழுதும இருககும பொழுது

64 வேதமநதரஙகள கிடைககாதபோது பஞ்சராததிரததில சொலலபபடடதினலாவது

65 நாரதீயம -வைதிகம எனறும தாநதரீகம எனறும அபபடியே வைதிக தாநதரீகம எனறும மூனறு விதமாக காமம சொலலபபட்டி ருககிறது பிராமமணாகளுககுவைதிககாமமுமராஜாககளுககு வைதிக தாநதரிகமும வைஸயாகளுககும சூததிராகளுககும தாநதரிகமும (பிராமமணாகளைத தவிர மறறவா எலலாருககும தாநதரிகமும)

66 இஙகு சொலலபபடாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்தி லிருநது கிரகிததுககொளள வேணடியது.

67

68 பாரதம—பீஷமபாவம 66-39-14 செயயபபடட சஙக சக ராதி அஙகஙகளை யுடையவாகளாயும, தஙகள் தஙகள வாணசரம தாமஙகளில எபபொழுதும இருககிறவாகளுமான பிராமமணாகளி னலும, க்ஷததிரியாகளினலும வைஸயாகளினலும, ஸூதராகளின லும, எநத (ஸாதவத சாஸதர) தவாபர யுகததினுடைய முடிவிலும கலியுகததின ஆரமபததிலும ஸஙகாஷணல சொலலபபடடதும (அபபடிபபடட) பாஞசாராதர சாஸததிரததில சொலலபபடட விதியை அடைநது பூஜை செயயத தகுநதவா, ஸேவிககத தகுநதவா

69 தீக்ஷிதனையும வரதாநுஷ்டானம உளளவனையும
(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவாகளபிதருககளையும தேவாகளையும ஆராதிக கினறாகளோ?

பககம 242—243

திருவாசிரியம 6
திருவாயமொழி 4— 6— 10
பெரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தாதி-11
திருவாயமொழி 3— 4— 8
திருபபாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினினறு உணடானதும் குதாக்கமாகிற மதஙகளை அடிததுக கொணடு போகிறதுமான வியாஸ வாககியஙக ளாகிற ஜலபபிரவாஹததினுல பூமியானது அழுககறறதாகச செயயப் படடது (பாரதம் சாநதி 342—1)

72 கிரகஸதனே, பிரமமசாரியோ, வாநப பிரஸதனே, சநநியாசியோ, எவன சித்தியடைய விருமபுகிறுனே அவன அந்த தேவதையை ஆராதிககவேணடும

73 89ஆம் பக்கம் பாாகக.

ஓ அரசனே, பல புருஷாகள சாஙகிய சாஸ்திரம யோக சாஸதிரம இவறறை விசாரிககினறனா இவாகள புருஷன ஒருவனை அஙகீகரிககவிலலை வியாஸா புருஷன் ஒருவனே ஆத்மா என று எதைச் சொனனுரோ அதை உனககு நான் மிகுநத பெருமை வாயநத வரான அவருடைய அனுககிரகததால சுருககமாகச் சொலலுகிறேன

74 இது மிகவும நலலது புணணியமானது. இது உததமமான ஹிதம இநத சாஸதிரமே பிரமாணமாகும இது பெரும உபநிஷதது நானகு வேதஙகளோடு கூடியது சாங்கயயோக சிததாநததகோடு கூடியது, பஞசராததிரம எனற பெயருடையது இது லக்ஷகிரநதஙகள உடையதாய விரிவான மஹாபாரதததிலிருநது புததியாகிற மததை இடடு கடைநது தயிரிலிருநது நெயபோல எடுககபபடடது.

75 பாரதம ஸாந்தபாவம 369-68 எலலா பஞசராதர சாஸத ரததிறகும நாராயணனே உபதேசம செயதவா

76 சுககராச்சாரியரும பிருகஸபதியும் உணடாகுமபோது சுவாயமபுவமனு இதிலிருநது உபதேசிககபபோகிறுா.

77 ஆம் பககம பார்க்க

78 (ரஙகராஜ ஸதவம 2—13)